സെപ്തംബർ 11 ഇസ്‌ലാമിനു പറയാനുള്ളത്

﴿١١ سبتمبر: في منظورية الاسلام﴾

[Malayalam – മലയാളം – مليالم]

തയ്യാറാക്കിയത്:

അബുൽ ഹസൻ മാലിക്ക് അൽ അഖ്ദർ

إعداد : ابو الحسن مالك الاخضر

വിവർത്തനം:

പി. എസ്. അബ്ദുന്നാസർ

ترجمة : عبد الناصر

Daawa books

P.B. No: 1981

Vyttila, Kochi

Ph: 0091-484-2301275

Email: info@dawabooks.org

مكتب الدعوة ، جمعية مشكاة الحق

كوجين ، كيرلا ، الهند

www.islamhouse.com

١٤٣٢هـ - ٢٠١١م

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

Islamic Propagation Office in Rabwah

P.O.Box 29465 RIYADH 11457 – TEL 4454900 – 4916065

FAX: 4970126 - E-Mail: rabwah@islamhouse.com

http://www.islamhouse.com

ദഅ്‌വാ ബുക്സ്–

അന്താരാഷ്ട്രനിലവാരത്തിൽ മലയാള പുസ്തകങ്ങൾ പുറത്തിറക്കുകയും പ്രസക്തമായ വിവിധ ഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങൾ മലയാളത്തിലേക്ക് മൊഴിമാറ്റം നടത്തി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും അന്താരാഷ്ട്ര സമൂഹത്തിന് പരിചയപ്പെടുത്തേണ്ട മലയാള പുസ്തകങ്ങൾ മറ്റു ഭാഷകളിലേക്ക് പരിഭാഷപ്പെടുത്തി പുറത്തിറക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനായി രൂപീകൃതമായതാണ്. അബുൽ ഹസൻ മാലിക് അൽ അഖ്ദറിന്റെ ഏതാനും ലേഖനങ്ങളുടെ മലയാള ഭാഷാന്തരത്തിന്റെ രണ്ടാം പതിപ്പാണിത്. പി. എസ്. അബ്ദുന്നാസറാണ് പരിഭാഷകൻ. വിലയിരുത്തുക; നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളുമുണ്ടാവും. അവയ്ക്കെല്ലാം സ്വാഗതം; അവയാണല്ലോ നമ്മെ നേരെ നടത്തുന്നത്. പ്രാർത്ഥിക്കുക,

അല്ലാഹുവേ.... നീ ഞങ്ങളുടെ കർമങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും സ്വർഗത്തിൽ സ്ഥാനം നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ.... (ആമീൻ)

മാനേജർ

താളുകളിൽ

- ആമുഖം: പ്രചാരണ യുദ്ധം /5

1. 'സലഫിയ്യ'യെന്നാൽ... /13
2. വഹാബിസം...? /30
3. സലഫിയ്യയും ഭീകരവാദവും /46
4. സലഫിയ്യയും ജിഹാദും /85
5. ബിൻ ലാദനും സലഫിയ്യയും /126
6. ബിൻ ലാദനും, സയ്യിദ് ഖുതുബും /152
7. ബിൻലാദനെക്കുറിച്ച പണ്ഡിത പ്രസ്താവനകൾ /201
8. താലിബാനും സലഫിയ്യയും /208

- ഉപസംഹാരം /227

അനുബന്ധം

- ഭരണാധികാരികളുടെ ബാഹുല്യം /232
- തക്ഫീർ: സലഫീ നിലപാട് /240
- പദസൂചിക /277

സെപ്റ്റംബർ 11 നുശേഷം ഇസ്‌ലാമിനെയും മുസ്‌ലിംകളെയും തമസ്കരിക്കുവാൻ വേണ്ടി മീഡിയ നടത്തുന്ന പരാക്രമങ്ങൾക്കു നടുവിൽ ഇസ്‌ലാമിന്റെ യഥാർത്ഥ ചിത്രം വ്യക്തമാക്കുന്നതിനും തെറ്റിദ്ധാരണകൾ നീക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി അബുൽ ഹസൻ മാലിക് അൽ അഖ്ദർ ക്രോഡീകരിച്ച ഏതാനും ലേഖനങ്ങളുടെ മലയാളഭാഷാന്തരമാണിത്.

ആമുഖം

പ്രചാരണ യുദ്ധം

ന്യൂയോർക്കിലെ വേൾഡ് ട്രേഡ് സെന്ററിന്റെ നേരെയും, വാഷിംഗ്ടൺ ഡി.സിയിലെ പെന്റഗണിനു നേരെയും ഉണ്ടായ ഭയാനകമായ ആക്രമണങ്ങൾക്കു ശേഷമുള്ള ആഴ്ചകളിലും മാസങ്ങളിലും പ്രമുഖ പത്രമാധ്യമങ്ങളിലൂടെയും മാസികകളിലൂടെയും, ടെലിവിഷൻ പരിപാടികളിലൂടെയും നാം കണ്ടത് നുണ പ്രചരണങ്ങളഴിച്ചു വിട്ട് ജനലക്ഷങ്ങളെ തങ്ങളുടെ താളത്തിനൊത്ത് തുള്ളിക്കുന്ന വൃത്തികെട്ട ആ പഴയ സൂത്രം ഉപയോഗിച്ചുള്ള പ്രചാരണ യുദ്ധമായിരുന്നു. ഇതിനു പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച,ഉത്തരവാദിത്തവും വിവരവും തൊട്ടു തീണ്ടാത്ത പത്ര പ്രവർത്തകരോട് വഹാബി എന്ന വാക്കിന്റെയോ സലഫി എന്ന വാക്കിന്റെയോ നിർവ്വചനം ചോദിച്ചാ ൽ മിക്കവാറും പേർക്ക് ശരിയായി പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന് വരും. ഒരു പക്ഷേ അവർ തന്നെ നേരത്തേ കോരിക്കുടിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ കുടിക്കാൻ നിർബന്ധിതരാക്കുകയും ചെയ്ത കാളകൂടം തന്നെ തിരിച്ച് തികട്ടിത്തരികയായിരിക്കും അവർ ചെയ്യുക.

അടുത്ത കാലത്ത് ലണ്ടനിലെ ഗാർഡിയൻ പത്രത്തിൽ വന്ന ഒരുലേഖനം അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ,

ഇസ്‌ലാമിന്റെ സംശുദ്ധവും പാവനവുമായ അദ്ധ്യാപനങ്ങളിലേക്കുള്ള ക്ഷണത്തെ അഥവാ സലഫിയ്യയിലേക്കുള്ള ക്ഷണത്തെ ഭീകര വാദത്തിലേക്കുള്ള ആഹ്വാനമായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ വന്ന വാർത്ത ഇപ്രകാരമാണ്:

സലഫീ വീക്ഷണം ഭീകരരെന്നു സംശയിക്കപ്പെടുന്നവരെ ഒരുമിപ്പിക്കുന്നു:

ഒന്നിപ്പിക്കുന്ന ബന്ധം:സപ്തംബർ പതിനൊന്നിന്റെ ആക്രമണത്തിനു പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച വിവിധ സംഘടനകളിൽപ്പെട്ട ഭീകരപ്രവർത്തകർ ഇസ്‌ലാമിന്റെ സലഫീ മതമൗലികവാദത്തെ ആ ശ്ലേഷിച്ചവരാണെന്നറിയുന്നു: <u>ദി ഗാർഡിയൻ, ലണ്ടൻ:</u>

ഒസാമ ബിൻ ലാദന്റെ പ്രവർത്തന ശൃംഖലയെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥർ,കഴിഞ്ഞ പത്തു മാസമായി യൂറോപ്പിൽ അറസ്റ്റിലായ ഭീകരവാദികൾ എല്ലാവരും തന്നെ ഇസ്‌ലാമിനെ ക്കുറിച്ചുള്ള തീവ്ര സലഫീ വീക്ഷണമനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നവരാണെന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചതായി അന്വേഷണോദ്യോഗസ്ഥരുമായി അടുപ്പമുള്ള വൃത്തങ്ങളിൽ നിന്നും, ഗാർഡിയൻ ദിനപത്രം നടത്തിയ വിലയിരുത്തലുകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു.

സപ്തംബർ പതിനൊന്നിന് വിമാനം തട്ടിക്കൊണ്ടു പോയ സംഘത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാളുടെ ലഗേജിൽ നി

ന്നും എഫ്.ബി.ഐ ഉദ്യോഗസ്ഥർ കണ്ടെടുത്ത ഒരു രേഖയും സലഫീ സ്വാധീനത്തിലേക്കാണ് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്.

സലഫികൾ ഖുർആനിനെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ സ്വീകരിക്കുക മാത്രമല്ല പുരാതനമായ 'ശുദ്ധ' ഇസ്ലാമിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവരിൽ മിക്കവരും കടുത്ത യാഥാസ്ഥികർ ആണെങ്കിലും ഇവർക്ക് ബിൻലാദന്റെ അനുയായികൾ ഉൾപ്പടെ ഭീകരവാദികളായ ഒരു വിഭാഗവും ഉണ്ട്. സലഫികളെ പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ:

സലഫികൾ എന്നത് മുസ്ലിംകളിലെ ആദ്യത്തെ മൂന്നു തലമുറയിൽപ്പെട്ട 'പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരാ'യിരുന്നു. അവരുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ പഠിക്കേണ്ടതും സാധ്യമെങ്കിൽ അനുകരിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

സലഫികൾ മിക്കവാറും മതഭ്രാന്തരും, ഇസ്ലാമിനെ കുറിച്ച് കടുത്ത യാഥാസ്ഥിതിക ദർശനങ്ങൾ വച്ചുപുലർത്തുന്നവരുമാണ്. ചിലർ വളരെ ഭയഭക്തിയുള്ളവരും, ഋഷി തുല്യമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നവരും, രാഷ്ട്രീയത്തിൽ നിന്ന് അകന്നു നിൽക്കുന്നവരുമാണ്. മറ്റു ചിലരാകട്ടെ 'ജിഹാദിന്' ഇറങ്ങി പുറപ്പെട്ടവരുമാണ്.

വിപ്ലവകാരികളായ സലഫികളാകട്ടെ, മതഭ ക്തരായ അരാജകവാദികളും, ദൈവനിർമ്മിതമായ നിയമത്തി

നു വേണ്ടി മനുഷ്യനിർമ്മിതങ്ങളായ നിയമങ്ങളെയും, ഭരണകൂടങ്ങളെയും അനുസരിക്കാത്തവരുമാകുന്നു.

സലഫികളും, ബിൻലാദന്റെ ശൃംഖലയും തമ്മിലുള്ള കണ്ണി സൗദി അറേബ്യക്ക് വളരെയധികം അപമാനം വരുത്തിവയ്ക്കും.കാരണം സൗദി അറേബ്യൻ രാജവംശം സലഫീചിന്താസരണി വളർത്തുന്നതിനായി ലോകമെമ്പാടും വൻ തുകകൾ ചെലവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. 'ഇസ്ലാമിന്റെ കാലാതീതമായ സന്ദേശം ലോകം മുഴുവൻ എത്തിക്കാനെ'ന്ന പേരിൽ സൗദി അറേബ്യൻ രാജാവ് 1961 ൽ സ്ഥാപിച്ച മദീന സർവ്വകലാശാലയാണ് ഇന്ന് സലഫീ ആശയങ്ങളെ പറ്റിയുള്ള പഠനത്തിന്റെയും, അത് വിദേശ രാജ്യങ്ങളിൽ എത്തിക്കുന്നതിന്റേയും കേന്ദ്രബിന്ദു.

അൽ ഖായിദയുമായി ബന്ധമുള്ളവരെന്നു സംശയിക്കപ്പെടുന്നവരെ പിന്തുടരാൻ അഹോരാത്രം പണിപ്പെടുന്ന കുറഞ്ഞത് ഒൻപതു യുറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥരെങ്കിലും, ഓരോ തീവ്രവാദിക്കും സലഫീ ബന്ധം ഉണ്ടായതായി കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്.

കഴിഞ്ഞ ഡിസംബർ മാസം മുതൽ പരസ്പര ബന്ധമുള്ള നാലു സംഘങ്ങളെയെങ്കിലും തിരിച്ചറിയുകയും അവയെ ഛിദ്രമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.കഴിഞ്ഞ

മാസം ന്യൂയോർക്കിലും വാഷിംഗ്ടണിലും നടത്തിയ അക്രമത്തിന് പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച ഹാംബർഗ് സംഘത്തിനു പുറമേയാണിത്.

ഇതിൽ ജർമനി, ഇറ്റലി, സ്പെയിൻ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള മൂന്നു പൊതുസംഘങ്ങൾ സലഫീ പ്രസ്ഥാന പ്രചാരകരും പോരാളികളുമായ അൾജീരിയൻ തീവ്രവാദി സംഘത്തിൽ ഉള്ളവരാണ്. “സത്യത്തിൽ അൽ ഖായിദ അവരെയും കൂട്ടത്തിൽ ചേർത്തിരുന്നു” എന്ന് അന്വേഷണോദ്യോഗസ്ഥരോട് അടുപ്പമുള്ള ഒരുവക്താവ് അറിയിച്ചു.

സപ്തംബർ പതിനൊന്നിന്റെ ആക്രമണത്തിന്റെ നായകനാണെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന മുഹമ്മദ് അത്തയുടെ ലഗേജിൽ നിന്ന് കണ്ടെടുത്ത ഒരു രേഖയും, അതിവിപ്ലവ സലഫീ പാതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് എന്ന് മതകാര്യവിദഗ്ധർ കരുതുന്നു.

മറ്റു ഇസ്ലാമിക തീവ്രവാദ വിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി, പ്രസ്തുത രേഖയിൽ ആധുനിക രാഷ്ട്രീയം സംബന്ധിച്ച ഒന്നും തന്നെയില്ല. പകരം നാലു പേജ് നിറയെ ഖുർആനിൽ നിന്നുള്ള ധാരാളം ഉദ്ധരണികളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്.

ഈ രേഖയും പൂർവ്വ പിതാക്കളുടെ മുസ്ലിംകളു

ടെ ആദ്യത്തെ മൂന്നു തലമുറ(സലഫീ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ തീർത്തും അനുകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന തലമുറ)സ്വഭാവ വിശേഷങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള ധാരാളം പരാമർശങ്ങൾ അടങ്ങിയതാണ്. ഉദാഹരണമായി വിമാനം തട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാൻ നിയുക്തരായവരോട് വസ്ത്രം ധരിക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്നതിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത്: "നിങ്ങളുടെ കാലത്തിനും വളരെ മുമ്പ് നമ്മുടെ പൂർവ്വ പിതാക്കൻമാർ എങ്ങനെയാണോ വസ്ത്രം ധരിച്ചിരുന്നത് അതുപോലെ തന്നെ ധരിക്കുക..." [1] എന്നാണ്.

സലഫീ പ്രസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് ഏറ്റവും തുച്ഛമായ അറിവുള്ള ഏതൊരു വ്യക്തിയും തികച്ചും കണ്ണും പൂട്ടി ഇതെഴുതിയ പത്രപ്രവർത്തകന്റെ വിവരമില്ലായ്മ കണ്ട് അന്തം വിട്ടു പോകും. പക്ഷേ ലേഖനത്തിലെ കൃത്യതയും, സൂക്ഷ്മതയും ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോഴാണ്, ഇത്രയും വിവരമില്ലായ്മ ഉള്ള ആരെങ്കിലും ഉണ്ടാകുമോ എന്ന സംശയത്തിനു പകരം, ഇത് വെറും അജ്ഞത അല്ലെന്നും, മറിച്ച് യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ വളച്ചൊടിച്ച് ഇസ്‌ലാമിന്റെ പരിശുദ്ധമായ അധ്യാപനങ്ങളെയും നിർദ്ദേശങ്ങളേയും കരിവാരിത്തേച്ച് അവയെക്കുറിച്ച് വെറുപ്പും അവിശ്വാസവും ഉണ്ടാക്കാനുള്ള ബോധപൂർവ്വമായ ശ്രമമാണെന്ന് ബോധ്യമാവുക.

---

[1] ജോൺ ഹൂപ്പറും ബ്രയാൻ വിറ്റേക്കറും–ഗാർഡിയൻ ഒക്ടോബർ 26,2001 വെള്ളിയാഴ്ച.

ഇത്രയും കയ്പ്പേറിയ വിഷഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന തീവ്രവാദത്തിനും, ആശയങ്ങൾക്കുമെതിരിൽ സലഫി പ്രസ്ഥാനം എടുത്ത നിലപാടിന്റെയത്രയും ശക്തമായി ആരും തന്നെ പ്രതികരിച്ചിട്ടില്ല. ഏത് രൂപത്തിലുള്ള ഭീകരവാദമായാലും, (അത് പ്രവർത്തനത്തിലാകട്ടെ, അല്ലെങ്കിൽ ആദർശത്തിലാകട്ടെ) അതിനെതിരായി മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നതിൽ സലഫികൾ മുൻനിരയിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ആർക്കും കാണാൻ സാധിക്കും.ഇത്തരത്തിലുള്ള തിന്മയെ പ്രതിരോധിക്കാനായി അനേകം പുസ്തകങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സലഫീ പണ്ഡിതർ ധാരാളം മതവിധികൾ പുറപ്പെടുവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പശ്ചിമലോകം ഉസാമബിൻ ലാദന്റെ പേരുപോലും കേൾക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ലാദനെയും, ഇസ്ലാമിനെ കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനുള്ള അബദ്ധധാരണയെയും കുറിച്ച് സലഫീ പണ്ഡിതൻമാർ മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. മാധ്യമങ്ങൾ ഇത്രയും അന്ധമായും നിരുത്തരവാദപരമായും വാർത്തകൾ കൊടുക്കുന്നത് തികച്ചും അത്ഭുതകരം തന്നെ.

ആരെങ്കിലും സലഫീ എന്ന് മുദ്രകുത്തപ്പെടുകയും അതേസമയം അയാൾ സലഫീ ആദർശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന മൂല്യങ്ങൾക്ക് എതിരായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നത് ദഹിക്കാൻ പ്രയാസമുള്ള കാര്യമാണ്.

ഏതെങ്കിലും ഒരു പത്രപ്രവർത്തകൻ ഫിഡൽ കാ

സ്ട്രോയെ “ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ആരാധകൻ” എന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്താൽ പടിഞ്ഞാറൻ രാജ്യത്തുള്ള ആരും ആർത്ത് ചിരിക്കും. കാരണം അത് എണ്ണയും വെള്ളവും പോലെയാണ്.സലഫിയ്യയും ഭീകരവാദവും അതു പോലെ എണ്ണയും വെള്ളവും പോലെത്തന്നെയാണ്. പക്ഷെ സലഫിയ്യത്തും ഭീകരവാദവും എന്ന വിഷയം കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ സാമാന്യബുദ്ധി അവർ ദൂരേക്കു വലിച്ചെറിയുന്നു എന്നു വേണം കരുതാൻ.

അടുത്ത അധ്യായങ്ങളിൽ ‘സലഫിയ്യ’എന്നതിന്റെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥം, ഭീകരവാദത്തോടും, കൊലപാതകവും കലാപവും കൈ മുതലാക്കി നടക്കുന്നവരോടുമുള്ള സലഫിയ്യയുടെ കാഴ്ചപ്പാട് എന്നിവയെകുറിച്ചുള്ള ഒരു പഠനമാണ് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.ഈ പഠനം, ഇക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വായനക്കാരന് നല്ല അറിവുണ്ടാക്കിത്തരണമേയെന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഓറിയന്റലിസ്റ്റുകൾ എന്ന പതാകയേന്തി കാര്യങ്ങൾ വളച്ചൊടിച്ച് പ്രചരിപ്പിച്ച് മുസ്ലിംകളല്ലാത്ത, ജിജ്ഞാസുക്കളായ വലിയൊരു ജനസഞ്ചയത്തെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്ന പടിഞ്ഞാറൻ പത്രമാധ്യമങ്ങളുടെ പൂച്ച് പുറത്തുചാടിക്കാനുള്ള ചർച്ചകൾക്ക് ഇതൊരു തുടക്കമാവും എന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതോടൊപ്പം, സർവ്വലോക രക്ഷിതാവും, അധിപനുമായ നാഥന്റെ യഥാർത്ഥ മതത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ മുഴുവൻ ജനങ്ങൾക്കും കഴിയുമെന്ന് ആശിക്കുന്നു.

ഒന്ന്

'സലഫിയ്യ'യെന്നാൽ...

ഉസാമ ബിൻ ലാദനെ, അല്ലെങ്കിൽ അൽഖായിദയെ പേ□ലെ അതുമല്ലെങ്കിൽ താലിബാനെ പോലെ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്ന സലഫിയ്യ യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്താണ്, അഥവാ ആരാണ്? (കിഴക്കും, പടിഞ്ഞാറും പോലെ തികച്ചും രണ്ടു ധ്രുവങ്ങളിലാണ് സലഫിയ്യയും മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രസ്ഥാനങ്ങളും എന്നതാണ് സത്യം) സപ്തംബർ പതിനൊന്നിന്റെ ഭയാനകവും വിവേക ശൂന്യവുമായ ആക്രമണത്തിനു ശേഷം പലപ്പോഴും മാധ്യമങ്ങളിൽ നിന്ന് അനവരതം കേട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സലഫിയ്യ എന്നാൽ എന്താണ്?

ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം പറയാൻ സലഫിയ്യ എന്ന വാക്കിന്റെ ഉത്ഭവം മുതൽ അറിയേണ്ടതുണ്ട്.ഇത് ഒരു ഇസ്ലാമിക പദമാണെന്നതിനും അറബിയിൽ നിന്നുള്ളതാണ് എന്നതിനും സംശയം വേണ്ട. അറബി ഭാഷയിൽ ഇത് 'സലഫ' എന്ന അറബി ക്രിയാപദത്തിൽ നിന്ന് വന്നതാണ്. ഇതിനർത്ഥം കഴിഞ്ഞുപോയത്, മരിച്ചുപോയത്, അല്ലെങ്കിൽ ഒരാളുടെ പിതാക്കന്മാരിലും, പൂർവ്വികരിലും കഴിഞ്ഞു പോയത് എന്നൊക്കെയാണ്. ഇസ്

ലാമിക സാങ്കേതിക പദാവലിയിൽ ഇതിന്റെ അർത്ഥം തിരുദൂത(ﷺ)ന്റെ അനുചരന്മാരും (സ്വഹാബത്ത്) അതിനെ തുടർന്ന് വന്ന 'താബിഊൻ' (നബിയുടെ അനുചരന്മാരെ പിന്തുടർന്ന് വന്നവർ) എന്ന തലമുറയും അവരെ പിന്തുടർന്ന് വന്ന തലമുറയുമാണ് (അനുചരന്മാരെ പിന്തുടർന്നു വന്നവരെ പിന്തുടർന്ന് വന്നവർ: 'അത്ബാഉ താബിഈൻ' എന്ന് അറബി പദം) ഈ മൂന്നു തലമുറകളുടെ നന്മക്ക് സാക്ഷ്യം പ്രാമാണികമായ ഒരു നബി വചനമാണ്. "ഏറ്റവും നല്ലമനുഷ്യർ എന്റെ തലമുറയാകുന്നു. പിന്നെ എന്റെ തലമുറയെ പിൻതുടർന്ന് വന്നവരും അവരെ പിൻതുടർന്ന് വന്നവരും. അതും കഴിഞ്ഞ് വരുന്ന ഒരു ജനത ആണയിട്ട് പറയാൻ ആവശ്യപ്പെടാതെ തന്നെ ആണയിടുന്നവരായിരിക്കും"[1]

ഖൽശാനി, 'തഹ്‌രീറുൽ മഖാല മിൻ ശർഹിർരിസാല'യിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: "സലഫുസ്സ്വാലിഹ് എന്നു പറയുന്നത് വിജ്ഞാനത്തിൽ അടിയുറച്ച ഒന്നാം തലമുറയിലെ മുസ്‌ലിംകളാണ്. അവരായിരുന്നു തിരുദൂതരു(ﷺ)ടെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ പിൻതുടർന്നിരുന്നവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തെ (സുന്നത്തിനെ) കാത്തു സൂക്ഷിച്ചവരും. അല്ലാഹു അവരെയാണ് നബി തിരുമേ

[1] ബുഖാരിയിൽ നിന്നു (5/190) മുസ്‌ലിം (നമ്പർ 2530) തിർമിദി (നമ്പർ 2222) ദാവൂദ് (നമ്പർ 4657) അന്നസാഈ (7/17–18)

നി(ﷺ)യുടെ അനുചരന്മാരും അവന്റെ മതത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനു വേണ്ടിയും തെരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളത്". സലഫ് എന്നാൽ നബി(ﷺ)യുടെ അനുചരന്മാരായിരുന്നവരും, നന്മയൊട്ടും ചോർന്ന് പോകാത്ത കുലീനരായ അടുത്ത രണ്ടു തലമുറയുമാണെന്നത് വ്യക്തമാക്കാൻ പ്രശസ്തരായ പണ്ഡിതരുടെ വാക്കുകൾ നമുക്കുദ്ധരിക്കാം. പ്രമുഖ ഹദീസ് പണ്ഡിതനായ ബുഖാരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്തായ അസ്സ്വഹീഹ്[2] എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു: "സുഹ്‌രി[3] ആനയെപ്പോലുള്ള മൃഗങ്ങളുടെ എല്ലിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു: അതുകൊണ്ട് ചീർപ്പ് ഉണ്ടാക്കി ഉപയോഗിക്കുന്ന സലഫുകളായ പണ്ഡിതൻമാരെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അവർ ഇതിൽ യാതൊരു പ്രശ്നവും ഉള്ളതായി കണ്ടിട്ടില്ല". സുഹ്‌രി ഇവിടെ സലഫുകളായ പണ്ഡിതന്മാർ എന്നത് കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ചത് പ്രവാചകന്റെ അനുചരന്മാരെ തന്നെയായിരുന്നു. കാരണം സുഹ്‌രി 'താബിഉ'കളിൽ (സ്വഹാബികൾക്ക് ശേഷം വന്ന തലമുറ) പെട്ട ആളായിരുന്നു.

പ്രശസ്ത ഇസ്‌ലാമികപണ്ഡിതനായിരുന്ന ഔസാഈ[4] പറഞ്ഞു: "സുന്നത്തിന്റെ (നബിചര്യയുടെ) കാര്യത്തിൽ ക്ഷമ കാണിക്കുക.അവർ നിർത്തിയേടത്ത് നി

---

(2) ഫത്ഹുൽ ബാരി (1/342)

(3) മുഹമ്മദ് ഇബ്നു മുസ്‌ലിം ഇബ്നു ഉബയ്ദുള്ള ഇബ്ൻ അബ്ദില്ല ഇബ്നു ശിഹാബ് അസ്സുഹ്‌രി

(4) അബ്ദുറഹ്‌മാൻ ഇബ്നു അബീ അംറ് അൽ ഔസാഈ.

ർത്തുകയും അവർ പറഞ്ഞത് പറയുകയും അവർ വിട്ടു നിന്നതിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുകയും സലഫുസ്സ്വാലിഹീങ്ങളുടെ (ഭക്തരായ മുൻഗാമികൾ) പാത പിൻതുടരുകയും ചെയ്യുക. സലഫുസ്സ്വാലിഹീങ്ങൾ എന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞത് പ്രവാചകന്റെ അനുചരന്മാരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്.

'സലഫിയ്യ' എന്നത് ഒരു പുതിയ പ്രസ്ഥാനമാണ് എന്നും, ബിൻ ലാദനെപ്പോലുള്ള ആളുകളെ വളർത്തിയെടുക്കുന്ന ഒരു അതിവിപ്ലവ സംഘമാണ് അത് എന്നുമൊക്കെ പറഞ്ഞ് അപവാദ കഥകളുമായി ചുറ്റിത്തിരിയുന്ന ആധുനിക മാധ്യമ ചർച്ചക്കാരുടെ വാദഗതികൾ യാഥാർത്ഥ്യവുമായി എത്ര വിദൂരത്താണ് എന്നു നോക്കൂ. നിശ്ചയമായും ഈ പ്രസ്ഥാനം തിരുദൂതരുടെ അനുചരന്മാരായിരുന്ന സലഫുകളുടെ അതേ പാതയിൽ ചരിക്കുന്നവരല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. "എന്റെ ഈ ജനത എഴുപത്തി മുന്നു വ്യത്യസ്ത വിഭാഗങ്ങളായി പിരിയുമെന്നും, അതിൽ നിന്ന് ഒരു വിഭാഗം മാത്രമല്ലാതെ മറ്റെല്ലാവരും നരകത്തിലായിരിക്കും" എന്നും തിരുദൂതർ(ﷺ) പറഞ്ഞപ്പോൾ 'ഏതാണ് ആ ഒരു വിഭാഗം' എന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടതും, "ഞാനും എന്റെ കൂട്ടാളികളും ഏത് വിഭാഗത്തിലാണോ (ആ വിഭാഗം)" എന്ന് തിരുദൂതർ(ﷺ) പറഞ്ഞതും ഈയവസരത്തിൽ സ്മരണീയമാണ്.[5]

---

[5] അബൂദാവൂദ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുനൻ (നമ്പർ 4597)ൽ ഉദ്ധരിച്ചത്. അഹ്മദ് മുസ്നദിൽ (4/102). ശൈഖ് അൽബാനി 'സിൽസിലത്തു സ്സ്വഹീ ഹ'യിൽ ഇത് സ്വഹീഹായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട് (നമ്പർ 204)

സ്വയം സലഫി എന്നു വിളിക്കുന്നത് ആരാണെന്നും അങ്ങനെ വിളിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നും ചോദ്യമുയരും.ഇസ്ലാമിന്റെ പരിശുദ്ധ അധ്യാപനങ്ങളിൽ നിന്ന് അണുവിട തെറ്റാതെ നടന്ന സലഫിനെ വളരെ ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാക്കി പിൻതുടരുകയും, നൂതനാചാരങ്ങൾ കുത്തിക്കയറ്റി മതത്തിന്റെ പവിത്രത നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകൾക്കുള്ള വിശേഷണ പദമാണ് അത്. ‘സലഫി’ എന്ന വാക്ക് പ്രയോഗിക്കുന്നത് ഇസ്ലാമിന്റെ ആദ്യത്തെ മൂന്നു തലമുറയിലെ ആളുകളുമായി തുല്യരാകാൻ സ്വയം ശ്രമിക്കുകയും അവരുടെ മാർഗ്ഗം പിന്തുടരുകയും ആ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകൾക്കാണ്.

സലഫി എന്ന പദത്തിന്റെ അവസാനത്തെ ‘ഇ’ എന്ന ഭാഗം വന്നത് “അന്നിസ്ബാഹ്” ആയ ‘യ’യിൽ നിന്നാണ്. (a) അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ബന്ധപ്പെടുത്തി പറയുന്ന ‘യ’ ആണ് അത്. ഒരു വ്യക്തിയെ സാധനത്തെയോ അതല്ലെങ്കിൽ സ്ഥലത്തെയോ ബന്ധപ്പെടുത്തി പറയുന്ന ‘യ’. ഉദാഹരണമായി പാക്കിസ്ഥാനിൽ നിന്നും വരുന്ന ആളിനെ ‘പാക്കിസ്ഥാനി’ എന്നും ബംഗാളിൽ നിന്നും വരുന്ന ആളിനെ ‘ബംഗാളി’ എന്നും പറയുന്നു. സലഫുമായി തുല്യതക്ക് ശ്രമിക്കുന്ന ആളാണ് സലഫി. മഹാ

നായ ഇസ്‌ലാമിക പണ്ഡിതനായിരുന്ന ശൈഖുൽ ഇസ്‌ലാം ഇബ്നു തൈമിയ്യ(ﷺ) (മരണം: 728 ഹിജ്റ) പറയുന്നു: "സലഫിന്റെ മാർഗ്ഗത്തെ പുകഴ്ത്തി പറയുകയോ, അതുമായി സമരസപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്ന ആൾക്കെതിരായി യാതൊരു വിമർശനവും പാടുള്ളതല്ല. പ്രത്യുത, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ നിന്ന് ഏകകണ്ഠമായി അത് സ്വീകരിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് നിർബ്ബന്ധമാണ്. കാരണം സലഫിന്റെ മാർഗ്ഗം സത്യമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല". [6]

ഇമാം അൽ അസ്ബഹാനി(ﷺ) (മരണം 535 ഹിജ്റ) പറഞ്ഞു: "അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിന്റെ ലക്ഷണം അവർ സലഫുസ്സ്വാലിഹീങ്ങളെ പിൻതുടരുന്നു എന്നതും,പുതുതായി മതത്തിൽ ചേർക്കപ്പെട്ട എല്ലാത്തിനേയും നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതുമാണ്". [7]

അസ്സംആനി (മരണം 562 ഹി.) (ﷺ) 'അൽ ഇൻസാബ്' (3/273) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു: "അസ്സലഫീ: ഈ പേര് സലഫിനെയും അവരെ അനുകരിച്ചു ജീവിക്കുന്നതു വഴി അവരുമായി ബന്ധമുള്ളവരെയും കുറിക്കുന്നതാണ്".

---

[6] മജ്മൂഉൽ ഫതാവ (4/149)

[7] അൽ ഹുജ്ജ ഫീ ബയാനിൽ മഹജ്ജ (1/364)

ഇബ്നുൽ അഥീർ(ﷺ) (മരണം 630 ഹി.) 'അൽ-ലുബാബ് ഫീ തഹ്ദീബുൽ ഇൻസാബ്' (2/ 162) എന്ന കൃതിയിൽ മുകളിൽ പറയപ്പെട്ട അസ്സം ആനിയുടെ വാക്യത്തെ കുറിച്ച് "ഒരു സംഘം ആ പേരിൽ (സലഫി എന്ന്) അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു" എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ സലഫി എന്ന വാക്കും, ആ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ച് വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സമൂഹവും ഉള്ളതായി ഇമാം അസ്സം ആനിയുടെ കാലത്തും അതിനു മുൻപും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

ശൈഖ് സ്വാലിഹ് ഫൗസാനോട് ചോദിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി: "സലഫിയ്യ എന്നത് പാർട്ടികൾക്കിടയിലുള്ള ഒരു പാർട്ടിയാണോ? അതിലേക്ക് ചേർത്തു പറയുന്നത് ആക്ഷേപാർഹമായ കാര്യമാണോ?".

അതിനദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു: 'സലഫിയ്യ എന്നത് സഹായിക്കപ്പെട്ട വിഭാഗമാണ്. അവർ അഹ്ലുസ്സുന്നത്ത് വൽ ജമാഅത്ത് ആണ്. അവർ ഇന്ന് 'പാർട്ടികൾ' എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന വിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഒന്നല്ല. മാത്രവുമല്ല, അവർ ശരിയായ സുന്നത്തിന്റെയും മതത്തിന്റെയും മാർഗ്ഗത്തിലുള്ള ജമാഅത്ത് തന്നെയാണ്. അവർ അഹ്ലുസ്സു ന്നത്ത് വൽ ജമാഅത്ത് തന്നെ. തിരുദൂതർ (ﷺ) പറഞ്ഞു: എന്റെ ഉമ്മത്തിൽ നിന്ന് ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരാലും എതിർക്കുന്നവരാലും ഉപദ്രവിക്കപ്പെടാത്തവ

രായി ഒരു സംഘം ഉണ്ടാവാതെ ഇരിക്കയില്ല'. എന്നിട്ട് കൂട്ടിച്ചേർത്തു: ''ഈ ഉമ്മത്ത് എഴുപത്തിമൂന്ന് കക്ഷികളായി പിരിയും. അവയിൽ ഒന്നൊഴിച്ച് മറ്റെല്ലാവരും നരകത്തിലായിരിക്കും എത്തുക''. അപ്പോൾ അനുയായികൾ ചോദിച്ചു, "തിരുദൂതരേ, ആ ഒരു വിഭാഗം ആരാണ്?" അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു, "ഞാനും, എന്റെ അനുയായികളും ഏതു പാതയിലാണോ അതിൽ ചരിക്കുന്നവരായിരിക്കും അവർ". അപ്പോൾ സലഫിയ്യ എന്നത് സലഫിന്റെ പാതയിൽ ജീവിക്കുന്ന, തിരുദൂതരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികളും കഴിഞ്ഞിരുന്ന പോലെ കഴിയുന്ന ആളുകളാണ്. അല്ലാതെ മറ്റു സംഘടനകളെയോ പാർട്ടികളെയോ പോലെയുള്ള ഒരു പാർട്ടി അല്ല. അത് മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യുടെ കാലം മുതലുള്ള തിരുദൂതരുടെ സദ്പാത അനന്തരാവകാശം പോലെ കൊണ്ടുനടക്കുന്ന, ഇപ്പോഴും തുടരുന്ന, പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞ സമയം വരെയും ഇനിയും തുടരുന്ന ആളുകളാണ്". [8]

ഒരു മുസ്‌ലിമിന് 'ഞാൻ സലഫി' ആണ് എന്ന് പറയാൻ അനുവാദമില്ല' എന്ന് പറഞ്ഞ് ഈ വിശേഷണത്തെ തള്ളിപ്പറയുന്ന ആളുകളെപറ്റി ഇമാം മുഹമ്മദ് നാസിറുദ്ദീൻ അൽ അൽബാനി (മരണം 1420 ഹി.) പറയു

---

[8] 'അത്തഹ്ദീർ മിനൽ ബിദ്അ:' എന്ന കാസറ്റിൽ നിന്ന്. ഹൗതാ സദീറിൽ നടത്തിയ ഒരു പ്രസംഗം. (1416 ഹിജ്റ)

ന്നത് നോക്കുക:“ഞാൻ ആരാധനയിലും മര്യാദകളിലും പെരുമാറ്റത്തിലും സലഫുസ്സ്വാലിഹിങ്ങളുടെ വഴി പിൻതുടരുന്നവനാണ് എന്ന് പറയാൻ പാടില്ല’ എന്ന് പറയുന്നത് പോലെയാണ് ഇത്. ഇങ്ങനെയുള്ള നിഷേധം സലഫുസ്സ്വാലിഹുകൾ നിലകൊണ്ട യഥാർഥ ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കൽ തന്നെയാണ്. ഒരു മുസ്‌ലിമിനും സലഫുസ്സ്വാലിഹുകളിലേക്ക് ചേർത്തുകൊണ്ട് വിളിക്കപ്പെടുന്നതിൽ നിന്ന് വിട്ടു നിൽക്കാൻ അനുവാദമില്ല. മറ്റെന്തിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിന്നാലും, അവരെ വിവരമുള്ളവരാരും പാപികളെന്നോ അവിശ്വാസികളെന്നോ വിളിച്ച് കുറ്റപ്പെടുത്തുകയുമില്ല.

ഇനി ഒരാൾ സലഫി എന്ന് വിളിക്കപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെന്ന് കരുതുക. അയാൾ മറ്റേതെങ്കിലും മദ്ഹബിനെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ അത് ഏതെങ്കിലും തത്വസംഹിതയോ അലങ്കാര ശാസ്ത്രമോ എന്തുമാകട്ടെ-പിന്തുണയ്ക്കുന്നു എന്നും കരുതുക.അയാൾ സ്വയം ഒരു അശ്അരി എന്നോ, മാതുരീദി എന്നോ അതുമല്ലെങ്കിൽ അഹ്‌ലുൽ ഹദീസ് എന്നോ ഹനഫീ, മാലിക്കീ, ശാഫിഈ, ഹമ്പലീ തുടങ്ങി അഹ്‌ലുസ്സുന്നത്ത് വൽ ജമാഅത്ത് എന്ന വാക്കിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു വ്യക്തിയാണെന്ന് കരുതുക. ഏതൊക്കെ മദ്ഹബിൽ ഉൾപ്പെട്ടാലും അത് അശ്അരിയായാലും, പ്രമുഖരായ നാല് മദ്ഹബ് ആ

യാലും ശരി– അവയെല്ലാം തന്നെ അബദ്ധം പിണയുന്നതിൽ നിന്നും സംരക്ഷിതരായ വ്യക്തികളാൽ രൂപപ്പെടുത്തിയതല്ല. ചിലപ്പോൾ സത്യമായത് എന്തോ അത് കണ്ടെത്തിയ പണ്ഡിതൻമാരായിരിക്കാം.അപ്പോൾ അബദ്ധം പിണയുന്നതിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരു സമൂഹത്തെപ്പോലെയാകുന്നതിൽ നിന്ന് എന്തിന് മാറിനിൽക്കണം? സലഫുസ്സ്വാലിഹ് എന്ന് ഒരുമിച്ച് വിളിയ്ക്കപ്പെടുന്ന സംഘത്തോട് കൂറുള്ള ഒരാളാണെങ്കിൽ സംശയമില്ല: അദ്ദേഹം കൂറ് പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നത് അബദ്ധങ്ങളിൽ നിന്നു സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരു സമൂഹത്തിനോടാണ്". [9]

അബ്ദുൽ അസീസ് ഇബ്നു അബ്ദുറഹ്മാൻ ആലു സഊദ് പറഞ്ഞു: "തീർച്ചയായും ഞാൻ ഒരു സലഫിയാണ്. എന്റെ തത്വസംഹിത സലഫിയ്യ ആണ്. ഞാൻ അതിന്റെ (സലഫ്) വിധി പ്രകാരമാണ് ഖുർആനിന്റെയും നബിചര്യയുടെയും പന്ഥാവിലൂടെ ചരിയ്ക്കുന്നത്". [10]

'സ്ഥിരം സമിതി'യുടെ വിധിയിൽ (നമ്പർ 13 61), (1/165) ഇങ്ങനെ കാണാം. "സലഫിയ്യ എന്നത് സലഫുകളോട് കൂറു പ്രഖ്യാപിക്കലാണ്. സലഫ് ആകട്ടെ 'തങ്ങളുടെ നന്മ തിരുദൂതനാൽ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഇ

---

(9) അൽ അസാല മാസിക (9/87)

(10) 1965 ലെ തീർത്ഥാടന സമയത്ത് പറയപ്പെട്ടത് 'അൽ മുസഹഫ് വസ്സയ്ഫ്' പേ:135

സ്ലാമിന്റെ ആദ്യത്തെ മൂന്നു തലമുറകളിൽ പെട്ട നായകരാണ്. പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു: "എന്റെ തലമുറയിൽപ്പെട്ട ആളുകളാണ് ഏറ്റവും മികച്ചവർ. പിന്നെ അവർക്കു പിന്നാലെ വരുന്ന തലമുറയും പിന്നീട് അവർക്ക് പിന്നിൽ വരുന്ന തലമുറയും. പിന്നെ ഒരു തലമുറ വരാനുണ്ട്. അവരുടെ പ്രതിജ്ഞ, സാക്ഷ്യത്തിനു മുൻപും, അവരുടെ സാക്ഷ്യം പ്രതിജ്ഞയ്ക്കു മുമ്പുമായിരിക്കും".[11] സലഫിയ്യീൻ എന്നത് സലഫി എന്നതിന്റെ ബഹുവചനം ആകുന്നു. അത് സലഫ് എന്ന വാക്കിനോട് ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതുമാണ്. 'സലഫി'ന്റെ അർത്ഥം നേരത്തേ തന്നെ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവർ (സലഫി) ഖുർആനും സുന്നത്തും പിൻതുടർന്ന് ജീവിക്കുകയും, ആ പാതയിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തദ്ഫലമായി അഹ്‌ലുസ്സുന്നത്ത് വൽ ജമാഅത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ആളുകൾ തന്നെ".

"സലഫ് എന്ന വാക്കിന്റെ വ്യാഖ്യാനം എന്താണ്? സലഫികൾ ആരാണ്?" എന്ന ചോദ്യത്തിന് അവർ നൽകിയ ഉത്തരത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: സലഫ് എന്നത് അഹ്‌ലുസ്സുന്നത്തി വൽ ജമാഅത്ത്, അതായത് മുഹമ്മദി(ﷺ)ന്റെ കൂടെ ജീവിച്ചിരുന്ന അനുയായികളാണ്. അന്ത്യനാൾ വരെ ആ പാത പിൻതുടരുന്ന ആരെയും

---

[11] ബുഖാരി (5/90) മുസ്‌ലിം (2530) തിർമിദി (2222) അബൂദാവൂദ് (4657) നസാഈ (7/17-18).

സലഫി എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. മുഹമ്മദ്(ﷺ) നോട് ഫിർക്കത്തുന്നാജിയ (വിജയിച്ച കക്ഷി) ആരാണെന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് "ഞാനും എന്റെ അനുയായികളും ഇന്ന് ഏതു മാർഗ്ഗത്തിലാണോ ആ പാത പിൻതുടരുന്നവരാണ് അവർ" എന്നാണ്.[12]

ഇമാം മുഹമ്മദ് ഇബ്നുൽ ഉഥൈമീൻ (മരണം 1421 ഹി.) (رحمه الله) പ്രസ്താവിക്കുന്നു. "ആരാണ് അഹ്ലുൽ അഥർ? അവർ ആഥാർ (ഉദ്ധരണികൾ) പിൻപററുന്നവരാണ്; അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥവും, സുന്നത്തും സ്വഹാബിമാരുടെ വചനങ്ങളും പിൻതുടരുന്നവരാണ് അവർ. ഈ വിവരണം സലഫിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന സലഫികളല്ലാത്ത യാതൊരു വിഭാഗത്തിനും തന്നെ ശരിയായി യോജിക്കുന്നില്ല..." ഈ വാക്കുകൾ വരുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'അഖീദത്തുസ്സഫറീനിയ്യ'യുടെ വിവരണത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ടേപ്പിലാണ്.

അതുപോലെത്തന്നെ, ബഹുമാന്യ ഇമാം ഇബ്നുൽ ഉഥൈമീൻ(رحمه الله) 'ശറഹുൽ അഖീദത്തിൽ വാസിതിയ്യ' (1/223)യിൽ പറയുന്നു: "അവരിൽ ഒരു കൂട്ടർ അഹ്ലുസ്സുന്നയിൽ പെട്ടവരാണ്– പക്ഷേ ആരാണ് ആ ഒരു കൂ

[12] ഫത്വാ (നമ്പർ: 6149) (2/164)

ട്ടർ? അത് അശ്അരിയാണോ, മാതുരീദികളോ അതോ സലഫികളോ? ഇതിൽ ആരായാലും ആരാണോ സുന്നത്തുമായി യോജിച്ചു പോകുന്നത് അവരാണ് അഹ്ലുസ്സുന്ന. ആരാണോ അതിനെ എതിർക്കുന്നത് അവർ അങ്ങനെ അല്ല. നാം പറയുന്നു സലഫ് എന്നത് അഹ്ലുസ്സുന്ന വൽ ജമാഅത്ത് ആണെന്ന് അവരല്ലാത്ത ആരുടെ കാര്യത്തിലും ഈ വിശേഷണം സത്യമാവുകയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ അഹ്ലുസ്സുന്നത്ത് വൽജമാഅത്ത് എന്നത് പ്രവാചകനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹാബത്തും അനുവർത്തിച്ചിരുന്ന പാതയിൽ പിടിച്ചു നിൽക്കുന്നവരാണ്. നീതി നടപ്പിലാക്കുന്ന ദിനം വരെയും ആ പാതയിൽ തന്നെ പിടിച്ചു നിൽക്കുന്നവർ തന്നെ– അവർ സലഫിയ്യീൻ തന്നെ".

അല്ലാമ സ്വാലിഹ് ഇബ്നു ഫൗസാൻ അൽ ഫൗസാൻ പറഞ്ഞു: ‘‘സലഫും അവരുടെ പാതയിൽ തുടരുന്നവരും ഒരിക്കലും പുത്തൻ പ്രസ്ഥാനക്കാരും വഴിപിരിഞ്ഞു പോയവരുമായവരിൽ നിന്നും വേർ തിരിച്ചു കാണിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല.സലഫുകളെ പിന്തുടരുന്നവരെ’’ അഥവാ സലഫി മാർഗ്ഗത്തെ പിന്തുടരുന്നവരെ അവർ അഹ്ലുസ്സുന്നത്ത് വൽ ജമാഅത്ത് എന്ന് വിളിക്കുന്നു. അഹ്ലുസ്സുന്നത്ത് വൽ ജമാഅത്തിനെയും സലഫികളെ പിന്തുടരുന്നവരെയും എതിർക്കുന്നവരെ ഖണ്ഡിക്കുമ്പോൾ, അവർ അനുവർത്തിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ തി

കച്ചും ഇതു തന്നെ”.[13]

അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്തു,“എങ്ങനെയാണ് സലഫിന്റെ മാർഗ്ഗം പിഴച്ചുപോയ പുത്തൻ ആദർശക്കാരുടെ മാർഗ്ഗമാവുക?! എങ്ങനെയാണ് സലഫിന്റെ പുരാതന മാർഗ്ഗം പുത്തൻവാദമാകുക? അല്ലാഹു ഇറക്കിത്തന്ന ഗ്രന്ഥത്തെയും സുന്നത്തിനെയും സത്യത്തേയും മാർഗ ദർശനങ്ങളേയും പിൻതുടരുന്നവർ എങ്ങനെ നവീനാശയക്കാരാകും?” [14]

അദ്ദേഹം തുടരുന്നു: ‘‘ഈ ഒരു വിഭാഗത്തെ, സലഫുകളുടെ മൻഹജ് (സരണി) പിന്തുടരുന്ന ഒരു സംഘമായി വിശേഷിപ്പിച്ചു. “ഞാനും എന്റെ അനുചരന്മാരും ഇന്ന് നിലകൊള്ളുന്ന മാർഗ്ഗത്തിലാണ്....” നേരത്തെ ഒരു സലഫി ജമാഅത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അതിനു തുടർച്ചയായി ഇനിയും ജമാഅത്തുകൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. നരക ഭീഷണി നിലനിൽക്കുന്ന സംഘങ്ങൾ എന്നും അവരെ എതിർക്കാനായും ഉണ്ടാകും”. [15]

ഇക്കാര്യം ഇമാം അൽബാനി(ﷺ)(മരണം1420 ഹി.) ‘ഞാൻ ഒരു സലഫിയാണ്’’ എന്ന് പേരുള്ള ഒരു കാസ

[13] അൽ ബയാൻ (പേജ്: 130)
[14] അൽ ബയാൻ (പേജ്: 156).
[15] അൽ ബയാൻ (പേജ്: 133).

റ്റിൽ വളരെ മനോഹരമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ പ്ര സക്ത ഭാഗങ്ങൾ ഇങ്ങനെയാണ്:

ശൈഖ് അൽബാനി: 'നിങ്ങളുടെ മദ്ഹബ് ഏതാണെന്ന് ചോദിച്ചാൽ നിങ്ങളുടെ മറുപടി എന്തായിരിക്കും?

ചോദ്യകർത്താവ് : ഒരു മുസ്‌ലിം എന്ന്.
അൽബാനി : അതുപോരല്ലോ.
ചോദ്യകർത്താവ് : അല്ലാഹു നമ്മെ മുസ്‌ലിംകൾ എന്ന് നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടയാൾ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ഈ സൂക്തം ഉദ്ധരിച്ചു. "അവൻ (അല്ലാഹു) നിങ്ങൾക്ക് മുസ്‌ലിംകളെന്ന് പേര് നൽകിയിരിക്കുന്നു."(അൽ ഹജ്ജ്:78)

അൽബാനി : ഇസ്‌ലാം നാനാവിധ മുള്ള പല സംഘങ്ങൾ ആവുന്നതിനു മുൻപുള്ള കാലമായിരുന്നെങ്കിൽ ഇത് ഒരു മതിയായ ഉത്തര മാകുമായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ നാം ഏത് മത വിഭാഗത്തോട് ചോദിച്ചാലും മറുപടി വ്യത്യസ്ത മായിരിക്കുകയില്ല. ഷിഈ, റാഫീദീ, ഖാരിജീ, നുസൈരീ അലവീ തുടങ്ങി ഏതുവിഭാഗത്തോട് ചോദിച്ചാലും "ഞാൻ മുസ്‌ലിമാണ്" എന്ന ഒഴുക്കൻ മറുപടിയാണ് ലഭിക്കുക.അതിനാൽ ഈ ഉത്തരം ഇന്നത്തെ കാലത്ത് മതിയായ മറുപടി ആയില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ് : അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഞാൻ പറയുന്നത് ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥവും സുന്നത്തും അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്ന ഒരു മുസ്‌ലിം ആണ് എന്നാണ്.

അൽബാനി : ഈ ഉത്തരവും മതി യായില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ് : കാരണം?

അൽബാനി : ഉദാഹരണമായി 'ഞാൻ ഖുർആനും സുന്നത്തും അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്ന ഒരു മുസ്‌ലിമല്ല' എന്ന് പറയുന്ന ആരെങ്കിലും നാം ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞ കൂട്ടരിൽ ഉണ്ടോ? ആരെങ്കിലും "ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥവും സുന്നത്തും അനുസരിച്ച് ജീവിയ്ക്കാറില്ല" എന്ന് പറയാറുണ്ടോ?

ഇവിടെ ശൈഖ്, വളരെ വിശദമായിത്തന്നെ സലഫുസ്സ്വാലിഹുകൾ മനസ്സിലാക്കിയതു പോലെ ഖുർആനും സുന്നത്തും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിച്ചു...

ചോദ്യകർത്താവ് : അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഞാൻ സലഫുസ്സ്വാലിഹുകൾ ഗ്രഹിച്ചതു പോലെ ഖുർആനും സുന്നത്തും മനസ്സിലാക്കുന്ന ഒരു മുസ്‌ലിമാണ്.

അൽബാനി : ആരെങ്കിലും താങ്കളുടെ മദ്ഹബ് ഏതെന്നു ചോദിച്ചാൽ താങ്കൾ ഇതായിരിക്കുമോ പറയുക?

ചോദ്യകർത്താവ് : അതെ.

അൽബാനി : ഭാഷയിലെ ചെറിയ ചെറിയ വാക്കുകളാണ് കൃത്യമായ അർത്ഥം ഉൾക്കൊള്ളുന്നത് എന്നതിനാൽ ഞാൻ ഈ വലിയ ശൈലീ പ്രയോഗ ത്തെ 'സലഫീ' എന്ന് പറയുന്ന തിനെകുറിച്ച് താങ്കളുടെ വീക്ഷണം എന്താണ്? [16]

അതിനാൽ 'മുസ്ലിം' എന്നു മാത്രം സ്വയം പേരു വിളിയ്ക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല.കാരണം,ഇപ്പോൾ എല്ലാ വരും അതു തന്നെയാണ് ഉപയോഗിക്കുക. ഇമാം അൽ ബാനി, മൻഹജിന്റെയും 'അഖീദ'യുടെയും അടിസ്ഥാന ത്തിൽ സത്യവും വ്യാജവും തമ്മിൽ തിരിച്ചറിയുന്നതി ന്റെ പ്രാധാന്യവും ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു.സത്യമാകട്ടെ, വിവി ധ നേതാക്കളുടെയും, മാർഗ്ഗദർശികളുടെയും ബോധ ത്തിനും താൽപ്പര്യത്തിനുമനുസരിച്ച് നയിക്കപ്പെട്ട വിവി ധ മതസംഘങ്ങളുടെ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളിലല്ല, മറിച്ച് സലഫുസ്സ്വാലിഹുകളുടെ ജീവിത മൂല്യങ്ങളിലാണ് കു ടികൊള്ളുന്നത്.

സലഫിയ്യയുമായി ബന്ധപ്പെടുക എന്നാൽ ഇസ് ലാമിന്റെ യഥാർത്ഥമായ വഴിയുമായി, പ്രവാചകന്റെ ച ര്യയുമായി, സ്വഹാബിമാരുടെയും ആദ്യത്തെ തലമുറക ളുടെ ജീവിത ചര്യകളുമായി ബന്ധപ്പെടുക എന്നതാണ് എന്ന് പകൽ വെളിച്ചം പോലെ വ്യക്തമാണ്. ഇത് ബിൻ

[16] 'ലിമാദാ അഖ്തർത്തുൽ മൻഹജിസ്സലഫി' എന്ന ശൈഖ് സലീം അൽ ഹിലാലിയുടെ കൃതി കാണുക. (പേജ്: 36–38)

ലാദനെപ്പോലെയുള്ളവർക്ക് വളർന്നു വരാനുതകുന്ന ഭീകരവാദത്തിന്റെ വിത്തുകളിറക്കുന്ന മതഭ്രാന്തമാരുടെ പുതിയ സംഘടനയോ സംഘമോ അല്ല.

രണ്ട്

വഹാബിസം...?

വഹാബിസം എന്നാലെന്ത്? ആരാണ് വഹാ ബി? വീണ്ടും പറയട്ടെ, പടിഞ്ഞാറൻ മാധ്യമങ്ങളുടെ കഥമെനയലുകാരിൽ നിന്ന് കേട്ടു കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നത് പടിഞ്ഞാറൻ നാടുകളോടുള്ള വെറുപ്പ് ഉരുണ്ടുകൂടാൻ കാരണമാക്കുകയും, ആഗോള ഭീകരവാദത്തിന്റെ അഗ്നി ആളിപ്പടരാൻ കാരണമാവുന്ന അഗ്നിസ്ഫുലിംഗങ്ങൾ ചിതറുകയും ചെയ്യുന്ന കൂട്ടരാണ് ഇവർ എന്നാണ്. നമുക്ക് വഹാബിസത്തിലേക്കും അതിന് ആ പേര് വരാൻ കാരണക്കാരനായ മഹാന്റെയും ചരിത്രത്തിലേക്കും ഒന്നു നോക്കാം.

അറേബ്യൻ ഉപദ്വീപിലെ നജ്ദ് എന്ന പ്രദേശത്ത് ജനിച്ച പണ്ഡിതനും, കുലീനനുമായ മുഹമ്മദ് ഇബ്നു അബ്ദുൽ വഹാബുമായാണ് വഹാബീ എന്നപദത്തിനു ബന്ധം. അദ്ദേഹം പണ്ഡിതൻമാരുടെ ഒരു കുടുംബ

ത്തിൽ പ്രവാചകന്റെ ഹിജ്റയ്ക്കു ശേഷം 1110 വർഷം കഴിഞ്ഞാണ് പിറന്നത് (ക്രി.വ. 1703).അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് ഈ പ്രദേശത്തെ ഒരു പണ്ഡിതനായിരുന്നു. ഈ പ്രദേശത്തെ ഇസ്ലാമിക കോടതികളിൽ ന്യായാധിപനായും അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാമഹൻ സുലൈമാൻ ഒരു വലിയ ഫിഖ്ഹി പണ്ഡിതനും,മതപരമായ വിധികൾക്കു വേണ്ടി അഭ്യർത്ഥിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വ്യക്തിയുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ ശൈഖ് മുഹമ്മദ് ഇബ്നു അബ്ദുൽ വഹാബ് ഇങ്ങനെയുള്ള പണ്ഡിതരുടെ ചുറ്റുപാടിലാണ് വളർന്നത്. പത്തു വയസ്സിനു മുൻപുതന്നെ അദ്ദേഹം ഖുർആൻ മുഴുവനും മനഃ പാഠമാക്കിയിരുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന് അസാധാരണ ബുദ്ധികൂർമ്മതയും അവിശ്വസനീയമാം വിധം വേഗതയുള്ള ഓർമ്മശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഹമ്പലീ മദ്ഹബിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ തന്റെ പിതാവിന്റെ കീഴിൽ തന്നെ പഠനം നടത്തുകയും, പിന്നീട് തഫ്സീറിലും ഇസ്ലാമിക നീതിശാസ്ത്രത്തിലും അവഗാഹം നേടുകയും, തുടർന്ന് ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം ഇബ്നു തൈമിയ്യ(ﷺ)(728 ഹി.)യുടെയും ശിഷ്യനായ ഇബ്നുൽ-ഖയ്യിം അൽ ജൗസിയ്യ (ﷺ) (751 ഹി.)യുടെയും ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഗഹനമായ ഗവേഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ രണ്ടു പണ്ഡിതൻമാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് ശൈഖ് മുഹമ്മദ് ഇബ്നു

അബ്ദുൽ വഹാബിനെ കാര്യമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയതും അതുവഴി ഇസ്‌ലാമിനെ അടുത്തറിയുവാനും മനസ്സിൽ സത്യമതത്തിന്റെ തത്വസംഹിത ആഴത്തിൽ വേരോടുവാനും കാരണമായത്.

ശൈഖ് മുഹമ്മദ് ഇബ്നു അബ്ദുൽ വഹാബിന്റെ കാലത്ത് ഇസ്‌ലാമിക രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നു? ഇബ്നു ഗനാം, ഇബ്നു ബിശ്ർ തുടങ്ങിയ ചരിത്രകാരൻമാർ പറയുന്നത് നജ്ദിലെ ആളുകൾ പ്രത്യേകിച്ചും, മുസ്‌ലിം ലോകം പൊതുവെയും, ബിദ്അത്തുക□ളിലും കടുത്ത ശിർക്കിലും വ്യാപൃതരായിരുന്നു എന്നാണ്. മതത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ മുഖമെന്തെന്ന് അവർക്ക് അജ്ഞാതമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് നജ്ദിലും നജ്ദിനു പുറത്തുമുള്ള, ആളുകൾ അല്ലാഹുവിന് പുറമേ കല്ലുകളെയും മരങ്ങളെയും ഖബറുകളെയും ആരാധിച്ചിരുന്നു.

ശൈഖ് മുഹമ്മദ് ഇബ്നു അബ്ദുൽ വഹാബിന്റെ സമകാലീനനായിരുന്ന ഇമാം ശൗക്കാനി(ﷺ) (മരണം 1250 ഹി.) 'നയ്‌ലുൽ ഔ താർ' (4/90) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു: "ജാറങ്ങളുടെ നിർമാണത്തിലും അവയ്ക്ക് മോടി കൂട്ടുന്നതിലും എത്ര ആളുകളാണ് ആനന്ദം കണ്ടെത്തിയിരുന്നത്! ഇസ്‌ലാം വിരോധിച്ച തിന്മകൾ ആണ് അവ. വിവരമില്ലാത്ത ഇക്കൂട്ടരുടെ ഈ വിശ്വാസം, വിഗ്രഹാരാധകർ വിഗ്രഹങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിന്

സമമാണ്.

അങ്ങനെ അവർ വിഗ്രഹങ്ങളെ വല്ലാതെ വലുതാക്കിക്കാണുകയും ഉപദ്രവങ്ങളെ അകറ്റി നിർത്താനുള്ള കഴിവ് അവയ്ക്കാണ് എന്നും, അവ യെക്കൊണ്ട് പല ആനുകൂല്യങ്ങളും നേടാമെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് അവർ അവയ്ക്കടുത്തു പോവുകയും വിശ്വാസികൾ അവരുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുമാത്രം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന സഹായാഭ്യർത്ഥന അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കാനായി യാത്ര ചെയ്ത് അവരോട് അഭയം തേടി. ചുരുക്കത്തിൽ ഇസ്ലാമിക കാലഘട്ടത്തിനു മുൻപുള്ള അറബികൾ ചെയ്തിരുന്ന യാതൊന്നും അവർ വിട്ടുകളഞ്ഞില്ല.അവരും അതൊക്കെ തന്നെ ചെയ്തുകൂട്ടി. നാം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു വന്ന് അവനിലേക്ക് തന്നെ തിരിച്ചുപോകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ വെറുക്കപ്പെട്ട തിന്മയേയും അവിശ്വാസത്തിന്റേതായ, വെറുക്കപ്പെടേണ്ടതായ പ്രവൃത്തികളോട് ആരും തന്നെ അല്ലാഹുവിനു വേണ്ടി എതിർക്കുന്നതും അല്ലെങ്കിൽ യഥാർത്ഥ മതത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനു വേണ്ടി ഉൽക്കണ്ഠാകുലരാകുന്നതും കാണുന്നില്ല. പണ്ഡിതന്മാരോ, വിദ്യാർത്ഥികളോ, നേതാക്കൻമാരോ, ഭരണ സാരഥികളോ ആരും തന്നെ.

മാത്രവുമല്ല ഈ ശ്മശാനാരാധകർ, അവരോട് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞാൽ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നതാ

യും അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ തന്നെ കള്ളം പറയുന്നതായും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. പിന്നീട് അവരോട് ‘നിങ്ങൾ രക്ഷാധികാരിയായി കാണുന്നവരുടെ പേരിലും, നിങ്ങളുടെ രക്ഷകന്റെ പേരിലും പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുക’ എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവർ മടിച്ചുനിൽക്കും. യാഥാർത്ഥ്യം പറയുകയും ചെയ്യും. ഇതാണ് ഇവരുടെ ശിർക്ക്. ഇത് അല്ലാഹുവെന്നത് രണ്ടുപേരിൽ രണ്ടാമത്തെതാണ് എന്നോ,മൂന്നുപേരിൽ മൂന്നാമത്തേതാണ് എന്നോ പറയുന്നവരുടെ ശിർക്കിനേക്കാളും അതിരു കടന്നു പോയിരിക്കുന്നു.

ഹേ പണ്ഢിതരേ, മുസ്ലിം നായകരേ! ഇസ്ലാമിന് അവിശ്വാസത്തേക്കാളുമുപരി മറ്റെന്താണ് വെറുക്കപ്പെടുന്നതായിട്ടുള്ളത്? അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും മൂർത്തികളെ ആരാധിക്കുന്നതിനേക്കാളും ഉപദ്രവകരമായി എന്താണ് ഉള്ളത്? ഈ ‘രോഗ’ത്തിന്റെയത്രയും ഗുരുതരമായ എന്ത് രോഗപീഢയാണ് മുസ്ലിംകൾക്ക് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്? ശിർക്ക് ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടത് ഇസ്ലാമിൽ നിർബ്ബന്ധമായ കാര്യമല്ലെങ്കിൽ മറ്റെന്താണ് ഇസ്ലാമിൽ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതായിട്ടുള്ളത്?

“നിങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ആളുകളോടാണ് വിളിച്ചാവശ്യപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം ലഭിക്കും. പക്ഷെ നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്നവർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരല്ലല്ലോ. നിങ്ങൾ ഒരു തീപ്പൊരിയിലേക്കാണ് ഊതുന്നതെ

ങ്കിൽ അത് വളർന്ന് തീപ്പന്തമായി മാറും. പക്ഷെ നിങ്ങ ൾ ഊതുന്നത് ചാരത്തിലേക്കാണ് (ശൗക്കാനിയുടെ വാക്കുകൾ ഇവിടെ അവസാനിക്കുന്നു.)".

നിന്ദ്യമായ ഈ അശുദ്ധ വൃത്തിയുടെ കടുത്ത അന്ധകാരത്തിനിടയ്ക്കാണ് ശൈഖ് മുഹമ്മദ് ഇബ്നു അബ്ദുൽ വഹാബിന്റെ ആഹ്വാനത്തിന്റെ തീവ്രപ്രകാശം തുളച്ചുകയറിയത്. അദ്ദേഹം ശിർക്ക് എന്ന ഈ ദുർവൃത്തിയെ താഴെക്കാണുന്ന ആയത്ത് തെളിവായിക്കാണിച്ചു കൊണ്ട് എതിർക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വം ഊന്നിപ്പറയുകയും ചെയ്തു:

"കീഴ്വണക്കം അല്ലാഹുവിന് മാത്രം ആക്കിക്കൊണ്ട് ഋജുമനസ്കരായ നിലയിൽ അവനെ ആരാധിക്കുവാനും, നമസ്ക്കാരം നിലനിർത്തുവാനും, സകാത്ത് നൽകുവാനും അല്ലാതെ അവരോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതത്രെ വക്രതയില്ലാത്ത മതം". (സൂറത്തുൽ ബയ്യിന-5)

അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കുകൾ: "നിന്നെ മാത്രം ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നു. നിന്നോട് മാത്രം ഞങ്ങൾ സഹായം തേടുന്നു". (സൂറ: ഫാത്തിഹ-5)

മറ്റൊരു വചനം: "പള്ളികൾ അല്ലാഹുവിനുള്ളതാകുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവോടൊപ്പം ആരെ

യും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കരുത്".(സൂറത്തുൽ ജിന്ന്–18) താഴെ കാണുന്ന മറ്റു വചനങ്ങളും:

"അല്ലാഹുവോടൊപ്പം വേറെയൊരു ദൈവത്തെയും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കാത്തവരും,അല്ലാഹു പവിത്രമാക്കി വെച്ചിട്ടുള്ള ജീവനെ ന്യായമായ കാരണത്താലല്ലാതെ ഹനിച്ചുകളയാത്തവരും, വ്യഭിചരിക്കാത്തവരുമാകുന്നു അവർ. ആ കാര്യങ്ങൾ വല്ലവനും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അവൻ പാപഫലം കണ്ടെത്തുകതന്നെ ചെയ്യും" (ഫുർഖാൻ –68)

"നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ ആരാധിക്കുവിൻ. അവനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ദൈവവുമില്ല". (അഅ്റാഫ്–59)

"തീർച്ചയായും, ഓരോ സമുദായത്തിലും നാം ദൂതനെ നിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ ആരാധിക്കുകയും, ദുർമൂർത്തികളെ വെടിയുകയും ചെയ്യണം എന്ന് (ബോധനം ചെയ്യുന്നതിന് വേണ്ടി)". (നഹ്ൽ–59)

"ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയും എന്നെ ആരാധിക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല". (ദാരിയത്ത്–56)

അദ്ദേഹം തന്റെ വാക്കുകളും തൂലികയും അനവരതം ഉപയോഗിച്ച് എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും തിരുദൂതന്മാ

രും നടത്തിയിരുന്ന ആഹ്വാനമായ, അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കാനുള്ള ആഹ്വാനമായി അഹോരാത്രം പണിപ്പെട്ടു. ഖബറുകളെ ആരാധിക്കുന്നതിനെതിരായിട്ടുള്ള പ്രവാചകന്റെ സുന്നത്തിന് ഉപോദ്ബലകമായി പ്രവാചകന്റെ വാക്കുകൾ- "ഒരു ഖബറിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കരുത്. അതിനടുത്ത് വെച്ചും പ്രാർത്ഥിക്കരുത്"[(1)]- തെളിവായി കാണിച്ചു കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ജനങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയിരിക്കുന്നു.

മാത്രവുമല്ല പ്രവാചക(ﷺ)ന്റെ ഒരു പ്രാർത്ഥന തന്നെ ഇങ്ങനെയായിരുന്നു. "അല്ലാഹുവേ, എന്റെ ഖബറിടം ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സ്ഥലമായി നീ മാറ്റരുതേ. പ്രവാചകരുടെ ഖബറിടങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനാ വേദികളാക്കുന്ന ജനങ്ങളെ അല്ലാഹു ശപിക്കട്ടെ".[(2)]

പ്രവാചകന്റെ മറ്റൊരു പ്രഖ്യാപനം: "ഒരിക്കലും ഒരു ഖബറിനു മുകളിൽ ഇരിയ്ക്കുകയോ അതിനോട് പ്രാർത്ഥന നടത്തുകയോ ചെയ്യരുത്''[(3)].അബുൽ-ഹയ്യാജ് അൽ അസദീ പറയുന്നു: ''അലിയ്യുബ്നു അബീ ത്വാ

[(1)] ത്വബ്റാനി 'മുഅ്ജമുൽ കബീർ' (3/145/2)ൽ ഇമാം അൽബാനി 'തഹ്ദീറു സ്സാജിദ്' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രാമാണീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

[(2)] ഇബ്നു ഖുസയ്മ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഹീഹ് (1/2/92). ഇബ്നു ഹിബ്ബാൻ (340-341) ഇബ്നു അബീ ശയ്ബ അൽ മുസന്നഫ് (4/140) ഇമാം അൽ ബാനി 'തഹ്ദീറുസ്സാജിദി'ൽ പ്രാമാണീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

[(3)] മുസ്ലിം(3/62) അബൂദാവൂദ്(1/71) അന്നസാഈ(1/124) തിർമിദി(2/154)

ലിബ് എന്നോട് പറഞ്ഞു, അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുദൂതൻ പറഞ്ഞുവിട്ട കാര്യം ഞാൻ താങ്കളോട് പറഞ്ഞയക്കട്ടെ? എല്ലാ പ്രതിമകളുടെയും മുഖം നശിപ്പിക്കാനും, എല്ലാ ഖബറിടങ്ങളും നിരത്താനുമാണ് അത്”.[4]

തന്റെ പ്രബോധനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ശൈഖ് മുഹമ്മദ് തന്നെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ‘‘നമ്മുടെ മതമായ, ഇസ്‌ലാമിനെ കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നു:

“ഇസ്‌ലാം (ദൈവത്തിനുള്ള ആത്മാർപ്പണം) അല്ലാത്തതിനെ ആരെങ്കിലും മതമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നപക്ഷം അത് അവനിൽ നിന്ന് ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. പരലോകത്തിൽ അവൻ നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടവനുമായിരിക്കും”. (ആലു ഇംറാൻ – 85)

നാം ജനങ്ങളെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത് അല്ലാഹു താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന സൂക്തം വഴി പ്രവാചകനോട് പറഞ്ഞ, ആരാധിക്കപ്പെടുവാൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണ് അർഹൻ എന്നതല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല.

“അദ്ദേഹം തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ രാജപീഠത്തിന്മേൽ കയറ്റിയിരുത്തി. അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പ്രണാമം ചെയ്യുന്നവരായിക്കൊണ്ട് വീണു. അദ്ദേഹം പ

[4] മുസ്‌ലിം: (2243) നസാഈ (2032, 2159)

റഞ്ഞു: എന്റെ പിതാവേ, മുമ്പ് ഞാൻ കണ്ട സ്വപ്നം പുലർന്നതാണിത്. എന്റെ രക്ഷിതാവ് അതൊരു യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. എന്നെ അവൻ ജയിലിൽ നിന്ന് പുറത്തുകൊണ്ടുവന്ന സന്ദർഭത്തിലും എന്റെയും എന്റെ സഹോദരങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ പിശാച് കുഴപ്പം ഇളക്കിവിട്ടതിനുശേഷം മരുഭൂമിയിൽ നിന്ന് അവൻ നിങ്ങളെല്ലാവരെയും (എന്റെ അടുത്തേക്ക്) കൊണ്ടുവന്ന സന്ദർഭത്തിലും അവൻ എനിക്ക് ഉപകാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും എന്റെ രക്ഷിതാവ് താനുദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി നിയന്ത്രിക്കുന്നവനത്രെ. തീർച്ചയായും അവൻ എല്ലാം അറിയുന്നവനും യുക്തിമാനുമാകുന്നു". (യൂസുഫ്–100)

"പള്ളികൾ അല്ലാഹുവിനുള്ളതാകുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവോടൊപ്പം ആരെയും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കരുത് എന്നും". (ജിന്ന്–18)

നാം ജനങ്ങളെ തടയുന്നത് അല്ലാഹുവിനുള്ള ആരാധനയിൽ പങ്കുകാരെ ചേർക്കുന്ന പ്രവണതയാണ്. അല്ലാഹു തന്നെ പറയുന്നു.

"മർയമിന്റെ മകൻ മസീഹ് തന്നെയാണ് അല്ലാഹു എന്ന് പറഞ്ഞവർ തീർച്ചയായും അവിശ്വാസികളായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മസീഹ് പറഞ്ഞത്, 'ഇസ്രായീൽ സന്തതികളേ, എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും രക്ഷിതാവായ

അല്ലാഹുവെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ. അല്ലാഹുവോട് വല്ലവനും പങ്കുചേർക്കുന്നപക്ഷം തീർച്ചയായും അല്ലാഹു അവന്ന് സ്വർഗ്ഗം നിഷിദ്ധമാക്കുന്നതാണ്.നരകം അവന്റെ വാസസ്ഥലമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അക്രമികൾക്ക് സഹായികളായി ആരും തന്നെയില്ല’ എന്നാണ്”. (അൽ മാഇദ–72)

ശൈഖ് മുഹമ്മദ് ഇബ്നു അബ്ദുൽ വഹാബിന്റെ മഹത്തായ ആഹ്വാനത്തിന് വളരെയധികം ഫലങ്ങളും മെച്ചങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് ഇസ്‌ലാമിക വിശ്വാസ കാര്യങ്ങളിലെ തെറ്റു തിരുത്താനും, ശിർക്കിൽ നിന്ന് ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് നുഴഞ്ഞു കയറിയ കാര്യങ്ങളെ മാറ്റാനും, പുതുതായി കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടവയെ വെറുക്കാനും,സലഫിയ്യയുടെ സന്ദേശം വിവിധ പ്രദേശങ്ങളിൽ എത്തിയ്ക്കാനും കഴിഞ്ഞു എന്നുള്ളതാണ്. ഈ ശ്രേഷ്ഠ പണ്ഡിതന്റെ ശ്രമഫലമായി കിഴക്കിന്റെ ഇങ്ങേയറ്റം മുതൽ പടിഞ്ഞാറിന്റെ അങ്ങേയറ്റം വരെ ഇടയ്ക്കുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ ഒന്നൊഴിയാതെ എത്തുകയും തലമുറകളിൽ നിന്ന് തലമുറകളിലേക്ക് പകർന്ന് പകർന്ന് ഇന്നത്തെ ഈ ദിവസം വരെ എത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ശ്രേഷ്ഠനായ ഇമാമും മഹാനായ അധ്യാപകനുമായ മുഹമ്മദ് ഇബ്നു അബ്ദുൽ വഹാബ് അസ്സലഫിയെ അനുഗ്രഹിക്കുവാൻ നാം അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥി

ക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം സലഫിയ്യയുടെ പരിശുദ്ധ മാർഗ്ഗമായിരുന്നു എന്നു നാം കണ്ടു. അപ്പോൾ വഹാബിയ്യ എന്തായിരുന്നു?

സത്യത്തിൽ വഹാബിയ്യ എന്ന പദം തന്നെ ശൈഖിനെ തന്നെയോ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാത തുടർന്ന് വന്നവരെയോ വിശേഷിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു സാധൂകരണമില്ല. ശൈഖ് മുഹമ്മദ് ഇബ്നു അബ്ദുൽ വഹാബ് ഒരു പുതിയ മാർഗ്ഗത്തിലേക്കോ പ്രസ്ഥാനത്തിലേക്കോ അല്ല ആളുകളെ ക്ഷണിച്ചത്. അദ്ദേഹം ആ വഴിയേ മുമ്പു വന്നവർ നടത്തിയ ആഹ്വാനം തന്നെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം, അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പ് ഇബ്നു തീമിയ്യ(ﷺ)(728 ഹി.) തീമിയ്യക്കും മുമ്പ് അഹ്മദ് ഇബ്നു ഹമ്പൽ(ﷺ) (241 ഹി.) ഇമാം അഹ്മദിനും മുമ്പ് ഇമാം മാലിക്(ﷺ) (179 ഹി.) ഇമാം മാലിക്കിനും മുമ്പ് താബിഈൻ, അവർക്കെല്ലാം മുമ്പ് അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുദൂതരുടെ അനുചരന്മാരായിരുന്ന 'സലഫുസ്വാലിഹു'കൾ ഇവരെല്ലാം നടത്തിയ ആഹ്വാനങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുകയും പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തത്.

ശൈഖ് മുഹമ്മദ് ഇബ്നു അബ്ദുൽ വഹാബിന്റെ കാലത്തിനും മുമ്പായിരുന്നു അതേ പാതയിൽ ചരിച്ച ഇബ്നു തീമിയ്യയുടെ കാലം. അപ്പോൾ ഇബ്നു തീമിയ്യയെ വഹാബി എന്നു വിളിയ്ക്കാമോ? ഇബ്നു തീമിയ്യ

യുടെ കാലത്തിനു ശേഷം വന്ന, മുഹമ്മദ് ഇബ്നു അബ്ദുൽ വഹാബ് അടക്കമുള്ളവരെ 'തിമിയ്യീൻ' എന്നു വിളിയ്ക്കുന്നതല്ലേ അതിലും ഉചിതം? ഇബ്നു തിമിയ്യ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻഗാമിയായ സുഫ്യാൻ ഇബ്നു ഥൗരീയുടെ (മ:167ഹി) അതേ ചര്യകളാണ് പിൻ തുടർന്നതെങ്കിൽ അദ്ദേഹം 'ഥൗരിയ്യീൻ' എന്ന വി ഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്ന ആളാണ് എന്നു പറയാൻ സാധിക്കുമോ? ഇവരുടെയൊക്കെ മുൻഗാമിയായിരുന്ന സഈദ് ഇബ്നു മുസയ്യിബ് (മ:93ഹി.) എന്ന 'താബിഈ'യെക്കുറിച്ച് എന്തു പറയുന്നു? അദ്ദേഹത്തിനും ശേഷം വന്നവരെയൊക്കെ 'സയ്യിദീൻ' എന്നു വിളിക്കേണ്ടതല്ലേ? അതോ അദ്ദേഹം 'വഹാബി'യാണോ? വിഡ്ഢികളായ ആളുകളുടെ വാദഗതികൾ വിചിത്രം തന്നെ!

അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ 'സലഫി'കളാണ്. 'സലഫു'മായി സമീകരിക്കുകയും അവരുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും അവരിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് അവർ. ശൈഖ് മുഹമ്മദ് ഇബ്നു അബ്ദുൽ വഹാബ് പറഞ്ഞു: "നാം അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലും പ്രവാചക(ﷺ)ന്റെ ചര്യകളിലും ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നവരാണ്. അതു പോലെ തന്നെ ഈ ഉമ്മത്തിലെ സലഫു സ്വാലിഹീങ്ങളോടും(ഭക്തരായിരുന്ന പൂർവ്വികർ), നാല് ഇമാമുമാരുടെ പ്രസ്താവനകളോടും..." അപ്പോൾ ശൈ

ഖിന്റെ സ്വന്തം വാക്കുകളിൽ നിന്നു തന്നെ നാം കണ്ടത് അദ്ദേഹം ഖുർആനോടും സുന്നത്തിനോടും, സലഫു സ്വാലിഹിങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗത്തോടും ഐക്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് നിലയുറപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ് എന്നാണ്. നേരത്തേ പറഞ്ഞതു പോലെ ഹൃദയത്തിലും, ആത്മാവിലും, വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും ഇതേ പോലെ കൊണ്ടു നടക്കുന്ന വ്യക്തിയെ വിളിക്കുന്ന പേരാണ് സലഫി.

ശൈഖ് ജമീൽ സൈനു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതിയായ ഫിർക്കത്തുന്നാജിയ (പേജ് 70–71)യിൽ പറയുന്നു: “തൗഹീദിന്റെ ശത്രുക്കൾ വഹാബി എന്ന വിളിപ്പേര് അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന എല്ലാവരുടെയും പേരിൽ ചാർത്തുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ വഹാബി എന്ന പേര് മുഹമ്മദ് ഇബ്നു അബ്ദുൽ വഹാബ് ബന്ധപ്പെടുത്തി പറയുന്നതാണ്. അവർ സത്യത്തിൽ വിളിക്കേണ്ടിയിരുന്നത് ‘വഹാബി’ എന്നല്ല പകരം ‘മുഹമ്മദീ’ എന്നായിരുന്നു.കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ നാമം അതാണല്ലോ. അല്ലാഹു വഹാബി എന്ന പേര് അൽ–വഹാബുമായി (ഉപഹാരം നൽകുന്നവൻ) എന്ന പദവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുവാനാണ് ഉദ്ദേശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതാകട്ടെ അല്ലാഹുവിന്റെ സമ്പൂർണ്ണമായ നാമങ്ങളിൽ ഒന്നുമാണ്.

നമ്മുടെ ഈ പ്രസ്താവന ഒന്നുകൂടി വ്യക്തമാക്കാൻ ശ്രേഷ്ഠ പണ്ഡിതനായ മുഹദ്ദിഥ്, നമ്മുടെ പ്രി

യങ്കരനായ ഗുരു മുഖ്ബിൽ ഇബ്നു ഹാദി അൽ വാദി ഈ(ﷺ)യെ ഉദ്ധരിക്കാം. 'ഇജാബത്തുസ്സാഇ'ലിൽ അദ്ദേ ഹത്തോട് ചോദിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി: "ആരാണ് വഹാ ബി? യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ മതത്തെ മാറ്റിമറിച്ച് ഒരു പുതിയ മാർഗ്ഗവുമായി ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചിട്ടുണ്ടോ?"

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'വഹാബിസം' എന്ന വാക്കി നെ കുറിച്ചാണെങ്കിൽ, അത് ഇസ്‌ലാമിന്റെ ശത്രുക്കൾ ഒ രു ഗൂഢാലോചനയുടെ ഭാഗമായി ചാർത്തിയിട്ട പേരാ ണ്. മുഹമ്മദ് ഇബ്നു അബ്ദുൽ വഹാബിന്റെ പ്രബോ□ ധനം ശുദ്ധമായ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ഉള്ള ക്ഷണമായിരു ന്നു. ഇസ്‌ലാമിന്റെ ശത്രുക്കൾ ഈ വിശുദ്ധ ക്ഷണത്തെ അങ്ങേയറ്റം വെറുത്തു. ശൈഖ് മുഹമ്മദ് ഇബ്നു അബ് ദുൽ വഹാബും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരും അല്ലാ ഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥവും തിരുദൂതരുടെ സുന്നത്തും നിശിത മായി പിന്തുടരാൻ തീരുമാനിച്ചു.... അന്ന് പല തരത്തി ൽ ഉള്ള ആളുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. സൈദ് ഇബ്നുൽ ഖത്താബിനെ ആരാധിച്ചിരുന്നവരും, ഈത്തപ്പനയുടെ നാമത്തിൽ അറുക്കുകയും അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. പുത്തനാചാരങ്ങളിലും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലും മുഴുകിയവരും അവർക്കിടയി ൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിന് സ്തുതി. മുഹ മ്മദ് ഇബ്നു അബ്ദുൽ വഹാബ് ഇതിനെ എതിരിടാൻ ഇറങ്ങിത്തിരിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന് സഊദ് കുടും

ബത്തിന്റെ സഹായം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്ന നാം ‘വഹാബി’ എന്നു വിളിയ്ക്കപ്പെടുന്നതിനെ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല; കാരണം നാം മുഹമ്മദ് ഇബ്നു അബ്ദുൽ വഹാബിനെ കണ്ണടച്ച് പിന്തുടരുന്നില്ല. നാം കണ്ണുമടച്ച് പിൻതുടരുകയാണെങ്കിൽ അബൂബക്കറി(ﷺ)നെയോ, ഉമറിനെ(ﷺ)യോ, ഉസ്മാനെ(ﷺ)യോ, അതുമല്ലെങ്കിൽ അലി(ﷺ)യെയോ കണ്ണുമടച്ച് പിന്തുടരേണ്ടിയിരുന്നു.’’[5]

അതുകൊണ്ട് സലഫി പാതയിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നവർ ‘വഹാബി’ എന്നല്ല തീമിയ്യീൻ, ശാഫിയ്യീൻ, അതുമല്ലെങ്കിൽ ബകരിയ്യീൻ സത്യസന്ധത അറിയപ്പെടുന്നത് മനുഷ്യരെ കൊണ്ടല്ല. മറിച്ച്, മനുഷ്യർ അറിയപ്പെടുന്നത് സത്യസന്ധതകൊണ്ടാണ്. വഞ്ചകരും കപട പണ്ഡിതരുമായ ചില മാധ്യമ പ്രതിനിധികൾക്ക് ഇസ്‌ലാമും, ശൈഖ് മുഹമ്മദ് ഇബ്നു അബ്ദുൽ വഹാബിന്റെ ശ്രമവും വ്യത്യസ്ത വഴികളിലാണ് എന്ന് ജനങ്ങളെ വിശ്വസിപ്പിക്കാനാണ് താൽപര്യം.എന്നാലും അല്ലാഹു തന്നെ സ്വയം ഈ മതത്തെ തലമുറ തലമുറകളായി ശ്രേഷ്ഠന്മാരായ പണ്ഡിതരിലൂടെ കാത്തു സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരുദൂതർ(ﷺ) പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ: “സത്യത്തിനു മേൽ വിജയം നേടിയ ഒരു വിഭാഗം എന്റെ ഉമ്മത്തിൽ എല്ലാക്കാലത്തും ഇല്ലാതിരിക്കില്ല – അന്ത്യനാൾ എത്തുന്നത്

[5] ഇജാബത്തുസ്സാഇൽ

വരേയും. ആർക്കും അവരെ ഉപദ്രവകരമായി ഒന്നും തന്നെ ചെയ്യാനാവില്ല”. (6)

തീർച്ചയായും ശിർക്കും കുഫ്റും സത്യമതത്തിലേക്ക് കയറിപ്പറ്റുമ്പോൾ അല്ലാഹു വീണ്ടും യഥാർത്ഥ മതത്തെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാൻ ആരെയെങ്കിലും നിയോഗിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരുടെ തന്നെ വാക്കുകൾ: “തീർച്ചയായും ഓരോ നൂറ്റാണ്ടിന്റെയും ആദ്യത്തിൽ മതമൂല്യങ്ങളെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാൻ അല്ലാഹു ഈ ഉമ്മത്തിലേക്ക് ആരെയെങ്കിലും അയക്കാതിരിക്കില്ല”. (7)

മൂന്ന്

സലഫിയ്യയും ഭീകരവാദവും

അടുത്തതായി നമുക്ക് അനാവൃതമാക്കേണ്ടത് ‘സലഫിയ്യ’യെ ആഗോള ഭീകരവാദവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താനുള്ള മാധ്യമങ്ങളുടെ നികൃഷ്ട പദ്ധതിയാണ്.

---

(6) മുസ്ലിം (3/1523) അഹമ്മദ് (5/278–279) അബൂദാവൂദ് (3/4) തിർമിദി (4/420) ഇബ്നു മാജ (1/4–5)

(7) അബൂദാവൂദ് (നമ്പർ: 4288) അൽബാനി ‘അസ്സഹീഹി’ൽ സ്വഹീഹാണെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് (599)

സത്യത്തിൽ ഭീകരതയോട് 'സലഫിയ്യ'ക്കുള്ള മനോഭാവം മറ്റേതൊരു പ്രസ്ഥാനത്തിനും ഭീകരതയോടുള്ളതിനേക്കാൾ കടുത്തതാണ്. നാം സപ്തംബർ പതിനൊന്നിൽ സംഭവിച്ചതു പോലെയുള്ള പാപ പങ്കിലവും, അത്യന്തം നിന്ദ്യവുമായ പ്രവൃത്തികളെ സംബന്ധിച്ച് ഇസ്ലാമിലും സലഫിയ്യയിലുമുള്ള നമ്മുടെ സമകാലീന പണ്ഡിതന്മാരുടെ നിലപാടുകൾ എന്താണെന്നു നോക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.

ശൈഖ് സെയ്ദ് അൽ മദ്ഖലീ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അൽ ഇർഹാബ് (ഭീകരവാദം) എന്ന കൃതിയിൽ പറയുന്നു: "വിമാനങ്ങൾ തട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതും, ഭൂമിയിലോടുന്ന വാഹനങ്ങൾ (ബസുകളും തീവണ്ടികളും മറ്റും) തട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതും, നേതാക്കൻമാരെ വധിക്കുന്നതും, ഗവൺമെന്റ് സ്ഥാപനങ്ങളെയും പ്രതിഷ്ഠാ വനങ്ങളെയും അവയുടെ പവിത്രത നശിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ബോംബിട്ടു തകർക്കുന്നതും വൃത്തികെട്ട, ദുഷ്ടമായ ഭീകരതയല്ലെങ്കിൽ പിന്നെയെന്താണ്?

ഗവൺമെന്റുകളെയും ഭരണകൂടങ്ങളെയും ഈ ഉമ്മത്തിലെ ഭരണാധികാരികളെയും മറിച്ചിടാൻ വേണ്ടി ദുഷിച്ച പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതും രാഷ്ട്രത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്ന അവരുടെ പോലീസിനെയും നേതാക്കന്മാരെയും കൊല്ലുന്നതും മറ്റെന്താണ്? ഇവരിത് ചെയ്യുന്നത് ഒരുതരം പുതിയ അരാജകത്വത്തിലൂടെ, നിരാകരി

ക്കപ്പെട്ട ഭീകരതയിലൂടെ ആണ്. അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ പാർക്കുന്ന മനുഷ്യരിൽ നിന്നും ജിന്നുകളിൽ നിന്നുമുള്ള ചെകുത്താൻമാർ ഈകൃത്യങ്ങളെ അവർക്ക് സന്തോഷമുളവാക്കുന്നതാക്കിത്തീർക്കുന്നു.

അങ്ങനെ അവർ പാപപങ്കിലമായ ഈ അപരാധത്തിന് (ഭീകരവാദം എന്ന അപരാധത്തിന്) വശംവദരാകുന്നു.കാരണം മതത്തിൽ യാതൊന്നും അവരെ തടയുന്നതായി അവർക്ക് തോന്നുന്നതേയില്ല. നേതാക്കൻമാരെക്കുറിച്ചും അവർക്ക് ഉൽക്കണ്ഠ തോന്നുന്നില്ല, അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ സ്രഷ്ടാവിനു മുമ്പിൽ ലജ്ജ തോന്നുന്നില്ല. സൃഷ്ടികളോട് ദയയും തോന്നുന്നില്ല. ഇതിനൊക്കെ കാരണം അവർ, തങ്ങളുടെ ആത്മാവിനെ മനുഷ്യന്റെയും ജിന്നിന്റെയും നിതാന്ത ശത്രുവായ പിശാചിന് സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം അനുസരണയോടുകൂടി സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതാണ്. അവരുടെ ഈ വ്യവഹാരം തികച്ചും തിന്മയും അവരുടെ പ്രവൃത്തി കൊടും പാതകവുമാകുന്നു. സന്മാർഗത്തിന് പകരം ദുർമാർഗവും പാപമോചനത്തിന് പകരം ശിക്ഷയും വാങ്ങിയവരായിരുന്നു അവർ. അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഓരോ കുറ്റകൃത്യത്തിനും ശിക്ഷയുണ്ട്.

“അനുയോജ്യമായ പ്രതിഫലമത്രെ അത്”. (സൂറ: നബഅ്–26)

“നിന്റെ രക്ഷിതാവ് യാതൊരാളോടും അനീതി കാണിക്കുകയില്ല”. (സൂറത്ത് കഅ്ഫ്–49)

വ്യവഹാര സ്ഥലങ്ങളെയും, സാമ്പത്തിക സ്ഥാപനങ്ങളെയും കൈയേറ്റം ചെയ്യുന്നതും, അക്രമിക്കുന്നതും, പകൽ വെളിച്ചത്തിൽ സമ്പത്ത് മോഷ്ടിക്കുന്നതും മതവിശ്വാസത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പരമ ദരിദ്രരായവരോ, പിഴച്ചുപോയവരോ ആയ ആളുകളിൽ നിന്നുമല്ലാതെ വരാത്ത കുറ്റകരമായ ഭീകരപ്രവർത്തനമല്ലാതെ (Criminal Terrorism) മറ്റെന്താണ്? ഇങ്ങനെ അവർ തങ്ങ ളുടെ നീചമായ ആഗ്രഹങ്ങൾ സഫലമാക്കാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹുവിന്റെ ആരാധകരുടെ ഇടയിൽ നാശം വിതറുന്നു. അതിന്റെ അന്തിമ ഫലമോ? ഈ ലോകത്തിൽ അപമാനവും മരണാനന്തര ജീവിതത്തിൽ വേദനാജനകമായ കടുത്തശിക്ഷയും.

ജിഹാദ് എന്ന പേരിൽ ആക്രമണം നടത്തുകയും, ഭീതി പരത്തുകയും, ഇസ്ലാമിക രാഷ്ട്രത്തിനു വേണ്ടി നില കൊള്ളുന്നവരാണ് എന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന, ചില രാജ്യങ്ങളിൽ മുളച്ചു പൊന്തിയ, സായുധരായ ഈ സംഘങ്ങളുടെ ചെയ്തികളെന്തൊക്കെയാണ്? ഒരാളെ കൊല്ലുന്നു, മറ്റൊരാളുടെ മുതൽ അന്യായമായി കവർന്നെടുക്കുന്നു; സമൂഹങ്ങളെയും കുടുംബങ്ങളെയും ഭീതിയുടെ മുൾമുനയിൽ നിർത്തുന്നു; വിമാനത്താവളമോ അല്ലെങ്കിൽ വിദ്യാലയമോ പോലുള്ള

സ്ഥാപനങ്ങളെ സ്ഫോടനങ്ങൾ കൊണ്ടു ചിന്നിച്ചിതറിച്ചു കളയുന്നു. ഇത് അറപ്പുളവാക്കുന്ന ഭീകരതയും, വെറുക്കപ്പെടേണ്ട അപരാധവും അല്ലെങ്കിൽ മറ്റെന്താണ്? എന്നിട്ട് ഈ കുറ്റവാളികൾ സ്വയം ജമാഅത്ത് എന്ന് വിളിയ്ക്കുകയും, പണ്ഡിതന്മാരായി ചമയുകയും ഭരണകർത്താക്കളുടെ രക്തമൊഴുക്കുന്നത് സാധൂകരിക്കാൻ വേണ്ടി മതവിധികൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭരണാധികാരികളുടെ കുറ്റവും കുറവുകളും ശ്രദ്ധിക്കാതെ ശാന്തരായി ഇരിക്കുന്നവരുടെയും, സ്വന്തം നാട്ടിൽ ഭീകര പ്രവർത്തനം നടത്താൻ അനുവദിക്കാത്തവരുടെയും രക്തം ചിന്തുന്നത് നിയമ വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു അവർ. ഈയാളുകൾ അവരുടെ അധ്വാനം മുഴുവൻ ചെലവാക്കേണ്ടത് വിജ്ഞാനം ആവശ്യമുള്ളവർക്ക് എത്തിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്.നിത്യജീവിതത്തിലും ആരാധനയിലും മറ്റെല്ലാത്തിലും അവർക്ക് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ മാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിക്കാവുന്നതും, പ്രാമാണികമായ സുന്നത്തിനെ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രവേശനത്തെ കവാടവും ബഹിർഗമന കവാടവും ആക്കാവുന്നതുമാണ്. അവർ അവരുടെ ആയുധങ്ങൾ വീശി ജനങ്ങളെ ഭയപ്പെടുത്തി ഓടിക്കുന്നു. ജനത്തിന്റെ സുരക്ഷിതത്വത്തിന് ഭീഷണി ഉയർത്തി അവരെ ഭയചകിതരാക്കി അവരിലേക്ക് ശത്രുതയും തിന്മയും ക്ഷണിച്ചു വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതെല്ലാം ചെയ്യുന്നത് ഇസ്‌ലാമിക ഭരണ വ്യവസ്ഥയുടെ പേരിലാണ് എന്നും, ഇസ്‌ലാമിക രാഷ്ട്രത്തി

ന്റെ കേടു പോക്കാനാണ് എന്നും അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനെല്ലാം മുമ്പ് അവർ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത് ഖുർആനെയും സുന്നത്തിനെയും നിത്യജീവിതത്തിൽ കൊണ്ടുവരികയും അതിനനുസരിച്ച് ജീവിതം ക്രമപ്പെടുത്തുകയുമാണ്. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുമൂലം (ഭീകര പ്രവർത്തനം മൂലം) അവർ യഥാർത്ഥ ഇസ്‌ലാമിന്റെ സൽപ്പേര് നശിപ്പിക്കുകയും വളച്ചൊടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് പുറമേ തിന്മയിലേക്കുള്ള ജാലകം തുറന്നിടുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അവർ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമുള്ള ശത്രുക്കൾക്ക് വേണ്ടി മുഖ്യ കവാടം തന്നെ തുറന്നിടുകയും അതുവഴി നമ്മുടെ പവിത്രമായ മതത്തെ ക്രൂരതയും, അന്യായവും, ഭീകരതയും കൊണ്ട് മുദ്രയടിക്കാൻ കാരണമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് മുസ്‌ലിംകളെ മൊത്തത്തിൽ ഭീകരരെന്നും, തീവ്രവാദികൾ എന്നും, അവർക്ക് മനുഷ്യാവകാശങ്ങളോട് യാതൊരു ബഹുമാനവുമില്ലാത്തവരെന്നും മുദ്രയടിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ്. ഇതിനെല്ലാം കാരണം, കൃത്യമായ ഇസ്‌ലാമിക ചര്യയിൽ നിന്ന്, പ്രവാചകന്മാരുടെയും തിരുദൂതന്മാരുടെയും പാന്ഥാവിൽ നിന്ന്, തിന്മയിലേക്ക് മാറിപ്പോയ അവരുടെ 'ദഅ്‌വ' തന്നെ.

സംശയലേശമന്യേ ഞാൻ പറയുന്നു, ഈ ആളുകൾ (അവരെ അല്ലാഹു നേർവഴിലാക്കട്ടെ) ജനങ്ങളെ സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിപ്പിച്ചു കളയുന്നു. അ

വരുടെ നാടുകളിലുള്ള നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു പകരം നശീകരണം നടത്തുകയും, കേടു പോക്കുന്നതിന് പകരം പുഴുക്കുത്തുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ പാർട്ടിയുടെ ഭാഗമായവരൊഴികെയുള്ള ആരും തന്നെ അവരുടെ തിന്മയിൽ നിന്നും സുരക്ഷിതരല്ല. എത്രയോ സാമാന്യ ബുദ്ധിയുള്ള സലഫീ പണ്ഡിതൻമാർ ഇവരെ നന്മയുടെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും,അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ അവർ ചെയ്തു കൂട്ടുന്ന തിന്മകളെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ തിന്മകളിൽ കൊലപാതകവും, മോഷണവും കവർച്ചയും, മനുഷ്യന്റെ പവിത്രത നശിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാ വിധ ചെയ്തികളും ഉണ്ട് അത് ക്രിസ്ത്യാനികളോടായാൽ പോലും... (1)

സൗദി അറേബ്യയിലെ ശ്രേഷ്ഠനും മഹാനുമായ മുഫ്തി ശൈഖ് ഇബ്നുബാസ് (1420 ഹി.) പറഞ്ഞു:"ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ സാമാന്യ ബുദ്ധിയുള്ളവർക്ക് പോലും അറിയാവുന്നതാണ്, വിമാനങ്ങൾ റാഞ്ചിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതും കുട്ടികളെ തട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതും അതു പോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളുമെല്ലാം അങ്ങേയറ്റത്തെ നികൃഷ്ടമായ കുറ്റ കൃത്യങ്ങളാണ് എന്ന്. അതിന്റെ ദുഷ്ഫലങ്ങൾ വളരെ വിശാലമാണ്. ഈ വക ചെയ്തികൾ കൊണ്ട് നിഷ്കളങ്കരായ സാമാന്യ ജനങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന

(1) ഇർഹാബ് (പേജ്: 10–13)

ഉപദ്രവവും വൈഷമ്യവും അതുപോലെത്തന്നെ. ഇതിന്റെയൊക്കെ മൊത്തം ഫലത്തിന്റെ വ്യാപ്തി അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അളക്കാനാവില്ല.

അതുപോലെത്തന്നെ ഇതിൽ നിന്നും തെളിയുന്ന ഒരു കാര്യം ഈ പാതകങ്ങൾ ഒരു രാജ്യത്തേക്കാളും മറ്റൊരു രാജ്യത്തിനോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സംഘത്തേക്കാളും മറ്റൊരു സംഘത്തിനോ മാത്രം ബാധകമല്ല എന്നതാണ്. ഇത് ഏറെക്കുറെ ലോകത്തെ മുഴുവനും വലയം ചെയ്യുന്നതാണ്.

ഈ കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ നഷ്ടഫലങ്ങളെക്കുറിച്ച് യാതൊരു സംശയവും ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഭരണകൂടങ്ങളും, ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള പണ്ഡിതൻമാരും, മറ്റ് കഴിവുള്ളവരുമെല്ലാം തന്നെ ഈ വിഷയങ്ങളെ വളരെ ഉത്കണ്ഠയോടുകൂടി വീക്ഷിക്കുകയും ഈ തിന്മ അവസാനിപ്പിക്കാൻ തങ്ങളെക്കൊണ്ട് കഴിയും വിധം യത്നിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് നിർബ്ബന്ധമായ കർത്തവ്യമാണ്.''[2]

ശൈഖ് അബ്ദുൽ അസീസ് ഇബ്നുബാസിനോട് ചോദിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി: ''ജമാഅത്തുൽ ജിഹാദിനെ കുറിച്ച് എന്താണ് മതവിധി? അവരുമായി സഹകരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് എന്തുപറയുന്നു?''അദ്ദേഹം പ്രതിവചി

[2] കയ്ഫ നുആലിജ് വാഖിഅനൽ അലീം (പേജ്: 108–109)

ച്ചു: ‘‘....അവരുമായി സഹകരിക്കാനോ അവരെ അഭിസംബോധന ചെയ്യാനോ പാടില്ല. മറിച്ച് അവരെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നു മുറിച്ചു മാറ്റേണ്ടതും അവരുടെ തിന്മയെക്കുറിച്ച് ജനങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പു നൽകേണ്ടതുമാണ്. കാരണം അവർ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ഹാനികരും ചെകുത്താന്റെ സഹോദരങ്ങളുമാണ്. ശ്രേഷ്ഠനായ ഗുരുവും പിതൃതുല്യനുമായ ഇദ്ദേഹത്തോട് അൾജീരിയൻ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും ദുൽഹജ്ജ് 26ന്(1414 ഹി.) മക്കയിൽ കൊലപാതകങ്ങളിലൂടെയും ബോംബിങ്ങിലൂടെയും ഇസ്‌ലാം സ്ഥാപിക്കാനുള്ള ആഹ്വാനത്തെക്കുറിച്ചും ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. സംഭാഷണത്തിൽ നിന്ന് പരസ്യമാക്കപ്പെട്ട ഭാഗങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു:

ചോദ്യം: അൾജീരിയയിലെ സായുധരായ ഇസ്‌ലാമിക ജമാഅത്ത് പറയുന്നത് പോലിസിനെ കൊല ചെയ്യുന്നതിനും ആയുധം കൈയിലേന്തി നടക്കുന്നതിനും താങ്കൾ അവരെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു എന്നാണ്. അവരുടെ ഈ ചെയ്തികളെ കുറിച്ച് താങ്കളുടെ തീർപ്പ് എന്താണ്?സാധ്യമാകും വിധം തെളിവുകളും വിവരിച്ചു തരിക. അല്ലാഹു താങ്കൾക്ക് നന്മ വരുത്തട്ടെ.

ഉത്തരം: അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ. അല്ലാഹുവിന് സ്തുതി. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും സമാധാനവും തിരുദൂതർക്ക് ഉണ്ടാവട്ടെ. അവരുടെ കുടുംബത്തിലും സ്വഹാബിമാരിലും അവരുടെ മാർഗദർശനം സ്വീക

രിച്ച മറ്റെല്ലാവരുടെ പേരിലും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം ഉണ്ടാവട്ടെ. തുടരട്ടെ : തീർച്ചയായും നാം എല്ലാ സ്ഥലത്തുമുള്ള നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരെ– ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നവരെയാണ്– നാം ഉപദേശിക്കുന്നത് കൃത്യമായ തെളിവും കൃത്യമായ അറിവും ഉണ്ടായിരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ്. അവർ ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കേണ്ടത് നന്നായി സംസാരിക്കാനും, നല്ല മര്യാദ കാട്ടാനും നല്ല പ്രബോധനങ്ങൾക്കുമാണ്.

"യുക്തിദീക്ഷയോടുകൂടിയും, സദുപദേശം മുഖേനയും നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നീ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുക. ഏറ്റവും നല്ല രീതിയിൽ അവരുമായി സംവാദം നടത്തുകയും ചെയ്യുക". (നഹ്ൽ–125)

എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ ആഹ്വാന പ്രകാരം ഏറ്റവും നല്ല രീതിയിലാണ് സംവാദം നടത്തേണ്ടത്. അല്ലാഹുവിന്റെ മറ്റൊരു ആഹ്വാനം.

"വേദക്കാരോട് ഏറ്റവും നല്ല രീതിയിലല്ലാതെ നിങ്ങൾ സംവാദം നടത്തരുത്– അവരിൽ നിന്ന് അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരോടൊഴികെ". (അൻകബൂത്ത്–46)

അത്യുന്നതനും,പരമശ്രേഷ്ഠനുമായ അല്ലാഹു അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കാൻ ആ ജ്ഞാപിക്കുകയും, വിവേകത്തിന്റെ പാത കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയും

ചെയ്തു. ഈ മാർഗ്ഗമെന്നത് അല്ലാഹുവിലേക്കുള്ള ക്ഷണമാണ്. വിജ്ഞാനത്തിലേക്കുള്ള ക്ഷണമാണ്. അതാണ് 'അല്ലാഹു പറഞ്ഞു', 'അവന്റെ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു' എന്നിവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ക്ഷണം. അല്ലാഹു നമ്മോട് നല്ല രീതിയിൽ, മര്യാദയോടെ അനുശാസനം നടത്താനും, ഏറ്റവും നല്ല രീതിയിൽ സംവാദം നടത്താനും കൽപിച്ചു.അൾജീരിയയിൽ പ്രബോധന പ്രവർത്തനം നടത്തുന്ന ആരെങ്കിലും 'പൊലീസിനെ വധിക്കൂ. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ആയുധമേന്തൂ' എന്ന് ഞാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്തതായി പറയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് തെറ്റാണ്; യാഥാർത്ഥ്യമല്ല. മറ്റൊരു ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ വെറും നുണ തന്നെയാണ്. ദഅ്‌വത്ത് എന്നത് നല്ല പെരുമാറ്റത്തോടെ നടത്തേണ്ട ഒന്നാണ്. 'അല്ലാഹു പറഞ്ഞു', 'തിരുദൂതർ പറഞ്ഞു', എന്ന് ഉണർത്തി, പ്രോത്സാഹനത്തിലൂടെയും, മുന്നറിയിപ്പിലൂടെയുമൊക്കെ ചെയ്യേണ്ടതാണ് അത്. ഈ തരത്തിലുള്ള പ്രബോധനമാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികളും അവർക്ക് ഒരു നേതാവ് ഉണ്ടാകുന്നത് വരെ മക്കാ മുകർറമയിൽ ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അവരാരും തന്നെ ഖഡ്ഗത്തിന്റെ പാതയിലേക്കല്ല ക്ഷണിച്ചത്. അവർ ഖുർആനിലെ ആയത്തുകൾ ഉപയോഗിച്ചും, നല്ല സംസാരത്തിലൂടെയും, ഹൃദ്യമായ പെരുമാറ്റത്തിലൂടെയും, ആളുകളെ പ്രബോധനം ചെയ്തു. കാര

ണം, ഇതായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവരെ ആ പാത പിൻതുടരാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുവാനും സ്വയം ദൃഢീകരിക്കുവാനുമുള്ള മാർഗ്ഗം. കൊലപാതകത്തിലൂടെയോ പീഢനത്തിലൂടെയോ, യുദ്ധത്തിലൂടെയോ, മർദ്ദനത്തിലൂടെയോ ഉള്ള ദഅ്വത്ത് തിരുദൂതരു(ﷺ)ടെ സുന്നത്തിലോ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഹാബിമാരുടെ മാർഗ്ഗത്തിലോ പെട്ടതല്ല. എന്നിട്ടും, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് മദീനയുടെ അധികാരം നൽകുകയും, മക്കയിൽ നിന്നുള്ളവർ അവിടെ താമസമാക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം മദീനയിലെ നേതാവായി ഉയർന്നു. അല്ലാഹു ജിഹാദ് എന്നത് കൽപിക്കുകയും, ശിക്ഷാ വിധികൾ പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾക്ക് എതിരായി ജിഹാദ് നടത്തുകയുണ്ടായി. അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന വന്ന ശേഷം ശിക്ഷാവിധികൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്തു.

അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നവർ ഹൃദ്യമായ പെരുമാറ്റത്തോടെയും, ഖുർആനിന്റെ ആയത്തുകളും, നബിവചനങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചുമാണ് പ്രബോധനം നടത്തേണ്ടത്. ഭരണാധികാരിയെ ഇക്കാര്യം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതു വരെ ഉപദേശിക്കുകയും വേണം. കാര്യങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കേണ്ടയാൾ ഭരണാധികാരി തന്നെ. ഭരണാധികാരിയോട് ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുകയും, ഇന്നയിന്ന കാര്യങ്ങൾ നിർബന്ധമാണ്, ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പറ്റാത്തതാണ് എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞു പറ

ഞ്ഞ് രാജാധികാരമുള്ള ആളുകൾക്കും,അതായത് രാജാക്കൻമാർക്കും, റിപ്പബ്ലിക്കുകളിലെ പ്രസിഡന്റുമാർക്കും പണ്ഡിതന്മാരുമായി സഹകരണം ഉണ്ടാകുന്നത് വരെ ഉണർത്തിക്കേണ്ടതാണ്. പ്രബോധകർ ഭരണാധികാരികളുടെ ഇടപെടൽ ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ അവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരണം. അത് വെറും ഇടപെടലാകാം, ജയിലാകാം, ഏറ്റുമുട്ടലാകാം, അതുമല്ലെങ്കിൽ നേരത്തേ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ശിക്ഷാവിധികളിലൊന്നുമാകാം. അവർ അധികാരികളെ നന്മയിലൂടെയും മര്യാദയിലൂടെയും മനോഹരമായ ഭാഷണത്തിലൂടെയും നന്മയിലേക്ക് നയിക്കുക തന്നെ വേണം. ഇതിനെക്കുറിച്ച് അത്യുന്നതനായ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

“വേദക്കാരോട് ഏറ്റവും നല്ല രീതിയിലല്ലാതെ നിങ്ങൾ സംവാദം നടത്തരുത്– അവരിൽ നിന്ന് അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരോടൊഴികെ”. (അൻകബൂത്ത്–46)

അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥം സ്വീകരിച്ചവരോ അല്ലാത്തവരോ ആയ ആരെങ്കിലും അതിക്രമം പ്രവർത്തിച്ചാൽ അവന് അർഹമായ ശിക്ഷ നൽകൽ ഭരണാധികാരിയുടെ കടമയാണ്. പ്രബോധക പ്രവർത്തകരുടെ കാര്യത്തിലാകട്ടെ, വിവേകവും, മര്യാദയും കാണിക്കുക എന്നത് അവരുടെ കടമ തന്നെയാണ്. കാരണം പ്രവാചകൻ(ﷺ) പറഞ്ഞു: “മാന്യത ഏതൊന്നിൽ കുടികൊള്ളുന്നുവോ അതിനെ അത് അലംകൃതമാക്കുന്നു. ഏതൊ

ന്നിൽ നിന്ന് മാന്യത എടുത്തുമാറ്റിയോ ആ കർമ്മം അതിനെ വിരൂപമാക്കുന്നു".[3]

അദ്ദേഹം തുടരുന്നു "മര്യാദയെ നിയമവിരുദ്ധമായി ആരെങ്കിലും പ്രഖ്യാപിച്ചാൽ എല്ലാ നന്മയെയും അയാൾ നിയമവിരുദ്ധമാക്കുന്നു."[4] ജനങ്ങളെ പ്രബോധനം ചെയ്യുകയും മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ആയത്തും ഹദീസുകളും കൊണ്ടാണ്. ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും സന്ദേഹമുന്നയിച്ചാൽ അയാളോട് (മാന്യമായി) തർക്കിച്ച് സന്ദേഹം നീക്കിക്കളയേണ്ടതുമാണ്.

റിയാദിൽ ഉണ്ടായ തീവ്രവാദി ആക്രമണത്തെ കുറിച്ച് അദ്ദേഹം(ഇബ്നു ബാസ്) പറഞ്ഞു: ‘‘അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും ശരിയായും വ്യക്തമായും വിശ്വസിക്കാത്ത ആൾക്കു മാത്രമേ ഇത്രയധികം ഉപദ്രവവും, വിനാശവും, ദുഷിപ്പും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഈ കുറ്റകരമായ, തിന്മയേറിയ, പ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ സാധിക്കൂ. അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ ദൂതനിലും വിശ്വാസം ഇല്ലാത്ത, ശത്രുതയും, തിന്മയും ദുഷിപ്പും, അസൂയയും നിറഞ്ഞ, ദുഷ്ടാത്മാക്കൾക്കു മാത്രമേ ഇതുപോലുള്ള കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ സാധ്യമാവൂ. നമുക്ക് അല്ലാഹുവോട് സുരക്ഷിതത്വത്തിനും പൊറുക്കലിനും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാം.’’

---

(3) മുസ്‌ലിം (4698) അബൂദാവൂദ് (219, 4174)

(4) മുസ്‌ലിം (4694) അബൂദാവൂദ് (4175) ഇബ്നുമാജ (3677)

അദ്ദേഹം വീണ്ടും പറഞ്ഞു: ‘‘ഈ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ പാതകവും ഏറ്റവും വൃത്തികെട്ട ദുഷിപ്പുമാണ് ഈ പ്രവൃത്തി എന്നതിൽ സംശയമില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള കൃത്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നവർ,അവർ ചെയ്തു വച്ചിട്ടുള്ള വൻ പാപത്തിന്റെ ഫലമായി തടങ്കലിലിടപ്പെടാനോ, വധിയ്ക്കപ്പെടുവാനോ തന്നെ അർഹരാണ്. നാം അല്ലാഹുവിനോട് അവരുടെ പ്രവൃത്തി നിഷ്ഫലമാക്കുവാനും അവരെ ബന്ധനത്തിലാക്കുവാനും അവരുടെയും അവരെപ്പോലെയുള്ളവരുടെയും പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കാനും അവരുടെ ഗൂഢപദ്ധതികളെ പൂർണ്ണമായി തകർക്കുവാനും പ്രാർത്ഥിക്കാം. തീർച്ചയായും അവൻ (അല്ലാഹു) മാഹാത്മ്യമുള്ളവനും, അത്യന്തം പ്രൗഢിയുള്ളവനും, മഹാമനസ്കനും, ദയാവായ്പുള്ളവനുമാകുന്നു.

ഇതിനു പുറമേ, പ്രമുഖ പണ്ഡിതനായ മുഹമ്മദ് ഇബ്നു സാലിഹ് അൽ ഉഥൈമീൻ(മരണം 1421 ഹി.) റിയാളു സ്വാലിഹീൻ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ സുഹൈബിന്റെ ഹദീസുകളിൽ നിന്നുള്ള മെച്ചങ്ങൾ പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി: “അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുദൂതർ(ﷺ) പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെയൊക്കെ മുൻപ് ജീവിച്ച ഒരു രാജാവ് ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു മന്ത്രവാദിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. വയസ്സായപ്പോൾ അയാൾ രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു “ഞാൻ ഇതാ വയസ്സനാ

യിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഒരു ആൺകുട്ടിയെ എന്റെയ ടുത്തേക്ക് അയക്കുക. ഞാൻ അവന് ആഭിചാര കർമ്മ ങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കാം...തുടങ്ങിയ ഹദീഥ്...

ഒരു വ്യക്തിക്ക് മുസ്ലിംകളുടെ പൊതുനന്മയെ കരുതിയാണെങ്കിൽ പോലും അപകടത്തിലേക്ക് എടു ത്തുചാടാൻ അനുവാദമില്ല.ഈ പറഞ്ഞ കുട്ടി രാജാവി നെ കൊല്ലാൻ തനിക്കെങ്ങനെ കഴിയുമെന്ന് കാണിച്ചു കൊടുക്കാൻ ഒരു അമ്പ് ആവനാഴിയിൽ നിന്നെടുക്കുക യും സ്വന്തം മരണത്തിന് അത് കാരണമാവുകയും ചെ യ്തു.

ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം ഇബ്നു തൈമിയ്യ (മ:723ഹി) പറഞ്ഞു: "എന്നിരുന്നാലും ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗ ത്തിലുള്ള ഒരു ജിഹാദ് ആയിരുന്നു. ഒരു രാജ്യത്തെ മു ഴുവനായിത്തന്നെ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികളാക്കി മാറ്റാൻ ഇത് കാരണമായി. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവൻ മരിച്ചെങ്കി ലും യാതൊന്നും തന്നെ അവന് നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല.കാരണം എപ്പോഴായാലും അവൻ മരിക്കേണ്ടതാണല്ലോ."

ചില ആളുകൾ ചിലപ്പോൾ ആത്മഹത്യാപരമായ പലതും ചെയ്യുന്നു. ഉദാഹരണമായി അവർ ശരീരത്തി ൽ ഉഗ്രസ്ഫോടന ശേഷിയുള്ള വസ്തുക്കൾ കെട്ടിവ ച്ച് അവിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ ചെന്ന് സ്വയം സ്ഫോ ടനത്തിന് ഇരയാവുന്നു. ഇത് ആത്മഹത്യ തന്നെയാണ്.

അല്ലാഹുവിനോട് അഭയം തേടുക. ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നവർ ആരായാലും നിത്യമായ നരകത്തിൽ പെടുന്നതാണ്.

തിരുദൂതർ(ﷺ) ഒരു ഹദീസിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: “ഇരുമ്പുകൊണ്ടുള്ള ഒരായുധം കൊണ്ട് സ്വയം ഹത്യ നടത്തിയാൽ അവന്റെ കൈയിൽ ആ ആയുധം സ്ഥായിയായി സ്വന്തം വയറ്റിലേക്ക് അത് തുടർച്ചയായി കുത്തിയിറക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥ നിതാന്തമായ നരകത്തിൽ അവൻ കഴിയേണ്ടി വരും.”[5] നാം നേരത്തേ പറഞ്ഞ ആത്മാഹുതി ചെയ്യുന്ന ആൾ സ്വയം കൊല്ലുന്നതോടൊപ്പം മറ്റൊരു പത്താളെയോ, നൂറാളെയോ അല്ലെങ്കിൽ ഇരുന്നൂറ് ആളുകളെയോ കൊലപ്പെടുത്തിയാലും,ഇസ്‌ലാമിന് അതുകൊണ്ട് ഒരു ഗുണവും ലഭിയ്ക്കുന്നില്ല എന്നു മാത്രമല്ല, നേരത്തേ പറഞ്ഞ കുട്ടിയുടെ കഥയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ജനങ്ങൾ അതിൽ നിന്ന് അകലുകയും ചെയ്യും.ഒരു പക്ഷേ ശത്രുവിനെ ഈ പ്രവൃത്തി കൂടുതൽ ഉറപ്പിച്ചുനിർത്തുകയും, കൂടുതൽ പകയും ശത്രുതയും അവന്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടാക്കുകയും അത് മുസ്‌ലിംകളുടെ നാശത്തിന് ഹേതുവുണ്ടാക്കാൻ അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

[5] ബുഖാരി (5778);മുസ്‌ലിം (109).

ഫലസ്തീനിൽ ജൂതന്മാർ ചെയ്യുന്ന പതിവ് ഇതാണല്ലോ. ഒരു ഫലസ്തീനി സ്വയം സ്ഫോടനത്തിന് ഇരയായി ആറോ ഏഴോ ആളുകളെ കൊല്ലുന്നു. ഇത് മുസ്ലിംകൾക്കോ, ആരുടെ ഇടയിലാണ് സ്ഫോടനം നടത്തിയത് അവർക്കോ യാതൊരു മെച്ചവും ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല.

അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ആത്മഹത്യാപരമായി ബോംബിങ്ങ് നടത്തുന്നവർ തെറ്റായ മാർഗ്ഗത്തിൽ ജീവൻ കളയുകയാണ്.ആത്മഹത്യയാകട്ടെ, നരകത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിന് കാരണമാകുന്നതുമാണ്. അല്ലാഹു പൊറുത്തു തരട്ടെ: ഈ മനുഷ്യൻ ഒരിക്കലും 'രക്തസാക്ഷി' (ശഹീദ്) അല്ല. ഒരുപക്ഷേ ഒരാൾ ഈ മാർഗ്ഗം തെരഞ്ഞെടുത്ത് തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനം മൂലം, അനുവദനീയമായ മാർഗ്ഗമാണ് എന്ന് കരുതിയിട്ടാണെങ്കിൽ, അയാൾ പാപത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടേക്കാം എന്ന് നമുക്ക് പ്രത്യാശിക്കാം. പക്ഷെ അയാൾക്ക് രക്തസാക്ഷിത്വം ഇല്ല. കാരണം അയാൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് രക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം അല്ല. പക്ഷെ ആരെങ്കിലും ഇജ്തിഹാദ് നടത്തുകയും, തെറ്റ് പറ്റുകയും ചെയ്താൽ അയാൾ ഒരു പ്രതിഫലം ലഭിയ്ക്കുന്നതാണ്.(ഇജ്തിഹാദ് ചെയ്യാൻ മാത്രം യോഗ്യത അയാൾക്ക് ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രം).[6]

---

(6) രിയാളുസ്സ്വാലിഹീന്റെ വിവരണം (1/165–166)

അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിയ്ക്കപ്പെട്ട മറ്റൊരു ചോദ്യം: “ആത്മഹത്യാപരമായ ജിഹാദിനെ കുറിച്ച് മതവിധി എന്താണ്? ഉദാഹരണമായി ഒരു കാറിൽ സ്ഫോടക വസ്തുക്കൾ നിറച്ച് ശത്രുവിനെ തിരിൽ ആഞ്ഞടിക്കുക. അതേ സമയം ഇതിന്റെ ഫലമായി തനിക്ക് മരണംസംഭവിയ്ക്കുമെന്ന് അയാൾക്ക് ഉറപ്പാണ്”.

ശ്രേഷ്ഠനായ ശൈഖ് പറഞ്ഞു:‘‘തീർച്ചയായും എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ (ആത്മഹത്യ ചെയ്ത) ഒരാളായാണ് അയാൾ കരുതപ്പെടുക. അതിന്റെ ഫലമായി അയാൾ നരകത്തിൽ ശിക്ഷക്ക് വിധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഇതിന് ആധികാരികത നൽകുന്നത്, “തീർച്ചയായും സ്വന്തത്തെ വധിച്ചാൽ അയാൾ നരകത്തിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും.അവൻ നിത്യമായി അതിവസിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും”[7] എന്ന പ്രവാചക വചനമാണ്.

എന്നിരുന്നാലും ഒരാൾ അജ്ഞനും, (അറിവില്ലാത്തതിനാൽ) തന്റെ പ്രവൃത്തി അല്ലാഹുവിന് ഇഷ്ടപ്പെടുമെന്ന് കരുതുന്നയാളുമാണെങ്കിൽ അയാൾ ഇജ്തിഹാദ് ചെയ്തതാണെന്ന നിലയിൽ അല്ലാഹു അയാൾക്ക് മാപ്പു നൽകട്ടെ. ഇങ്ങനെയാണെങ്കിലും, ഇന്നത്തെ കാലത്ത് അയാൾക്ക് ഒഴികഴിവൊന്നും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. കാരണം ഈ തരത്തിലുള്ള ആത്മഹത്യ പരക്കെ

---

(7) ബുഖാരി (5778); മുസ്‌ലിം (109–110)

നടക്കുകയും ജനങ്ങൾ അതിനെക്കുറിച്ച് അറിയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രസ്തുത വ്യക്തി ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അറിവുള്ള പണ്ഡിതന്മാരോട് ചോദിച്ച് തെറ്റും ശരിയും വേർ തിരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു എന്നാണ് എന്റെ പക്ഷം.

ഏറ്റവും കൂടുതൽ അത്ഭുതമുളവാക്കുന്ന സംഗതി അല്ലാഹു ശക്തമായി നിരോധിച്ചിട്ടുപോലും ഒരാൾ സ്വയം വധിയ്ക്കാൻ മുതിരുന്നുവെന്നതാണ്.

“നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യരുത്. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് കരുണയുള്ളവനാകുന്നു”. (സൂറ: അന്നിസാഅ് :29)

ഇവരിൽ പലർക്കും അവരുടെ ശത്രുവിനോട് പ്രതികാരം ചെയ്യുകയല്ലാതെ മറ്റൊരു ലക്ഷ്യവുമില്ല. ഏതു മാർഗ്ഗമവലംബിച്ചാലും, ശരിയോ തെറ്റോ എന്നു നോക്കാതെ അവരുടെ അന്ധമായ പ്രതികാരദാഹത്തിന് അറുതി വരുത്തുക മാത്രമാണ് അവരുടെ ലക്ഷ്യം. അല്ലാഹുവിനോട് നാം അവന്റെ മതത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ ദീർഘദർശനം നൽകി അവന് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് മാത്രം ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ളവരാക്കി അനുഗ്രഹിക്കാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.തീർച്ചയായും അവൻ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ശക്തിയുള്ളവനാകുന്നു.’’[8]

(8) കയ്ഫ നുആലിജ് വാഖിഅനൽ അലീം (പേ: 119)

ശൈഖിനോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു: ''ഇസ്‌ലാമിൽ ആത്മഹത്യയെ കുറിച്ചുള്ള തീർപ്പ് എന്താണ്?''

ശൈഖ് പ്രതിവചിച്ചത്: ''ആത്മഹത്യ എന്നത്, എന്തു തന്നെയാണ് അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിലും, ഒരു വ്യക്തി സ്വയം വധിക്കുന്നതാണ്. ഇത് ഹറാം തന്നെയാണ്. മാത്രവുമല്ല വൻ പാപങ്ങളിൽ പെട്ടതുമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ പൊതുവായ പ്രസ്താവനയിൽ ഇതുകൂടി ഉൾപ്പെടും.

“ആരെങ്കിലും ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെ മനഃപൂർവ്വം കൊലപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം അവന്നുള്ള പ്രതിഫലം നരകമാകുന്നു. അവനതിൽ നിത്യവാസിയായിരിക്കും. അവന്റെ നേരെ അല്ലാഹു കോപിക്കുകയും, അവനെ ശപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കനത്ത ശിക്ഷയാണ് അവന്നുവേണ്ടി അല്ലാഹു ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളത്”(നിസാഅ്–93)

സുന്നത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നോക്കിയാൽ പ്രവാചകൻ(ﷺ) ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതായി ആധികാരികമായിത്തന്നെ കാണുവാൻ സാധിക്കും:“തീർച്ചയായും ഒരാൾ സ്വയം വധിച്ചാൽ നരകത്തിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും. അവിടെത്തന്നെ എക്കാലവും വസിക്കേണ്ടതായും വരും”.[9]

---

[9] ബുഖാരി (5778) മുസ്‌ലിം (109–110)

യഥാർത്ഥത്തിൽ ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്ന ഒരാൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് അവന്റെ നിരാശാവസ്ഥ മൂലമാണ്. ഈ നിരാശ അല്ലാഹുവിന്റെ ഏതെങ്കിലും തീരുമാനത്തിന്റെ നേരിട്ടുള്ള ഫലം മൂലമാകാം. അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യന്റെ കർമ്മത്തിന്റെ ഫലവുമാകാം. അയാൾക്ക് അയാളുടെ അനുഭവവുമായി പൊരുത്തപ്പെടാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അയാൾ തീയിന്റെ ചുട്ടുപൊള്ളിക്കുന്ന ചൂടിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നവനെ പോലെയാണ്.അവൻ നല്ലതല്ലെന്ന് സ്വയം കരുതിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് മഹാമോശത്തിലേക്ക് എടുത്തു ചാടിയിരിക്കുന്നു. അൽപം കൂടി ക്ഷമ കാണിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അല്ലാഹു അയാളെ വിഷമതകളിൽ നിന്ന് കരകയറ്റുമായിരുന്നു.

നമ്മുടെ ശൈഖും ഗുരുവുമായ മുഖ്ബിൽ ഇബ്നു ഹാദി അൽ വാദിഈയുമായി യെമൻ ടൈംസ് എന്നപത്രം ഈ കാര്യങ്ങളെ കുറിച്ച് അഭിമുഖം നടത്തുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു. ‘‘അടുത്ത കാലത്തായി താങ്കളുടെ പ്രസ്ഥാനം ഇസ്‌ലാമിക ജിഹാദുമായി ബന്ധമുള്ള ഒരു അതി വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനമാണെന്ന് കേൾക്കുന്നുണ്ടല്ലോ? താങ്കളുടെ പ്രതികരണം എന്താണ്?’’

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി: “ഓരോ ഗ്രൂപ്പിനും അവരുടെ കേന്ദ്രങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ

ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ട്– താങ്കൾ പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള ചില സംഘങ്ങൾക്കും ഞങ്ങൾക്കും പൊതുവായ ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നത് നേരുതന്നെ – ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിനെ സേവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും,ഇസ്‌ലാമിന്റെ സന്ദേശം ലോകംമുഴുവൻ എത്തിയ്ക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.ഡോക്ടർ അബ്ദുൽ കരീം അൽ ഇർയാനിയ്ക്ക് ലണ്ടനിൽ നിന്നും ഒരു ഫോൺ വന്നതായി ഞാനറിഞ്ഞു. വിളിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞത് ‘നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്ത് സഅദായിൽ ചില വിപ്ലവ ഇസ്‌ലാമിക സംഘങ്ങൾ ഉണ്ടല്ലോ?’ എന്നാണ്. അതിനദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞത്: ‘‘ഞങ്ങൾക്ക് സഅദായിൽ ആകെയുള്ളത് വളരെ സമാധാനപരമായി ഇസ്‌ലാമിക തത്വങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പണ്ഡിതൻ മാത്രമാണ്. അവിടെ ഭീകരവാദികളോ അതിവിപ്ലവകാരികളോ ഇല്ല’’ എന്നാണ്. നാം ഭീകരവാദികൾ എന്ന് വിളിക്കുന്നവരിൽ നിന്നും വളരെ അകലെയാണ്.ഹിംസയും അസഹിഷ്ണുതയും ഉപേക്ഷിക്കാനായി ജനങ്ങളെ നാം ഖുർആനിന്റെയും സുന്നത്തിന്റെയും മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയാണ്. ഞങ്ങൾ തന്നെ ഇസ്‌ലാമികേതര രാജ്യങ്ങളിൽ പോലുമുള്ള, ഹിംസയും ഭീകരതയും ശീലമാക്കിയ ഇസ്‌ലാമിക ഗ്രൂപ്പുകളെ നിന്ദിക്കാറുണ്ട്. കാരണം അവരുടെ ലക്ഷ്യം നിറവേറ്റാൻ വേണ്ടി അവർ സാധാരണ പൗരൻമാരെയും, നിഷ്കളങ്കരായ പൊതുജനങ്ങളെയും ഭീതിയിലാഴ്ത്തുകയും,ഇസ്‌ലാമിന്റെ യഥാർത്ഥ അന്തഃസത്ത

യായ സമാധാനം, സ്വരച്ചേർച്ച എന്നിവയിൽ നിന്ന് അവരെ വ്യതിചലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ്.സുന്നികൾക്ക് അവരുടെ ശത്രുക്കളോടും ഇസ്‌ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളോടും പൊരുതാൻ അനുവാദമുണ്ട്.സൈനികപരമായും മറ്റു വിധത്തിലുള്ള അക്രമങ്ങൾ കൊണ്ടും അവർക്ക് ഭീഷണി ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ മാത്രം.

എന്നാലും നാമൊക്കെത്തന്നെ, ഇസ്‌ലാമിന്റെ പേരിൽ ഭീകരവാദത്തെയും അതുപോലുള്ള മറ്റുപ്രവർത്തനങ്ങളെയും എതിർക്കുകയും,അതിനെതിരായി പടകൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ്.നമ്മെയും ഖുർആനിനെയും പറ്റി അറിയാത്തവർ അസത്യവും, മര്യാദയില്ലാത്തതുമായ കാര്യങ്ങൾ നമ്മെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു പരത്തുകയാണ്..."

സൗദി അറേബ്യയിലെ ഇപ്പോഴത്തെ മുഫ്ത്തിയായ ഇമാം അബ്ദുൽ അസീസ് ആലുശൈഖ് ഭീകരവാദത്തെകുറിച്ചുള്ള അഭിമുഖത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:"വിമാനങ്ങൾ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകലിനും, സമാധാന പ്രിയരായ യാത്രക്കാരെ ഭയത്തിലാഴ്ത്തുന്നതിനും ഇസ്‌ലാമിക നിയമവുമായോ, ജിഹാദുമായോ ബന്ധമൊന്നും ഇല്ല. കാരണം ഇതൊക്കെ ചെയ്യുന്നവർ പൊതുജനങ്ങളുടെ അവകാശത്തിലും പൊതുസുരക്ഷയിലും കടന്നുകയറുക വഴി ഇസ്‌ലാമിക നിയമം ലംഘിക്കുകയാണ്. വിമാനങ്ങൾ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നത് മുസ്‌ലിം യാത്രക്കാരെയും ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. ഇത് വിലക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഇങ്ങ

നെ ചെയ്യുന്നത് നാമുമായി സഖ്യമുണ്ടാക്കിയ ആളുകൾക്കും, സ്വതന്ത്ര ചിന്തയുള്ള അമുസ്ലിംകൾക്കും വിശ്വസ്തരായ ആളുകൾക്കും ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കുന്നു. ഈ കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടുതന്നെ ഇത് വിരോധിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും വിട്ട് മുസ്ലിംകൾ ഉയർന്ന തലത്തിലേക്ക് വരേണ്ടതുണ്ട്. കാരണം ഇതിന് ജിഹാദുമായി ബന്ധമൊന്നുമില്ല.”

സപ്തംബർ പതിനൊന്നിലെ ആക്രമണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരുപ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘‘അല്ലാഹുവിനാണ് സർവ്വസ്തുതിയും.വിജയകരമായ അന്ത്യം നന്മനിറഞ്ഞവർക്കുള്ളതാണ്. പ്രവാചകരിലും തിരുദൂതന്മാരിലും ശ്രേഷ്ഠരായവർക്ക് സമാധാനം ഉണ്ടാകട്ടെ. അവരുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കും അനുചരന്മാർക്കും സമാധാനം ഉണ്ടാകട്ടെ.

കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ സംഭവിച്ചതിനെ സംബന്ധിച്ചും, ‘ശരീഅത്തി’ന് (ഇസ്ലാമിക നിയമസംഹിത)അതിനോടുള്ള സമീപനത്തെ സംബന്ധിച്ചും, ഇസ്ലാം മതം ഇത്തരം ചെയ്തികളെ അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നതിനെക്കുറിച്ചുമെല്ലാം ധാരാളം ചോദ്യങ്ങളും അന്വേഷണങ്ങളും നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകാരണം അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം തേടിക്കൊണ്ട് നാം പറയുന്നു.എല്ലാതരം അപൂർണ്ണതയിൽ നിന്നും മുക്തനായ അല്ലാഹു നമുക്ക് ഈ ഇ

സ്ലാം മതം എന്ന ഔദാര്യം ചൊരിഞ്ഞു തന്നു. അതിനെ പൂർണമായ ഒരു നിയമ സംഹിതയുമാക്കി. പവിത്രവും പരിശുദ്ധവുമായ അതിനെ എല്ലാ കാലത്തും എല്ലാ ദേശത്തും, എല്ലാ സാഹ ചര്യങ്ങളിലും,എല്ലാ വ്യക്തികൾക്കും വ്യക്തികളുടെ ഗ്രൂപ്പുകൾക്കും ഉപകാര പ്രദമുള്ളതാക്കി. അത് മോക്ഷത്തിലേക്കും, സത്യസന്ധതയിലേക്കും, നീതിയിലേക്കും,നന്മയിലേക്കും ക്ഷണിക്കുന്നതോടൊപ്പം'ശിർക്ക്' (ബഹുദൈവാരാധന), തിന്മ, അനീതി, അക്രമം, വഞ്ചന എന്നിവ നിഷ്കാസനം ചെയ്യുന്നതിലേക്കുമാണ് ക്ഷണിക്കുന്നത്.

ഈ മതത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നമ്മെ നയിക്കുകയും അതിന്റെ സഹായികളാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഔദാര്യമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല.അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരുടെ സുന്നത്തിനെ പിൻതുടർന്ന് ജീവിക്കുന്നവനായ ഒരു മുസ്ലിമിനെ സംസ്കരിച്ചെടുക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമം മൂലമാണ്.മതത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ നേരായമാർഗ്ഗത്തിലുള്ളവരും സ്ഥൈര്യമുള്ളവരും ആയ ആളുകൾ ഈ ജീവിതത്തിലും ഇനി വരുന്ന ജീവിതത്തിലും രക്ഷപ്പെട്ട മുസ്ലിംകളായിരിക്കും.

അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ സംഭവിച്ചത് അതിഭയങ്കരമായ ഒരുകാര്യം തന്നെയാണ്.അതുമൂലം ആയിരക്കണക്കായ ആളുകൾ ഈ ഭൂമിയിൽ നിന്നും പോയി. ഇങ്ങനെയുള്ള ചെയ്തികൾ മതത്തിൽ അനുവദി

ക്കാത്തതാണ്. വിവിധ കോണുകളിൽ നിന്ന് വീക്ഷിച്ചാലും ഇതിൽ മതത്തിൽ യാതൊരു അടിസ്ഥാനവും കാണാവതല്ല.

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു എല്ലാ ച്യുതികളിൽ നിന്നും മുക്തനാണ്. അവൻ കൽപിച്ചതു മുഴുവൻ, ന്യായവുമാണ്. ഈ ന്യായത്തിന്റെ അടിത്തറയിലാണ് ആകാശഭൂമികൾ നിലനിൽക്കുന്നത്. ഈ ന്യായത്തിനു വേണ്ടിയാണ് ദൂതന്മാർ അയക്കപ്പെട്ടതും, അവർക്ക് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചതും. എല്ലാവിധ കുറവുകളിൽ നിന്നും മുക്തനായ അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

“തീർച്ചയായും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നത് നീതി പാലിക്കുവാനും നന്മ ചെയ്യുവാനും കുടുംബബന്ധമുള്ളവർക്ക് (സഹായം) നൽകുവാനുമാണ്. അവൻ വിലക്കുന്നത് നീചവൃത്തിയിൽ നിന്നും ദുരാചാരത്തിൽ നിന്നും അതിക്രമത്തിൽ നിന്നുമാണ്.നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു ഗ്രഹിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവൻ നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശം നൽകുന്നു”. (നഹ്ൽ–90)

അവൻ വീണ്ടും പറയുന്നു:“തീർച്ചയായും നാം നമ്മുടെ ദൂതന്മാരെ വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും കൊണ്ട് അയക്കുകയുണ്ടായി. ജനങ്ങൾ നീതിപൂർവം നിലകൊള്ളുവാൻ വേണ്ടി അവരോടൊപ്പം നാം വേദഗ്രന്ഥവും

തുലാസ്സും ഇറക്കി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു"(ഹദീദ്–25). അല്ലാഹു തീർപ്പ് കൽപ്പിച്ച് കൽപന നൽകിയിരിക്കുന്നത് ഒരു ആത്മാവിന് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാരം മറ്റൊന്നിന് വഹിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. നീതിയുടെ കാര്യത്തിൽ അല്ലാഹു പരിപൂർണ്ണനും,തെറ്റുകുറ്റങ്ങളിൽ നിന്ന് മുക്തനും ആകുന്നു.

"പാപഭാരം വഹിക്കുന്ന യാതൊരാളും മറ്റൊരാളുടെ പാപഭാരം ഏറ്റെടുക്കുകയില്ല". (ഫാതിർ–18)

സകല അപൂർണ്ണതകളിൽ നിന്നും മുക്തനായ അല്ലാഹു അവന്റെ മേൽ തന്നെയുള്ള അതിക്രമങ്ങൾ നിരോധിക്കുകയും, അവന്റെ ദാസന്മാർക്കും അത് നിരോധിച്ചതായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു.ഹദീഥ് ഖുദ്സിയിൽ പറഞ്ഞു: "എന്റെ ദാസന്മാരേ, ഞാൻ എന്റെ മേലിലുള്ള അതിക്രമങ്ങൾ വിലക്കിയിരിക്കുന്നു.അതുപോലെ നിങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള ചൂഷണവും അതിക്രമവും ഞാൻ വിലക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ പരസ്പരം ചൂഷണം ചെയ്യാതിരിക്കുവിൻ". അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസന്മാർക്ക് ഇത് പൊതുവായ കാര്യമാണ്.അവർ മുസ്ലിംകളോ അമുസ്ലിംകളോ ആകട്ടെ,ഒരാൾക്കും മറ്റൊരാളോട് അനീതി കാണിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല.ചൂഷണം ചെയ്യുവാനോ അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കുവാനോ പാടില്ല. അതിനു

കാരണം വെറുപ്പോ അനിഷ്ടമോ മറ്റോ ആണെങ്കിൽ പോലും. പരിപൂർണ്ണനായ അല്ലാഹു വീണ്ടും പറയുന്നു:

"സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്നു വേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നവരും, നീതിക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരുമായിരിക്കുക. ഒരു ജനതയോടുള്ള അമർഷം നീതി പാലിക്കാതിരിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് പ്രേരകമാകരുത്. നിങ്ങൾ നീതി പാലിക്കുക. അതാണ് ധർമ്മനിഷ്ഠയോട് ഏറ്റവും അടുത്തത്". (മാഇദ-8)

നിയമത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ, വെറുപ്പും അനിഷ്ടവും ഉണ്ടായാൽ പോലും അനീതിയും ചൂഷണവും അനുവദനീയമല്ല.നേരത്തേ നടന്ന കാര്യങ്ങളും നാമെല്ലാം അറിയേണ്ടത് നിർബ്ബന്ധമാണ്- എല്ലാവർക്കും എന്നുദ്ദേശിച്ചത് രാഷ്ട്രങ്ങളാവട്ടെ,സമൂഹങ്ങളാവട്ടെ അല്ലെങ്കിൽ മുസ്‌ലിംകളോ അമുസ്‌ലിംകളോ ആവട്ടെ, വളരെ പ്രാധാന്യമേറിയ ഈ കാര്യങ്ങൾ അറിയേണ്ടത് തന്നെയാണ്.

1. അമേരിക്കയിൽ സംഭവിച്ചതും അതേ പോലെയുള്ള മറ്റു കാര്യങ്ങളും-അതായത് ന്യായമല്ലാത്ത ഒരു കാര്യത്തിന് വിമാനങ്ങൾ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുകയും അതിലെ ആളുകളെ ജാമ്യത്തടവുകാരാക്കി വയ്ക്കുന്നതും നിഷ്കളങ്കരായ അനേകം ആളുകളെ കൊല്ലുന്നതും സ്പഷ്ടമായ അനീതിയും അതിക്രമവും, ക്രൂരതയുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. ഇസ്‌ലാമിക ശരീഅത്ത് ഇത് അംഗീക

രിക്കുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അത് ശക്തമായി വിലക്കുകയും അതിനെ ഏറ്റവും വലിയ പാപങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

2. മതത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ പഠിക്കുന്ന മുസ്ലിമും അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥവും തിരുദൂതരുടെ സുന്നത്തും അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നവരുമായ ആരും തന്നെ, ഇത്തരം പ്രവൃത്തികളിലേക്ക് വഴുതിവീഴാൻ സ്വയം അനുവദിച്ചുകൂടാ. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിന് പാത്രമായിത്തീരുന്നതാണ്. അതിന്റെ അനന്തരഫലം ഭൂമിയിൽ ഉപദ്രവങ്ങളും അനർത്ഥങ്ങളുമായിരിക്കും.

3. മുസ്ലിം ഉമ്മത്തിലെ പണ്ഡിതൻമാർക്ക് ഈ വക സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച്(ഭീകരാക്രമണങ്ങളെക്കുറിച്ച്) വിശദീകരിക്കൽ നിർബന്ധകർത്തവ്യമാകുന്നു. ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമത്തിന്റെ കീഴിൽ സാധുവല്ലെന്നതും, ഇസ്ലാം മതം ഒരിക്കലും ഇത്തരം പ്രവൃത്തികളെ പിന്താങ്ങുന്നില്ല എന്നതും അവർ വ്യക്തമാക്കേണ്ടതാണ്.

4. മുസ്ലിംകൾക്കെതിരായി ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുകയും,പരിശുദ്ധവും പരിപാവനവുമായ ഈ മതത്തെ ഭത്സിക്കുവാൻ മത്സരിക്കുകയും എന്തു സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നാണോ ഈ മതം ഒഴിവായിട്ടുള്ളത്, അതുതന്നെ അതിൽ ആരോപിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് കു

ളം കലക്കാനും, ഇസ്‌ലാമിന്റെയും മുസ്‌ലിംകളുടേയും
സൽപേരിനെ നശിപ്പിക്കാനും, ആളുകളുടെ ഹൃദയങ്ങ
ളെ പരസ്പരം അകറ്റാനും,ഹൃദയവിശാലത തീരെ കുറ
യ്ക്കാനും ശ്രമിക്കുന്ന മാധ്യമങ്ങളോട് പറയാനുള്ളത്
ഈ വഴി പിഴച്ച പോക്കിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുകയും,
സ്വബോധവും നീതിയുമുള്ള ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും ഇ
സ്‌ലാമിന്റെ വിശദവിവരങ്ങൾ അറിയാമെന്നും,അതിനാ
ൽതന്നെ ഈ വിവരങ്ങൾ വച്ച് ഇസ്‌ലാമിനെ വിവരിക്കു
കയും,വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്യരുത് എന്നുമാണ്.മറ്റു
ള്ളവരുടെ അവകാശങ്ങളെ മാനിക്കുകയും, മർദ്ദകരും
അന്യായക്കാരും ചൂഷകരുമല്ലാത്ത ആളുകൾക്കും രാ
ഷ്ട്രങ്ങൾക്കും മാത്രമേ ഈ മതത്തെയും അതിന്റെ അ
നുയായികളെയും അറിയാനും മനസ്സിലാക്കാനും സാധി
ച്ചിട്ടുള്ളൂ എന്നതാണ് ഇതിന്റെ ചരിത്രപരമായ കാരണം.

മുമ്പ് പറഞ്ഞതിൽ എന്തെങ്കിലും ചിന്താക്കുഴപ്പം
ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് മാറ്റുവാൻ മാത്രമായിട്ടുള്ള സത്യത്തി
ന്റെ ഒരു വിവരണം മാത്രമാണിത്. അല്ലാഹുവിനോട് ഞാ
ൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് അവൻ നമുക്കുത്തമമായ മാർഗ്ഗം
തന്നെ പിന്തുടരാൻ നമുക്ക് പ്രചോദനം നൽകട്ടെ. ഇസ്
ലാമിക പാതകളിലൂടെ അവൻ നമ്മെ നയിക്കുകയും,അ
വന്റെ മതത്തെ അവൻ ശക്തിമത്താക്കുകയും, അവന്റെ
വചനങ്ങൾ മഹത്വമുള്ളതാക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.തീർച്ചയാ
യും അവൻ ഏറ്റവും ദയാലുവും, മഹാമനസ്കനും ആ
കുന്നു. നമ്മുടെ പ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ്(ﷺ)യുടെ മേ

ലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ മേലും അനുയാ യികളുടെ മേലിലും സമാധാനവും പ്രാർത്ഥനയും ഉണ്ടാകട്ടെ.”

സലഫിയ്യത്തിലേക്ക് പ്രബോധനം നടത്തുന്ന ഈ ശ്രേഷ്ഠരായ പണ്ഡിതന്മാരുടെ വാക്കുകളിൽ നിന്ന് നാം കണ്ടത് സലഫികൾ ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളെ അപലപിക്കുന്നവരാണെന്നും ഈ ഭീകരവാദികൾ സലഫിയ്യത്തിലേക്കുള്ള പ്രബോധനത്തിന്റെ ഉപോത്പന്നമല്ല എന്നും, മറ്റാരുടേയോ പ്രവർത്തനഫലമായി ഉണ്ടായതാണ് എന്നുമാണ്. അതാരാണ് എന്ന് നാം ഉടൻ പരിശോധിക്കുന്നതായിരിക്കും.പ്രത്യേകമായി നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട വാക്കുകൾ മിക്കതും – അതായത് ശൈഖ് ഇബ്നു ബാസ്,ശൈഖ് ഇബ്നുൽ ഉഥൈമീൻ, ശൈഖ് അബ്ദുൽ അസീസ് ആലു ശൈഖ്, ശൈഖ് സെയ്ദ് അൽ മദ്ഖലീ എന്നീ പണ്ഡിതൻമാരുടെ വാക്കുകൾ – സൗദി അറേബ്യയുടെ ഉള്ളിൽ നിന്നുതന്നെ ഉള്ളതാണ് എന്നതാണ്. അല്ലാഹു ആ രാജ്യത്തെ സംരക്ഷിക്കുകയും,ഇസ്ലാമിന്റെ ശുദ്ധമായ അധ്യാപനങ്ങളെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാനും, അതിന്റെ മഹത്തരമായ തത്വങ്ങളെയും ആദർശങ്ങളെയും നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനും അനുഗ്രഹം ചൊരിയുമാറാകട്ടെ. നാം ഇതു പറയുവാനുള്ള കാരണം, ഈ മാധ്യമങ്ങൾ ഗൂഢാലോചനാപരമായി ചിന്താക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കി വഞ്ചനയിലുള്ള അവരുടെ മിടുക്കു കൊണ്ട് സൗദി അറേബ്യയെ ഭീകര

വാദവുമായി കൂട്ടിയിണക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നതിനാലാണ്.

സൗദി അറേബ്യയിലെ ഇസ്‌ലാമികകാര്യ മന്ത്രി ശൈഖ് സ്വാലിഹ് ആലുശ്ശൈഖ് ഈയിടെ 'അറബ് ന്യൂസിൽ' വന്ന ഒരു ലേഖനത്തിൽ ഈ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് പ്രതികരിക്കുകയുണ്ടായി: "ഇവിടെ പ്രധാനം ഒരു മധ്യമ സമീപനമാണ്. ഭാവിയെക്കരുതി ഈ പ്രവണത യുക്തിപൂർവ്വമായി മുന്നോട്ടുപോയാൽ, മറ്റു പ്രവണതകൾ കുറഞ്ഞുവരുന്നതാണ്".

''എന്നാലും ഇതിന് അൽപം സമയമെടുക്കും. കാരണം ജനങ്ങളുടെ ദൃഢവിശ്വാസത്തിലുറച്ച യാതൊന്നും ഒറ്റ രാത്രികൊണ്ട് മാറ്റിയെടുക്കാനാവുകയില്ല... ഉത്തരവാദിത്വം ഞാൻ ഏറ്റെടുക്കാം. പക്ഷെ അതിനുള്ള പരിഹാരം സമാധാനത്തിലേ സാധ്യമാകൂ.''

അദ്ദേഹം വീണ്ടും പ്രസ്താവിച്ചത് സൗദി അറേബ്യ വഹാബിസത്തിനോടല്ല കൂറു പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളത്, പ്രത്യുത ''ഇസ്‌ലാമിന്റെ തനതായ അടിവേരുകളിലേക്ക് മടങ്ങാനാവശ്യപ്പെടുന്ന സലഫീ വിചാരധാരയോടാണ്".

'വഹാബിസം' ഒരു മതവിശ്വാസമോ ഒരു പുതിയ കണ്ടെത്തലോ അല്ല. മറിച്ച് ഇസ്‌ലാമിന്റെ യഥാർത്ഥ അധ്യാപനങ്ങൾ പുനരുദ്ധരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാ-

നമാണ്– അതിനെ വിളിക്കേണ്ടത് ‘സലഫി’ എന്നുമാണ്. അദ്ദേഹം തുടരുന്നു: “എന്നാലും അവർ വഹാബിസം എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഈ രാജ്യം ഒരു മതഭ്രാന്തുള്ള രാഷ്ട്രമാണെന്ന് സമർത്ഥിക്കാനാണ്. പടിഞ്ഞാറൻ മാധ്യമങ്ങൾ പറഞ്ഞു പറഞ്ഞ് പള്ളിയിൽ വച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുപോലും മതഭ്രാന്തിന്റെ ലക്ഷണമായി കാണുന്നത്രവരെ എത്തിച്ചിരിക്കുന്നു.

അവർ ചെയ്യുന്നത് കടുത്ത വിശ്വാസികളുമായും ഭീകരവാദികളുമായും തുലനം ചെയ്ത് നമ്മെയെല്ലാവരെയും ഭീകരവാദികളായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ളവാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്റെ സൗകര്യം ഇതാണ്. സലഫീ ചിന്താസരണി ഒരിക്കലും ഒരു കടുത്ത പ്രസ്ഥാനമല്ല. ചിലപ്പോൾ കടുത്ത വീക്ഷണമുള്ള ചിലർ അതിന്റെ അനുയായികളായി ഉണ്ടാകാം. തീവ്രവാദം എന്ന പ്രശ്നം ഉടലെടുക്കുന്നത് ചില അനുയായികളിൽ അവരുടെ സ്വന്തം ബുദ്ധിയും വിവേകവും ഉപയോഗപ്പെടുത്താതെ, വികാരത്തിന് അടിമപ്പെടുമ്പോഴാണ്”.

കിരീടാവകാശിയായ അബ്ദുല്ല ഇബ്നു അബ്ദുൽ അസീസ് രാജ്യത്തെ പണ്ഡിതന്മാരോട് ഉള്ള ഒരു അറിയിപ്പിൽ പറഞ്ഞു: “എന്റെ സഹോദരരെ,നിങ്ങൾക്കെല്ലാമറിയാം. നാമിപ്പോൾ വിഷമകരമായ ദിനങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് എന്ന്.അതുകൊണ്ട്

നിങ്ങൾ സൗമ്യരായി വർത്തിക്കുകയും ഓരോ വാക്കും സൂക്ഷിച്ച് ഉപയോഗിക്കുകയും വേണം. കാരണം നാമോരോരുത്തരും അല്ലാഹുവിനോടും ഇസ്‌ലാമിക രാഷ്ട്രത്തോടും ഉത്തരവാദിത്വം കാണിക്കേണ്ടവരാണ്. നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും ഞാൻ വിജയം നേരുന്നു. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കേവർക്കും പ്രചോദനം നൽകട്ടെ.

നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിവിശേഷം ഒരു പ്രത്യേക അവസ്ഥയിലാണ് നമ്മെ എത്തിച്ചിരിക്കുന്നത്.നാമോരുരുത്തരും വളരെ ബുദ്ധിപൂർവ്വവും, സുബോധത്തോടു കൂടിയും ചിന്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും വേണം. കാരണം ഇസ്‌ലാമിൽ ഏറ്റവും പവിത്രമായി കരുതപ്പെടുന്ന ഈ രാജ്യത്തുള്ള നിങ്ങളാണ് ലോകത്തെമ്പാടുമുള്ള മുസ്‌ലിം സഹോദരങ്ങൾക്ക് മാതൃകയാകേണ്ടത്. ആദ്യമായി ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടാനാണ്.നിങ്ങളുടെ മതത്തേയും നിങ്ങളുടെ മാതൃരാജ്യത്തെയും സേവിക്കുകയും, ഇസ്‌ലാമിനെ സേവിക്കാൻ യുക്തിദീക്ഷയോടു കൂടിയ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുക.വികാരം നിങ്ങളെ കീഴ്പ്പെടുത്തുവാൻ സ്വയം അനുവദിക്കാതിരിക്കുക. കാരണം നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ ജനതയോടും മാതൃരാജ്യത്തോടും കുടുംബത്തോടും കുട്ടികളോടും സർവ്വോപരി ആത്മാഭിമാനത്തോടും ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവരാണ്.

നമ്മുടെ വായിൽ നിന്ന് പുറത്തുവരാൻ പോകുന്ന ഓരോ വാക്കും വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശോധിച്ച ശേഷം മാത്രം ഉച്ചരിക്കേണ്ട ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് നാമിന്ന് നിലകൊള്ളുന്നത്. നിങ്ങളോരോരുത്തരും ഈ ഉത്തരവാദിത്വം അല്ലാഹുവിന്റെ മുന്നിലും നിങ്ങളുടെ ജനതയോടും അധികാരികളോടും നിറവേറ്റുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അതിനാൽ നാം ഒരു മൂലയ്ക്കിരുത്തപ്പെടുന്നതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാം. മാത്രവുമല്ല, മതപരമായ കാര്യങ്ങൾ സമാധാനത്തിലും ശാന്തതയിലും മാത്രം വിചിന്തനം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞത് അറിയാമല്ലോ.ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒരു മധ്യമ സമൂഹമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ എല്ലാവരുടെയും മനസ്സിൽ ഉയർന്ന് വരാവുന്ന ഒരു ചോദ്യം "വഹാബിസം എന്നൊന്ന് ഇല്ലാതിരിക്കുകയും സലഫിയ്യ എന്നത് യഥാർത്ഥ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനം ആണെന്നുമിരിക്കെ, ഈ ലേഖനത്തിന്റെ കർത്താവും അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടരുന്നവരും ഒരു വലിയ 'ഗൂഢാലോചനാ സിദ്ധാന്തം' സൃഷ്ടിച്ചെടുത്തത് എന്തിനാണ്?"

ഇതിന്റെ ഉത്തരം ശൈഖ് സെയ്ദ് അൽ മദ്ഖലീ എഴുതിയ 'അൽ ഇർഹാബ്' (ഭീകരവാദം) എന്ന ബൃഹത്തായ പുസ്തകത്തിൽ കാണാം. അദ്ദേഹം പറയുന്നു:

“ഭീകരര്‍ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ആളുകള്‍ രണ്ടുതരത്തിലുള്ള തീവ്രവാദികളും മധ്യമവാദികളായ മറ്റു ചിലരുമാണ്.ഒന്നാമത്തെ തരം തീവ്രവാദികള്‍ ഇസ്ലാമിന്റെ കടുത്ത ശത്രുക്കളും അവരെ അന്ധമായി പിന്‍പറ്റുന്നവരും ചേര്‍ന്നതാണ്.ഇക്കൂട്ടര്‍ ഭീകരത എന്ന വാക്കിനെ വളച്ചു തിരിച്ച്, ആവശ്യത്തിനും അനാവശ്യത്തിനും വീണ്ടും വീണ്ടും ഉപയോഗിച്ച്, അല്ലാഹുവിന്റെ യഥാര്‍ത്ഥ മാര്‍ഗ്ഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും ഉറച്ച് വിശ്വസിക്കുകയും നന്മതിന്മകള്‍ വേര്‍തിരിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പണ്ഡിതന്മാരെയും,മത പ്രബോധനത്തിന്റെ കാര്യത്തില്‍ പമ്പരവിഡ്ഢിത്തത്തിന്റെ മാര്‍ഗ്ഗം തിരഞ്ഞെടുത്ത മറ്റുള്ളവരെയും, ഒരേ പോലെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. ‘ഭീകരത’ എന്ന ഈ വാക്കിന്റെ ഇത്തരത്തിലുള്ള പൊതു ഉപയോഗത്തിന് വിവേകത്തിന്റെയോ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടേയോ യാതൊരു അടിസ്ഥാനവും ഇല്ല. ‘ഭീകരതയോട് യുദ്ധം ചെയ്യാന്‍’ എന്ന പേരിലുള്ള ഈ പ്രയോഗം ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നവരില്‍ നിന്നുള്ള ഭീകരതയാണെന്നും, അത് ഉപയോഗിക്കുന്നത് അതില്ലാത്തവരെ ഭത്സിക്കുന്നതിനാണെന്നും യാതൊരു സംശയവും ഇല്ല. ഇസ്ലാമിന്റെ സല്‍പ്പേര് കളങ്കപ്പെടുത്താനും ഇസ്ലാമിന്റെ ശക്തി ചോര്‍ത്തിക്കളയുകയും ഇസ്ലാമിനോട് അനീതി കാണിക്കുവാനും ഇസ്ലാമി□ ലേക്ക് ആളുകള്‍ വരുന്നത് തടയുകയുമാണ് ഈ കള്ള പ്രചരണം വഴി അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം.കാരണം അറബിയാ□

യാലും അനറബിയായാലും ജൂതനായാലും ക്രിസ്ത്യാനിയായാലും മറ്റേതൊരു വർഗ്ഗമായാലും, നേരത്തേ ഇറങ്ങിയ ആ മതങ്ങളെയൊക്കെ അല്ലാഹു റദ്ദ് ചെയ്യുകയും, ഇസ്‌ലാം സത്യത്തിന്റെ മതമാണെന്ന് ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയും പരമമായ ഒരു നല്ല ജീവിതത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം ഈ മതത്തിന്റെ തണലിൽ മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്ന് ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

"തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിങ്കൽ മതം എന്നാൽ ഇസ്‌ലാമാകുന്നു".(സൂറ: ആലുഇംറാൻ:19)

"ഇസ്‌ലാം (ദൈവത്തിനുള്ള ആത്മാർപ്പണം) അല്ലാത്തതിനെ ആരെങ്കിലും മതമായി ആഗ്രഹിക്കുന്ന പക്ഷം അത് അവനിൽ നിന്ന് ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. പരലോകത്തിൽ അവൻ നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടവനുമായിരിക്കും" (ആലു ഇംറാൻ–85)

പ്രവാചകൻ(ﷺ) പറഞ്ഞു: "മുഹമ്മദിന്റെ ആത്മാവ് ആരുടെ കൈയിലാണോ (അവൻ തന്നെയാണെ സത്യം!) ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിന്നും,ജൂതന്മാരിൽ നിന്നും, എന്നെപ്പറ്റി കേൾക്കുകയും(അറിയുകയും) ഞാൻ പറഞ്ഞതും, ഞാൻ എന്തിനാണോ അയക്കപ്പെട്ടത് അത് വിശ്വസിക്കാതെ മരിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവർ നരകത്തിൽ നിത്യവാസികളായി തീരുന്നതാണ്".[10]

---

[10] മുസ്‌ലിം (153)

പ്രവാചകൻ(ﷺ) വീണ്ടും പറഞ്ഞു: "എന്റെ ആത്മാവ് ആരുടെ കൈവശമാണോ അവൻ തന്നെയാണെ സത്യം, മൂസാ(ﷺ)നബി ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന് എന്റെ അനുയായി ആകാതെ മറ്റൊരു വഴിയും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല തന്നെ".[11]

ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ ഗൂഢാലോചന അറിവുള്ളവർക്കിടയിൽ ഇപ്പോൾ വലിയ രഹസ്യമൊന്നും അല്ല. അവർ എന്തുകൊണ്ടാണ് 'ഭീകരൻ' എന്നവാക്കിനെ വിവേചനമില്ലാതെ ഉപയോഗിച്ച് മതത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഓരോരുത്തരെയും,അവന്റെ സ്വഭാവമോ പ്രവർത്തനങ്ങളോ നോക്കാതെ അടച്ച് ആക്ഷേപിക്കുന്നത് എന്നത് ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. ഇനി, അങ്ങനെ വിളിക്കാനുള്ള കാരണമുണ്ടാക്കുന്നതാകട്ടെ, ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രബോധകരാണ് എന്ന് സ്വയം വിശേഷിപ്പിച്ച്, അവരുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളിലെത്താൻ പ്രബോധനത്തിന്റെ പേരിൽ ഭീകരവാദത്തിന്റെ വഴികളിൽ സഞ്ചരിച്ചു തുടങ്ങുന്നവരാണ്.അവർ അവരുടെ ആയുധങ്ങൾ എടുത്ത് ശത്രുക്കളൊണെന്നോ,നിഷ്കളങ്കരാണോ എന്ന വിവേചനമില്ലാതെ കൊല്ലുകയും, ഭയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവരിൽ കുറേ പേരെങ്കിലും മതത്തെ മനസ്സിലാക്കാത്തവരും, മത പ്രബോധനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ മാർഗ്ഗം അറിവില്ലാത്തവരും, അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഭീക

[11] അഹമ്മദ് (3/387)

രചാദത്തിന്റെ വഴി അന്ധമായി പിന്തുടരുന്നവരുമാണ്.,,[12]

നാല്

സലഫിയ്യയും ജിഹാദും

ജിഹാദ് എന്നത് ഇസ്‌ലാമിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ചിഹ്നവും ആ മഹാപർവ്വതത്തിന്റെ ശൃംഗവും ആകുന്നു. മതത്തിലെ ജിഹാദിന്റെ സ്ഥാനം അല്ലാഹു പറയുന്നു:

“നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവരുമായി അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങളും യുദ്ധം ചെയ്യുക”. (അൽ ബഖറ-190)

വീണ്ടും, “യുദ്ധം ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്കിതാ നിർബ്ബന്ധ കൽപന നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതാകട്ടെ നിങ്ങൾക്ക് അനിഷ്ടകരമാകുന്നു. എന്നാൽ ഒരുകാര്യം നിങ്ങൾ വെറുക്കുകയും (യഥാർത്ഥത്തിൽ) അത് നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമായിരിക്കുകയും ചെയ്യാം.നിങ്ങളൊരു കാര്യം ഇഷ്ടപ്പെടുകയും (യഥാർത്ഥത്തിൽ)അത് നിങ്ങൾക്ക് ദോ

---

(12) അൽ ഇർഹാബ് (പേജ്: 119-120)

ഷകരമായിരിക്കുകയും ചെയ്തെന്നുവരാം.അല്ലാഹു അറിയുന്നു. നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല"(സൂറ:അൽ ബഖറ:216)

വീണ്ടും, "ന്യായമായ വിഷമമില്ലാതെ (യുദ്ധത്തിന് പോകാതെ) ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിശ്വാസികളും, തങ്ങളുടെ ധനം കൊണ്ടും ദേഹം കൊണ്ടും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുന്നവരും തുല്യരാകുകയില്ല. തങ്ങളുടെ ധനംകൊണ്ടും ദേഹംകൊണ്ടും സമരം ചെയ്യുന്നവരെ ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നവരെക്കാൾ അല്ലാഹു പദവിയിൽ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാവർക്കും അല്ലാഹു നല്ല പ്രതിഫലം വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സമരത്തിലേർപ്പെടുന്നവർക്ക് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നവരെക്കാളും കൂടുതലായി അല്ലാഹു മഹത്തായ പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്" (സൂറ: അന്നിസാഅ്–95)

തിരുദൂതർ(ﷺ) മൊഴിഞ്ഞു: "എന്റെ ആത്മാവ് ആരുടെ കൈയിലാണോ അവൻ തന്നെയാണെ സത്യം,വിശ്വാസികളിൽ ജീവസന്ധാരണത്തിനുള്ളവഴി കാണിച്ചുകൊടുക്കാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവരും എന്നെ കൂടാതെ ഇവിടെ നിൽക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തവരും ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ പുറപ്പെടുന്ന ഏതെങ്കിലും സൈന്യത്തിൽ ചേരാതെ ഇരിയ്ക്കുമായിരുന്നില്ല. എന്റെ ആത്മാവ് ആരുടെ കൈയിലാണോ അവൻ തന്നെയാണെ സത്യം!

ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്തു രക്തസാക്ഷിയാവാനും, വീണ്ടും ജീവിക്കാനും, വീണ്ടും രക്തസാക്ഷിയാവാനും, വീണ്ടും ജീവിക്കാനും വീണ്ടും രക്തസാക്ഷിയാവാനും വീണ്ടും ജീവിക്കാനും വീണ്ടും രക്തസാക്ഷിയാവാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നു.''[1]

ഈ സംഭവത്തിൽ നിന്ന് ജിഹാദ് എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് യാതൊരു സന്ദേഹവുമുണ്ടാകാൻ ഇടയില്ല. ഒരിക്കലും ജിഹാദിന് അതിന് അർഹിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തേക്കാൾ കുറച്ച് കണ്ടുകൂടാ.അതിപ്രധാനമായ മറ്റു കാര്യങ്ങളെക്കാൾ പ്രാധാന്യം അതിന് നൽകുവാനും പാടില്ല. അന്ത്യനാൾ വരെ അങ്ങനെത്തന്നെ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ജിഹാദ് എന്നത് രണ്ടുതരത്തിലുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേത് പ്രയത്നത്തിന്റെയും കീഴടക്കലിന്റെയുമാണ്. ഈ തരം ജിഹാദിന് താഴെ പറയുന്ന ഇസ്ലാമിക നിബന്ധനകൾ ഒത്തുവരൽ അനിവാര്യമാണ്:

1. ഒരു നേതാവ്, 2. രാഷ്ട്രം, 3. കൊടിയടയാളം. രണ്ടാമത്തേത് സുരക്ഷയെ കരുതിയുള്ള ജിഹാദാണ്.ഇതാകട്ടെ, ഒരു വൈദേശിക അക്രമിയാൽ കടന്നു കയറപ്പെടുന്ന രാജ്യത്തെ ഓരോ പൗരന്റേയും നിർബ്ബന്ധബാധ്യതയാണ്. അതിർത്തിക്കടുത്തുള്ള ആളുകൾക്ക് ചെറുത്തു നിൽക്കാൻ കഴിയാതെ വരുമ്പോൾ അത് മറ്റുള്ളവരുടെയും കൂടി കടമയാകുന്നു.

---

[1] ബുഖാരി(2797) മുസ്ലിം(3484-3486) നസാഈ(3071,3072, 3101, 4943, 4944) ഇബ്നുമാജ(2743)

ജിഹാദ് എന്നത് മതിയായ മുന്നൊരുക്കങ്ങളില്ലാതെ തുടങ്ങേണ്ട ഒന്നല്ല. ഒരുക്കങ്ങളാകട്ടെ രണ്ടു തരമുണ്ടു താനും. ഒന്നാമത്തേത് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും ഒരുക്കമാണ്– ഈ ഒരുക്കം മൂലം ഉമ്മത്തിന് അത്യുന്നതനായ ലോകരക്ഷിതാവിനോടുള്ള വിധേയത്വം (ഉബൂദിയ്യ) ഉറപ്പിക്കാൻ കഴിയും.അവരുടെ ആത്മാവുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും പരമ പവിത്രമായ സുന്നത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ മനനം ചെയ്യുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ മതത്തിനും അവന്റെ നിയമസംഹിതയ്ക്കും വിധേയമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും വേണം.

ജിഹാദിൽ ചില പുതിയ തീവ്രവാദ പ്രവണതകൾ ഉടലെടുത്തത് നാം കാണുന്നു. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ മാനഹാനിയെയും ശത്രുക്കളുടെ അധീശത്വത്തെയും സംബന്ധിച്ച് അല്ലാഹു നൽകിയ വാഗ്ദത്ത പ്രകാരം, മേൽ പറഞ്ഞ ആദർശത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ആളുകൾ മുസ്ലിം രാഷ്ട്രത്തെ ഒരു ജിഹാദിലേക്ക് തള്ളിവിടാൻ ഒരുങ്ങുന്നു.ഇത് അപക്വമായ ഒരു തീരുമാനമാണ്. കാരണം ജിഹാദിന് മുന്നോടിയായി വേണ്ടതൊന്നും ഇവിടെ തയ്യാറായിട്ടില്ല എന്നതുതന്നെ. നാം ഉമ്മത്തിന്റെ ഇടയിൽ ശിർക്കും അനാചാരങ്ങളും കാണുകയും,പാപങ്ങൾ അധികരിക്കുകയും അനുസരണമില്ലായ്മ ദർശിക്കുകയും തിന്മകൾ പ്രചാരം നേടുന്നത് അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതോടൊപ്പം തന്നെ, ഈ ‘ജിഹാദികൾ’ യഥാ

ർത്ഥ ജിഹാദിന് അടിസ്ഥാന പ്രമാണമാക്കേണ്ട പ്രവാചകമാർഗ്ഗം ഉപേക്ഷിച്ചതായും നാം കാണുന്നു. അതുകൊണ്ട് അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിന്റെ പണ്ഡിതന്മാർ, ഇങ്ങനെയുള്ള ആളുകൾ നടത്തുന്ന ജിഹാദിലേക്ക് (ഇത് മിക്കവാറും സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെ അധ്യാപനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവന്നിട്ടുള്ളതാണ്.) കാര്യമായ ഊന്നൽ നൽകാതെ ഈ അസന്തുലിതാവസ്ഥയെ മറികടക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പകരം അവർ കാര്യമായ ഊന്നൽ നൽകിയത് വിശ്വാസശുദ്ധീകരണത്തിനും,തൗഹീദിനും ആ മാർഗത്തിലൂടെയുള്ള ഇസ്ലാമിക സമൂഹത്തിന്റെ മുന്നേറ്റത്തിനുമാണ്.ഈ രണ്ടാമതു പറഞ്ഞതരം ജിഹാദിന് സത്യത്തിൽ അല്ലാഹു തിരുസഹായം ലഭ്യമാക്കുകയും തീർച്ചയായും അത് നടപ്പിലാവുകയും ചെയ്യും.

അതേ സമയം പ്രവാചകരുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കാത്തവർ ഇത് ജിഹാദിനെ ഉപേക്ഷിക്കലാണെന്നും ചെറുതായിക്കാണലാണെന്നും,ഭീരുത്വമാണെന്നും, ശത്രുക്കൾക്കു മുമ്പിൽ താഴ്ന്നുകൊടുക്കലാണെന്നുമൊക്കെ കരുതുന്നു.ഇത് അവരുടെ വിവരമില്ലായ്മയിൽ നിന്ന് വരുന്നതാണ്.ആരും ജിഹാദിനെ കുറച്ചു കാണുന്നില്ല. പക്ഷെ അതിനു വേണ്ട അനുപേക്ഷ്യമായ ഒരു പ്രാരംഭം എന്നത് (അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന വിധത്തിൽ) തൗഹീദിന്റെ കാര്യത്തിലും വിശ്വാസപരമായ ഉമ്മത്തിലേക്ക് അടിഞ്ഞുകൂടിയ അഴുക്കുകളിൽ നിന്ന് അതിനെ ഭക്തിയാലും ശരിയായ കർത്തവ്യങ്ങളിലൂടെയും

മോചിപ്പിക്കുകയും അങ്ങനെ അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ചിരി ക്കുന്ന വിധത്തിൽ ഉമ്മത്തിനെ ഒരുക്കുകയുമാണ്.അതി നു ശേഷം മാത്രമാണ് ഭൗതികവും സൈനികപരവുമാ യ തയ്യാറെടുപ്പു നടത്തേണ്ടത്. പക്ഷേ സയ്യിദ് ഖുതുബി ന്റെ പുത്തൻ വാദങ്ങൾക്ക് അടിമപ്പെട്ടവർ ക്ഷമാപൂർവ്വം യുവാക്കളെ മേൽ പറഞ്ഞ രീതിയിൽ പരിപോഷിപ്പിച്ചു ശീലിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം അവർ 'സമകാലിക സംഭവ ങ്ങളുടെ അറിവ്' അവർക്ക് പകർന്നു നൽകുകയും അ വരെ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഇടപെടുവിക്കുകയും അവരെ പണ്ഡിതൻമാരായ ആളുകളിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിപ്പിച്ച് സയ്യിദ് ഖുതുബ്, ഹസനുൽ ബന്ന, അബുൽ അഅ്ലാ മൗദൂദി എന്നീ ആളുകളുടെ പുതിയ കണ്ടെത്തലുകൾ കൊണ്ട് ശിരസ്സു നിറയ്ക്കുകയാണ്. അവർ അനിവാര്യ മായ സംസ്കരണത്തിലോ ആത്മശുദ്ധീകരണത്തിലോ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല- അതായത് ഒരു സാമൂഹികമായ തലത്തി ൽ. ഒരുപക്ഷേ അവർ ഇതല്ലാത്തതെന്താക്കെയോ അ വരുടെ യത്നത്തിന്റെ തുടക്കമൊകുന്നു-അതിനെ എന്തു വിളിച്ചാലും ശരി-ജിഹാദെന്നോ,രാഷ്ട്രീയമെന്നോ, ഹാ കിമിയ്യ എന്നോ, മറ്റേതെങ്കിലും കാര്യപരിപാടി എന്നോ എന്തായാലും ഇവരുടെ കൂടെ ഇനിയും പേരുകളുണ്ട്. മേൽ കൊടുത്തത് ഒരു ഉദാഹരണമെന്ന നിലയിൽ മാ ത്രമാണ്. ഇത്തരം വ്യതിയാനങ്ങളെ കുറിച്ച് ഇമാം അൽ ബാനി പറഞ്ഞു: "ഇക്കാലത്ത് ആവിർഭവിക്കപ്പെടുക യും, പല കാര്യങ്ങളിലും ഇസ്ലാമിക മാർഗ്ഗത്തിന് എ

തിരായി നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന സംഘങ്ങളെ വിശേഷിപ്പിക്കാനുതകുന്ന ശരിയായ പദമായി എനിക്കു തോന്നുന്നത് ഈ യുഗത്തിലെ ഖവാരിജുകൾ എന്നാണ്.''

ഒരു തീവ്രജിഹാദിയുമായി പ്രമുഖ ഹദീസ് പണ്ഡിതനായ മുഹമ്മദ് നാസിറുദ്ദീൻ അൽബാനി നടത്തിയ ഒരു സംവാദത്തിൽ ജിഹാദ് എന്നതിന്റെ യഥാർത്ഥമായ വ്യാഖ്യാനത്തെക്കുറിച്ച് പറയുകയുണ്ടായി. ജിഹാദി: ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ സലഫിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്ന പണ്ഡിതരിൽ പ്രമുഖനാണ് താങ്കൾ എന്ന കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾക്ക് യാതൊരു സംശയവും ഇല്ല.സലഫിന്റെ പാതയും, നടപടിക്രമങ്ങളും പിന്തുടരുന്നവരുടെ ഇടയിൽ ജിഹാദ് എന്ന സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ച് അഭിപ്രായ അനൈക്യമുണ്ടെന്നതിലും യാതൊരു സംശയവും ഇല്ല.ജിഹാദ് എന്ന സംഗതിയെക്കുറിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ജനങ്ങളെ ജിഹാദിനായി ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത് രണ്ടു ഉപാധികളോടെയാണ്. ഇതിൽ ഒന്നാമത്തേത് ജിഹാദ് നടത്തുന്നത് അല്ലാഹുവിനു വേണ്ടി മാത്രമാണ് എന്ന സദുദ്ദേശ്യത്തോടെയും,രണ്ടാമത്തേത് അത് ഇസ്ലാമിന്റെ കൊടിക്കീഴിലായിരിക്കണം എന്നതുമാണ്. ഞങ്ങൾ ഇതുവരെ ഹദീസുകളിലൊന്നും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത മറ്റു ചില ഉപാധികൾ താങ്കൾ അവരോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഭക്തരായ പല മുസ്ലിം യുവാക്കളും പറയുന്നത്. ഇസ്ലാമിനെ കുറിച്ചുള്ള പാണ്ഡിത്യവും,(അല്ലെങ്കി

ൽ വിദ്യാഭ്യാസവും ആത്മശുദ്ധീകരണവും) ഖിലാഫ ത്തും (ഇസ്‌ലാമിക ഭരണകൂടവും) ആണവ. ഞങ്ങൾ ഈ ഹദീസിനെ കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടു പോലുമില്ല. സലഫീ പാത പിൻതുടരുന്ന ഒരുപാട് സഹോദരരിൽ നിന്ന് ഞങ്ങൾ ഇത് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഈ മൻഹജിനെ പിൻതുണയ്ക്കാൻ താൽപര്യപ്പെടുന്ന വനാണ് ഞാൻ. എന്റെ ചോദ്യം, ഈ ഉപാധികളെക്കുറിച്ച് സുന്നത്തിൽ എന്തെങ്കിലും പരാമർശമുണ്ടോ എന്നതാണ്. അതോ, ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിവിശേഷത്തിനു മാത്രം ബാധകമായ ഒരു ഇജ്തിഹാദ് ആണോ ഇത് എന്നാണ്.അതിനു മുമ്പ് ഒന്ന് ചോദിക്കട്ടെ, താങ്കൾ ഈ ഉപാധികളിലേക്ക് ആഹ്വാനം നടത്തുന്നുണ്ടോ ?

ഇമാം അൽബാനി: ആദ്യമായി, നാം സമ്മതിച്ചത് നിങ്ങളുടെ ആഹ്വാനത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാനാണല്ലോ.

ജിഹാദി: ഞാൻ അതിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

ഇമാം അൽബാനി: ഇനി, നിങ്ങളുടെ ആഹ്വാനം ഒന്നു വിശദീകരിക്കൂ. നിങ്ങളുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടി പറയാൻ സമയമായിട്ടില്ല.

ജിഹാദി: എന്റെ ആഹ്വാനം വ്യക്തമാണ്. ഞാൻ പറഞ്ഞ ഉപാധികളിന്മേൽ ജിഹാദ് നടത്തുവാനാണ് എന്റെ തീരുമാനം. കാരണം, നബി തിരുമേനി(ﷺ) അരുളി ച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ: ‘അല്ലാഹുവിന്റെ വചനത്തെ മഹത്ത

രമായി കണ്ട് യുദ്ധം ചെയ്തയാൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലാണ് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത്' എന്ന്. ഇസ്‌ലാമിന്റെ കൊടിക്കീഴിലാണ് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത്.കാരണം 'വിഭാഗീയതയുടെ പേരിൽ ഒരുസംഘത്തെ സഹായിച്ച് മറ്റൊന്നിനോട് പോരാടി മരിച്ചാൽ അവൻ ജാഹിലിയ്യാ മരണമാണ് വരിച്ചത്' എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ഇമാം അൽബാനി: ശരി, ജിഹാദ് നടത്താൻ നമുക്ക് ഒരു അമീറിനെ(നേതാവ്) ആവശ്യമുണ്ടോ?

ജിഹാദി: ഇല്ല

ഇമാം അൽബാനി: അപ്പോൾ നാം ജിഹാദ് നടത്തേണ്ടത് വലിയ ഒരു അസംഘടിത രൂപത്തിലാണോ?

ജിഹാദി: അല്ല..... പക്ഷേ

ഇമാം അൽബാനി: മാത്രവുമല്ല നിങ്ങളുടെ ഒന്നാമത്തെ ഉപാധി ശുദ്ധമായ ഉദ്ദേശ്യം ആണല്ലോ. ഈ വ്യവസ്ഥ തന്നെ ഓരോ ആരാധനാ കർമ്മത്തിലുമുണ്ട്. അതിൽ നമുക്ക് തർക്കമില്ല. രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥ,അത് ഇസ്‌ലാമിന്റെ കൊടിക്കീഴിൽ വേണമെന്നാണ്.ഒരു നേതാവില്ലാത്ത ഒരു ജിഹാദ് താങ്കൾക്ക് സങ്കൽപ്പിക്കാനാവുമോ? താങ്കൾക്ക് ഒരു അമീർ ഇല്ലാതെ എങ്ങനെയാണ് ഒരു ഇസ്‌ലാമിക കൊടിക്കൂറ ഉണ്ടാവുക?

ജിഹാദി: ഞങ്ങൾക്ക് അങ്ങനെ ജിഹാദ് നടത്താൻ സാധിക്കും–ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു മുസ്‌ലിം അവിശ്വാസിയായ ശത്രുനേതാവിനെ തേടിപ്പോയി വകവരുത്തും.

ഇമാം അൽബാനി: നാം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് സംഘമായി നടത്തുന്ന ജിഹാദിനെ കുറിച്ചാണ്.ഇസ്ലാമിന്റെ കൊടിക്കീഴിൽ വരുന്ന ജിഹാദ് എന്നാൽ അത് ഒരാളുടേതാണോ, അതല്ല ഒരു സംഘത്തിന്റേതോ? മാത്രവുമല്ല, ജിഹാദിനു പുറപ്പെടുന്ന ഒരു മുസ്ലിം സംഘത്തിന് ഒരു നേതാവ് വേണ്ടേ ?

ജിഹാദിസ്റ്റ്: തീർച്ചയായും ജിഹാദിനു പുറപ്പെടുന്ന ഒരു മുസ്ലിം സംഘത്തിന് ഒരു നേതാവ് വേണം.മൂന്നിൽ കൂടുതൽ പേർ യാത്രക്കോ ജിഹാദിനോ പുറപ്പെടുമ്പോൾ ഒരു നേതാവ് ആവശ്യമാണ്.

ഇമാം അൽബാനി: അങ്ങനെയെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്തു കൊണ്ട് അതൊരു ഉപാധിയായി പറഞ്ഞില്ല?

ജിഹാദി: ശരി നമുക്കതിനെ മൂന്നാമത്തെ ഉപാധിയാക്കാം.

ഇമാം അൽബാനി: ജിഹാദ് എന്നത് എല്ലാ മുസ്ലിംകൾക്കും നിർബന്ധമാണ് എന്നാണെങ്കിൽ നമുക്ക് ഒരു സംഘത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടോ? അതോ ഓരോരുത്തർക്കും സ്വന്തം നിലയിൽ തന്നെ ചെയ്യാവുന്നതാണോ?

ജിഹാദി: രണ്ടായാലും പറ്റും.

ഇമാം അൽബാനി: ഇത് ഒരുത്തരമല്ല.

ജിഹാദി: എന്തുകൊണ്ട്?

ഇമാം അൽബാനി: നാം പറഞ്ഞു, ജിഹാദ് രണ്ടു തരമുണ്ടെന്ന്. ഒന്ന് ഫർള് കിഫായ: അതായത് ഏതെങ്കിലും ഒരു ചെറിയ സംഘത്തിന് ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നതാണത്. ഒരു ചെറുസംഘം ചെയ്താൽ തന്നെ മറ്റു മുസ്ലിംകളോട് അതിനെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കപ്പെടുകയില്ല.ഇങ്ങനെയുള്ള ജിഹാദ് വ്യക്തികൾക്ക് ഒറ്റയ്ക്കൊറ്റയ്ക്ക് ചെയ്യാവുന്നതാണ്. രണ്ടാമത്തേത് ഫർള് അയ്ൻ ആണ്. ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലത്ത് താമസിക്കുന്ന എല്ലാ മുസ്ലിംകളും ചെയ്യേണ്ടതാണത്. ഇങ്ങനെയുള്ള ജിഹാദ് നടത്താൻ മുസ്ലിംകൾക്ക് ഒരു നേതാവിന്റെ ആവശ്യമില്ലേ?

ജിഹാദി: അതെ, യുദ്ധം ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും ഈ സംഘത്തിന് ഒരു അമീർ വേണ്ടതാണ്.

ഇമാം അൽബാനി: നല്ലത്. നാം പറയുന്നത് അമീർ എന്നാൽ മുസ്ലിംകളുടെ ഒരു ഖലീഫയാണെന്നാണ്.

ജിഹാദി: അല്ല, ഖലീഫയല്ല.

ഇമാം അൽബാനി: എന്തുകൊണ്ട്? ഖലീഫ എന്നു പറയുന്നതിൽ വല്ല അപകടവും ഉണ്ടോ?

ജിഹാദി: തീർച്ചയായും. കാരണം അതിന്റർത്ഥം ചെടി നട്ടുപിടിപ്പിക്കുന്നതിന് മുമ്പേ തന്നെ നമുക്ക് വിള വെട്ടുകണമെന്നതാണ്.

ഇമാം അൽബാനി: ഇതുതന്നെയാണ് നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതും. നിങ്ങൾ പറയുന്നത് മുസ്ലിംകൾക്ക് ജിഹാദ്

നടത്താൻ ഒരു നേതാവ് വേണം എന്നാണ്. അതേ സമയം തന്നെ അയാൾ ഖലീഫയാകാനും പാടില്ല! ഇതല്ലേ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്?

ജിഹാദി: അതെ. അതുതന്നെ.

ഇമാം അൽബാനി: അങ്ങനെയെങ്കിൽ എവിടെയാണ് ഈ നേതാവ്? ആരാണ് ഈ നേതാവ്? ഒന്നിൽ കൂടുതൽ നേതാക്കൾ ഉണ്ടാകാമോ? നാം നേരത്തെ യോജിപ്പിലെത്തിയ കാര്യമാണ് ഒരു നേതാവ് വേണമെന്നത് സംഘടിത ജിഹാദിന് ഒരു അമീർ വേണമെന്ന് താങ്കൾ പറയുന്നു.അത് ഖലീഫയാകാനും പാടില്ല.ആദ്യം ഏതാണ് വേണ്ടത്, ജിഹാദോ അതോ ഖലീഫയോ? ഇത് ബാങ്കിനു മുമ്പാണോ ശേഷമാണോ നമസ്ക്കരിക്കേണ്ടത് എന്ന് ചോദിക്കുന്നതിന് തുല്ല്യമാണ്.

(കുറച്ചു നേരത്തെ വാദപ്രതിവാദത്തിനു ശേഷം)

ജിഹാദി: ശരി സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു.ഫർള് അയ്ൻ ആയ ജിഹാദ് തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ നമുക്ക് ഒരു അമീർ വേണം.

ഇമാം അൽബാനി: വളരെ നല്ലത്. അപ്പോൾ നാം ഒരു അമീറിനു വേണ്ടിയാണോ അതോ ജിഹാദിനു വേണ്ടിയാണോ ആഹ്വാനം നടത്തേണ്ടത്?

ജിഹാദി: ഒരേ സമയം രണ്ടിനും വേണ്ടി.

ഇമാം അൽബാനി: ലാഹൗല വലാ ഖുവ്വത്ത ഇല്ലാ ബില്ലാഹ്. (അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ കഴിവും ശക്തിയു

മില്ല) ജിഹാദ് തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് അമീറാണ് വേണ്ടത് എന്നകാര്യത്തിൽ ഇപ്പോൾ നാം തമ്മിൽ ഏകാഭിപ്രായത്തിൽ എത്തിയിട്ടേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അടുത്ത ചോദ്യം അമീറിനു വേണ്ടിയാണോ ജിഹാദിനു വേണ്ടിയാണോ ആഹ്വാനം നടത്തേണ്ടത് എന്നാണ്. ഈ സംഘത്തിനും, എല്ലാ തരം സംഘങ്ങൾക്കും ഓരു അമീർ വേണ്ടതുണ്ട്. ഇത്തരം ജിഹാദിലേക്ക് ആഹ്വാനം നടത്താൻ നമുക്ക് ഒരു അമീർ വേണം. എന്നിട്ട് ആ അമീർ മുജാഹിദീങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുകയും കുറേ പേരെ ഇങ്ങോട്ടും കുറേ പേരെ അങ്ങോട്ടും അയക്കുകയും ചെയ്യും.

ജിഹാദി: ശരി. ഒരു സംഘം മുസ്‌ലിംകൾ ജിഹാദിനെക്കുറിച്ച് ഖുർആനിൽ നിന്ന് അറിയുകയും, ജിഹാദ് നടത്തണമെന്ന് തീരുമാനിക്കുകയും, ജിഹാദിനു വേണ്ടി സംഘടിക്കുകയും അവരിൽ നിന്ന് ഒരാളെ അമീറായി തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ച് എന്തു പറയുന്നു?

ഇമാം അൽബാനി: സഹോദരാ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ പറയുന്നത് 'ഫറള് കിഫായ' ആയ ജിഹാദിനെക്കുറിച്ചാണ്. 'ഫറള് കിഫായ'യ്ക്ക് ഒരു ചെറിയ സംഘം സംഘടിച്ച് ജിഹാദ് നടത്തുന്നതിന് പ്രശ്നമൊന്നുമില്ല. പക്ഷെ ഫറള് അയ്ൻ ആയ ജിഹാദിന് മുസ്‌ലിംകൾ മൊത്തം വേണം.കൃത്യമായ നേതൃത്വമില്ലാതെ എങ്ങനെയാണ് മുസ്‌ലിംകൾ മൊത്തം സംഘടിക്കുക? ജിഹാദിനിറങ്ങുന്ന

ഒരാളും ഇതിനു വേണ്ടി ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല.എന്തുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെയൊരു അമീറിനു വേണ്ടി നിങ്ങൾ ആഹ്വാനം നടത്താത്തത്?

ജിഹാദി: ശരി, അങ്ങനെയെങ്കിൽ നമുക്ക് അങ്ങനെയൊരു നേതാവിനായി ആഹ്വാനം നടത്താം.

ഇമാം അൽബാനി: അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഒരു നേതാവിനു വേണ്ട ഗുണങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്?

ജിഹാദി:(കുറച്ച് ഗുണങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നു).

ഇമാം: ഈ ഗുണങ്ങളുള്ള ഏതെങ്കിലും അമീറിനെ നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?

ജിഹാദി: ഉണ്ട്. കുറേ പേരെ.

ഇമാം അൽബാനി: എവിടെ?

ജിഹാദി: എല്ലായിടത്തും.

ഇമാം അൽബാനി: നാമിപ്പോൾ പറഞ്ഞത് സംഘത്തിനെല്ലാം കൂടി,എല്ലാ മുസ്ലിംകൾക്കും കൂടി ഒരു അമീർ വേണമെന്നാണ്. എല്ലാ മുസ്ലിംകൾക്കും കൂടി എങ്ങനെയാണ് ഒന്നിൽ കൂടുതൽ അമീറുമാർ ഉണ്ടാവുക.

ജിഹാദി: (ഈ വിഷയത്തിൽ തർക്കിക്കുന്നു).

ഇമാം അൽബാനി: ഹുദൈഫാ ഇബ്നുൽ യമാനിയുടെ ഹദീസിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് എന്തുപറയുന്നു എന്ന് താങ്കൾക്ക് അറിയാമോ? ആ ഹദീസ് വിരൽ ചൂണ്ടു

ന്നത് മുസ്ലിംകൾക്ക് ജിഹാദിനായി ഒരു ഖലീഫ വേണമെന്ന കാര്യത്തിലേക്കല്ലേ? അതോ തിരിച്ചോ? [2]

ജിഹാദി: നമ്മുടെ ചർച്ചയും ഈ ഹദീസുമായുള്ള ബന്ധം എന്താണ്?

ഇമാം അൽബാനി: ഹുദൈഫ പ്രവാചകനോട് നരകകവാടത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നവർ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ എന്തുചെയ്യണമെന്ന് ചോദിച്ചിട്ടില്ലേ? പ്രവാചകൻ(ﷺ) മറുപടി പറഞ്ഞത് അവൻ സംഘത്തിന്റെ നായകനോട് (ഇമാമിനോട്) ചേർന്ന് നിൽക്കണമെന്നാണ്.നേതാവായി ആരും ഇല്ലെങ്കിൽ എല്ലാ സംഘങ്ങളിൽ നിന്നും വിട്ടു നിൽക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. ഈ വക ഉപാധികൾ ഇപ്പോഴും പ്രസക്തമല്ലേ? ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ ഇടയിൽ മുസ്ലിംക

---

(2) ഹദീസ് പറയുന്നു.''ആളുകൾ പ്രവാചകനോട് നന്മയെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന പ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചിരുന്നത് തിന്മയെക്കുറിച്ചായിരുന്നു.കാരണം തിന്മ എന്നത് എനിക്ക് എത്തുമെന്ന് ഞാൻ ഭയന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ചോദിച്ചു. ''അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകരേ,ഞങ്ങൾ ജാഹിലിയ്യത്തിൽ (പ്രവാചകനുമുൻപ് അജ്ഞതയുടെ കാലം) ആയിരുന്നു. പിന്നീട് അല്ലാഹു നന്മ കൊണ്ടു വന്നു. ഇനി ഇതിനു ശേഷവും തിന്മ ഉണ്ടാകുമോ?'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.''ഉണ്ടാകും'' അതിനു ശേഷം നന്മ ഉണ്ടാകുമോ? ''ഉണ്ടാകും.'' ''അതിന് കുറെ അശുദ്ധികളും ഉണ്ടാകും'' ''ആ അശുദ്ധികൾ എന്തായിരിക്കും?'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്റെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശമില്ലാതെ നയിക്കുന്ന ആളുകൾ. നിങ്ങൾക്ക് അവരെ അറിയാം. പക്ഷെ അവർ നിഷേധിക്കും'' ''ഈ നന്മക്കുശേഷം തിന്മ ഉണ്ടായിരിക്കുമോ?'' ''ഉണ്ടാകും. നരകത്തിന്റെ വാതിൽക്കലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നവർ ഉണ്ടാകും. അവരുടെ വിളിക്ക് ഉത്തരം നൽകുന്നവർ നരകത്തിൽ വീഴും'' അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു ''അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരേ, അവരെപ്പറ്റി വിവരിച്ചുതന്നാലും'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ''അവർ നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവരും നമ്മുടെ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കും'' ഞാൻ ചോദിച്ചു: ''ഞാൻ അത് കാണാൻ ഇട വന്നാൽ എന്തുചെയ്യണം?'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''മുസ്ലിം സംഘത്തിന്റെയും അതിന്റെ നേതാവിന്റെയും കൂടെ ഉറച്ചുനിൽക്കുക. ഞാൻ ചോദിച്ചു: അവർക്ക് നേതാവ് ഇല്ലെങ്കിലോ? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അങ്ങനെ ഒരു നേതാവോ ഇമാമോ ഇല്ലെങ്കിൽ എല്ലാ സംഘങ്ങളെയും വിട്ടുകളയുക. മരണം വരെ നിനക്ക് ഒരു മരത്തിന്റേ വേരിൽ കടിച്ചു തൂങ്ങേണ്ടതായി വന്നാലും ശരി''. (ബുഖാരി 3338)

ളാണ് എന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും നരകത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരില്ലേ? ഖിലാഫത്ത് ഇവിടെ ഇല്ലാതാകുന്നില്ലേ?

ജിഹാദി: ഞാൻ മറ്റു വചനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു: "ഒരിക്കലും എന്റെ സമുദായത്തിൽ സത്യത്തിൻ മേൽ വിജയം നേടിയ ഒരു വിഭാഗം ഉണ്ടാവാതെയിരിക്കുകയില്ല. ആരുതന്നെ എതിർത്താലും തള്ളിപ്പറഞ്ഞാലും അവർ ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുകയില്ല"[3] ഇതുപോലുള്ള വചനങ്ങൾ.

ഇമാം അൽബാനി: ഇതിനു നമ്മുടെ ചർച്ചയുമായുള്ള ബന്ധം എന്താണ്? ജിഹാദിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ചല്ല നമ്മുടെ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം.ജിഹാദ് ഒരു നിർബന്ധിത കാര്യമാണ് എന്നതിൽ നാം തർക്കിക്കുന്നില്ലല്ലോ. നാം തർക്കിക്കുന്നത് നമുക്ക് ആദ്യമായി ഒരു ഖലീഫ വേണമോ വേണ്ടയോ എന്നതിലാണ്.താങ്കൾ ഉദ്ധരിച്ച വചനം താങ്കളുടെ വാദത്തിന് യാതൊരു ഗുണവും ചെയ്യുന്നില്ല. ജിഹാദ് ഫറളായ കാര്യമാണെന്ന കാര്യത്തിൽ നാം രണ്ടുപേരും ഏകാഭിപ്രായക്കാരാണ്. താങ്കൾക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ലേ. നമ്മുടെ ഭിന്നാഭിപ്രായം ജി ഹാദ് തുടങ്ങാൻ ഒരു ഖലീഫ വേണമോ എന്ന കാര്യത്തിൽ മാത്രമാണ്.

[3] ബുഖാരി (7311); മുസ്‌ലിം (3545)

ജിഹാദി: ശരി.

ഇമാം അൽബാനി: പ്രവാചകൻ ഹുദൈഫയോടു പറഞ്ഞത് ഇമാമിനോടും പ്രധാന സംഘത്തോടും ചേർന്നു നിൽക്കാനാണ്. അത് ശ്രദ്ധിക്കുക. താങ്കൾക്ക് ഈ ഹദീസിൽ പറയപ്പെട്ട എല്ലാ പരിതസ്ഥിതികളും ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നത് തന്നെയെന്നത് സമ്മതിക്കേണ്ടി വരും.

ജിഹാദി: സത്യം തന്നെ...

അൽബാനി: തിരുദൂതൻ(ﷺ) പറഞ്ഞത് മുസ്‌ലിംകൾക്ക് പൊതുവായി ഒരു ഇമാമോ,സംഘമോ ഇല്ലെങ്കിൽ എല്ലാ സംഘങ്ങളിൽ നിന്നും വിട്ടുനിൽക്കാനാണ്. അപ്പോൾ താങ്കൾ എന്തുചെയ്യും?

ജിഹാദി: ഞങ്ങൾ ഒരുമുസ്‌ലിം സംഘത്തിനു വേണ്ടിയും അതിനൊരു ഇമാമിനുവേണ്ടിയും അന്വേഷണം നടത്താൻ ശ്രമിക്കും.

അൽബാനി: ഇതാണ് ഞങ്ങൾ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത്. ജിഹാദ് ഫറളായ കാര്യമാണ്.പക്ഷേ ഇപ്പോൾ അതിനുള്ള സമയമായിട്ടില്ല. നമുക്ക് ആദ്യം വേണ്ടത് ഒരു ഇമാമാണ്. പ്രവാചകൻ(ﷺ) നമ്മോട് പറഞ്ഞത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ നിൽക്കാനും അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കാനുമാണ്.

ജിഹാദി: ആ അനിവാര്യമായ ഖലീഫയെ കിട്ടുന്നത് വരെ നമുക്ക് ജിഹാദ് ചെയ്യാൻ പറ്റില്ലെന്ന് നമുക്ക്

എങ്ങനെയറിയാം?

അൽബാനി: ഹദീസിൽ പറഞ്ഞത് മുസ്ലിംകൾക്ക് പൊതുവായി ഒരു നേതാവില്ലെങ്കിൽ എല്ലാ സംഘങ്ങളിൽ നിന്നും വിട്ടുനിൽക്കാനാണ്. ഫർള് അയ്ൻ ആയ ജിഹാദ് നടത്തേണ്ടത് മുഴുവൻ മുസ്ലിംകൾക്കുമായുള്ള ഒരു നേതാവിന് കീഴിൽ വരുന്ന ഒരു സംഘമാണ്. എല്ലാ സംഘങ്ങളിൽ നിന്നും വിട്ടു നിൽക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ എങ്ങനെ ഒരു സംഘത്തിനു മാത്രമായി ജിഹാദ് നടത്താൻ പറ്റും??? നേരത്തെ സമ്മതിച്ച കാര്യത്തെ തന്നെയാണ് താങ്കളിപ്പോൾ എതിർക്കുന്നത്. ഇസ്ലാമികമായി നമുക്കെല്ലാം ഒരേയൊരു കൊടിയടയാളമാണ് ഉള്ളത്. ഒരു സംഘവും ഒരു നേതാവുമാണ്.ഫർള് അയ്ൻ ആയ ജിഹാദ് തുടങ്ങാൻ ഈ ഒരു സംഘമാണ് നമുക്ക് ആവശ്യം.

ജിഹാദി: മൗനം.

അൽബാനി: ഞാൻ ഇനി താങ്കൾക്ക് തെളിയിച്ചുതരാൻ പോകുന്നത് ഫർള് അയ്ൻ ആയ ജിഹാദിന് വേണ്ടത് വെറും ഒരു അമീർ മാത്രമല്ല, ആ അമീർ ഒരു ഖലീഫ ആയിരിക്കണമെന്നാണ്. ഇതിനുള്ള തെളിവ് ഹുദൈഫയുടെ ആ ഹദീസ് തന്നെ. താങ്കൾക്ക് അറിയാവുന്നതുപോലെ ചിലപ്പോൾ തെളിവുകൾ സുവ്യക്തവും മറ്റു ചിലപ്പോൾ അവ്യക്തവുമാണ്. ഒരധ്യാപകൻ അയാളുടെ വിദ്യാർത്ഥിയെ ഈ ഹദീസിന്റെ മാർഗ്ഗരേഖയനു

സരിച്ച് ഉപദേശിക്കുന്ന ഒരു ഉദാഹരണം നമുക്ക് നോക്കാം.വിദ്യാർത്ഥി അദ്ധ്യാപകനോട് ചോദിക്കുന്നു തിന്മയെ ഒഴിവാക്കാൻ എന്തുചെയ്യണമെന്ന്.അദ്ധ്യാപകൻ പറയുന്നത് മുസ്‌ലിംകളുടെ ഇമാമിന്റെ കൂടെ നിൽക്കാനാണ്. വിദ്യാർത്ഥി പറയുന്നത് മുസ്‌ലിംകൾക്ക് പൊതുവായി ഒരു ഖലീഫ ഇല്ലെന്നാണ്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ എല്ലാ സംഘങ്ങളിൽ നിന്നും വിട്ടുനിൽക്കണമെന്ന് അദ്ധ്യാപകൻ വീണ്ടും പറയുന്നു.വിദ്യാർത്ഥി അദ്ധ്യാപകനോട് വളരെ അനുസരണ കാണിക്കുന്നവനാണ്. അദ്ധ്യാപകനാവട്ടെ പ്രവാചകന്റെ ഉപദേശം പിന്തുടരുകയുമാണ്. ഈ വിദ്യാർത്ഥി എന്താണ് ചെയ്യുക? അവൻ ഒരു താഴ്വരയിലോ മറ്റോ പോയി അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുകയും ആടിനെ മേയ്ക്കുകയും അല്ലെങ്കിൽ മറ്റെന്തങ്കിലും മാന്യമായ തൊഴിൽ ചെയ്ത് ജീവിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിൽ ജിഹാദ് എവിടെ? യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടത് ഒരു മുസ്‌ലിമിന്റെ കടമകളിൽ പെട്ടതാണെങ്കിൽ അദ്ധ്യാപകൻ അവനോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പറയുമായിരുന്നു.എല്ലാ സംഘങ്ങളിൽ നിന്നും വിട്ടുനിൽക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുമായിരുന്നില്ല. ഇവിടെ ഒരു ജിഹാദ് ഉണ്ടോ? ഒരു ഇമാം ഇല്ലാത്തേടത്തോളം കാലം ജിഹാദുമില്ല. തെളിവ് വളരെ വ്യക്തമാണ്. ജിഹാദ് ഒരു ഇമാമിന്റെയോ ഖലീഫയുടെയോ മേൽനോട്ടത്തിലായിരിക്കണം.എന്നിരുന്നാലും പല വിജ്ഞാന വിദ്യാർത്ഥികളെയും കുഴക്കുന്ന ഒരു വസ്തുത ഞാൻ പറയട്ടെ. ഒരു ദശകം മുമ്പ് സിറിയ

യിലുണ്ടായിരുന്നവരെ പോലെയോ അല്ലെങ്കിൽ അഫ്ഗാനികളെ പോലെയോ യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന വിവിധ സംഘങ്ങളുണ്ട്. അവർക്ക് പോരാടണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു അമീറിന്റെ നേതൃത്വം വേണം.ഇതിന് അഫ്ഗാനികൾ സിറിയയിൽ വന്ന് പോരാടണമെന്നോ തിരിച്ച് സിറിയക്കാർ അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിൽ ചെന്ന് യുദ്ധം ചെയ്യണമെന്നോ അല്ല അർത്ഥം.ഇതിനർത്ഥം പോരാടുന്ന ഈ രണ്ടു സംഘങ്ങളും ഒരു നേതാവിന്റെ അഥവാ ഒരു ഖലീഫയുടെ മേൽ നോട്ടത്തിന് കീഴിലായിരിക്കണമെന്നതാണ്. പൊതുവായി ഒരു ഇമാമോ ഒരു സംഘമോ ഇല്ലെങ്കിൽ ഓരോ സംഘവും അവരുടെ സ്വന്തം നിലയ്ക്ക് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതായാണ് വരിക. (രണ്ട് പൊരുതുന്ന സംഘങ്ങൾ എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ല. മറിച്ച് ഒരേ നേതൃത്വത്തിന് കീഴിലുള്ള സംഘം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ്. എന്നാൽ ആ സംഘമാകട്ടെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന ഒന്നിലധികം സംഘങ്ങളാവാം. ഓരോരുത്തരും ഇസ്‌ലാമിക ലോകത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്ത് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു.)

ഈ ജിഹാദ് നടത്താൻ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് നിർബ്ബന്ധമായും വേണ്ടത് ഐക്യമാണ്; ഐക്യത്തിന് പൊതുവായ ഒരു ഖലീഫയെ ആവശ്യമാണ്. ഇതിനു വേണ്ടി നാം തുടങ്ങിവെക്കേണ്ടത് വിദ്യാഭ്യാസവും സ്വയം ശുദ്ധീകരണവുമാണ്.നമുക്ക് നേരിട്ട് ജിഹാദ് ഇപ്പോഴേ തുടങ്ങാൻ ആവില്ല. നിങ്ങൾ പറയുന്നത് ജിഹാദിനു വേണ്ടി ഇവിടെ ഒരുപാട് സംഘങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നതാണ്. ഈ

സംഘങ്ങളൊക്കെയും അനൈക്യത്തിലുമാണ്. അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ പറയുന്നു:

“നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചു പോകരുത്. എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് ധൈര്യക്ഷയം നേരിടുകയും നിങ്ങളുടെ വീര്യം (നശിച്ചു) പോകുകയും ചെയ്യും”. (അൻഫാൽ–46)

ഇന്ന് നാം ഏറെക്കുറെ ഒഴുകുന്ന നദി പോലെയാണ്. ഇത്തരം വ്യതിചലിച്ച വിഭാഗങ്ങൾക്ക് നിയമസാധുത നൽകുക എന്നതാണ് നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്യാനുള്ളത്.

ജിഹാദി: ശരി. അപ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസവും ശുദ്ധീകരണവും ഖിലാഫത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതെങ്ങനെയാണ്?

ഇമാം അൽബാനി: ചരിത്രം സ്വയം ആവർത്തിക്കുന്നു.ഓരോരുത്തരും അവകാശപ്പെടുന്നത് പ്രവാചകൻ(ﷺ) അവരുടെ മാതൃകാ പുരുഷനാണെന്നാണ്. നമ്മുടെ പ്രവാചകൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൗത്യത്തിന്റെ ആദ്യപകുതി തൗഹീദിലേക്കുള്ള ക്ഷണത്തിനു വേണ്ടിയാണ് നീക്കി വെച്ചത്. അദ്ദേഹം തുടങ്ങിയത് തൗഹീദു കൊണ്ടായിരുന്നു, ജിഹാദ് കൊണ്ടല്ല. പ്രവാചകൻ(ﷺ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടാളികളുടെ ഇസ്‌ലാമിക വിദ്യാഭ്യാസനിലവാരമാണ് ഉയർത്തിയത്. അദ്ദേഹം അവരെ സത്യം പറയാനും അതു പറയുന്നതിന് ഭയപ്പെടാതിരിക്കാനും പഠിപ്പിച്ചു.ഇസ്‌ലാമിക പാഠങ്ങൾ അവരെ അഭ്യസിപ്പിച്ചു.

താഴെ വരുന്ന വചനം അവതരിച്ചപ്പോഴുള്ള ഇസ്‌ലാമല്ല ഇന്നുള്ളത്.

“ഇന്ന് നാം നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മതം പൂർത്തിയാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു.”(മാഇദ:3)

പല കാര്യങ്ങളും പിന്നീട് ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. താങ്കൾ അത് സമ്മതിക്കുന്നില്ലേ?

ജിഹാദി: ശരി. ഞാൻ തീർച്ചയായും സമ്മതിക്കുന്നു. പക്ഷെ ജിഹാദ് നിർബ്ബന്ധമായ ഒരു കർത്തവ്യമാണ് എന്നതിന് ഖുർആനിൽ ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ട്.

ഇമാം അൽബാനി: ഞാനത് നിഷേധിക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ എന്റെ പ്രിയ സഹോദരാ എന്റെ ചോദ്യം ഇതാണ് : ‘നാം എവിടെ തുടങ്ങണം?’ എന്റെ അഭിപ്രായം ഇതാണ്. ഈ ജിഹാദ് നടത്താൻ നമുക്ക് ഒരു അമീർ വേണം. ഈ അമീറിനെ ലഭിക്കാൻ നാം തസ്ഫിയത്തിലും (മതത്തെ കപടതകളിൽ നിന്നും മുക്തമാക്കൽ) തർബിയത്തിലും (മുസ്‌ലിംകളെ ഇസ്‌ലാമിന്റെ യഥാർത്ഥമായ അധ്യാപനങ്ങളിൽ ബോധവൽക്കരിക്കൽ) പ്രവർത്തിക്കണം. താങ്കൾ സ്വന്തം നിലയ്ക്ക് ഇതൊന്ന് ആലോചിച്ച് നോക്കുക. ഹുദൈഫയുടെ ഹദീസ് പ്രകാരം നമുക്ക് ആദ്യം വേണ്ടത് ജിഹാദാണോ അതോ അമീറോ?

ജിഹാദി: മുൻകാലങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന ആരെങ്കിലും ജിഹാദിനു മുൻപ് തസ്ഫിയത്തും തർബിയത്തും

ആഹ്വാനം ചെയ്തിരുന്നുവോ?

ഇമാം അൽബാനി: അല്ലാഹു താങ്കളോട് കരുണ കാണിക്കട്ടെ. മുസ്‌ലിംകൾക്ക് പൊതുവായ ഒരു ഖലീഫ ഇല്ലാതിരുന്നത് എപ്പോഴാണെന്ന് പറയാമോ?

ജിഹാദി: അലി(﵁)യുടെയും മുആവിയ(﵁)യുടെയും കാലത്തെ കുറിച്ച് എന്തുപറയുന്നു?

ഇമാം അൽബാനി: താങ്കൾ അർത്ഥമാക്കുന്നത് അലി(﵁) ശരിയാണ് എന്നും, മുആവിയ(﵁)ക്ക് തെറ്റുപറ്റിയെന്നുമാണോ?

ജിഹാദി: അല്ല.... പക്ഷെ....

ഇമാം അൽബാനി: 'പക്ഷേകൾ' പാടില്ല. എത്ര ഖലീഫമാർ അന്നുണ്ടായിരുന്നു?

(കുറച്ച് ചർച്ചയ്ക്ക് ശേഷം)

ജിഹാദി: ശരി. ശരി. ഒരാൾ മാത്രം.

കേട്ടു ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്ന ഒരാൾ പറയുന്നു: "ശൈഖ്! സത്യം പറഞ്ഞാൽ ഈ ചർച്ച എവിടെയുമെത്താതെ പോവുകയാണ്. ഒരാൾ തന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും മനസ്സും ശുദ്ധമാക്കി വച്ചില്ലെങ്കിൽ അയാൾക്ക് ഒന്നും മനസ്സിലായില്ലെന്നു വരും".

ഇമാം അൽബാനി: തീർച്ചയായും ഇതൊരു നല്ല ഉപദേശം തന്നെ. നാം ജീവിക്കുന്നത് ഓരോരുത്തരും

അവരുടെ മാത്രം അഭിപ്രായം ഇഷ്ടപ്പെടുകയെന്ന മാരകരോഗം ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു കാലത്താണ്. ഇന്ന് അല്പം ഖുർആൻ വായിക്കുകയോ കുറച്ച് ഇസ്ലാമിക നിയമങ്ങളും ഹദീസുകളും പഠിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഏതൊരാളും പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഞാനാരൊക്കെയോ ആണെന്ന് സ്വയം കരുതുന്നു. അവർക്കാണെങ്കിൽ തെറ്റുകൂടാതെ ഹദീസ് വായിക്കാൻ പോലുമറിയണമെന്നില്ല. എന്നിട്ട് കണ്ണിനു മുൻപിൽ കാണുന്ന എല്ലാത്തിനെ കുറിച്ചും വാദിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

ജിഹാദി: (ഇടയ്ക്ക് പറയാൻ ശ്രമിക്കുന്നു)

ഇമാം അൽബാനി: ചർച്ചയ്ക്കുള്ള സമയം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.ഞാൻ ഈ സഹോദരന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുകയാണ്. അറിവുനേടാനായി ശ്രമിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളോടുള്ള എന്റെ ഉപദേശം ജനങ്ങളെ കടുത്ത തെറ്റിദ്ധാരണയിലേക്ക് നയിക്കുന്ന യാതൊന്നും തന്നെ നിങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കരുത് എന്നാണ്. ഒരു കാര്യത്തിന്റെ പരിസമാപ്തിയിലേക്ക് എടുത്തുചാടുന്നതിന് മുമ്പ് പണ്ഡിതന്മാരുമായി കൂടിയാലോചന നടത്തണം. ഇന്നത്തെ മുസ്ലിം യുവതയുടെ ഒരു അപകടം അവർ ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ സലഫിന്റെയോ ഖലഫിന്റെയോ അഭിപ്രായങ്ങളെ നോക്കാതെ അതിവേഗം അഭിപ്രായ രൂപീകരണം നടത്തുന്നുവെന്നതാണ്. സംഘടനയെ സംബന്ധിച്ച, പ്രത്യേകിച്ച് ജിഹാദിനെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളെ കുറിച്ച ഗവേഷണം നടത്താൻ ഞാൻ മുസ്

ലിംകളെ ഉപദേശിക്കുന്നു. ജിഹാദ് എന്നത് സംശയലേശമന്യേ, ഇസ്‌ലാമിന്റെ അഭിമാനവും, ഇസ്‌ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാനവും ആണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയത്താൽ ഇതു സംബന്ധിച്ച സൂക്തങ്ങളും നബിവചനങ്ങളും എല്ലാവർക്കും പരിചിതമാണ്. പക്ഷേ ജിഹാദിന് അതിന്റേതായ വ്യവസ്ഥകളും സാഹചര്യങ്ങളും ഉണ്ട്. അതിന്റെ ഒരു അടിസ്ഥാന തത്വം തന്നെ അത് നിർവ്വഹിക്കുന്ന സംഘടന ഖുർആനും സുന്നത്തും അനുശാസിക്കുന്ന നിയമങ്ങളും വ്യവസ്ഥകളും അനുസരിക്കുന്നവരായിരിക്കണമെന്നതാണ്. ഇത് നടപ്പിലാക്കാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരുപാടു കാലം വേണം; പ്രബോധകരുടെയും പണ്ഡിതരുടെയും പരിശ്രമഫലമായി ശുദ്ധീകരണവും നടക്കണം.

പ്രവാചകൻ(ﷺ)തന്റെ അനുയായി വൃന്ദത്തെ പഠിപ്പിച്ചെടുത്ത തരത്തിലാണ് ഇത് ചെയ്യേണ്ടത്. മുജാഹിദുകൾ മുസ്‌ലിംകളെ യുദ്ധത്തിൽ ചേരാൻ ക്ഷണിക്കുന്നത് നാം കാണുന്നു. അങ്ങനെ അവർ യുദ്ധത്തിനായി പോകുമ്പോൾ അവർക്കിടയിൽ തന്നെ വിശ്വാസകാര്യങ്ങളിലും ഇസ്‌ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണങ്ങളിലും വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉള്ളതായി കാണുന്നു.

അനിവാര്യമായ വിശ്വാസ കാര്യങ്ങൾ എന്ത് എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ ജനങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് ജിഹാദിന് പുറപ്പെടാൻ തയ്യാറാകുക??!! എന്റെ സോദരാ, ഇത് നമ്മെ എത്തിക്കുന്നത്, ജിഹാദ് ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടേണ്ട ഒന്നല്ല എന്നും അതിന്റെ പൂർവ്വ സം

ഗതികളാണ് ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടേണ്ടത് എന്നുമുള്ള തിരിച്ചറിവിലേക്കാണ്. ഒന്നാമതായി വേണ്ട കാര്യം– അല്ലാഹുവിന്റെ മുൻപിൽ നാം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെ– ഖലീഫയാണ്. കാരണം ഇന്നത്തെ കാലത്ത് നേതാക്കൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ, ഞാൻ പറഞ്ഞതരത്തിലുള്ള ദൃഢ ബന്ധം (ഇസ്‌ലാമിനെകുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായസമന്വയം)അവർക്കിടയിൽ ഇല്ലെങ്കിൽ അവർ തമ്മതമ്മിൽ എതിരായി തീരുകയും പരസ്പരം പോര് തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും. എല്ലാവരും ഒരേ കർമ്മപദ്ധതിയും,ഒരേ ധാരണയും ഉള്ളവരായിരിക്കണം. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഓരോ മുസ്ലിമിനോടും ഹുദൈഫാ ഇബ്നുൽ യമാനിന്റെ ഹദീസ് പ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കാനും, എല്ലാ സംഘങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധം വിടാനും ഒറ്റയ്ക്കു തന്നെ നിലകൊള്ളാനും ഉപദേശിക്കട്ടെ. ഇതിനർത്ഥം ഏകാന്തതയിൽ ജീവിക്കണമെന്നല്ല.ഏതെങ്കിലും ഒരു പക്ഷം ചേരരുത് എന്നേ അർത്ഥമാകുന്നുള്ളൂ.സ്വന്തത്തിനും സർവ്വ മുസ്ലിംകൾക്കും നന്മ ചെയ്യാൻ നിങ്ങളുടെ അറിവുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുന്നതാണ്. ഇത് ഒരുദ്ബോധനമാണ്. ഉദ്ബോധനം സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഗുണദായകവുമാണ്."

അൽബാനിയുടെ വാക്കുകൾ ഇവിടെ അവസാനിക്കുന്നു.

ജിഹാദിനെ സംബന്ധിച്ച ഒരു ടെലഫോൺ ഭാഷണത്തിൽ ശൈഖ് അബ്ദുൽ മാലിക് റംദാനി അൽ ജസാഇരി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തി

ലുള്ള ക്ഷണം തന്നെയാണ് ഏറ്റവും മഹത്തായ ജിഹാദ്. അല്ലാതെ ചില സോദരർ കരുതുന്നത് പോലെ രക്തം ചിന്തലും അക്രമവുമല്ല.ഇതുകൊണ്ടാണ് മുസ്ലിംകളോട് ശത്രുത കാണിച്ച ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക് ജിഹാദിനായി അലിയ്യിബ്നു അബീ താലിബ് ഒരു സംഘത്തെ അയച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്, നിങ്ങളുടെ യാത്രകളിൽ നിങ്ങൾ വളരെ ക്ഷമാശീലരാവുക. ശേഷം അവരെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുക.എന്റെ ആത്മാവ് ആരുടെ കൈയിലാണോ അവൻ തന്നെയാണേ, നിങ്ങൾ കാരണമായി ഒരാളെങ്കിലും ഇസ്ലാമിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടുന്നതാണ് ചുവന്ന പെണ്ണൊട്ടകത്തേക്കാൾ നല്ലത്".

അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരുടെ ജിഹാദ് ആണ് ഏറ്റവും മഹത്തരവും പരിശുദ്ധവുമായ ജിഹാദ്.പ്രവാചകൻ(ﷺ) ഒരു ജനതയോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന അവസരങ്ങളിലൊക്കെ അവർന്മാരെയും, സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും, എന്തിനേറെ പ്രാർത്ഥനാസ്ഥലത്തേക്ക് പോകുന്ന പുരോഹിതൻമാരെയും വധിക്കരുതെന്ന് നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇത് ഇമാം ബുഖാരിയുടെ 'സ്വഹീഹിൽ' തന്നെ വന്നിട്ടുള്ളതാണ്.അദ്ദേഹം സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും വധിക്കുന്നത് നിരോധിച്ചു.ഇതാകട്ടെ മതത്തിന്റെ വിധിവിലക്കുമൂലമാണ്.കാരണം ബലഹീനരേയും നിഷ്കളങ്കരേയും അക്രമിക്കാൻ മതം അനുമതി നൽകുന്നില്ല. ഇബ്നുതീമിയ്യ പറയുന്നത് മുസ്ലിംകൾ വളരെ ചെ

റിയ ശക്തി ആയിരുന്നപ്പോൾ, ഒരു അമുസ്ലിമിന്റെ ര
ക്തം, മുസ്ലിമിന്റെ രക്തത്തെപ്പോലെ തന്നെ ചൊരിയാ
നനുവദിക്കപ്പെടാത്തതായിരുന്നു. ഇതിന് രണ്ട് തെളിവു
കളുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേത് സൂറത്തുന്നിസാഇൽ നിന്നുള്ള
ഈ ആയത്ത് ആണ്: “(യുദ്ധത്തിനു പോകാതെ) നിങ്ങ
ൾ കൈകൾ അടക്കി വെക്കുകയും, പ്രാർത്ഥന മുറപോ
ലെ നിർവ്വഹിക്കുകയും, സകാത്ത് നൽകുകയും ചെയ്യു
വിൻ എന്ന് നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു കൂട്ടരെ നീ ക
ണ്ടില്ലേ?”. (സൂറത്ത് അന്നിസാഅ്-77)

രണ്ടാമത്തെ തെളിവ് പ്രവാചകനായ മൂസ (അവി
ശ്വാസിയായ) ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഒരാളെ അക്രമിച്ച
പ്പോൾ, അക്രമിക്കപ്പെട്ട ആളുടെ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോ
ട് സഹായമഭ്യർത്ഥിക്കുകയും,അദ്ദേഹം അക്രമിയെ തട
യാനായി ചെല്ലുകയും ചെയ്തു. അതിശക്തനായ മൂസ
അക്രമിയെ അടിച്ചപ്പോൾ അവൻ കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഈ സം
ഭവം ഖുർആനിൽ ഒരുപാട് വാക്യങ്ങളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടു
ണ്ട്. നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നത് കൊല്ലപ്പെ
ട്ടത് ഒരു അവിശ്വാസിയും അക്രമിയുമായിരുന്നിട്ടും അ
ത് ഒരുപാപമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു എന്നാണ്. ഖുർആൻ പ
റയുന്നു: “അവർക്ക് എന്റെ പേരിൽ ഒരു കുറ്റം ആരോ
പിക്കാനുമുണ്ട്. അതിനാൽ അവർ എന്നെ കൊന്നേക്കു
മെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു”. (സൂറ:അശ്ശുഅറാഅ് 14).അദ്ദേ
ഹം ഈ ജീവിതത്തിലും അടുത്ത ജീവിതത്തിലും ഇത്

ഒരു പാപമായിത്തന്നെ കരുതി. ഈ ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ വിവരിച്ച പോലെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:എന്റെ രക്ഷിതാവേ, തീർച്ചയായും ഞാൻ എന്നോട് തന്നെ അന്യായം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നീ എനിക്ക് പൊറുത്തു തരേണമേ.അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് അവൻ പൊറുത്തുകൊടുത്തു.തീർച്ചയായും അവൻ ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു". (ഖസസ്-16)

അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അത് ഒരു പാപമായി കണ്ടിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹം മാപ്പപേക്ഷിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. ഒരു മുസ്ലിമിന് അവിശ്വാസിയുടെ വധം അനുവദനീയമല്ല. അവന്റെ തന്നെ രക്തം ചിന്താനും അവന് അനുവാദമില്ല. കാരണം, മഹാനായ പ്രവാചകൻ(ﷺ) മുസ്ലിംകൾ വളരെ ദുർബ്ബലരായിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ അവിശ്വാസികളോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. ഇത് ജിഹാദിനെ സംബന്ധിച്ച എല്ലാവരുമറിയേണ്ട ഒരു കാര്യമാണ്. നിർണയവിധി ദിനത്തിൽ, ജനങ്ങൾ മൂസ നബി(ﷺ)യുടെ അടുത്ത് ശുപാർശക്കായി എത്തുമ്പോൾ അദ്ദേഹം "എന്റെ ആത്മാവ്! എന്റെ ആത്മാവ്! ഞാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം ചെയ്തു. ഞാൻ ഒരാളെ കൊന്നു" എന്ന് പറയുന്നതായി ബുഖാരിയുടെ സ്വഹീഹിൽ ഉണ്ട്.

അവിശ്വാസികളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ എന്റെ തീർപ്പ് ഇതാണ്: എല്ലാവർക്കുമറിയാം നാം മുസ്ലിംകൾ ഇപ്പോൾ (ആയുധ ശക്തിയിൽ) ദുർബ്ബലരാണ്. മാത്രമല്ല നാം അവിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ തന്നെ ജീവിക്കുന്നു എന്നു വരുമ്പോൾ കാര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമാകുന്നു.താഴെക്കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വചനം ഇമാം മാലിക്ക് അതിന് തെളിവായി ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

“നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞു കൂടാത്ത സത്യവിശ്വാസികളായ ചില പുരുഷന്മാരെയും സത്യവിശ്വാസിനികളായ ചില സ്ത്രീകളെയും നിങ്ങൾ ചവിട്ടിത്തേക്കുകയും, എന്നിട്ട് (നിങ്ങൾ) അറിയാതെ തന്നെ അവർ നിമിത്തം നിങ്ങൾക്ക് പാപം വന്നു ഭവിക്കാൻ ഇടയാവുകയും ചെയ്യില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ (അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ഇരുവിഭാഗത്തെയും യുദ്ധത്തിൽ നിന്ന് തടയുമായിരുന്നില്ല) അല്ലാഹു തന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതിനായിട്ടാകുന്നു അത്. അവർ(മക്കയിലെ വിശ്വാസികളും സത്യനിഷേധികളും) വേറിട്ടായിരുന്നു താമസിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ അവരിലെ സത്യനിഷേധികൾക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷ നാം നൽകുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു”. (ഫത്ഹ്–25)

ഈ സൂക്തത്തിൽ നമുക്ക് കാണാൻ സാധിക്കുന്നത് മുസ്ലിംകൾ അമുസ്ലിംകളുടെ ഇടയിൽ താമസിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നും അമുസ്ലിംകളുടെ ശത്രുത ഉ

ണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ കൂടി അല്ലാഹു അവരുമായി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് നിരോധിച്ചിരുന്നു എന്നും, മുസ്‌ലിംകൾക്ക് എതിരിടാനുള്ള സംഖ്യാബലം ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അക്രമികളോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ അല്ലാഹു അവരെ അനുവദിക്കുമായിരുന്നെന്നുമാണ്. ഇതാണ് മാലിക്കിന്റെ തെളിവ്.

ഇതൊക്കെയുണ്ടായിട്ടു കൂടി ഇന്നുള്ള ചില മുസ്‌ലിംകൾ വിശ്വാസികളായ മറ്റു മുസ്‌ലിംകളുടെ തന്നെ മേൽ അതിക്രമം കാണിക്കുകയും ഞങ്ങൾ 'മുജാഹിദുകൾ'ആണെന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന കാര്യം ചില അറബ് നാടുകളിലെങ്കിലും പരസ്യമായിട്ടുണ്ട്.

എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്താനുള്ള കാര്യം ശെയ്ത്താന്റെ സഹോദരന്മാർ മുസ്‌ലിംകളുടെ വംശനാശത്തിനായി ഒരുമ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നും,സമയമാവുന്നതിനു മുമ്പേ യുദ്ധം തുടങ്ങാൻ ചിലരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയാണെന്നുമാണ്. ആദ്യകാല മുസ്‌ലിംകളുടെ ജീവിതം പരിശോധിച്ചാൽ നമുക്കിത് കാണാവുന്നതാണ്. ശെയ്ത്താൻ എല്ലായ്പ്പോഴും മുസ്‌ലിംകളെ ലോകത്തു നിന്നും നിഷ്കാസനം ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്– തെളിവ് താഴെ കൊടുക്കുന്നു:

മുസ്‌ലിംകൾ ദുർബ്ബലരായിരുന്ന കാലത്ത് ഒരു ചെറു സംഘം ഹജ്ജിനായി പോവുകയുണ്ടായി.അവർ അ

വിശ്വാസികളിൽപെട്ട ചില കൊടിയ ശത്രുക്കൾ ഹജ്ജ് കർമ്മത്തിന് വന്നിരിക്കുന്ന ത് കണ്ടു.അവർ വളരെ കുറച്ച് പേർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ; നിരായുധരായിരുന്നുതാനും.തിരുദൂതരുടെ അനുയായികൾ ചോദിച്ചു: അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരേ, ഇന്നു രാത്രി തന്നെ നമുക്ക് അവരെ അക്രമിച്ചാൽ നമുക്കവരെ കീഴ്പ്പെടുത്താൻ സാധിക്കും.തിരുദൂതർ(ﷺ) പറഞ്ഞു: "അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യരുത്. നിങ്ങൾ അവർക്ക് മാപ്പുനൽകാനാണ് കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്". അങ്ങനെ പ്രവാചകൻ(ﷺ) അവരോട് ശാന്തരാവാനും സമാധാനം പുലർത്താനും ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ശെയ്ത്താൻ മറുവശത്ത് പോയി ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. "മുഹമ്മദ് നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പോകുന്നു. നിങ്ങൾ അവനോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതാണ് നല്ലത്" എന്ന്. മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ) അപ്പോൾ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പോയിരുന്നെങ്കിൽ അതിനർത്ഥം മുസ്ലിംകൾ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് തുടച്ചു മാറ്റപ്പെടുക എന്നതു തന്നെയായിരുന്നു. മുസ്ലിംകൾ യുദ്ധത്തിന് പാകമായിട്ടില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ ശെയ്ത്താൻ അവരെ യുദ്ധത്തിലേക്കെത്തിക്കാൻ പെടുന്ന പാട് നോക്കുക.

അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതർ അവിശ്വാസികളുമായി പത്തു കൊല്ലത്തേക്ക് യുദ്ധത്തിൽ നിന്ന് മാറി നിൽക്കാനായി ഹുദൈബിയയിൽ വെച്ച് ഒരു സന്ധി ഉണ്ടാക്കിയത് നിങ്ങൾക്കറിയാം.അവിശ്വാസികളാൽ വല്ലാതെ ഉപദ്ര

വിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചില മുസ്‌ലിംകൾ പ്രവാചകന്റെ കൂടെ മദീനയിലേക്ക് രക്ഷപ്പെട്ടു വരാൻ തയ്യാറായി.പക്ഷേ സന്ധി പ്രകാരം മക്കയിൽ നിന്ന് ആരു തന്നെ മദീനയിലേക്ക് വന്നാലും അവരെ തിരിച്ചയക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അബൂജൻദൽ എന്നആളും അയാളുടെ കുറെ കൂട്ടുകാരും ഇങ്ങനെ തിരിച്ചയക്കപ്പെട്ടവരിൽ പെടുന്നു.അപ്പോൾ അബൂ ജൻദൽ അവിശ്വാസികളുടെ കച്ചവട സംഘങ്ങളുടെ വഴി മുടക്കാനും, അവരുടെ വസ്തുക്കൾ പിടിച്ചെടുക്കാനും തുടങ്ങി. കുറേപ്പേർ കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാര്യം പ്രവാചകൻ(ﷺ) അറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് “കഷ്ടം തന്നെ! അവനും അവന്റെ മാതാവിനും കഷ്ടം!” എന്നായിരുന്നു. പ്രവാചകൻ(ﷺ) അബൂജൻദലിന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ സന്തുഷ്ടനായിരുന്നില്ല എന്നു സ്പഷ്ടം. കാരണം മറ്റൊന്നുമല്ല,മുസ്‌ലിംകളും അവിശ്വാസികളും തമ്മിൽ ഒരു കരാറിലേർപ്പെട്ട സമയമാണല്ലോ അത്. ഇപ്പോൾ ചെയ്ത കാര്യം ഇനിയും ഒരു യുദ്ധത്തിന് കാരണമായാൽ അത് മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ഒട്ടും ഗുണകരമാവില്ല തന്നെ.

ആരെങ്കിലും ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ “ചില അവിശ്വാസികൾ മുസ്‌ലിംകളുടെ നേരെ കൊടിയ അതിക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.മുസ്‌ലിംകളോട് ശത്രുതയും കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദഅ്‌വത്തിന്റെ മേൽ അവർ കാണിച്ച അതിക്രമം നാം ക്ഷമയോടെ സഹിച്ച് അവർ ചെയ്യുന്നതെ

ന്തും അനുവദിക്കണമെന്നാണോ? ദൈവത്തിന്റെ ആളുകളെ പകരം ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നും പിന്തിരിയ്ക്കണമെന്നാണോ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്?... ഇതിന് ഉത്തരം ഖുർആനിലും സുന്നത്തിലും ഉണ്ട്. മുസ്ലിംകൾ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ആരാധനയിലും പ്രബോധനത്തിലും മുഴുകി കഴിയുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹു അവരെ ശത്രുക്കളുടെ തിന്മയിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിക്കുന്നതാണ്. അനേകം ആയത്തുകളിൽ ഇത് വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഒറ്റ ആയത്തു തന്നെ ഇതിന് മതിയായ തെളിവാണ്. ‘ഹേ; റസൂലേ! നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്ന് നിനക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് നീ(ജനങ്ങൾക്ക്) എത്തിച്ചുകൊടുക്കുക. അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തപക്ഷം നീ അവന്റെ ദൗത്യം നിറവേറ്റിയിട്ടില്ല.ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു നിന്നെ രക്ഷിക്കുന്നതാണ്.’. (മാഇദ–67).

ഈ ആയത്തിന്റെ അർത്ഥം, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശം ജനങ്ങൾക്ക് എത്തിക്കുകയും അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്താൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സംരക്ഷണം എപ്പോഴും നിങ്ങൾക്ക് കൂട്ടായി ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ ആയത്ത് വെളിപ്പെട്ടപ്പോൾ തിരുദൂതർ(ﷺ) പുറത്തേക്ക് വന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുരക്ഷയ്ക്കായി കാവൽ നിന്നിരുന്നവരെ വിളിച്ച് പറഞ്ഞു:‘പൊയ്ക്കോളൂ. അല്ലാഹു അവന്റെ സംരക്ഷണം എനിക്ക് തന്നിട്ടുണ്ട്’. അതുകൊണ്ട് ശത്രു

ക്കളുടെ ഉപദ്രവം എന്തുതന്നെയായാലും അല്ലാഹു തന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നവരെ ചെയ്യുന്നവരെ സംരക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും എന്നതാണ് സത്യം.

തിരുദൂതർ(ﷺ)യുടെ കാലത്ത് സംഭവിച്ച മറ്റൊരു കഥ ഇങ്ങനെയാണ്: മുസ്‌ലിംകളോടുള്ള ശത്രുത അതിന്റെ പാരമ്യത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ഒരവസരത്തിൽ പ്രവാചകൻ(ﷺ) യാസിറിന്റെ കുടുംബത്തിനടുത്തു കൂടി- അബൂ അമ്മാറിന്റെയും ഭാര്യ സുമയ്യയുടെയും അടുത്തു കൂടി-പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. ശത്രുക്കൾ അവരെ പീഢനത്തിനിരയാക്കി വധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.അവിടെ ചെല്ലുമ്പോൾ പ്രവാചകൻ(ﷺ) പറയും 'അമ്മാറിന്റെ കുടുംബക്കാരേ, ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുവിൻ; നിങ്ങൾക്കുള്ള പ്രതിഫലം സ്വർഗ്ഗമാണ്'.പ്രവാചകൻ(ﷺ) അവിശ്വാസികളുമായി ഒരു യുദ്ധത്തിനിറങ്ങുകയായിരുന്നെങ്കിൽ അതു തന്നെയായിരുന്നു ശത്രുപക്ഷത്തിന് വേണ്ടതും.പ്രവാചകൻ(ﷺ) ചിലർ കരുതുകയോ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്തിരുന്ന പോലെ ഭയപ്പെട്ടിട്ടില്ലായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് മുസ്‌ലിംകൾ ദുർബ്ബലരായിരുന്നതിനാൽ അവർക്ക് അവിശ്വാസികളുമായി പോരാട്ടം നടത്താൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല.അതുകൊണ്ടാണ് 'സമാധാനമായിരിക്കൂ അമ്മാറിന്റെ കുടുംബമേ,നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം സ്വർഗ്ഗം തന്നെ' എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. ഇതു ചെയ്യാൻ മാത്രമേ അ

ന്ന് കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ. ഇത് തന്നെ അക്കാലത്ത് ജിഹാദായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു.

അതുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ സഹോദരരെ ഉപദേശിക്കുന്നത് ഇസ്ലാമിക പ്രബോധനത്തിന്റെ വഴിയിൽ നന്നായി പ്രയത്നിക്കാനാണ്. മാത്രവുമല്ല, രക്തം ചിന്തലും കൊലയും ഒഴിവാക്കി പകരം അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രബോധനം നടത്താനാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'യുക്തിദീക്ഷയോടുകൂടിയും, സദുപദേശം മുഖേനയും നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നീ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുക.ഏറ്റവും നല്ല രീതിയിൽ അവരുമായി സംവാദം നടത്തുകയും ചെയ്യുക'.(നഹ്ൽ-125). അവർക്ക് കടുത്ത പരീക്ഷണങ്ങളും ദുരിതവുമാണ് അതുകൊണ്ട് ഉണ്ടാവുന്നതെങ്കിലും അവർ ക്ഷമ കൈകൊള്ളേണ്ടതാണ്.'നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുകയും സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അവരുടെ കുതന്ത്രം നിങ്ങൾക്കൊരു ഉപദ്രവവും വരുത്തുകയില്ല'.(ആലുഇംറാൻ-120). ലോകനാഥനായ അല്ലാഹുവിനാണ് സർവ്വസ്തുതിയും''. (ശൈഖിന്റെ പ്രസംഗം ഇവിടെ അവസാനിക്കുന്നു)

പടിഞ്ഞാറൻ മാധ്യമങ്ങളുടെ കുരുട്ടുചെയ്തികൾ ജിഹാദിനെ പറ്റി പല അബദ്ധ ധാരണകളും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആത്മഹത്യാ ബോംബിങ്ങിനെക്കുറിച്ച് ഇസ്ലാമിക പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും, തീർപ്പുകളും നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ ആയ

ത്തും ഇതിന് ഉപോദ്ബലകമാണ്.‘നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യരുത്. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് കരുണയുള്ളവനാകുന്നു’ (നിസാഅ് –29).

പ്രമുഖ പണ്ഡിതനും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാവുമായിരുന്ന ഇബ്നു കഥീർ ഈ ആയത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ പ്രമുഖ സ്വഹാബിയായിരുന്ന അബൂഹുറയ്റയുടെ വാക്കുകൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: പ്രവാചകൻ(ﷺ) പറഞ്ഞു: ‘ആരെങ്കിലും ഒരു ഇരുമ്പു കഷ്ണം കൊണ്ട് സ്വയം വധിച്ചാൽ അത് അവൻ നരകത്തിൽ വെച്ച് എല്ലാക്കാലവും ചെയ്തു കൊണ്ടേയിരിക്കും. ആരെങ്കിലും വിഷമുപയോഗിച്ച് സ്വയം വധിച്ചാൽ അതേ വിഷം കൊണ്ട് അവൻ അവനെ സ്ഥിരമായി കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും.ആരെങ്കിലും പർവ്വതങ്ങളിൽ നിന്ന് ചാടി ആത്മഹത്യ ചെയ്താൽ നരകത്തിൽ അവൻ ആ പ്രവൃത്തി തുടർന്ന് കൊണ്ടേയിരിക്കും’.[4]

ഖുർആൻ പണ്ഡിതനും വ്യാഖ്യാതാവുമായിരുന്ന ഇമാം അബ്ദുറഹ്മാൻ ഇബ്നു നാസർ അസ്സഅദീ (ഹി:1376) ‘നിങ്ങൾ സ്വയം വധിക്കരുത്’ എന്ന ആയത്തിന്റെ അർത്ഥം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, ‘നിങ്ങൾ പരസ്പരം

(4) തഫ്സീർ ഇബ്നുകഥീർ(1/724); ബുഖാരി(5778); മുസ്ലിം (158); അബൂദാവൂദ് (3374); തിർമിദി (1966–67); നസാഈ(1939); ഇബ്നു മാജ (3451).

വധിക്കുകയോ, സ്വയം വധിക്കുകയോ,സ്വയം ഉപദ്രവം വരുത്തിവെക്കുന്ന യാതൊന്നും ചെയ്യുകയോ അരുത്’ എന്നാണ്.[5]

മാത്രവുമല്ല, ഏറ്റവും വലിയ തെറ്റിദ്ധാരണകളിൽ ഒന്ന്, ജിഹാദ് യുദ്ധത്തിനോട് ബന്ധമില്ലാത്ത നിഷ്കളങ്കരായ സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും വധിക്കാൻ അനുവാദം നൽകുന്നുവെന്നാണ്. പ്രമുഖ ഇസ്ലാമിക പണ്ഡിതൻ ഇബ്നു ഹസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അൽ മുഹല്ലാ എന്ന മഹത്തായ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നത് ‘അവരുടെ സ്ത്രീകളെയോ,കുട്ടികളെയോ വധിക്കാൻ അനുവാദമില്ല, അവർ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുമെന്ന സ്ഥിതിയിലൊഴികെ’. അദ്ദേഹം ഇബ്നു ഉമറിന്റെ വാക്കുകൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. ‘ചില യുദ്ധങ്ങളിൽ മരിച്ചവർക്കിടയിൽ സ്ത്രീകളെയും കാണപ്പെട്ടിരുന്നു.അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതർ സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും വധിക്കുന്നതിന് അനുവാദം നൽകിയിരുന്നില്ല’. [6]

യഥാർത്ഥ യുദ്ധം നടക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽ പോലും, മേൽ പറഞ്ഞ നിരോധനം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഇരുവശങ്ങളിലും യുദ്ധസന്നാഹം നടത്താത്ത സമയങ്ങളിൽ എന്തായിരിക്കും സ്ഥിതി? അപകട ഭീതിയില്ലാതെ

---

(5) തയ്സീർ കരീമുറഹ്മാൻ (141)

(6) അൽമുഹല്ല (7/214) ബുഖാരി (3014) മുസ്ലിം (3279–3280) അബൂദാവൂദ് (2294) തിർമിദി (1494) ഇബ്നു മാജ (2831).

നടക്കുന്ന സാധാരണ മനുഷ്യരെയും, യാത്രക്കാരെയും കെട്ടിടങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവരെയും അക്രമിക്കുന്നതിന്റെ സ്ഥിതിയെന്തായിരിക്കും. ഇവ്വിഷയകമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ശൈഖ് മുഹമ്മദ് ഇബ്നു സ്വാലിഹ് അൽ ഉസൈമീൻ നല്ലൊരുപദേശം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ജീവിക്കുന്നവരെയും (അതായത്, മുസ്ലിംകൾ), സംരക്ഷണത്തിന്റെ കരാർ നൽകപ്പെട്ടവരെയും (അതായത്, അമുസ്ലിംകൾ) ആദരിക്കാൻ ഞാൻ ഉപദേശിക്കുന്നു. കാരണം, നിങ്ങൾ ജീവിക്കുന്ന നാട്ടിൽ അവരുമായി നിങ്ങൾക്ക് അങ്ങനെയൊരു കരാറുണ്ട്. അങ്ങനെയല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർ നിങ്ങളെ വധിക്കുകയോ പുറത്താക്കുകയോ ചെയ്യുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ കരാർ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുക. അതിനോട് വിശ്വാസവഞ്ചന കാണിക്കരുത്. കാരണം വിശ്വാസവഞ്ചന എന്നത് കപടവിശ്വാസികളുടെ ലക്ഷണമാണ്. വിശ്വാസികളുടെ മാർഗ്ഗമല്ല.’

പ്രവാചക(ﷺ)നിൽ നിന്നും സ്വഹീഹായി വന്ന ഒരു റിപ്പോർട്ടിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞത് നിങ്ങൾ അറിയുക: ‘സംരക്ഷണകരാർ നൽകപ്പെട്ട ഒരാളെ ആരെങ്കിലും വധിച്ചാൽ അവൻ സ്വർഗത്തിന്റെ പരിമളം ആസ്വദിക്കുകയില്ല.’

വിവരദോഷികളായ ആളുകളുടെ വാക്കുകളിൽ നിങ്ങൾ വഞ്ചിതരാകരുത്. അവർ പറയുന്നു: ‘ആ ആളു

കൾ അമുസ്‌ലിംകളാണ്, അതിനാൽ അവരുടെ സമ്പത്ത് നമുക്ക് അനുവദനീയമാണ് (അതായത്, അത് അപഹരിച്ച് ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യുവാനും കൊള്ളയടിച്ചും വധിച്ചും അവ കൈക്കലാക്കാനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം)’

അല്ലാഹുവാണെ! ഇത് അസത്യമാണ്. ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ മതത്തെ കുറിച്ചും ഇസ്‌ലാമിക സമൂഹത്തെ കുറിച്ചും കള്ളം പറയലാണ്.

എന്റെ സഹോദരന്മാരേ! യുവാക്കളേ! മുസ്‌ലിംകളേ! നിങ്ങളുടെ ക്രയവിക്രയങ്ങളിലും, വാടകക്കും പാട്ടത്തിനും കൊടുക്കുന്നതിലും, നിങ്ങളുടെ ഇടപാടുകളിലും നിങ്ങൾ സത്യസന്ധത പാലിക്കുക. എന്തെന്നാൽ സത്യസന്ധത സത്യവിശ്വാസികളുടെ സ്വഭാവത്തിൽ പെട്ടതാണ്. സത്യസന്ധത പാലിക്കാൻ ഖുർആനിലൂടെ അല്ലാഹു നമ്മെ ഉണർത്തുന്നു: ‘സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുകയും, സത്യവാന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യുക’ (സൂറ: തൗബ: 119)

പ്രവാചകൻ(ﷺ) സത്യസന്ധത പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘സത്യസന്ധതയിൽ അടിയുറച്ചു നിൽക്കുക. സത്യസന്ധത നന്മയിലേക്കും, നന്മ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നു. ഒരു വ്യക്തി സത്യസന്ധനായിരുന്നാൽ, അവൻ സത്യസന്ധനായി തുടരാൻ ശ്രമിക്കുകയും ഒരു സത്യസന്ധനായ വ്യക്തിയായി അല്ലാഹു

തന്നെ അവനെ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും.’

അസത്യത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘‘അസത്യത്തെ സൂക്ഷിക്കുക. അസത്യം ദുഷ്ടതയിലേക്കും ദുഷ്ടത നരകത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നു.ഒരു വ്യക്തി അസത്യവാനായിരുന്നാൽ അവൻ നുണ പറഞ്ഞു കൊണ്ടേയിരിക്കുകയും അല്ലാഹു അവനെ ഒരു വലിയ നുണയനായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ നുണ പറയുകയും ചെയ്യും’. [7]

എന്റെ മുസ്ലിം സഹോദരങ്ങളേ! യുവാക്കളേ! നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളോടും, നിങ്ങളുടെ കൂടെ വസിക്കുന്ന അമുസ്ലിംകളോടും സത്യസന്ധരായിരിക്കുക. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ കൊണ്ടു തന്നെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നവരായിത്തീരുക. മുസ്ലിംകളുടെ സ്വഭാവവും പെരുമാറ്റവും, സത്യസന്ധതയും, വ്യവഹാരവും കണ്ട് ആകർഷിക്കപ്പെട്ട് ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ച എത്രയെത്ര ആളുകളാണ് ആദ്യകാലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നത്? [8]

---

[7] ബുഖാരി (6134); തിർമിദി (1894); അബൂദാവൂദ് (4337)

[8] ടെലിഗ്രാഫ് (28 ജൂലൈ 2000, ബർമിംഗ്ഹാം, യു.കെ)

അഞ്ച്

ബിൻ ലാദനും സലഫിയ്യയും

മാധ്യമങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുകയും, സ്വയം പത്രപ്രവർത്തകൻ എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാൻ ധാർഷ്ട്യം കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് കേട്ടുകേൾവികൾ ഉദ്ധരിക്കുകയും കിംവദന്തികൾ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് യഥാർത്ഥ പത്രപ്രവർത്തകർക്ക് ചേർന്നതല്ല എന്നതാണ്.അവർ ചെയ്യേണ്ടത് വസ്തുതകൾ അന്വേഷിച്ച് ഉറപ്പിക്കുകയും അതിനു ശേഷം മാത്രം ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. സങ്കടകരമെന്നു പറയട്ടെ, അവർക്ക് ഇഷ്ടം കഥ മെനയുന്നതിലാണ്. യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലല്ല. അതുകൊണ്ട് അവർ ജനങ്ങളെ ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്നു, ജനങ്ങളെ സത്യത്തിൽ നിന്നും അകറ്റാൻ വേണ്ടി സത്യമതത്തെ ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇസ്‌ലാമിനെക്കുറിച്ച് അൽപമെങ്കിലും അറിവുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ,അല്ലെങ്കിൽ ഊഹമെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഉസാമ ബിൻ ലാദനെ സലഫീ അല്ലെന്നും, സലഫിയ്യ എന്നത് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഹ്വാനങ്ങളിൽ നിന്നും അകലെയാണെന്നും കാണാം.നമുക്ക് ഉസാമയുടെ വിവേകശൂന്യമായ വാചാടോപങ്ങൾ എടുത്ത് സലഫിയ്യയുടെ ആദർശങ്ങളുമാ

യി തുലനം ചെയ്ത്നോക്കാം.അതിനുശേഷം കൂടുതൽ വ്യക്തതക്കു വേണ്ടി നാം ചില സലഫീ പണ്ഡിതന്മാർ ഇയാളെക്കുറിച്ചും അയാളുടെ വളഞ്ഞു തിരിഞ്ഞ പ്രബോധനത്തെക്കുറിച്ചും നടത്തിയ പരാമർശങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം.

ബിൻ ലാദൻ ‘നിദാഉൽ ഇസ്ലാമു’മായി നടത്തിയ ഒരു അഭിമുഖത്തിൽ പറഞ്ഞു: ‘അതേസമയം ചില നേതാക്കൻമാർ തന്നെ അവിശ്വാസപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരാവുന്നത് നാം കാണുന്നു. ഈ പച്ചപ്പകൽ വെളിച്ചത്തിൽ, എല്ലാവരുടെയും മുന്നിൽ വെച്ച് ഇസ്ലാമിക വൃത്തങ്ങളിൽ നിന്ന് അവർ പുറത്താകുന്നതും നാം കാണുന്നു. അവരുടെ മതസംഘടനയിൽ നിന്നുള്ള തീർപ്പ് നിങ്ങൾക്ക് കാണാവുന്നതാണ്– ഇരു ഹറമുകളുടെ രാജ്യത്തിലുള്ള മതസംഘടനയുടെ ധർമ്മം രാജ്യത്തെ ഏറ്റവും അശുഭ സൂചകമായ ധർമ്മമാണ്. ഈ അശുഭകരമായ പങ്ക് അവർ കരുതിക്കൂട്ടിയോ അല്ലാതെയോ നടത്തിയതാണോ എന്ന് അറിയില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും രാജ്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ശത്രുക്കളുടെ പങ്കിനേക്കാൾ ഒട്ടും തന്നെ വ്യത്യാസമില്ല’.[1]

ഉസാമയുടെ ഈ പ്രസ്താവനയിൽ, മുസ്ലിം ഭരണാധികാരികളെ അവിശ്വാസികളെന്ന് മുദ്രകുത്തി മത

[1] നിദാഉൽ ഇസ്ലാം മാസിക, ഒക്ടോബർ–നവംബർ 96 ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്.

ത്തിന്റെ വിശ്വാസവലയത്തിൽ നിന്നു തന്നെ അദ്ദേഹം പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതായി കാണുന്നു. ഈ പ്രസ്താവനക്കും അതിന്റെ ധാരണയ്ക്കും സലഫിയ്യയിൽ യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ല. മാത്രമല്ല ഈ തക്ഫീറിനോട് സലഫികൾ ശക്തമായി എതിരാണുതാനും. ശൈഖുൽ ഇസ്‌ലാം അബ്ദുൽ അസീസ് ഇബ്നു അബ്ദുള്ള ഇബ്നു ബാസ് (മ:1420 ഹി.)നോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു: ‘ആരാധനാലയങ്ങളിലെ പ്രസംഗ പീഠങ്ങളിൽ നിന്ന് ഭരണാധികാരികളെ വിമർശിക്കുന്നത് സലഫികളുടെ രീതിയാണോ? ഭരണാധികാരികളെ ഉപദേശിക്കുന്നതിന് പണ്ഡിതന്മാർ സ്വീകരിക്കേണ്ട മാർഗ്ഗം എന്താണ്?’

ഇതിനദ്ദേഹം മറുപടിയായി പറഞ്ഞു: ‘ഭരണാധികാരികളെ ആരാധനാലയങ്ങളിലെ പ്രസംഗപീഠങ്ങളിൽ നിന്ന് വിമർശിക്കുന്നത് സലഫിന്റെ രീതിയല്ല കാരണം അത് കലാപത്തിനായി പ്രകോപനമുണ്ടാക്കലാകും. മാത്രവുമല്ല പിന്നീട് നല്ല കാര്യങ്ങളും അവർ ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെന്നും അനുസരിച്ചില്ലെന്നും വരും. ഇതിന്റെയെല്ലാം അന്തിമ ഫലം അനർത്ഥങ്ങൾക്ക് കാരണമാവുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ മുഴുകുക എന്നതായിരിക്കും– ഒരിക്കലും മെച്ചമുള്ളതായിരിക്കുകയില്ല. സലഫ് ഒരു ഭരണാധികാരിയെ ഉപദേശിച്ചിരുന്ന മാർഗ്ഗം അദ്ദേഹത്തിനെഴുതുക എന്നതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗം ഭരണാധികാരിയെ ഉപദേശിക്കുന്ന പണ്ഡിതന്മാർക്ക് എഴുതുക എന്നതാണ്. ഈ

പണ്ഡിതർ അദ്ദേഹം തന്റെ നടപ്പുകളിൽ മാറ്റം വരുത്തുന്നതുവരെ–അദ്ദേഹം നമ്മയിലേക്ക് വരുന്നതുവരെ–അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും.അതുകൊണ്ട് തിന്മയെ എതിർക്കുക എന്നത് തിന്മയുടെ കർത്താവിനെ നേരിട്ടു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാതെ തന്നെ സാധിക്കുന്നതാണ്. പരസ്ത്രീഗമനം, ലഹരിയുപയോഗം, പലിശ എന്നിവയിൽ ആരാണ് ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് വ്യക്തമാക്കാതെ തന്നെ എതിർക്കാവുന്നതാണ്.ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരെതിർപ്പു ഇത്തരം കാര്യങ്ങളുമായി ഇടപെടുന്ന ആർക്കും മുന്നറിയിപ്പായി ധാരാളം മതി. അത് ഭരണാധികാരികളോ അല്ലാത്തവരോ ആകട്ടെ.

ഉസ്മാനി(ﷺ)ന്റെ കാലത്ത് ഫിത്ന (പരീക്ഷണം, ക്ലേശം) ഉണ്ടായപ്പോൾ ചില ആളുകൾ ഉസാമ ഇബ്നു സെയ്ദിനോട് ചോദിച്ചു: ''താങ്കൾ ഉസ്മാനോട് ഒന്ന് പറയുകയില്ലേ? അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ പറയുന്നത് താങ്കൾ കേട്ടിട്ടില്ല എന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോട് സംസാരിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് താങ്കൾ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ? തീർച്ചയായും ഞാനും അദ്ദേഹവും മാത്രം ഉൾപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ സംസാരിക്കാറുണ്ട്. ആദ്യമായി എന്റെ വായിൽ നിന്നു തന്നെ അത് കേൾപ്പിക്കാൻ ഞാനിഷ്ടപ്പെടാറില്ല'.[2] അങ്ങനെ അവർ (ഖവാരിജുകൾ) അക്കാര്യം വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ

[2] അഹമ്മദ് (3/403) ഇബ്നു അബീ ആസിം (2/521)

ഉസ്മാൻ(ﷺ)യുടെ കാലത്ത് തിന്മയുണ്ടാവുകയും അവർ ഉസ്മാനെ തുറന്നെതിർക്കുകയും അതുവഴി ഫിത്ന പൂർണ്ണമാവുകയും ചെയ്തു.ചേരിതിരിഞ്ഞുള്ള പോരും, അഴിമതിയും തുടങ്ങിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്നും പൊതു ജനജീവിതത്തെ ബാധിച്ച് അവ തുടരുന്നു.അലി (ﷺ)യും മുആവിയ(ﷺ)യും തമ്മിലുള്ള ഫിത്നയ്ക്ക് കാരണമായത് ഇതുതന്നെ. ഇക്കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഉസ്മാൻ(ﷺ) കൊല്ലപ്പെട്ടതും...

കൂടാതെ സ്വഹാബിമാരിൽ പെട്ടവരും അല്ലാത്തവരുമായ ഒരുപാടാളുകൾ ഭരണാധികാരികളോടുള്ള തുറന്ന വിപ്ലവങ്ങളിലൂടെയും ഭരണാധികാരികളുടെ കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും തുറന്നടിക്കുന്നതിലൂടെയും കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അധികാരങ്ങൾ കൈവശംവെയ്ക്കുന്നവർക്കെതിരായി ജനങ്ങൾ തിരിയുകയും അവരെ വകവരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് വരെ ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോട് വിജയം തേടുന്നു.'' ഇബ്നു ബാസിന്റെ വാക്കുകൾ അവസാനിക്കുന്നു. (3)

അബൂ ജംറാ അദ്ദുബയ്ഈ പറഞ്ഞു:'വീട് കത്തിയെരിയുന്ന വിവരം എന്റെയടുത്തെത്തിയപ്പോൾ ഞാൻ മക്കയിലേക്ക് തിരിച്ചു.എന്നിട്ട് ഇബ്നു അബ്ബാസ് എന്നെ തിരിച്ചറിയുകയും എന്നോട് സൗഹൃദം കാണിക്കുക

(3) അൽ മഅ്ലൂം മിൻ വാജിബിൻ ഇലാഖ ബയ്നൽ ഹക്കിം വൽ മഹ് ക്കൂം (പേജ്: 22–33)

യും ചെയ്യുന്നത് വരെ ഞാനദ്ദേഹത്തെ കൂടെക്കൂടെ സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. പിന്നെ ഞാൻ ഇബ്നു അബ്ബാസിന്റെ മുന്നിൽവെച്ച് അൽ ഹജ്ജാജിനെ അധിക്ഷേപിച്ചു സംസാരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞു 'ശൈത്താന്റെ സഹായി ആകരുത്'. [4]

അനസ് ഇബ്നു മാലിക്ക്(ﷺ) പറഞ്ഞു: നബി(ﷺ) യുടെ അനുചരന്മാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നും ഏറ്റവും പ്രായമുള്ളവർ ഞങ്ങളോട് പറയുമായിരുന്നു:'നിങ്ങളുടെ ഭരണാധികാരികളെ അധിക്ഷേപിക്കുകയോ അവരോട് സത്യസന്ധമല്ലാതെ പെരുമാറുകയോ ചെയ്യരുത്. അവരെ വെറുക്കുകയും ചെയ്യരുത്.അല്ലാഹുവോട് തഖ്‌വ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ക്ഷമ കൈകൊള്ളുകയും ചെയ്യുവിൻ' [5]

ഇമാം ബർബഹാരി (മ:329 ഹി) പറഞ്ഞു: 'ഒരു മനുഷ്യൻ ഭരണാധികാരിക്കെതിരായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ടാൽ അയാൾ ഇച്ഛകളെ പിൻപറ്റുന്നവനാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക. ഒരു മനുഷ്യൻ ഭരണാധികാരിക്കു വേണ്ടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ തെറ്റുതിരുത്തിക്കൊടുക്കാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് കണ്ടാൽ അയാൾ –അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ– സുന്നത്തിന്റെ ആളാണെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സി

---

[4] താരീഖുൽ കബീർ (8/104) ഇമാം ബുഖാരി.

[5] ഇബ്ൻ അബീ ആസിമിന്റെ സുനൻ (2/488); അൽ ജാമിഅ് ലിശുഅബിൽ ഈമാൻ (13/186–202) അൽ ബൈഹഖി, അത്തംഹീദ് (21/287)ൽ ഇബ്നു അബ്ദിൽ ബർറ്, അത്തർഗീബ് വത്തർഹീബ് (3/68)ൽ ഹാഫിള് അബുൽ ഖാസിം അൽ അസ്ബഹാനി.

ലാക്കുക.'

ഫുദയ്ൽ ഇബ്നു ഇയാദ് (മ:187ഹി) പറഞ്ഞു:'എനിക്ക് മറുപടി കിട്ടും എന്നുറപ്പുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥന ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ അത് ഭരണാധികാരിക്കു വേണ്ടിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും ഉപയോഗിക്കുമായിരുന്നില്ല.' അപ്പോൾ നാമെല്ലാവരും അവർക്കു വേണ്ടിയും അവരുടെ തെറ്റുതിരുത്താൻ വേണ്ടിയും അല്ലാഹുവിനോട് കേണപേക്ഷിക്കണമെന്ന് കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതേസമയം അവർ മർദ്ദകരും അന്യായം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുമാണെങ്കിൽ പോലും അവർക്കെതിരായി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടില്ല. കാരണം അവർ ചെയ്യുന്ന അന്യായവും മർദ്ദനവും അവർക്ക് തന്നെയാണ് എതിരാവുക. പക്ഷെ തെറ്റു തിരുത്തൽ അവർക്കും മുസ്‌ലിംകൾക്ക് മൊത്തത്തിലും ഗുണമുള്ളതാണ്. [6]

ഇമാം അശ്ശൗക്കാനി (മ:1250 ഹി) പറഞ്ഞു: 'ഒരു നേതാവിന് ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിൽ തെറ്റ് പറ്റിയതായി ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ അത് ഉപദേശിച്ച് തിരുത്തുന്നതാണ് അഭികാമ്യം. മറ്റുള്ളവർ കാൺകെ ചീത്ത പറയുന്നത് ഒട്ടും ആശാവഹമല്ല. മറിച്ച് ഹദീസിൽ പറയപ്പെട്ടതുപോലെ– മറ്റാരും കാണാത്തിടത്തു വെച്ച് ഉപദേശിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.... അല്ലാഹുവിന്റെ സുൽത്താനെ അപമാനിക്കുകയല്ല. 'സിയർ' (ജീവചരിത്രങ്ങൾ) എന്ന

---

[6] തബഖാത്തുൽ ഹനാബില (2/36)

പുസ്തകത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, ഭരണാധികാരികൾക്കെതിരിൽ വിപ്ലവം നടത്തുന്നത് അനുവദനീയമല്ല എന്ന്. അവർ അങ്ങേയറ്റത്തെ മർദ്ദകരായിരുന്നാൽ പോലും നമസ്കരിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ,അഥവാ അവിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രകടമായ യാതൊന്നും അവരിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർക്കെതിരിൽ വിപ്ലവം അനുവദനീയമല്ല. അല്ലാഹുവിനോട് അനുസരണ കാട്ടുന്ന നേതാവിനെ പിന്തുടരുകയും അല്ലാഹുവിനോട് അനുസരണക്കേടായി വരുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ നേതാവിനെ അനുസരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. കാരണം സ്രഷ്ടാവിനോട് അനുസരണക്കേട് കാട്ടുന്ന കാര്യത്തിൽ സൃഷ്ടിയെ അനുസരിക്കേണ്ട കാര്യമില്ലല്ലോ''.[7]

ഇവിടെ നാം കാണുന്നത് ഉസാമബിൻ ലാദന്റെ തിന്മയേറിയതും ബീഭത്സമായതുമായ അഭിപ്രായത്തോടുള്ള സലഫിയ്യയുടെ എതിർപ്പാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ സലഫിയ്യയുടേതല്ല, മറിച്ച് പുതുപ്രസ്ഥാനമായ ഖവാരിജിന്റെയും തക്ഫീറിന്റെ ആളുകളുടെയും അഭിപ്രായമാണ്.

ഖവാരിജ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഈ മതവിഭാഗത്തിന്റെ ആദർശങ്ങളുടെ തുടക്കം സ്വഹാബിമാരുടെ കാലം മുതൽക്കുള്ളതാണ്. അവരെ അങ്ങനെ (ഖവാരിജ്: വിപ്ലവകാരികൾ) വിളിക്കാൻ കാരണം വിശ്വാസികളുടെ നേ

(7) അസ്സയ്ലുൽ ജർറാർ

താവായിരുന്ന അലിയ്യുബ്നു അബീ ത്വാലിബിനോടും പ്രവാചകന്റെ സ്വഹാബിമാരോടും ഇടഞ്ഞു നിൽക്കുകയും യുദ്ധത്തിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്തു എന്നതുമാണ്. അവരുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം വൻപാപങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് ചെയ്താൽ മതഭ്രംശം വന്നവനായി എന്നാണ്. ഏതെങ്കിലും വൻപാപം ചെയ്തു കൊണ്ട് മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവൻ നരകത്തിൽ തന്നെ എക്കാലവും പാർക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇത് പ്രാമാണിക രേഖകൾക്ക് എതിരാണ്. ഇമാം ബുഖാരി (മ:256 ഹി)യും മുസ്ലിമും അവരുടെ സ്വഹീഹുകളിൽ അബൂദർറ് പറഞ്ഞതായി ഉദ്ധരിക്കുന്നു.തിരുദൂതർ(ﷺ) പറഞ്ഞു 'ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധനയ്ക്കർഹനില്ലെന്നും മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ ആണെന്നും സാക്ഷ്യം വഹിച്ചാൽ, അല്ലാഹു അവന് നരകം ഹറാമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അബൂദറ് ചോദിച്ചു: 'അവൻ മോഷ്ടിക്കുകയോ വ്യഭിചരിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലോ റസൂലേ?' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 'അവൻ മോഷ്ടിക്കുകയോ വ്യഭിചരിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പോലും'.ഇതേ കാര്യം അദ്ദേഹം രണ്ടു പ്രാവശ്യം കൂടി ചോദിച്ചു. മൂന്നാംവട്ടം പ്രവാചകൻ(ﷺ) പറഞ്ഞു: 'അല്ലയോ അബൂദർറ്! താങ്കൾ ചോദിക്കുന്നത് പോലെ അവൻ മോഷ്ടിക്കുകയോ വ്യഭിചരിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ലഹരിപദാർത്ഥം ഉപയോഗിക്കു

കയോ ചെയ്താൽ പോലും.'"[8] അവരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ മുസ്‌ലിം ഭരണാധികാരികൾ അവിശ്വാസികളാണ്. അതിനാൽ അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭരണം നടപ്പിലാക്കാനെന്ന പേരിൽ മുസ്‌ലിം ഭരണാധികാരികളെ തൂത്തെറിയാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

ഇവരുടെ ചരിത്രം ദുൽഖുവൈസിറ എന്ന ഇവരുടെ പിതാവിലേക്ക് ചെന്നെത്തിക്കാൻ സാധിക്കും. ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും ഉദ്ധരിച്ച പ്രാമാണികമായ ഒരു ഹദീസിൽ ഇങ്ങനെ കാണാൻ സാധിക്കും–പ്രവാചകൻ (ﷺ) ഹുനൈൻ യുദ്ധത്തിലെ യുദ്ധമുതലുകൾ വീതിക്കുമ്പോൾ ദുൽഖുവൈസിറ എന്ന ആൾ വന്നു.എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു. 'മുഹമ്മദേ നീതിമാനാവുക'. അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതർ പറഞ്ഞു 'നിനക്ക് നാശം! അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതർ നീതിമാനല്ലെങ്കിൽ പിന്നെയാരാണ് നീതിമാനാവുക?' അതിനു ശേഷം അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതർ പറഞ്ഞു: 'ഈ മനുഷ്യന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്നും ഒരു ജനത വരാനുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയുമായി ഒത്തു നോക്കിയാൽ നിങ്ങളുടേത് വളരെ മോശമാണെന്നു തോന്നും. അവരുടെ നോമ്പുമായി തട്ടിച്ചു നോക്കിയാൽ നിങ്ങളിലൊരുവന്റെ നോമ്പ് തീരെ മോശമാണെന്ന് തോന്നും. അവർ ഖുർആൻ ഓതും. പക്ഷെ അത് അവരുടെ

---

(8) ബുഖാരി (5827); മുസ്‌ലിം (137–138, 1654); തിർമിദി (2568).

തൊണ്ടക്കുഴിയിൽ നിന്നും താഴോട്ടിറങ്ങുകയില്ല. ഒരമ്പ് വേട്ട മൃഗത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുന്നതിലും വേഗത്തിൽ അവർ മതത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടുപോകുകയും ചെയ്യും'. അവന്റെ ഈ സന്താനങ്ങൾ ആണ് ഖവാരിജുകൾ. അവരുടെ ഈകാര്യം തലമുറകളിൽ നിന്ന് തലമുറകളിലേക്ക് പകർന്ന് നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ ദിനം വരെയെത്തിയിരിക്കുന്നു.

ഈ തിന്മയേറിയതും, ദുഷ്ടത നിറഞ്ഞതുമായ പൈതൃകം അവരുടെ ആദ്യത്തെ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ നിന്നുതന്നെ തുടങ്ങുന്നു. ഉസ്മാൻ ഇബ്നു അഫ്ഫാന്റെ (ﷺ) കൊലപാതകവും,തുടർന്ന് ഖലീഫയായ അലി(ﷺ) ക്കെതിരെ നടത്തിയ വിപ്ലവവും. അതു കഴിഞ്ഞ് ഹിജ്റയുടെ മുപ്പത്തൊമ്പതാം വർഷത്തിൽ അലി(ﷺ)യുടെ സേന, മുആവിയ(ﷺ)യുടെ സേനയുമായി സിറിയയുടെയും ഇറാക്കിന്റെയും ഇടയിലുള്ള സ്വിഫീൻ എന്ന പ്രദേശത്തു വെച്ച് ഏറ്റുമുട്ടി. അൽപം കഴിഞ്ഞ് കുറേയധികം ആളപായം ഉണ്ടായതിന് ശേഷം സിറിയക്കാർ കുന്തമുനയിൽ ഖുർആന്റെ താളുകൾ ഉയർത്തിക്കാണിക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥമനുസരിച്ച് വിധിക്കണം എന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ സിറിയക്കാർ അംറ് ഇബ്നുൽ ആസി(ﷺ)നെയും അലി(ﷺ) അബൂമൂസൽ അശ്അരി(ﷺ)യെയും തങ്ങളുടെ ന്യായാധിപരായി തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും അവർ രണ്ടു പേരും

ചേർന്നെടുക്കുന്ന തീരുമാനം സ്വീകരിക്കാനുറക്കുകയും ചെയ്തു. നേരമേറെ ചെന്നിട്ടും അവർക്ക് ഒരു പൊതു തീരുമാനത്തിലെത്താൻ സാധിച്ചില്ല.അതുകൊണ്ട് അലി (ؓ) ഇറാക്കിലേക്കും മുആവിയ(ؓ) സിറിയയിലേക്കും പോയി.അലി(ؓ) കൂഫയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഖവാരിജുകൾ അദ്ദേഹത്തിനെതിരിൽ ‘അലി ഒരു അവിശ്വാസിയാണെ’ന്നും അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥമനുസരിച്ച് വിധിക്കുന്നില്ലെന്നും പകരം മനുഷ്യരെ വിധികർത്താക്കളാക്കുകയാണെന്നും വാദിച്ചു. അങ്ങനെ ഖവാരിജുകൾ ‘ഹുറുവാ’ എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരുമിച്ചുകൂടി. അവരുടെ ഫിത്നയുടെ തീ ജ്വലിപ്പിക്കുവാനും അലി(ؓ)ക്കെതിരിൽ കലാപത്തിനാഹ്വാനം നടത്താനുമാണവർ സമ്മേളിച്ചത്. അബ്ദുല്ല ഇബ്നു അബ്ബാസ്(ؓ) അവരുടെ തെറ്റിദ്ധാരണകൾ തീർക്കാനായി ചെന്നു. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ؓ) അവിടെയെത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് ‘ആരാധനയിൽ ഇതിൽക്കൂടുതൽ ശുഷ്ക്കാന്തി കാണിക്കുന്ന ആളുകളെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല’ എന്നാണ്. അദ്ദേഹം അവരോട് ചോദിച്ചു.‘നിങ്ങളുടെ പരാതി എന്താണ്?’ അവർ പറഞ്ഞു:‘മൂന്ന് കാര്യങ്ങളാണ്. ഒന്നാമത്, അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച കാര്യത്തിൽ അലി മനുഷ്യരെ വച്ച് ന്യായവിധി നടത്തി. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ‘വിധികർതൃത്വം അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാകുന്നു.’(യൂസുഫ്–67). രണ്ടാ

മത്തേത് അദ്ദേഹം യുദ്ധം ചെയ്തു. പക്ഷെ അവരെ അവിശ്വാസികളെന്ന് മുദ്രകുത്തിയില്ല, അവരുടെ മുതലുകൾ പിടിച്ചെടുത്തുമില്ല. അവർ വിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ അനുമതി നൽകപ്പെടാത്തതാണ് അവർ അവിശ്വാസികളാണെന്നാൽ എന്തുകൊണ്ടാണ് അവരുടെ മുതലുകൾ പിടിച്ചെടുത്തില്ല? മൂന്നാമത്തായി അദ്ദേഹം സ്വയം 'അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ' (വിശ്വാസികളുടെ തലവൻ) എന്ന സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചില്ല. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അദ്ദേഹം അവിശ്വാസികളുടെ തലവനാണല്ലോ.' അപ്പോൾ ഇബ്നു അബ്ബാസ് അവരോട് പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾക്കിടയിൽ തർക്കമില്ലാത്ത അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും പ്രവാചകസുന്നത്തിൽ നിന്നുമാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ വായിച്ചുതരുന്നതെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങുമോ?' അവർ പറഞ്ഞു 'ശരി'. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ പറഞ്ഞല്ലോ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ മതത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ആളുകളെക്കൊണ്ടാണ് ന്യായം നടത്തുന്നതെന്ന്. അല്ലാഹുവിന്റെ തന്നെ വാക്കുകൾ നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലേ. 'സത്യ വിശ്വാസികളെ, നിങ്ങൾ ഇഹ്റാമിലായിരിക്കെ വേട്ട മൃഗത്തെ കൊല്ലരുത്. നിങ്ങളിലൊരാൾ മനഃപൂർവ്വം അതിനെ കൊല്ലുന്ന പക്ഷം അവൻ കൊന്നതിന് തുല്യമെന്ന് നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള രണ്ട് നീതിമാൻമാർ തീർപ്പു കൽപ്പിക്കുന്ന കാലിയെ(അഥവാ കാലികളെ) കഅ്ബത്തിങ്ക

ൽ എത്തിച്ചേരേണ്ട ബലിമൃഗമായി നൽകേണ്ടതാണ്' (സൂറ: മാഇദ: 95) മറ്റൊരു വാചകം–അല്ലാഹുവിന്റെ തന്നെ.'ഇനി അവർ (ദമ്പതിമാർ)തമ്മിൽ ഭിന്നിച്ച് പോകുമെന്ന് നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്ന പക്ഷം അവന്റെ ആൾക്കാരിൽ നിന്ന് ഒരു മധ്യസ്ഥനെയും അവളുടെ ആൾക്കാരിൽ നിന്ന് ഒരു മധ്യസ്ഥനെയും നിങ്ങൾ നിയോഗിക്കുക' (സൂറ: അന്നിസാഅ്:35).

അല്ലാഹുവാണെ,ഞാൻ നിങ്ങളോട് കേണപേക്ഷിക്കുന്നു. ഒരു ദിർഹമിന്റെ എട്ടിലൊന്നു ഭാഗത്തിന്റെ വില പോലുമില്ലാത്ത ഒരു മുയലിന്റെയോ,ഒരു മനുഷ്യനും അവന്റെ ഭാര്യയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെയോ അത്ര വില ഒരു മനുഷ്യന്റെ ചിന്തപ്പെടുന്ന രക്തത്തിനും അവന്റെ നഷ്ടപ്പെടുന്ന മുതലിനുമില്ലേ? എന്താ അത് മനുഷ്യരാൽ ന്യായവിധിക്ക് വിധേയമാക്കിക്കൂടെന്നുണ്ടോ?' 'അവർ പറഞ്ഞു, 'തീർച്ചയായും രക്തത്തിനും സ്വത്തിനും ന്യായവിധി ചെയ്യപ്പെടാൻ കൂടുതൽ അർഹതയുണ്ട്'.അപ്പോൾ ഇബ്നു അബ്ബാസ്(﵁) പറഞ്ഞു 'അവരെ അവിശ്വാസികളായിക്കരുതി അവരുടെ വസ്തുക്കൾ പിടിച്ചെടുത്തില്ല എന്ന ആരോപണത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ പറയട്ടെ.നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഉമ്മ(ആയിശ)യെ ഒരു അവിശ്വാസിയാക്കുകയും മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നും എടുക്കാൻ അനുവദനീയമായതൊക്കെ അവരിൽ നിന്നും എടുക്കുകയും

ചെയ്യുമോ? നിങ്ങൾ 'ഉണ്ട്' എന്നാണ് ഉത്തരം പറയുന്നതെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അവിശ്വാസികളാവും. അത് നിങ്ങളുടെ ഉമ്മയല്ല എന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞാലും നിങ്ങൾ അവിശ്വാസികളാവും. കാരണം അല്ലാഹു പറയുന്നു:'അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യമാർ അവരുടെ മാതാക്കളുമാകുന്നു.' (അഹ്സാബ്-6)

ഈ രണ്ടു അബദ്ധധാരണകളിൽ ഏതൊന്നിനൊപ്പമാണോ നിങ്ങൾ എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ആശങ്കയുണ്ടെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് തെരഞ്ഞെടുക്കുക. ഞാൻ പറയാനുള്ളത് പറഞ്ഞില്ലേ? അവർ പറഞ്ഞു:'അതെ'. വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:'വിശ്വാസികളുടെ നേതാവ്' എന്ന പദവി അദ്ദേഹം വിട്ടുകളഞ്ഞു എന്നതാണ് നിങ്ങളുടെ പരാതിയെങ്കിൽ ഹുദൈബിയാ സന്ധി നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നില്ലേ? പ്രവാചകൻ(ﷺ) ഖുറൈശികളുമായി സന്ധി ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ 'അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ്' എന്ന് പേരുവയ്ക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അപ്പോൾ അവർ (ഖുറൈശികൾ) പറഞ്ഞു.'താങ്കൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകനാണ് എന്ന് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ താങ്കളുമായി യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടി വരുമായിരുന്നില്ല.'അബ്ദുല്ലയുടെ മകനായ മുഹമ്മദ്' എന്നെഴുതൂ. അങ്ങനെ അലി(رضي الله عنه) എഴുതിയത് മായ്ച്ച് 'അബ്ദുല്ലയുടെ മകനായ മുഹമ്മദ്' എന്നെഴുതാൻ പ്രവാചകൻ(ﷺ) അ

ലി(ﷺ)യോട് പറഞ്ഞു:അലി(ﷺ) പറഞ്ഞു'ഞാൻ ഒരിക്കലും അത് മായ്ക്കുകയില്ല'. അപ്പോൾ 'എഴുതിയ സ്ഥലം എനിക്ക് കാണിച്ചു തരൂ'എന്ന് പ്രവാചകൻ(ﷺ) പറയുകയും അദ്ദേഹം തന്നെ കൈ കൊണ്ട് അത് മായ്ക്കുകയും ചെയ്തു.അല്ലാഹുവാണെ,തീർച്ചയായും പ്രവാചകൻ നാണല്ലോ അലിയേക്കാളും മഹാൻ. ഞാൻ പറഞ്ഞത് തൃപ്തിയായോ?' അവർ പറഞ്ഞു 'അതെ' അങ്ങനെ നാലായിരം ആളുകൾ സത്യത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവന്നു. ബാക്കി പേർ വിപ്ലവം നടത്തുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുവാദത്തോടെ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യുകയും അവരുടെ മേൽ വിജയം നേടുകയുമുണ്ടായി.'[9]

വഹ്ബ് ഇബ്നു മുനബ്ബിഹ് (മ:110 ഹി.) പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവാണെ,ഖവാരിജുകൾ ഒരിക്കലും ഒന്നിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒരു സംഘമായിട്ടില്ല. അല്ലാഹു അവരെ ഏറ്റവും മോശമായ നിലയിലാക്കിത്തീർത്തു. അവരിലാരും തന്നെ വായ തുറന്നിട്ടേയില്ല, അഥവാ തുറന്നാൽ തന്നെ അല്ലാഹു അവരുടെ കഴുത്തിന് അടി കൊടുക്കും. ഖവാരിജിൽ നിന്നുള്ള ഒരാളുടെ കീഴിലും ഈ സമുദായം ഒരിക്കലും സംഘടിച്ചിട്ടില്ല.

അല്ലാഹു ഖവാരിജിൽ നിന്നുള്ള ആർക്കെങ്കിലും അധികാരം നൽകിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ ലോകം

---

[9] അൽ ഇർഹാബ് - പേജ്: 31-32

തന്നെ തീർച്ചയായും നാശത്തിലകപ്പെടുമായിരുന്നു. വഴികളെല്ലാം അടയ്ക്കപ്പെടുകയും അതുവഴി ഹജ്ജ് തന്നെ നിന്നു പോകുമായിരുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഇസ്ലാം തന്നെ ജാഹിലിയ്യ കാലഘട്ടത്തിലെ പോലെ ആവുമായിരുന്നു. ആളുകൾ ജാഹിലിയ്യ കാലത്തെപ്പോലെ കൂട്ടമായി പർവ്വതങ്ങളുടെ മുകളിലേക്ക് പോകും. അവരിൽ നിന്ന് പത്തോ ഇരുപതോ ആളുകൾ താനാണ് ഭരണാധികാരി എന്ന് അവകാശവാദം ഉന്നയിക്കുകയും ഓരോരുത്തരും പതിനായിരം ആളുകളുള്ള ഓരോ സൈന്യം രൂപീകരിച്ച് അടുത്തയാളിൽ അവിശ്വാസമാരോപിച്ച് പരസ്പരം പോരടിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും. വിശ്വാസികളായ മനുഷ്യർ തന്റെ മതത്തെയും തന്റെ രക്തത്തെയും കുടുംബത്തെയും ധനത്തെയും തന്നെത്തന്നെയും ഓർത്ത് ഭീതിയിലകപ്പെട്ട്, താൻ ഏതു സംഘത്തിൽ പെട്ടവനാണ് എന്നോ താനിപ്പോൾ ആരുടെ കൂടെയാണ് എന്നോ അറിയാതെ കുഴങ്ങുമായിരുന്നു.'

ഇമാം ഇബ്നുൽ ഉസൈമീൻ അസ്സലഫി(رحمه الله)യോട് ഭരണാധികാരികളെ മത ഭ്രംശരാക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: മറ്റുള്ളവരെ തക്ഫീർ(ഒരു മുസ്ലിമിനെ അവിശ്വാസിയായി പ്രഖ്യാപിക്കൽ) ചെയ്യുന്നവർ അലിയ്യിബ്നു അബീ ത്വാലിബിനോട് യുദ്ധം ചെയ്യാനിറങ്ങി പുറപ്പെട്ട ഖവാരിജുകളുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽ പെട്ടവരാണ്. അവിശ്വാസി എന്നത് അല്ലാഹു

വും അവന്റെ ദൂതനും അവിശ്വാസി എന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചവർ മാത്രമാണ്. മാത്രവുമല്ല തക്ഫീർ ചെയ്യുന്നതിന് അതിന്റേതായ നിബന്ധനകളുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേത് അറിവും, രണ്ടാമത്തേത് ഉദ്ദേശ്യവും.ഈ ഭരണാധികാരി അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു സത്യത്തെ നിഷേധിച്ചുവെന്നും, കരുതിക്കൂട്ടി എതിർക്കുവാനുദ്ദേശിച്ചിരുന്നു എന്നും,അദ്ദേഹത്തിന് ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരബദ്ധം സംഭവിച്ചതല്ല എന്നും നാം അറിഞ്ഞിരിക്കണം.ഉദാഹരണമായി ഒരുവ്യക്തി ബിംബത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പ്രണമിക്കുന്നത് ശിർക്കാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അത് ചെയ്യുന്നു. അത് ഒരബദ്ധം സംഭവിച്ചതാണെന്ന് കരുതാനാവില്ല.

ഏറ്റവും പ്രധാനമായത് ഇതിനൊക്കെ നിബന്ധനകൾ ഉണ്ടെന്നും, ഒരിക്കലും തക്ഫീറിലേക്ക് എടുത്തുചാടാൻ പാടില്ലെന്നുമാണ്. ‘ഇത് അനുവദനീയമാണ്, ഇത് നിഷിദ്ധമാണ്’ എന്ന് കണ്ണടച്ചു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് അനുവദനീയമല്ലാത്തതു പോലെത്തന്നെയാണ് ഇതും.

ചോദ്യകർത്താവ്: സൽമാൻ ഇബ്നു ഫഹദ് അൽ ഔദായുടെയും സഫർ അൽ ഹവാലിയുടെയും കാസറ്റുകൾ അവർ കേൾക്കുന്നുണ്ടല്ലോ? അതു കേൾക്കരുതെന്ന് അവരോട് പറയണോ?

ശൈഖ് മുഹമ്മദ് ഇബ്നു സാലിഹ് അൽ ഉസൈമീൻ:അല്ലാഹു താങ്കളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. അവരുടെ കാസറ്റിലുള്ള നല്ല കാര്യങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരുടെ കാസറ്റിലുമു

ണ്ട്. അവരുടെ കാസറ്റിലാകട്ടെ അവർക്കെതിരായി കുറച്ച് കാര്യങ്ങളുണ്ട്. അവരുടെ ചില കാസെറ്റിൽ, എല്ലാറ്റിലുമല്ല. നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി എനിക്ക് അതും ഇതും തമ്മിൽ വിവേചിച്ചു മനസ്സിലാക്കിത്തരാൻ കഴിയുന്നില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതായത് ആ കാസറ്റുകൾ കേൾക്കരുതെന്നാണോ താങ്കൾ ഉപദേശിക്കുന്നത്?

ഇമാം മുഹമ്മദ് ഇബ്നു സ്വാലിഹ് അൽ ഉസൈമീൻ:പാടില്ല (കേൾക്കരുത്). ഞാൻ ഉപദേശിക്കുന്നത് ഇബ്നു ബാസിന്റെ കാസറ്റുകളും ശൈഖ് അൽബാനിയുടെ കാസറ്റുകളും കേൾക്കാനാണ്. നേരായ സ്വഭാവവും ആർജ്ജവവും ഉള്ള പണ്ഡിതൻമാരുടെ കാസറ്റുകൾ കേൾക്കുക. വിപ്ലവാത്മകമായ തത്വങ്ങളുയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന പണ്ഡിതരുടേതല്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഓ ശൈഖ്! ഈ ഒരു കാര്യത്തിൽ പോലും അവർ ഭരണകർത്താക്കളെ തക്ഫീർ ചെയ്യുകയും ഇതാണ് ജിഹാദ് എന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു– അൽജീരിയയിലേതു പോലെ. അവിടെ അവർ സൽമാന്റെയും സഫർ അൽ ഹവാലിയുടെയും കാസറ്റുകളാണ് കേൾക്കുന്നത്. ഈ വ്യത്യാസം ഫർഇ(അതായത് അടിസ്ഥാനപരമല്ലാത്ത രണ്ടാംതരം ആണോ) യാണോ?! അതോ അടിസ്ഥാനപരമോ?!

ഇമാം മുഹമ്മദ് ഇബ്ൻ സ്വാലിഹ് അൽ ഉസൈമീൻ മറുപടി പറഞ്ഞു: അല്ല! ഇത് വിശ്വാസകാര്യത്തിൽ

ത്തിന്നെയുള്ള വ്യത്യാസമാണ്. ഒരു പാപം കാരണമായി നാം ആരെയും തക്ഫീർ ചെയ്യാറില്ല. അത് അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഓ ശൈഖ്! ഭരണാധികാരികളല്ലാത്തവർ ഒരു വൻപാപം ചെയ്താൽ അവർ തക്ഫീർ ചെയ്യാറില്ല. അവർ ഈ ആയത്തുമായി വരും: ‘ആർ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് വിധിക്കുന്നില്ലയോ അവർ തന്നെയാണ് അവിശ്വാസികൾ’. (മാഇദ– 44). എന്നിട്ട് അവർ തക്ഫീർ ചെയ്യുന്നത് ഭരണാധികാരികളെ മാത്രമാണ്!!!

ഇമാം മുഹമ്മദ് ഇബ്ൻ സാലിഹ് അൽ ഉസൈമീൻ മറുപടി പറഞ്ഞു: ഇബ്നു അബ്ബാസിൽ നിന്ന് ഈ ആയത്ത് സംബന്ധിച്ച് ഒരു അഥർ (ഉദ്ധരണി) ഉണ്ട്. ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചത് മതത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തുപോവുന്ന കുഫ്ർ അല്ല. ‘ഒരു മുസ്ലിമിനെ ചീത്ത പറയുന്നത് പാപവും അവനോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് കുഫ്റും (അവിശ്വാസം)ആണ്’ എന്ന നബിവചനത്തിൽ പറഞ്ഞത് പോലെയുള്ള കുഫ്റാണത്. ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ വേദക്കാരായ ആളുകൾക്ക് വേണ്ടി ഇറങ്ങിയ ആയത്താണ്. ഈ ആയത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പശ്ചാത്തലം അതിന് തൊട്ടു മുമ്പത്തെ വാചകത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്– ‘തീർച്ചയായും നാം തന്നെയാണ് തൗറാത്ത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കു

ന്നത്. അതിൽ മാർഗ്ഗദർശനവും പ്രകാശവുമുണ്ട്. (അല്ലാഹുവിന്) കീഴ്പ്പെട്ട പ്രവാചകന്മാർ യഹൂദമതത്തിലേക്ക് അതിനനുസരിച്ച് വിധികൽപിച്ചുപോന്നു.പുണ്യവാന്മാരും മതപണ്ഡിതന്മാരും(അപ്രകാരം തന്നെ വിധി കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു.) കാരണം, അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സംരക്ഷണം അവർക്ക് ഏൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവരതിന് സാക്ഷികളുമായിരുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ ജനങ്ങളെ പേടിക്കാതെ എന്നെ മാത്രം ഭയപ്പെടുക. എന്റെ വചനങ്ങൾ നിങ്ങൾ തുച്ഛമായ വിലക്ക് വിറ്റുകളയാതിരിക്കുക. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് ആർ വിധിക്കുന്നില്ലയോ അവർ തന്നെയാകുന്നു അവിശ്വാസികൾ'. (മാഇദ–44)

രണ്ടാമത്തെ കാര്യം പണ്ഡിതന്മാരോടുള്ള ബിൻ ലാദന്റെ ധിക്കാരമാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'പ്രത്യേകിച്ച് ഈ രാജ്യത്തെ രണ്ടു വിശുദ്ധ പള്ളികളുടെ നടത്തിപ്പും അതിന്റെ വ്യവസ്ഥയും ഏറ്റവും മോശമായ കൈകളിലാണ്. ഇത് കരുതിക്കൂട്ടിയാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും,ഇതിൽ നിന്നുളവാകുന്ന ഉപദ്രവം രാജ്യത്തിന്റെ കടുത്ത ശത്രുക്കളുടെ ഉദ്യമത്തെക്കാൾ ഒട്ടും പിന്നിലല്ല'. അദ്ദേഹം ഇതുകൂടി പറഞ്ഞു: 'കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ദശകങ്ങളിൽ ഭരണകൂടം (ഗ്രാന്റ് മുഫ്തിയായ) ഇബ്നു ബാസിന്റെ കർമ്മ മേഖല വളരെയധികം വിപുലപ്പെടുത്തി. കാരണം ഭരണകൂടത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൗർബല്യങ്ങ

ളും,വഴക്കങ്ങളും,അദ്ദേഹത്തെ എളുപ്പത്തിൽ സ്വാധീനിച്ചെടുക്കാവുന്ന വഴികളുമറിയാം. ആഭ്യന്തര കാര്യമന്ത്രാലയം അദ്ദേഹത്തിന് തെറ്റായ വിവരങ്ങൾ നൽകി സ്വാധീനിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇരുപത് കൊല്ലം കൊണ്ട് വ്യക്തമായി പഠിച്ചു നടപ്പിലാക്കിയ ഒരു നയത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ പരസ്യപ്പെടുത്തി ഇബ്നു ബാസ് ഏറ്റവും ഭക്തിയും വിജ്ഞാനവുമുള്ള പണ്ഡിതനാണ്എന്ന് ഒരു തലമുറയിലെ ചെറുപ്പക്കാരെ മൊത്തത്തിൽ വിശ്വസിപ്പിച്ചു.'

ഈ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾക്കുപുറമെ സൗദി അറേബ്യൻ ഭരണാധികാരികൾ മതഭ്രംശം വന്നവരാണ് എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുറന്നടിച്ച പ്രഖ്യാപനം ഒരു നവഖാരിജീ ചായ്വിന്റെ തെളിവാണ്. അതുപോലെ ഖവാരിജി ആദർശത്തോടും സുറൂറികളോടും തക്ഫീരികളോടുമുള്ള അവരുടെ പക്ഷം പിടിക്കലും വ്യക്തമാക്കുന്നതാണിത്.

ശൈഖ് അഹ്മദ് അന്നജ്മീ ഒരു സുറൂറി എന്നത് എന്താണ് എന്നും ഈ ആദർശങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നവർ ആരാണ് എന്നും, വ്യക്തമായ നിർവ്വചനം നൽകുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇസ്ലാമിക പ്രബോധനത്തെ സംബന്ധിച്ച ചോദ്യോത്തര പുസ്തകമായ 'ഫത്താവ അൽ ജലിയ്യാ അനിൽ മനാഹിജിദ്ദഅ്വിയ്യ' (പേജ് 53)യിലാണ് ഇത് ഉള്ളത്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'സുറൂർ എന്നത് മുഹമ്മദ് സുറൂർ സെയ്നുൽ ആബിദീ

ന്റെ ആളുകളെന്ന് സ്വയം അവകാശപ്പെടുന്ന ഒരു കൂട്ടരാണ്.അവർക്ക് അല്പം സുന്നത്തും അൽപം ബിദ്അത്തുമുണ്ട്. അവർക്കെതിരായി പ്രധാനമായും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്ന ആരോപണങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

അവർ ഭരണാധികാരികളെ അധിക്ഷേപിക്കുകയും അവർക്കെതിരിൽ സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് തിന്മയെ വളർത്തുന്നു. അതു വഴി ഉപജാപങ്ങൾക്കും, അപകടങ്ങൾക്കും വഴിവയ്ക്കുന്നു.അവർ ഭരണാധികാരികളെ അവിശ്വാസികളായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു എന്നാണ് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനസ്സിലാകുന്നത്.അവർ അങ്ങിനെ പറയുന്നില്ലെങ്കിലും അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ അതാണ് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്.കാരണം അവർ തെരഞ്ഞെടുത്തത് ഖവാരിജുകളുടെ പാതയാണ്.അതല്ലെങ്കിൽ അതിനോടടുത്തത്. നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് ഇസ്‌ലാം കൽപിക്കുന്നത് ഭരണകർത്താക്കളുടെ ആജ്ഞ ശ്രവിക്കാനും,അവരെ അനുസരിക്കാനുമാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്താകട്ടെ ഭരണാധികാരികൾ മുസ്‌ലിംകളുമാണ്. അല്ലാഹുവിന് സ്തുതി. അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമപ്രകാരമാണ് ഭരണവും നിയമവാഴ്ചയും നടത്തുന്നത്. അവർ നടപ്പിലാക്കുന്നത് അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ച ശിക്ഷയും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവരെ അവിശ്വാസികൾ എന്നുവിളിക്കുന്നതും,അവർക്കെതിരിൽ സംസാരിച്ച് അതുവഴി ഒരു വിപ്ലവമുണ്ടാക്കുന്നതും,ഒരു വലിയ തിന്മ തന്നെയാണ്.ഈ ആദർശം കൊണ്ടു നടക്കുന്ന ആളുകൾ വളരെ ശ്രദ്ധി

ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പൊതുജനങ്ങൾ അവരുമായി ബന്ധപ്പെടാതെ അവരിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രരാകണം.അവർ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ പണ്ഡിതന്മാരെ ഭത്സിക്കുകയും,അപമാനിക്കുകയും മതകാര്യങ്ങളിൽ വഞ്ചന കാട്ടുന്നുവെന്ന് കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നു തന്നെ അവരുടെ പ്രബോധനത്തിന്റെയും ക്ഷണത്തിന്റെയും ഉദ്ദേശ്യം മറ നീക്കി പുറത്തു വരുന്നു.

അവർ ജിഹാദിന് ക്ഷണിക്കുന്നു.പക്ഷെ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവിശ്വാസികളുടെ നേരെയുള്ള ജിഹാദല്ല, മറിച്ച് രാഷ്ട്രത്തിനു നേരെയുള്ള എതിർപ്പാണ്. രാഷ്ട്ര ഭരണം തെറ്റിൽ നിന്ന് പുർണ്ണമായും മുക്തമൊന്നുമല്ല എന്ന് നമുക്കറിയാം. അവർ തെറ്റുപറ്റുന്നതിൽ നിന്നും സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്ന് നാം അവകാശപ്പെടുന്നില്ല. പക്ഷെ നാം പറയുന്നത് അവരോട് അനുസരണ കാട്ടൽ നമ്മുടെ കടമയാണ്; അവരോട് രഹസ്യമായി ഉപദേശിക്കലൊണ് നല്ലത്. കാരണം അവർ മുസ്ലിംകളാണ്. ഭരണകർത്താവ് ഇസ്ലാം വിട്ടുപോയി എന്ന് പൂർണ്ണമായി സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടാലല്ലാതെ, ഭരണകർത്താക്കൾക്കെതിരായി വിപ്ലവം നടത്തുന്നത് പ്രവാചകൻ(ﷺ) വിലക്കിയിട്ടുണ്ട്’’

അദ്ദേഹം അൽ മൗരിദുൽ അദബിള്ളിലാൽ (പേ: 204-205) എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നു: ‘അവർ സുന്നത്തിന്റെ പണ്ഡിതരെ തള്ളിപ്പറയുകയും,അവർക്ക് അ

പമാനകരമായ പേരുകൾ നൽകി വിളിക്കുകയും ചെയ്യു ന്നു. അവരിൽ നിന്ന് ചിലരെ ഗവൺമെന്റ് ഏജന്റുമാരെ ന്നും, മറ്റുള്ളവരെ കപടരെന്നും വിളിക്കുകയും ചെയ്യും. ചിലപ്പോൾ അവർ പണ്ഡിതരെ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഏതാനും പുറങ്ങളുടെ മാത്രം പണ്ഡിതരെന്നും ആർത്തവ പണ്ഡി തരെന്നും, പ്രസവരക്ത പണ്ഡിതരെന്നും ആധുനിക ലോ ക ക്രമത്തെക്കുറിച്ച് അറിവില്ലാത്തവരെന്നുമൊക്കെ വി ളിച്ചു വിളിച്ച് അവരുടെ നേതാക്കൾ അവരുടെ ഹൃദയ ങ്ങളിൽ നിറച്ചതെല്ലാം തീരുന്നത് വരെ ആക്ഷേപിക്കു ന്നു.അവർ യുവാക്കളെ പണ്ഡിതരിൽ നിന്നും അകറ്റുക യും പണ്ഡിതരെയും അവരുടെ സദസ്സുകളെയും കൊ ച്ചാക്കിപ്പറഞ്ഞ് പുച്ഛത്തോടുകൂടി വീക്ഷിക്കുകയും ചെ യ്യുന്നു. അങ്ങനെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും പണ്ഡിതരുടെ യും ഇടയിൽ ഒരു മറ ഉയർന്നുവരികയും ചെയ്യുന്നു.ഇ തിന്റെ പരിണിത ഫലം വളരെ കടുത്തതും തിന്മയേറിയ തുമാണ്. കാരണം ഇക്കൂട്ടർ അവരെ തള്ളിപ്പറയുകയും അവർക്കെതിരിൽ വ്യാജാരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുക യും ചെയ്താൽ അവർ കാര്യങ്ങളെ അളക്കുന്നത് അവ രുടെ ഇച്ഛകളുടെ അളവുകോലു കൊണ്ടാണ്.അവർ തെ റ്റിലേക്ക് വീഴുകയുമാണ്...''[10]

---

[10] അൽ അജ്വിബത്തുൽ മുഫീദ അൻഅസ്ഇലത്തിൽ മനാഹിജിൽ ജദീദ (പേജ് 140) എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ശൈഖ് സാലിഹ് അൽ ഫൗസാനോട് പണ്ഡിതന്മാരുടെ സ്ഥാനം കുറച്ചു കാണുന്നവരെ കുറിച്ച് ചോദിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം പറ യുന്നു: "പണ്ഡിതരെ ബഹുമാനിക്കേണ്ടത് നിർബ്ബന്ധമായ കാര്യമാണ്. കാരണം അവർ പ്രവാചകന്റെ അനന്തരാവകാശികളാണ്. അവരെ കൊച്ചാക്കിക്കാണുന്നത്

ഇത്രയും അവതരിപ്പിച്ചതിൽ നിന്ന് ഉസാമബിൻ ലാദൻ സലഫിയാണോ എന്ന കാര്യത്തിൽ ഇനിയും വല്ല സംശയവുമുണ്ടോ? സലഫിയ്യ അല്ലാത്ത എന്തോ ഒന്നിലേക്കാണ് അദ്ദേഹം ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത് എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമെന്തെങ്കിലുമുണ്ടോ? മാത്രവുമല്ല അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നത് ഖവാരിജുകളുടെയും ആധുനിക ഖവാരിജുകളായ സുറൂറികളുടെയും ശൈലികളിൽ നിന്നും പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നുമാണ്. അദ്ദേഹം ഇത്തരം മാർഗ്ഗങ്ങളിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നതിൽ പ്രമുഖനായ ഒരാളുടെ സ്വാധീനവലയത്തിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മറ്റാരുമല്ല, സയ്യിദ് ഖുതുബ്.

അവരുടെ വിജ്ഞാനത്തെ കൊച്ചാക്കലാകും. അവരെ ചെറുതാക്കിക്കാണിക്കുന്നവൻ അവരല്ലാത്ത മുസ്‌ലിംകളിലുള്ള സർവ്വരേയും ചെറുതാക്കുകയാണ്. മുസ്‌ലിംകളുടെയും ഇസ്‌ലാമിന്റെയും വിജ്ഞാനം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് ഉമ്മത്തിലെ പണ്ഡിതരിലൂടെയാണ്. ആളുകൾ പണ്ഡിതരെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ആരെയാണ് വിശ്വസിക്കുക? പണ്ഡിതരെ അവിശ്വസിച്ചാൽ ഇസ്‌ലാമികപരമായ തീർപ്പുകൾക്കും വിധികൾക്കും, പ്രശ്ന പരിഹാരങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ആരെയാണ് സമീപിക്കുക? അങ്ങനെ ഒരവസരം വന്നാൽഉമ്മത്ത് നശിക്കുകയും ആകെ അനർത്ഥമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ഒരു പണ്ഡിതൻ ശരിയായി അഭിപ്രായം പറഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹത്തിന് രണ്ടു പ്രതിഫലവും, തെറ്റായ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞാൽ ഒരു പ്രതിഫലവും ലഭിക്കും. അബദ്ധത്തിന് മാപ്പു നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യും. പണ്ഡിതരെ അപമാനിച്ചവരും കൊച്ചാക്കിയവരും ശിക്ഷക്ക് സ്വയം തലവെച്ചു കൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ചരിത്രമാണ് ഇതിന് ഏറ്റവും നല്ല സാക്ഷി– കഴിഞ്ഞ കാല ചരിത്രവും, വർത്തമാനകാല ചരിത്രവും.......’’

ആറ്

ബിൻ ലാദനും, സയ്യിദ് ഖുതുബും

ഖവാരിജുകളുടെ പ്രവർത്തന ശൈലിയും ആദർശങ്ങളും സ്വീകരിച്ച് ഭരണകർത്താക്കളെ മതഭ്രംശരെന്ന് വിധിക്കുകയും വിപ്ലവം നടത്താനും മുസ്‌ലിം ഗവൺമെന്റുകളെ മറിച്ചിടാനും ആഹ്വാനം നൽകുകയും ചെയ്ത ഒരു ഈജിപ്ഷ്യൻ എഴുത്തുകാരനും വിപ്ലവ പ്രവർത്തകനുമായിരുന്നു സയ്യിദ് ഖുതുബ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനം നമ്മുടെ കുറെയധികം യുവാക്കളെയും, വിവരമില്ലാത്ത സാമാന്യ ജനങ്ങളെയും,വിവരമുണ്ടെന്ന് സ്വയം അവകാശപ്പെടുന്ന മറ്റു പലരെയും ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ലോകത്ത് ഒരു മുസ്‌ലിം രാഷ്ട്രമോ മുസ്‌ലിം സമൂഹമോ ഇല്ലെന്നും, മുസ്‌ലിംകൾ 'ജാഹിലിയ്യ (ഇസ്‌ലാമിന് മുമ്പുള്ള അജ്ഞാനകാലം) സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് പിന്മാറണമെന്നുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഹ്വാനം മുസ്‌ലിംകൾ സ്വയം സംഘടിക്കുകയും ഭരണാധികാരികൾക്കെതിരിൽ യുദ്ധം നയിക്കുകയുംഅവരെ മറിച്ചിടുകയും വേണം.അദ്ദേഹം ഖുർആനിന്റെ വ്യാഖ്യാനമായ 'ഫീ ളിലാലിൽ ഖുർആൻ' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നു:'തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമത്തിനുസ

രിച്ച് ഭരിക്കുകയും മുസ്‌ലിംകളുടെ ഇസ്‌ലാമിക നിയമ വ്യവസ്ഥ നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു മുസ്‌ലിം രാഷ്ട്രം ഈ ഭൂമുഖത്ത് ഇല്ല'[1].

സയ്യിദ് ഖുതുബ് തന്റെ 'അവ്‌ലായിയത്തുൽ ഹർക്കതിൽ ഇസ്‌ലാമിയ' (പേജ്:110) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിക സമൂഹങ്ങളെ തക്ഫീർ ചെയ്തതിനെ വ്യതിചലിച്ച കക്ഷിയായ ഇഖ്‌വാനുൽ മുസ്‌ലിമീന്റെ നേതാക്കളിലൊരാളായ യൂസുഫുൽ ഖറളാവി സാധൂകരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് രക്തസാക്ഷിയായ സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. ഇവയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാന ചിന്തകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ പുസ്തകം.ഈ ചിന്തകളാകട്ടെ ചില സമൂഹങ്ങളെ മുഴുവൻ തക്ഫീർ ചെയ്തതിനെ ന്യായീകരിക്കുന്നു.... സമൂഹത്തോടുള്ള എല്ലാ വൈകാരിക ബന്ധങ്ങളും ശിഥിലമാക്കി മറ്റുള്ളവരുമായുള്ള എല്ലാ കെട്ടു പാടുകളും പൊട്ടിച്ച്, മൊത്തം മനുഷ്യരാശിക്കെതിരായിത്തന്നെ വിനാശകരമായ ഒരു ജിഹാദിന് ആഹ്വാനം നൽകിയത് ഇതായിരുന്നു. സൗമ്യതയും ദാക്ഷിണ്യവും ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരെയും പുച്ഛത്തോടെ മണ്ടൻമാരെന്നും പടിഞ്ഞാറൻ സംസ്കാരത്തിനു മുന്നിലെ പരാജയവാദികളെന്നും വിളി

[1] ഫീ ളിലാലിൽ ഖുർആൻ (4/2122)

ച്ചു.ഇത് വളരെ വ്യക്തമായ രീതിയിൽ‘ഫീളിലാലിൽ ഖുർആൻ’ എന്ന ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനത്തിലും ‘മആലിം ഫിത്തരീഖ്’ എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ രണ്ടാം പതിപ്പിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതിലെ സിംഹഭാഗവും ‘അളളിലാലി’ൽ നിന്നും ‘അൽ ഇസ്‌ലാം വമുശ്ഖിലത്തിൽ ഹദാറ’ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നിന്നും മറ്റുള്ളവയിൽ നിന്നു എടുത്തതാണ്….’

അതുപോലെ ഫരീദ് അബ്ദുൽ ഖാലിഖ് (ഇഖ്‌വാനുൽ മുസ്‌ലിമീന്റെ ഒരു നേതാവ്) ഇതിനെ തന്റെ‘അൽ ഇഖ്‌വാനുൽ മുസ്‌ലിമൂൻ ഫീ മീസാനിൽ ഹഖ്’ (പേജ്: 115) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും സാധൂകരിക്കുന്നുണ്ട്: ‘തക്ഫീറിന്റെ തത്വശാസ്ത്രം ഉടലെടുത്തത് ഇഖ്‌വാനിന്റെ പ്രവർത്തകരായ, അമ്പതുകളുടെ അവസാനത്തിലും അറുപതുകളുടെ തുടക്കത്തിലും തടവിലാക്കപ്പെട്ട, യുവാക്കളിൽ നിന്നാണ്. അവരെല്ലാവരും രക്തസാക്ഷിയായ സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെ ആദർശവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്തുകളും വഴി സ്വാധീനിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. സമൂഹം ജാഹിലിയ്യത്തിൽ പെട്ടുപോയിരിക്കുകയാണെന്ന് അവർ ഇതിൽ നിന്നും കണ്ടെത്തി. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചു തന്നതിലൂടെ ഭരണം നടത്താത്തതുമൂലം ഭരണാധികാരികൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഹാകിമിയ്യത്തി(പരമാധികാരം)നെ ഉപേക്ഷിച്ചതായും ഇത്തരം ഭരണത്തിൽ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന ഭരണീയരെ അദ്ദേഹം തക്ഫീർ ചെയ്തതായും അവർ മന

സ്സിലാക്കി.’

സയ്യിദ് ഖുതുബ് ഏകദേശം ഒരുദശകത്തോളം തടവിൽ കഴിയുകയും അവസാനം ഈജിപ്ഷ്യൻ പ്രസിഡന്റായിരുന്ന ജമാൽ അബ്ദുന്നാസിർ അദ്ദേഹത്തെ 1966 ൽ വധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒട്ടനവധി ഹൃദയങ്ങളിൽ ലഹളയുടെയും വിപ്ലവത്തിന്റെയും വിത്തുകൾ വിതച്ചതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം അദ്ദേഹത്തിനു തന്നെയാണ്; ഈ വിത്തുകൾ വളർന്നാണ് ഭീകരതയുടെയും കൊലപാതകങ്ങളുടെയും നാശത്തിന്റെയും പരമ്പരകൾ തന്നെ വളർന്നു പന്തലിച്ചത്. സയ്യിദ് ഖുതുബിനെ സംബന്ധിച്ച് പണ്ഡിതർ പറഞ്ഞത് എന്താണെന്ന് ഇവിടെ നാം പ്രതിപാദിക്കാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയങ്ങൾ ഉസാമ ബിൻ ലാദന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരുടെയും രൂപീകരണത്തിൽ നിസ്സീമമായ പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ശൈഖ് റബീഉബ്നു ഹാദീ എഴുതിയ ‘അൽ അവാസിം മിമ്മാ ഫീ കുതുബ് സയ്യിദ് ഖുതുബ് മിനൽ ഖവാസിം’എന്ന പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ച് മുഹദ്ദിഥും ഇമാമുമായ മുഹമ്മദ് നാസിറുദ്ദീൻ അൽബാനി നടത്തിയ അഭിപ്രായ പ്രകടനത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: ‘സയ്യിദ് ഖുതുബിനെ ഖണ്ഡിക്കാൻ താങ്കൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച എല്ലാം സത്യവും ശരിയുമാണ്.‘ഇസ്ലാമിക പാരമ്പര്യം’ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നിന്നും ഏതെങ്കിലും ഒരു

ഭാഗം വായിച്ച ആർക്കും താങ്കളുടെ ഈ ഖണ്ഡനത്തി
ലൂടെ സയ്യിദ് ഖുതുബിന് ഇസ്‌ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാന
കാര്യങ്ങളിലോ, അനുബന്ധ കാര്യങ്ങളിലോ യാതൊരു
വിവരവുമില്ലായിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാകും. സഹോദര
നായ റബീഅ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്നുള്ള
വ്യതിചലനവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവരമില്ലായ്മയും പു
റത്തു കൊണ്ടുവരാനും അത് വിശദീകരിക്കുവാനും ഉ
ള്ള കർത്തവ്യം സഫലമാക്കിയതിന്റെ പേരിൽ അല്ലാ
ഹു ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിഫലം നൽകി താങ്കളെ അനുഗ്ര
ഹിക്കുമാറാകട്ടെ.'

ശൈഖ് ഇബ്നുൽ ഉസൈമീനോട് ചോദിക്കപ്പെ
ട്ടു.'സുന്നത്ത് പിൻപറ്റുന്ന ഒരു യുവാവിനോട് സയ്യിദ്
ഖുതുബിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ –പ്രത്യേകിച്ച് 'ഖുർആന്റെ
തണലിൽ', 'വഴിയടയാളങ്ങൾ' എന്നിവ– വായിക്കാനാ
വശ്യപ്പെടുകയും, അവയിലുള്ള വ്യതിചലനത്തെക്കുറി
ച്ച് മുന്നറിയിപ്പു നൽകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരാ
ളെക്കുറിച്ച് താങ്കളുടെ അഭിപ്രായം എന്താണ്?'അദ്ദേഹം
പ്രതിവചിച്ചു.'എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ–താങ്കളെ അല്ലാ
ഹു അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ–ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവോടും,
അവന്റെ ദൂതനോടും, മറ്റു മുസ്‌ലിം സഹോദരന്മാരോ
ടും ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവരാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ പൂർവ്വി
കന്മാർ എഴുതിയ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനവും മറ്റു ഗ്രന്ഥ
ങ്ങളും വായിക്കുന്നത് പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു കൊള്ളട്ടെ.

ഈ പുസ്തകങ്ങൾ കൂടുതൽ അനുഗ്രഹീതവും, കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ടതും ഇന്നത്തെ പുസ്തകങ്ങളേക്കാൾ എന്തുകൊണ്ടും നല്ലതുമാണ്. സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വലിയ അപകടങ്ങൾ പതിയിരിക്കുന്നുണ്ട്– അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് മാപ്പു നൽകട്ടെ. അതിൽ ഏറ്റവും അപകടകരമായത് ‘ഇസ്തിവാ’ (അല്ലാഹു അവന്റെ പ്രൗഢിക്ക് യോജിച്ച തരത്തിൽ സിംഹാസനത്തിൽ ആരോഹണം ചെയ്തു എന്നത്) ഇതിനെക്കുറിച്ചും താഴെക്കൊടുത്ത ആയത്തിനെ കുറിച്ചുമുള്ള വ്യാഖ്യാനമാണ് ‘പറയുക; കാര്യം അല്ലാഹു ഏകനാകുന്നു’ (സൂറഃ അൽ ഇഖ്‌ലാസ്:1). മാത്രവുമല്ല നബിമാരിൽ ഒരാളെ സംബന്ധിച്ച വിവരണത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് യോജിക്കാത്ത ചില പരാമർശങ്ങളുണ്ട്.’ [2]

നമ്മുടെ ശൈഖ് ആയ മുഖ്ബിൽ ഇബ്നു ഹാദീ അൽ വാദിഈയോട് സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെ കൃതികൾ വായിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ച് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി:

മതവിദ്യാർത്ഥികളായ ചിലർ തുടക്കക്കാരോട് ‘ഫീ ളിലാലിൽ ഖുർആൻ’ എന്ന കൃതി വായിക്കുവാനും അത് വീട്ടിൽ സൂക്ഷിക്കാനും പറയുന്നതിനെ കുറിച്ച് താങ്കളെന്തു പറയുന്നു? ഗ്രന്ഥകാരൻ വഹ്ദത്തുൽ വുജൂദ് (സ

[2] ശൈഖ് ഇബ്നുൽ ഉസൈമീൻ തന്നെ ഹി:24/4/1421ൽ പരിശോധിച്ച തന്റെ അഖ്‌വാലുൽ ഉലമാഅ് ഫീ ഇബ്താൽ ഖവാഇദ് വ മഖാലാത് അദ്നാൻ അറൂർ എന്ന കാസറ്റിൽ നിന്ന്.

ഷ്ടാവിന്റെയും സൃഷ്ടിയുടെയും അസ്തിത്വം ഒന്നുതന്നെയാണെന്ന വിശ്വാസം)ൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനാണെന്ന കാര്യം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചാൽ ‘ഫത്ഹുൽ ബാരി’ യിലും‘ശർഹുൽ മുസ്ലിമി’ ലും ‘രിയാളുസ്സ്വാലിഹീനി’ ലും അബദ്ധങ്ങളുണ്ടെന്നും അതിനാൽ സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മാത്രം വായിക്കാതെ ഇവയെല്ലാം വായിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് അവൻ ചോദിക്കും.അപ്പോൾ സയ്യിദ് ഖുതുബ് വഹ്ദത്തുൽ വുജൂദിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണെന്ന് മറുപടി പറയും.മറ്റെന്ത് അബദ്ധമാണുള്ളതെന്ന് അവൻ വീണ്ടും ചോദിക്കും–അത് ഖണ്ഡിക്കാൻ മാത്രം വലിയ ഒരു കാര്യമല്ല എന്ന മട്ടിൽ. അതുകൊണ്ട് താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് ശരിയാണോ? (i) വിദ്യാർത്ഥികളോട് ഈ പുസ്തകം വായിക്കാനാവശ്യപ്പെടുന്നത്; (ii) സയ്യിദ് ഖുതുബിനെ വിശ്വാസ കാര്യത്തിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിഴവുകളുടെയും അറിവിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പദവിയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ അന്നവവീ (മ: 676ഹി) ഇബ്നു ഹജർ(മ: 852ഹി) തുടങ്ങിയ ഇമാമുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെടുത്തുന്നത്.’

അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു: സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെ ‘ഫീളിലാലിൽ ഖുർആൻ’ എന്ന ഗ്രന്ഥവും മറ്റ് കൃതികളും ഒട്ടും തന്നെ വായിക്കാതിരിക്കുക എന്നതാണ് എന്റെ ഉപദേശം. കാരണം ‘ജമാഅത്തു തക്ഫീറി’ൽ (പാ

പങ്ങൾ കാരണമായി മുസ്‌ലിംകൾക്ക് മതഭ്രംശം സംഭവിക്കും എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന ആളുകൾ)നിന്നുള്ള ചിലയാളുകളും അതിന്റെ ആദർശങ്ങളുൾക്കൊള്ളുന്ന ചില യുവാക്കളും സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെ കൃതികളുടെ നേരിട്ടുള്ള ഫലമായിരുന്നു.സയ്യിദ് ഖുതുബ് അറിയപ്പെട്ടത് ഒരു എഴുത്തുകാരൻ എന്ന നിലക്കാണ്; ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാവ് എന്ന നിലയിലല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീർ –അദ്ദേഹം തന്നെ ഏറ്റു പറഞ്ഞതുപോലെ– പതിനൊന്നു കൊല്ലം അവിശ്വാസിയായി ജീവിച്ച ഒരാളുടെ തഫ്സീറാണ്.പിന്നെയെങ്ങനെ അതൊരു തഫ്സീർ ആകും?’ [3]

ശൈഖ് സ്വാലിഹ് അൽ ഫൗസാനോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു ‘‘അദ്ദേഹം (അദ്നാൻ അരൂർ) പറഞ്ഞു: ‘എന്തുകൊണ്ടാണ് നമസ്കാരം ഉപേക്ഷിക്കുന്നവൻ അവിശ്വാസിയാണ് എന്ന് ഇമാം അഹ്മദ് പറഞ്ഞിട്ടും അദ്ദേഹത്തെ ശകാരിക്കുകയോ അതിൽ തെറ്റു കാണുകയോ ചെയ്യാത്തത്? അതേ സമയം സയ്യിദ് ഖുതുബിനെ ഇങ്ങനെയുള്ള ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ(അതായത് മുസ്‌ലിം സമൂഹങ്ങളെ തക്ഫീർ ചെയ്യുന്ന അഭിപ്രായം) പറഞ്ഞതിന് വളരെയധികം പഴി പറയുകയും ചെയ്യുന്നു’. അതുകൊണ്ട് നാം പറയുന്നു: ഇയാൾ (അതായത് സയ്യിദ് ഖുതുബ്) മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തെ തക്ഫീർ ചെയ്തു, പ

(3) അബൂ അബ്ദുർറഹ്മാൻ മുഖ്ബിൽ ഇബ്നു ഹാദീ അൽ വാദിഈയുടെ ‘ഫദാഇഹ് വ നസാഇഹ്’ (പേ:63–67)

ക്ഷെ ഇമാം അഹ്മദ് മറ്റു പലരിലും (അതായത് ഭൂരിഭാഗം ആളുകളും നമസ്കരിക്കാത്തവരാണ് എന്നർത്ഥം) കുഫ്റ് ആരോപിച്ചിട്ടും അദ്ദേഹത്തെ കുറ്റം പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇതിനെപ്പറ്റി താങ്കൾ എന്തുപറയുന്നു?''

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:'പ്രമാണങ്ങളെ കുറിച്ചും അതിൽ നിന്നും തെളിവുകൾ വേർതിരിച്ചെടുക്കുന്ന രീതിയെ കുറിച്ചും അറിയുന്ന ഒരു പണ്ഡിതനാണ് ഇമാം അഹ്മദ്. സയ്യിദ് ഖുതുബാകട്ടെ അറിവോ ധാരണയോ ഇല്ലാത്തയാളാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് പ്രമാണങ്ങളുടെ പിൻബലവുമില്ല. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഇമാം അഹ്മദിനെയും സയ്യിദ് ഖുതുബിനേയും തുലനം ചെയ്യുന്നതു തന്നെ അന്യായമാണ്. (കാരണം നമസ്കാരം ബോധപൂർവ്വം ഉപേക്ഷിക്കുന്നയാളെ സംബന്ധിച്ച് പറഞ്ഞതിന് ഖുർആനിൽ നിന്നും സുന്നത്തിൽ നിന്നും ധാരാളം തെളിവുകൾ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ ഇമാം അഹ്മദിന് സാധിക്കും. അതേസമയം സയ്യിദിനാകട്ടെ, മുസ്ലിംകളെ പൊതുവായി തക്ഫീർ ചെയ്തതിന് ഒരൊറ്റ തെളിവുമില്ല. മാത്രമല്ല, തെളിവ് അദ്ദേഹം പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് എതിരാണ് താനും.)'

വീണ്ടും അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി: 'അതു പോലെത്തന്നെ അദ്ദേഹം (അദ്നാൻ അരൂർ) പറയുന്നു: 'മൻഹജിന്റെ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സയ്യിദ് ഖുതുബ് പറഞ്ഞ രീതിയിൽ പറഞ്ഞ ആരെയും എനിക്കറിയില്ല.

അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുള്ളതിൽ ഭൂരിഭാഗവും ശരിയാണു താനും'. അദ്ദേഹത്തോട് (അരൂരിനോട്) ഈ പ്രസ്താവനയെപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ മറുപടി ഇതാണ്: 'മിൻഹാജ്' എന്ന വാക്കു കൊണ്ട് ഞാനർത്ഥമാക്കുന്നത് നവീകരണ പ്രക്രിയകൾ, തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ, കൊലപാതകങ്ങൾ തുടങ്ങിയ സംഗതികളാണ്. 'അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത്' എന്നത് കൊണ്ട് ഞാനുദ്ദേശിച്ചത് അൻപതുകളാണ്.'

അപ്പോൾ അല്ലാമ സ്വാലിഹ് ഇബ്നു ഫൗസാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു:'അദ്ദേഹം (അരൂർ) കാര്യങ്ങളെ കുറിച്ച് ബോധവാനല്ല. നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം–അല്ലാഹുവിനു സ്തുതി– അദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പും സയ്യിദ് ഖുതുബിന് ശേഷവുമുള്ള പണ്ഡിതരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ എതിർത്തിരുന്നുവെന്ന് നമുക്കറിയാം.'[4]

മാധ്യമരംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്ന ചിലർക്കു പോലും ഉസാമബിൻ ലാദൻ സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പുള്ള ഖവാരിജുകളുടെയും ആദർശത്തിലാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത് എന്നറിയാം. താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഭാഗം സലഫീ പ്രസിദ്ധീകരണ വിഭാഗത്തിലെ പത്രാധിപസംഘം സമാഹരിച്ചെടുത്ത 'സയ്യിദ്

(4) അഖ്‌വാലുൽ ഉലമാഅ് ഫീ ഇബ്ത്വാൽ ഖവാഇദ് വ മഖാലാത് അദ്നാൻ അറൂർ എന്ന കാസറ്റിൽ നിന്ന്.

ഖുതുബിന്റെ സിദ്ധാന്തത്തെ കുറിച്ച് പാശ്ചാത്യ പത്രമാധ്യമങ്ങളിൽ വന്ന സൂചനകൾ' എന്ന ഒരു ലേഖനത്തിൽ നിന്ന് എടുത്തതാണ്.

'അല്ലാഹുവിനാണ് സർവ്വസ്തുതിയും, തിരുദൂതർക്ക് സമാധാനവും പ്രാർത്ഥനയും ഉണ്ടാവട്ടെ. തുടരട്ടെ: ഇത് സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെയും ചില വ്യക്തികളുടെ മേൽ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള സ്വാധീനത്തെയും പറ്റി ചില അമുസ്ലിം പത്രപ്രവർത്തകർ മാധ്യമങ്ങളിൽ വ്യാപകമായി കൊടുത്തകാര്യങ്ങളുടെ ഒരു കൊച്ചുസംഗ്രഹമാണ്. ഇതിനെക്കുറിച്ച് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുള്ള വളരെ പ്രാധാന്യപ്പെട്ട ഒരു കാര്യം എന്തെന്നാൽ താഴെക്കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വസ്തുതകൾ ഇത് സംബന്ധമായി നമുക്കുള്ള വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രാഥമിക ഉറവിടങ്ങളല്ല. മറിച്ച്, സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെ നൂതനവും തീവ്രവാദ പരവുമായ സിദ്ധാന്തങ്ങളിലെ അപകടങ്ങളെ കുറിച്ചും, രാഷ്ട്രങ്ങളെ അസ്ഥിരമാക്കുന്നതിലും മുസ്ലിം സമൂഹങ്ങളെ ഒന്നാകെ ഭ്രഷ്ട് കൽപിക്കുന്നതിലും മുസ്ലിം ഭരണകൂടങ്ങൾക്കും മുസ്ലിംകൾക്കും എതിരായി ജിഹാദ് നടത്തുന്നതിലുമുള്ള ഈ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ പങ്കിനെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങൾ വർഷങ്ങളായി വിശദീകരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ ദൃഢീകരണം മാത്രമാണിത്.

പശ്ചാത്തലം:

വളരെയധികം ജനപ്രീതിയും പ്രചാരവും ലഭിച്ച 'പ്രാഥമിക ഖുതുബിസം' (Elementary Qutbism) 'മധ്യമ ഖുതുബിസം' (Inter-mediate Qutbism) എന്നീ ലേഖനങ്ങളിൽ ഖുതുബിന്റെ തത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെ സൈദ്ധാന്തിക കാഠിന്യത്തെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശരീഅത്ത് നിയമവാഴ്ച പൂർണ്ണമായി നടപ്പാക്കാത്തതിനാൽ സയ്യിദ് ഖുതുബ് എല്ലാ സമകാലീന മുസ്‌ലിം സമൂഹങ്ങളെയും മതഭ്രഷ്ടരായി കണക്കാക്കിയ കാര്യവും വളരെ വിശദമായി ഞങ്ങൾ അതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്തൻ ചിന്താഗതിയിൽ ഊന്നിയ അബദ്ധധാരണ മൂലം 'കലിമത്തിന്റെ' അർത്ഥം തെറ്റായി മനസ്സിലാക്കുകയും 'അൽ ഹാകിമിയ്യ' (നിയമ നിർമ്മാണം നടത്താനുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ അവകാശം)യുടെ ആശയത്തിൽ മാത്രം അതിനെ വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം എത്തിച്ചേർന്ന വിചിത്രമായ നിഗമനം 'എല്ലാ സമകാലീന മുസ്‌ലിം സമൂഹങ്ങളും അവിശ്വാസികളാണ്' എന്നാണ്. കാരണമായി പറയുന്നത് അവരുടെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ തുറകളിലും ശരീഅത്ത് നിയമം പൂർണ്ണമായും നടപ്പിലാക്കിയില്ല എന്നതും, അല്ലാഹുവിന് മാത്രം അവകാശപ്പെട്ട നിയമ നിർമ്മാണാധികാരം അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് എടുത്തുമാറ്റി എന്നതുമാണ്. ഇത് മുസ്‌ലിം ഭരണകൂടങ്ങളെയും, മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തെയും

ഒന്നൊഴിയാതെ തക്ഫീർ ചെയ്ത ശേഷം അവർക്കെതി
രായി ഒരു കുടിലമായ ജിഹാദിന് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന
അവസ്ഥവരെ കൊണ്ടു ചെന്നെത്തിച്ചു എന്ന് ഞങ്ങൾ
നേരത്തേതന്നെ വിശദീകരിച്ചിരുന്നു.കൈറോയിലെ കെ
ട്ടിടങ്ങൾ തകർക്കാനും നരമേധം നടത്താനും അദ്ദേഹം
വായനക്കാരായ തന്റെ അനുയായികളെ ആഹ്വാനം ചെ
യ്യുന്നതിൽ നിന്നും അതാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്– അദ്ദേ
ഹത്തിന്റെ അവസാനകാല കൃതിയായ ‘ലിമാദാ അത്
ദാമൂനീ’യിൽ കാണുന്നത് പോലെ.

അൻപതുകളുടെ അവസാനത്തിലും അറുപതുക
ളുടെ തുടക്കത്തിലും തുടങ്ങിയ ഈ നശീകരണ പ്ര
സ്ഥാനം ക്രമേണ മുസ്ലിം ലോകത്ത് പടർന്നു പന്തലി
ച്ചു. ഇതിന്റെ പ്രധാന കേന്ദ്രങ്ങൾ ഉത്തരാഫ്രിക്ക, ജോർ
ദ്ദാൻ,സിറിയ എന്നീ രാജ്യങ്ങളായിരുന്നു.സയ്യിദ് ഖുതു
ബിന്റെ ആദർശവും, ഹസനുൽ ബന്നയുടെ സാഹോദ
ര്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേരത്തേയുള്ള കർമ്മ പദ്ധതിയു
ടെ ആഴവും ഒത്തുചേർന്നപ്പോൾ അതിൽ നിന്ന് ഒരുപാ
ട് ഛിന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപം കൊണ്ടു തക്ഫീർ വൽ
ഹിജ്റ, ജമാഅത്തുൽ ജിഹാദ് പോലെയുള്ളവ. അവരു
ടെ തത്വമാകട്ടെ, സയ്യിദ് ഖുതുബ് ആഹ്വാനം ചെയ്ത ത
രത്തിലുള്ള നശീകരണ ജിഹാദ് ആണ്.

സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെ മതപരമായ പശ്ചാത്തലം
‘അശ്അരീ’ ആണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഖുർആൻ വ്യാ

ഖ്യാനമായ 'ഫീ ളിലാലിൽ ഖുർആൻ' വായിക്കുന്ന ആർക്കും മനസ്സിലാക്കൻ സാധിക്കുന്നതാണ് ഇതു തന്നെയാണ് സയ്യിദ് ഖുതുബ് 'സലഫിയ്യ'യുടെയും വഹാബിസത്തിന്റെയും ആളാണെന്ന് പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പത്രപ്രവർത്തകരുടെയും ചില സൂഫികളുടെയും വാദത്തെ ഖണ്ഡിക്കാനുള്ള ശക്തമായ തെളിവ്; അവർ വിവരമില്ലാത്തതു കൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ പറയുന്നതെങ്കിൽ പോലും. അദ്ദേഹത്തെ ഇബ്നുതൈമിയ്യയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നത് തീർത്തും തെറ്റാണ്. കാരണങ്ങൾ വഴിയെ പറയും. ഹാകിമിയ്യയുടെയും തക്ഫീറിന്റെയും ഖുറൂജിന്റെയും (വിപ്ലവം) സ്വന്തം സിദ്ധാന്തങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതിനായി ഖുതുബ് ഇബ്നു തൈമിയ്യയുടെ വീക്ഷണങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയായിരുന്നു.

കഴിഞ്ഞ അൻപതു വർഷങ്ങളായി, മേൽക്കുമേൽ അത്യാപത്തു വരുത്തിവയ്ക്കുന്ന, പ്രവാചകരുടെ മാർഗ്ഗത്തിന് തീർത്തും എതിരായ, വിനാശകരമായ ഈ മനോഗതിയിൽ നിന്ന് മുസ്ലിംകളെ മോചിപ്പിക്കാനായി സലഫികൾ 'ഖുതുബീ വിചാരണ' ആരംഭിച്ചതു മുതൽ തന്നെ അവരെ'ശിങ്കിടി'കളെന്നും 'പാവകൾ' എന്നും മറ്റും വിളിച്ച് പരിഹസിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒരു സിദ്ധാന്തമെന്ന നിലക്കും, വിചാരധാരയെന്ന നിലക്കുമുള്ള 'ഖുതുബിസ'ത്തിന്റെ അസ്തിത്വം ശക്തമായി നിരാകരിക്കപ്പെട്ടു. സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെ സഹോദരനായ മുഹമ്മദ് ഖുതു

ബിന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ ചില പൊയ്രൂപങ്ങൾ നിലനിൽക്കുകയും യുവാക്കളെ സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെ ആശയം കൊണ്ട് മസ്തിഷ്കപ്രക്ഷാളനം നടത്തുകയും അതേ സമയം തന്നെ ശക്തമായ അടിത്തറയുള്ള വിജ്ഞാന ഭണ്ഡാരങ്ങളായ ശൈഖ് അൽബാനി, ശൈഖ് ഇബ്നു ബാസ് എന്നിവരെപ്പോലെ സുന്നത്തിലടിയുറച്ച ഇമാമുകളെ കളിയാക്കുകയും കൊച്ചാക്കിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്തു.

വാസ്തവത്തിൽ, സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെയും അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളെയും പറ്റി കൂടുതൽ അറിവുള്ളത് അമുസ്ലിംകൾക്ക് തന്നെയാണെന്ന് ഞങ്ങൾ തറപ്പിച്ച് പറയുന്നു. മുസ്ലിംകളാകട്ടെ, അവർ ഒന്നുകിൽ സയ്യിദ് ഖുതുബ് എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന ആ മനുഷ്യന്റെ അസ്തിത്വത്തെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധ്യാപനങ്ങളുടെയും രചനകളുടെയും അസ്തിത്വത്തെയും അയാൾ മൂലം വിഷമയരാക്കപ്പെട്ട വ്യക്തികളുടെയും, അയാളുടെ ആദർശം പഠിപ്പിക്കുന്നവരുടെയും അസ്തിത്വത്തെയും നിഷേധിക്കും; അതല്ലെങ്കിൽ സയ്യിദ് ഖുതുബിനെ നെഞ്ചേറ്റി, ‘ഇമാം’ എന്നും, ‘ശഹീദ്’ എന്നും മറ്റും വിശേഷിപ്പിച്ച് ഊതി വീർപ്പിച്ച മേൽവിലാസം ചാർത്തും. അതാകട്ടെ കപടതയുടെ സത്തയും, ഇസ്ലാമിന്റെ നശീകരണ ഹേതുവുമായ കാര്യമാണ്. മതനിന്ദയ്ക്ക് കാരണമാവുന്നതും നവീനവും തീവ്രവാദപരവുമായ ആശയങ്ങളെ മതത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നത് മത

ത്തെ നശിപ്പിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗമായിട്ടാണ്. ആദ്യകാല മുസ്ലിംകളിൽ ഒരാളായിരുന്ന ഇബ്രാഹിം ഇബ്നു മയ്സറ പറഞ്ഞതുപോലെ‘ആരെങ്കിലും ഒരു ബിദ്അത്തുകാരനെ ബഹുമാനിച്ചാൽ അവൻ ഇസ്ലാമിന്റെ നശീകരണത്തെ സഹായിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്’.ഇക്കാരണത്താലാണ് നവീനാശയങ്ങൾ മതത്തിലേക്ക് പകർത്തുന്ന സംഘങ്ങൾ –പ്രത്യേകിച്ച് ഖുതുബികൾ– ഇസ്ലാമിന്റെ നാശത്തിനും,ഇസ്ലാമിന്റെ മനോഹാരിതയ്ക്ക് ആപത്താകുന്നതിനും, അതിന്റെ നിഷ്കളങ്കതയെ മലിനമാക്കുന്നതിനും, ജനങ്ങളെക്കൊണ്ട് സമൂഹത്തിൽ അസ്വീകാര്യമായ കാര്യങ്ങൾക്ക് പടയൊരുക്കം നടത്തി, മുസ്ലിം വിരുദ്ധരുടെ പ്രചരണ പരിപാടികൾക്ക് ആക്കം കൂട്ടാൻ സഹായിക്കുന്നതിനും കാരണക്കാരാകുന്നത്.

ഇസ്ലാമിനെക്കുറിച്ച് യാതൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത മഹാഭൂരിപക്ഷം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഇന്നത്തെ അമുസ്ലിംകൾ മുഹമ്മദ് നബിയുടെ ഇസ്ലാമിനെ കാണുന്നില്ല; സ്വഹാബിമാരുടെ ഇസ്ലാമിനെ കാണുന്നില്ല; അവരെ തുടർന്നുവന്ന തലമുറയുടെയും ഇസ്ലാമിനെ കാണുന്നില്ല.അവർ കാണുന്നത് നവീനവാദികളുടെയും തീവ്രവിപ്ലവകാരികളുടെയും ഇസ്ലാമിനെയാണ്. ഈ പറയപ്പെട്ട കൂട്ടർ പ്രവാചകന്മാരുടെ പാതയിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ച് ബഹുദൂരം മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു. സയ്യിദ് ഖുതുബിനെയും ഹസനുൽ ബന്നയെയും ഉസാമ ബിൻലാദനെയും പോലുള്ളവരെയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.നവീ

നവോദക്കാരുടെ ആദർശപരമായ ഗവേഷണങ്ങളുടെ ഉപോൽപന്നമാണ് ഇവർ– ഇവരെല്ലാം ഇസ്‌ലാമിന്റെ കൊടിക്കൂറ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് ഇസ്‌ലാമിനെ മഹത്വവൽക്കരിക്കയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന ഭാവേന ഉള്ളിൽ നിന്ന് നശിപ്പിക്കുന്നവരാണ്.

താഴെകൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഉദ്ധരണികളിൽ ഖുതുബിന്റെ വാദങ്ങളെക്കുറിച്ച് സൂചനകളും, അപഗ്രഥനങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ലേഖനം മുന്നോട്ടു പോകുമ്പോൾ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെയും, അയഥാർത്ഥ സംഭവങ്ങളെയും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്ന ദിക്കുകളിൽ ആവശ്യമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

പടിഞ്ഞാറൻ പത്രങ്ങൾ സയ്യിദ് ഖുതുബിനെക്കുറിച്ച്:

1. ജൂഡിത്ത് ഷുലെവിറ്റ്സ്, ‘ചില ആശയങ്ങളെ തിരിച്ചു വായിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു’:(ന്യൂയോർക്ക് ടൈംസ് ഒക്ടോബർ 21, 2001)

‘.... സാഹിത്യ വിമർശകർക്ക് ചരിത്രത്തിന്റെ രക്തപങ്കിലമായ അരങ്ങിൽ പങ്കില്ല എന്ന്സംശയിക്കുന്ന ആരെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ അവർക്ക് സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെ ഉദാഹരണം ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മതിയാകുന്നതാണ്. 1906 ൽ ഈജിപ്തിൽ ജനിച്ച സയ്യിദ് ഖുതുബ്, ഇസ്‌ലാമിന് വേണ്ടി സ്വയം സമർപ്പിക്കുന്നത് വരെ, സർവ്വകലാശാലാ വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ച, പാശ്ചാത്യശൈലിയിലുള്ള സാഹിത്യ വി

മർശകനായിരുന്നു.അദ്ദേഹം അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ രണ്ടുവർഷം താമസിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ അധഃപതനമായ ജീവിതശൈലി കാണുകയും ചെയ്തതിനു ശേഷമാണ് അദ്ദേഹം ഇസ്ലാമിലേക്ക് തിരിഞ്ഞത്. ജമാൽ അബ്ദുന്നാസർ അദ്ദേഹത്തെ മറ്റു മുസ്ലിം തീവ്രവിപ്ലവകാരികളുടെ കൂടെ 1966ൽ തൂക്കിലേറ്റി.ഖുതുബിന്റെ തീവ്രവാദ മത-രാഷ്ട്ര സിദ്ധാന്തങ്ങൾ സൗദി അറേബ്യയിലെ പ്രതിപക്ഷ മുസ്ലിംകളെ നേരിട്ടു സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. അൾജീരിയയിലെ സാൽവേഷൻ ഫ്രണ്ട്, പലസ്തീനിലെ ഹമാസ്, ഈജിപ്ത്, ജോർദ്ദാൻ, ഇറാഖ്, ലെബനോൻ എന്നിവിടങ്ങളിലെ മുസ്ലിം ബ്രദർഹുഡ്, 1993ലെ വേൾഡ് ട്രേഡ് സെന്റർ ബോംബിങ്ങുമായി ബന്ധമുണ്ടെന്ന് കരുതുകയും പല പ്രാവശ്യവും നടക്കാതെ പോയ ഭീകരാക്രമണ ഗൂഢാലോചനകളിൽ ഉൾപ്പെടുകയും അതിനാൽ ജയിലിലാവുകയും ചെയ്ത ഈജിപ്തിലെ പുരോഹിതൻ അബ്ദുൽ റഹിമാൻ, ഇറാനിയൻ വിപ്ലവം വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ സുപ്രധാന പങ്ക് വഹിച്ച ഇറാനിയൻ എഴുത്തുകാരൻ അലി ശരീഅത്തി, തുടങ്ങിയ ആളുകളും പ്രസ്ഥാനങ്ങളും സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെ കൃതികളിൽ നിന്ന് പ്രചോദനമുൾക്കൊണ്ടവരാണ്.

ഖുതുബിന്റെ കേന്ദ്രതത്വം ‘ജാഹിലിയ്യ’ ആണ്. ഇസ്ലാമിന്റെ പാരമ്പര്യ ചിന്താസരണിയിൽ ഇത് മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)ക്ക് ഖുർആൻ ലഭിക്കുന്നതിന്റെ മുമ്പുള്ള അ

റേബ്യൻ ചരിത്രത്തിലെ ഇരുണ്ട കാലഘട്ടമാണ്. പക്ഷെ ഖുതുബ് ഇതിന്റെ നിർവ്വചനം മാറ്റി ആത്മീയമായ ഒരു തരം വൈക്ലബ്യം എന്ന് തിരുത്തി പറഞ്ഞു- അതായത് യഥാർത്ഥ ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്ന് വഴിപിഴച്ചു പോകൽ തന്നെ. മനുഷ്യനെ ദൈവത്തേക്കാൾ ഉയരത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന ഏതൊരു രാഷ്ട്രീയ പ്രത്യയശാസ്ത്രവും –അത് പ്രാതിനിധ്യ ജനാധിപത്യമാകട്ടെ കമ്യൂണിസമാകട്ടെ– അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ജാഹിലിയ്യത്തല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല. ആധുനികതയോട് എന്തെങ്കിലും തരത്തിൽ ആനുകൂല്യം കാണിക്കുന്ന, ഇസ്‌ലാമികാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഇസ്‌ലാമിക നിയമം അംഗീകരിക്കാത്ത ഏതൊരുസംസ്കാരവും ജാഹിലിയ്യത്തു തന്നെ.

ഇന്ന് ഭൂമിയിലെവിടെയും ഉള്ള ജീവിതം ജാഹിലിയ്യ തന്നെയാണെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം.അതിനാൽതന്നെ ഇസ്‌ലാമിക തീവ്രവാദികൾക്ക് ജാഹിലിയ്യത്തിനെതിരായി എന്തു ഭീകരപ്രവർത്തനവും നടത്താൻ ഖുതുബിന്റെ സിദ്ധാന്തം അനുവാദം നൽകുന്നു.ഇര ആരായാലും വേണ്ടില്ല; മുതലാളിത്ത വാദിയോ, സമത്വവാദിയോ, അറബിയോ, പാശ്ചാത്യനോ, ജൂതനോ, ക്രിസ്ത്യാനിയോ,പൂർണ്ണനല്ലാത്ത മുസ്‌ലിമോ ആരായാലും.

(എഡിറ്ററുടെ കുറിപ്പ്: ഖുതുബിന്റെ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ മുന പ്രധാനമായും തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ‘അവിശ്വാസികളായ’ മുസ്‌ലിം രാഷ്ട്രങ്ങളുടെയും സമൂഹങ്ങളു

ടെയും നേരെയാണ്. അമുസ്‌ലിം ലോകത്തെ പിന്നീടു മാത്രമേ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു പോലുമുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തർക്കത്തിന്റെ സാരാംശം ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആഭ്യന്തരവശം തന്നെയാണ്.)

2. ഡേവിഡ് എഫ് ഫോർട്ട്: മതമല്ല ശത്രു, (നാഷനൽ റിവ്യൂ ഒക്ടോബർ 19, 2001.)

കഴിഞ്ഞ കുറെ ആഴ്ചകളായി, ഞാൻ വാദിച്ചിട്ടുള്ളത് ഒസാമ ബിൻ ലാദനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ താലിബാൻ സഖ്യവും വിലക്ഷണമാക്കപ്പെട്ട ഇസ്‌ലാമിനെയാണ് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത് എന്നാണ് അവർ ഇസ്‌ലാമിനെതന്നെ മാറ്റിയെടുക്കാനുള്ള തീവ്രശ്രമത്തിലാണ്.ദൈവവിശ്വാസത്തെ രാഷ്ട്രീയമായി നിർവ്വചിക്കാനാണ് അവർ ശ്രമിക്കുന്നത്.നിയമപരമായോ മതപരമായോ അല്ല. അതിന്റെ തെളിവ്, സംശയലേശമന്യേ തെളിവാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്ന കാര്യം-പാശ്ചാത്യ രാഷ്ട്രങ്ങളോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ യുദ്ധത്തിന്റെയത്രയും വാശിയോടെ അദ്ദേഹം മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരിൽ നടത്തുന്ന യുദ്ധം തന്നെ.ഇസ്‌ലാം വിവിധതരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കാനാവുന്ന ഒരുമതമാണ് എന്ന് ഞാൻ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ആരംഭം മുതലേ അതിന്റെ അനന്യതയെ സംബന്ധിച്ച തർക്കം അതിനുള്ളിൽ തന്നെ നിലനിന്നിരുന്നു. അതിന്റെ വിവിധതരമായ പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കിടയിലും ഞാൻ വളരെ വ്യക്തമായി ശ്രദ്ധിച്ച ഒരു കാര്യം:

സപ്തംബർ 11 ന് ഭീകരവാദികൾ ചെയ്ത പ്രവൃത്തിയും ഒസാമബിൻ ലാദന്റെ ന്യായീകരണവും, ഇസ്‌ലാമിന്റെ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ അന്തസ്സത്തക്കെതിരായി നിലകൊണ്ട് ബഹിഷ്കൃതരായ ഖാരിജൈറ്റ്സ് എന്ന വിമത ഭീകരരുടെ ആധുനിക പതിപ്പാണ് ഇവർ എന്നാണ്. മറ്റു ചില ലേഖനങ്ങളിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഇത്തരത്തിലുള്ള കടുത്ത തീവ്രവാദത്തിന്റെ പ്രചോദനം ഇസ്‌ലാം മുഴുവൻ ഒരു അവിശ്വാസത്തിന്റെ അവസ്ഥയിലാണെന്നും, സമൂലമായ ഒരു ഉടച്ചുവാർക്കൽ അത്യാവശ്യമാണെന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന സയ്യിദ് ഖുതുബിനെ പോലുള്ള ആധുനിക മൗലിക വാദികളുടെ ലേഖനങ്ങളും മറ്റു കൃതികളുമാണ്. ഉസാമ ബിൻ ലാദന്റെ തത്വം തീവ്രവാദത്തിന് ഇസ്‌ലാമിക പാരമ്പര്യത്തേക്കാളുപരി സ്റ്റാലിൻ, ഹിറ്റ്ലർ, മാവോ തുടങ്ങിയവരുടെ തീവ്രവാദത്തോടാണ് കൂടുതൽ താദാത്മ്യം.രാഷ്ട്രത്തിലെ തന്നെ ഭീകരരെപ്പോലെ ലാദൻ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് സ്വന്തം ജനങ്ങളോടു തന്നെയാണ്. അവസാനമായി എനിക്കുറപ്പായത് ബിൻ ലാദനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീവ്രവാദികളും ശുദ്ധലളിതമായി പറഞ്ഞാൽ തിന്മയുടെ ആൾ രൂപങ്ങളാണ്; ഇസ്‌ലാം അങ്ങനെയല്ലെന്നും. ഞാൻ ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തതു മുതൽ എനിക്ക് ധാരാളം എഴുത്തുകളും ഫോൺ വിളികളും, ഇ-മെയിലുകളും ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ഞാനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മുസ്ലിംകൾ എല്ലാവരുംതന്നെ എന്റെ വീക്ഷണങ്ങൾ കാ

രണം എന്നോട് കൃതജ്ഞതയുള്ളവരാണ്.പാശ്ചാത്യ രാ
ജ്യത്ത് ജനിച്ച ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി അവരുടെ മതത്തിന്റെ
യഥാർത്ഥ ചിത്രം അമേരിക്കക്കാരോട് വിശദീകരിക്കു
ന്നതിൽ അവർ വളരെ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തുന്നു.ഇസ്
ലാമിനെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയതിന് അവർ എന്നോ
ട് നന്ദി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.ബിൻലാദനെ പറ്റിയും അൽഖായി
ദയെപ്പറ്റിയും ഉള്ള എന്റെ വിവരണത്തെ അവർ പൂർണ്ണ
മായും അനുകൂലിക്കുന്നു’.

3. ബെറ്റ്സി ഹീൽ, ‘മൗലികവാദത്തിന്റെ അടിവേ
രുകൾ കഴിഞ്ഞു പോയ നൂറ്റാണ്ടുകളിലേക്ക് നീളുന്നു’
(പിറ്റ്സ് ബർഗ് ട്രിബ്യൂൺ റിവ്യൂ ഒക് ടോബർ 21, 2001)

ലണ്ടനിൽ നിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ‘അൽ ഷർ
ഖ് അൽ ഔസത്ത്’ എന്ന അറബി ദിനപത്രത്തിന്റെ അ
ഭിപ്രായത്തിൽ സവാഹിരി,സയ്യിദ് ഖുതുബ് നിർവ്വഹിച്ചി
ട്ടുള്ള ജിഹാദിന്റെ മാർഗ്ഗം പിന്തുടരുകയായിരുന്നു. ഈ
മുസ്‌ലിം വക്കീലിന്റെ ഓഫീസിൽ കണ്ടെത്തിയ പുസ്ത
കങ്ങൾ എഴുതിയ ഖുതുബ്, ലോകമെമ്പാടുമുള്ള ഇസ്
ലാമിക തീവ്രവാദികളുടെ ആരാധനാപാത്രമാണ്...

ഈ വാർത്താ പത്രത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, മ
റ്റൊരു സൈദ്ധാന്തികനായ മുഹമ്മദ് അബ്ദുൽ സലാം
ഫറാഗിന്റെ ചിന്താഗതിയും സവാഹിരിയുടെ മേൽ കാ
ര്യമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്.ഈജിപ്ഷ്യൻ പ്ര

സിഡന്റായിരുന്ന അൻവർ സാദത്തിനെ വധിക്കാനുള്ള ഗൂഢാലോചനയിൽ ഒരുവർഷം മുമ്പ് പങ്കെടുത്തതിനെത്തുടർന്ന് 1982 ൽ വധശിക്ഷക്ക് വിധേയനാകുന്നത് വരെ ഫറാഗ് ആയിരുന്നു ജിഹാദിന് നേതൃത്വം നൽകിയിരുന്നത്. ഈ സമയത്ത് ഫറാഗ് (27 വയസ്സ്) കെയ്‌റോ യൂണിവേഴ്‌സിറ്റിയിൽ ഇലക്ട്രിക്കൽ എൻജിനീയറിംഗ് പഠിക്കുകയായിരുന്നു.(എഡിറ്ററുടെ നോട്ട്: ഫറാഗും (ശരി 'ഫറാജ്' എന്നാണ്) ശുക്രി മുസ്തഫയും,സയ്യിദ് ഖുത്ബിന്റെ ആദർശം നടപ്പാക്കാനിറങ്ങിത്തിരിച്ച അനുയായികളായിരുന്നു. ഫറാജ്, ഏക സ്വേച്ഛാധിപതിയെ വധിക്കുക എന്ന മാർഗ്ഗം അവലംബിച്ചപ്പോൾ മുസ്തഫ തെരഞ്ഞെടുത്തത് 'ഉസ്‌ല' (സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് വേറിട്ടു പോവുക)യാണ്. എന്നിട്ട് അധികാരികളുമായി എല്ലാ വിധത്തിലും ഏറ്റുമുട്ടുക എന്ന മാർഗ്ഗമാണ്).

കാസ്സിമിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഫറാഗിന്റെ പ്രകടനപത്രികയായ 'അവഗണിക്കപ്പെട്ട കർത്തവ്യം' മൗലികവാദികളായ മുസ്‌ലിംകളുടെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രമാണങ്ങളിലൊന്നാണ്. ഈജിപ്ഷ്യൻ അധികാരികൾ നിരോധിച്ചതാണെങ്കിലും, ഇതിന്റെയും മറ്റ് ജിഹാദി പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെയും, ഓരോ കോപ്പി വീതം പിറ്റ്സ്ബർഗ് ട്രിബ്യൂണിന് ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. ഇസ്‌ലാമിക് ജിഹാദ്, അൽ ഖായിദ മുതലായ സംഘടനകൾ എങ്ങനെയാണ് വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള മുസ്‌ലിംകളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതും

അവരെ വിവേചന ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കാതെ ജനങ്ങളെ വധിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് എന്നും പത്രം വിശദമായി വിവരിക്കുന്നു.

ഈ പ്രബന്ധങ്ങൾക്കെല്ലാം ഒരേ ലക്ഷ്യമാണ് ഉള്ളത്–ശരീഅത്ത് അഥവാ മുസ്‌ലിം നിയമം ഉപയോഗിച്ച് ഒറ്റ നേതാവ് (ഖലീഫ) ഭരിക്കുന്ന ഒരു ഏകീകൃത മുസ്‌ലിം രാഷ്ട്രം. ആധുനിക അറബ് നേതാക്കൻമാർ ഇസ്‌ലാമിനെ കൈവെടിഞ്ഞുവെന്ന് അവർ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. അവരെ അവിശ്വാസികളെന്ന് ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഫറാഗ് ആധുനിക അറബ് രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ നിയമങ്ങളെ ഇകഴ്ത്തുകയും അവ ‘നാസ്തികത്വത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ... അവിശ്വാസികൾ നിർമ്മിച്ച് മുസ്‌ലിംകളിൽ കെട്ടിയേൽപ്പിച്ച നിയമങ്ങൾ’ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

‘നമ്മുടെ കാലത്തെ ഭരണാധിപൻമാർ ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്ന് ഭ്രഷ്ടരായ ഒരു സ്ഥിതിയിലാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത്.അവർ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ഭാഗഭാക്കാവുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനെ എന്തു പേര് വിളിച്ചാലും ശരി–കുരിശു യുദ്ധപോരാളി എന്നോ,കമ്യൂണിസ്റ്റ് എന്നോ സയണിസ്റ്റ് എന്നോ.’അദ്ദേഹം തുടർന്നെഴുതി: ‘ഇസ്‌ലാമിൽ അവർ കൊണ്ടു നടക്കുന്നത് ഇസ്‌ലാം എന്ന പേ

രു മാത്രമാണ്.’ ‘അവർ യുദ്ധത്തിലേർപ്പെടാത്തവരാണെ’ങ്കിൽ പോലും അവരെ വധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഫറാഗിന്റെ ലേഖനം ജിഹാദ് ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആത്മരക്ഷാർത്ഥം മാത്രമേ പാടുള്ളൂ എന്ന വാദത്തെ തള്ളിക്കളയുന്നു. ‘ഇസ്‌ലാമിൽ യുദ്ധം എന്നത് ദൈവികവചനം ഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിതമാകാൻ വേണ്ടിയാണ്–ആത്മരക്ഷാർത്ഥമാണെങ്കിലും ആക്രമണോത്സുകമാണെങ്കിലും വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല’ അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചു: ‘ഇസ്‌ലാം പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് വാളുകൊണ്ടാണ്... സത്യത്തെ മൂടിവെയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന നേതാക്കളുടെ മുഖത്തിനുനേരെ തന്നെ മുസ്‌ലിംകൾ വാളുയർത്തണം... ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ സത്യം എത്തുന്നത് വരെയും’.

....അമ്പതുകൾ മുതൽ 1966 ൽ ഈജിപ്തിലെ നാസർ ഭരണകൂടം വധിക്കുന്നത് വരെയും സൈദ്ധാന്തികനായ സയ്യിദ് ഖുതുബ് അവിശ്വാസികളെ വധിക്കാനും വേണ്ടത്ര ഇസ്‌ലാമികമല്ലാത്ത അറബ് നേതാക്കളെ അട്ടിമറിക്കാനും ആഹ്വാനം ചെയ്തു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൗലികഗ്രന്ഥമായ ‘വഴിയടയാളങ്ങൾ’ ഇന്നത്തെ ഭീകരവാദികൾക്ക് ആവേശവും ഊർജ്ജവും പകർന്ന്, 1900–കളിൽ ലെനിന്റെ ‘എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?’ എന്ന പുസ്തകം റഷ്യൻ വിപ്ലവകാരികളെ എത്ര സ്വാധീനിച്ചുവോ അത്രയും ശക്തമാണ് ഇതിന്റെ

യും പ്രഭാവം. യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിലൂടെ നടത്തിയ ഒരു യാത്രയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് സദാചാരപരമായി അവിടെ അധഃപതനം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന തോന്നലുണ്ടായി. ഈ യാത്രയിൽ പാക്കിസ്ഥാനി തീവ്രവാദി പ്രസ്ഥാനമായ ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയുടെ നേതാവായിരുന്ന അബുൽ അഅ്‌ലാ മൗദൂദി, അദ്ദേഹത്തിൽ വളരെയധികം സ്വാധീനം ചെലുത്തി.

ഈ ലോകത്തെ ‘ജാഹിലി’(അവിശ്വാസികൾ) എന്നും ‘വിശ്വാസികൾ’ എന്നും രണ്ടായി തിരിച്ച് ആധുനികകാലഘട്ടത്തിൽ ആക്രമണോത്സുകമായ ജിഹാദിന് ആഹ്വാനം നടത്തിയ ആദ്യത്തെ വ്യക്തി ഖുതുബ് ആണ്.

(എഡിറ്ററുടെ കുറിപ്പ്: ഖുതുബിന്റെ വേർതിരിവ് യഥാർത്ഥത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾ എന്നും അമുസ്‌ലിംകൾ എന്നുമായിരുന്നില്ല,മറിച്ച് മതഭ്രഷ്ടരായ മുസ്‌ലിംകളും, മുസ്‌ലിം സമൂഹങ്ങളും,മുസ്‌ലിം രാഷ്ട്രങ്ങളും ഒരു ഭാഗത്തും, സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച ഏതാനും ചിലർ ‘വിശ്വാസികൾ’ എന്നപേരിൽ മറുഭാഗത്തുമായിക്കൊണ്ടാണ് വിപുലമായ ആ വേർതിരിവ്)

അമേരിക്കൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ ഷഹീൻ പറയുന്നു: ‘ഖുതുബ് വിശ്വാസികളും അവിശ്വാസികളും തമ്മിലുള്ള വൈകാരികമായ വിഭജനത്തിന് വേണ്ടിയായി

രുന്നു വാദിച്ചത്– മതത്തിന്റെ പേരിലുള്ള കൊലപാതകങ്ങൾ ന്യായീകരിക്കാനുള്ള എളുപ്പമായ മാർഗ്ഗം അതായിരുന്നു’.

4. ഫിയോണ സൈമൺ, ജിഹാദിന്റെ വേരുകൾ: ഒരു അപഗ്രഥനം (ബി.ബി.സി ന്യൂസ്, ഒക്ടോബർ 16, 2001, 18:25 GMT 19:25 UK)

‘...ആയിരത്തിതൊള്ളായിരത്തി അൻപതുകളിൽ ഈജിപ്തിലെ മുസ്‌ലിം ബ്രദർഹുഡിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ആളായിരുന്ന സയ്യിദ് ഖുതുബ്, അൽ ബന്നയുടെയും മൗദൂദിയുടെയും ചുവടുപിടിച്ച് അവരുടെ വാദങ്ങൾ ഒരു പടികൂടി മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോയി. ഖുതുബിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ വേദക്കാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളും ജൂതന്മാരുമടങ്ങുന്ന എല്ലാ അമുസ്‌ലിംകളും അവിശ്വാസികളായിരുന്നു. ഇസ്‌ലാമും പാശ്ചാത്യ നാടുകളും തമ്മിൽ ആത്യന്തികമായി ഒരു യുദ്ധം ഉണ്ടാകുമെന്നും അദ്ദേഹം പ്രവചിച്ചു.

1966 ൽ ഖുതുബിനെ ഈജിപ്ഷ്യൻ പ്രസിഡന്റ് ആയിരുന്ന ജമാൽ അബ്ദുൽ നാസർ വധിച്ചു. ലണ്ടനിലെ ‘ഇൻസ്റ്റിട്യൂട്ട് ഓഫ് ഇസ്‌ലാമിക് പൊളിറ്റിക്കൽ തോട്ട്’ന്റെ ഡയറക്ടർ ആയ ഡോക്ടർ അസ്സാം തമീമിയുടെഅഭിപ്രായത്തിൽ ‘മുസ്‌ലിം ബ്രദർഹുഡിനെതിരെ അബ്ദുൽ നാസർ നടത്തിയ പീഢനങ്ങൾക്കെതിരിൽ എ

ഴുതപ്പെട്ട ഖുതുബിന്റെ പ്രതികരണങ്ങൾക്ക് ഒക്കെത്ത ന്നെയും അറബ് ലോകത്ത് മുഴുവൻ വളരെ നല്ല സ്വീക രണം ലഭിച്ചു – പ്രത്യേകിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വധശിക്ഷ നടപ്പാക്കുകയും 1967ൽ അറബികൾ ഇസ്രയേലുമായു ള്ള യുദ്ധത്തിൽ തോൽക്കുകയും കൂടി ചെയ്തപ്പോൾ, ഖുതുബും മൗദൂദിയും ആയത്തുള്ള ഖുമൈനി ഉൾപ്പെ ടുന്ന ഒരു തലമുറയെ മൊത്തത്തിൽ തന്നെ പ്രചോദിപ്പി ക്കുകയും, ഖുമൈനി ആയിരത്തിതൊള്ളായിരത്തി എ ഴുപതുകളിൽ അവരുടെ കൃതികളുടെ ഒരു പേർഷ്യൻ പാഠഭേദം വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു… ആയിര ത്തി തൊള്ളായിരത്തി എൺപതുകളിൽ അഫ്ഗാൻ മു ജാഹിദുകൾക്കൊപ്പം യുദ്ധം ചെയ്ത അറബികൾക്ക് പ്ര മാണമായിരുന്നത് ബന്നയുടെയും മൗദൂദിയുടെയും ഖു തുബിന്റെയും കൃതികളായിരുന്നു.

(എഡിറ്ററുടെ കുറിപ്പ്: എല്ലാ ബിദ്അത്തു സംഘ ങ്ങളെയും ഒറ്റ പാത്രത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്ന ഒരേ ഒ രു കർമ്മപദ്ധതി ഖുതുബിന്റെ ആശയങ്ങൾ മാത്രമാണ്. നവീനവാദികളുടെ എത്ര സംഘങ്ങളാണ് ഖുതുബിസ ത്തെയും അതിന്റെ അധ്യാപനങ്ങളെയും കെട്ടിപ്പുണർ ന്നത്? ഖുതുബിയ്യയിലേക്ക് ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചാൽ കാ ണാൻ സാധിക്കുന്നത് ഇതാണ്: അതിൽ ഒരാൾ ജഹ്മി ആയിരിക്കും, അടുത്തയാൾ സൂഫി, ഇനിയും മറ്റൊരാ ൾ അശ്അരി, വീണ്ടുമൊരാൾ മുഖല്ലിദ്, ഇനിയും മറ്റൊ രാൾ മുഅ്തസിലി, മറ്റൊരാൾ അഖലാനി, അടുത്തയാ

ളോ അസ്സൽ ഖാരിജി– ഇതിനൊക്കെ പുറമേ വേറൊരാൾ 'അസ്മാഅ് വസ്വിഫാത്' പ്രശ്നത്തിൽ സലഫി ദർശനങ്ങളോട് ആഭിമുഖ്യം പുലർത്തുകയും അതേസമയം ഖുതുബിസത്തിന്റെ പ്രവർത്തന ശൈലി തിരഞ്ഞെടുത്ത് അതിലൂടെതന്നെ സലഫിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നവർ ഇറാനിയൻ റാഫിദികൾ പോലും വിപ്ലവങ്ങൾക്കും, പ്രതിഷേധങ്ങൾക്കും കൊലപാതകങ്ങൾക്കും, ഭരണ അട്ടിമറികൾക്കും മാത്രം ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന ഖുതുബിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിക്കുന്നുണ്ട് എന്നറിയുക. അവർ അത് ഹിക്മതിയാറിനെ തന്റെ ജമാഅത്തിനിടയിൽ വിതരണം ചെയ്യാനായി ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു – ജമാഅത്തിന്റെ സംഖ്യാബലവും ശക്തിയും കൂട്ടുന്നതിനു വേണ്ടി.ഇതേ ജമാഅത്ത് ആണ് സലഫീ ശൈഖ് ആയിരുന്ന ജമീലുറഹ്മാനെ വധിക്കുകയും തൗഹീദിൽ കെട്ടിപ്പടുത്ത അല്ലാഹുവിന്റെ ഹുദൂദ് നടപ്പിലാക്കിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രത്തിന് അന്ത്യം കുറിക്കുകയും ചെയ്തത്. ഖുതുബിനെ പോലെ തന്നെ മൗദൂദിയും അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരുടെ അനുചരന്മാരുടെ അഭിമാനത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ ചില പ്രവാചകന്മാരെയും ചെറുതായി കാണുകയും ചെയ്തു. മൗദൂദി ഖുമൈനിയേയും ഖുതുബിന്റെ തത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉപോത്പന്നമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിപ്ലവത്തെയും പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു രണ്ടിലും അന്തർലീനമായിട്ടുള്ള റഫ്ദ്, റാഫിദിക

ളെ സന്തോഷിപ്പിച്ചിരിക്കും. റാഫിദികൾ, തത്ഫലമായി, പിന്നീട് അവിശ്വാസികൾ തന്നെ പിന്തുണ കൊടുത്തിരു ന്ന വിപ്ലവത്തിന് സഹായകമായി ഖുതുബിന്റെയും മൗ ദൂദിയുടെയും ആശയങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു)

5. റോബർട്ട് മാർഖന്റ്: ഭീകരതയുടെ പ്രമാണം (ക്രിസ്ത്യൻ സയൻസ് മോണിട്ടർ ഒക്ടോബർ 18, 2001.)

'...ആയിരത്തി തൊള്ളായിരത്തി അൻപതുകളിൽ ലോകത്തെ വിശുദ്ധം (അതായത്, കൃത്യമായ ഇസ്ലാമി ക രാഷ്ട്രം), നിന്ദ്യം (അതായത്, അനിസ്ലാമിക ലോ കം) എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായി വേർ തിരിച്ചു കണ്ട സയ്യിദ് ഖുതുബ് എന്ന ഈജിപ്ഷ്യൻ എഴുത്തുകാരന്റെ കൃതി കളായിരുന്നു അസ്സാമിന്റെ പ്രചോദനം.(എഡിറ്ററുടെ കു റിപ്പ്: അന്നുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ മുസ്ലിം സമൂഹങ്ങളെ യും ഇസ്ലാമിക രാഷ്ട്രങ്ങളെയും അനിസ്ലാമിക ലോ കത്തിലാണ് ഖുതുബ് ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്)ഖുതുബ്, തന്റെ 'വഴിയടയാളങ്ങൾ', 'ഒരു മുസ്ലിമിന്റെ ദേശീയ തയും വിശ്വാസവും' എന്നീ കൃതികളിൽ ആധുനികത യെ ശക്തമായി എതിർത്തു. അദ്ദേഹം ഫ്രോയിഡ്, ഡാ ർവിൻ, മാർക്സ് എന്നിവരുടെ കൃതികളെ നന്നായി മന സ്സിലാക്കി അമ്പതുകളിൽ യു.എസ് സന്ദർശിക്കുകയും, വ്യാപാരം, പൊതുസമൂഹം, രാഷ്ട്രം, അഭിപ്രായ സ്വാത ന്ത്ര്യം എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള പാശ്ചാത്യൻ ആശയങ്ങ ൾക്ക് പരിപൂർണ്ണ ഇസ്ലാമുമായി ഒത്തുപോകാൻ സാ

ധ്യമല്ലഎന്ന് കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു.സഖ്യങ്ങളേയും, ഉടമ്പടികളേയും, ഭരണ പ്രക്രിയയുടെ മറ്റു ഒത്തുതീര്‍പ്പുകളെയും, ദുര്‍ബ്ബലതയായും, അടിയറവായും അദ്ദേഹം കണക്കാക്കുകയും ശക്തമായി എതിര്‍ക്കുകയും ചെയ്തു. മുസ്ലിം ഭരണകര്‍ത്താക്കളെ നിഷ്കാസിതരാക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപനങ്ങള്‍ നടത്താന്‍ തുടങ്ങുകയും 1966ല്‍ കുറ്റവിചാരണ ചെയ്ത് തൂക്കിലേറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്തു..

സവാഹിരിയും ഖുതുബിനെപ്പറ്റി പരിചിതനായിരുന്നിരിക്കണം. ഈജിപ്ഷ്യന്‍ പ്രസിഡന്റ് ഖുതുബിനെ തൂക്കിലേറ്റാന്‍ കല്‍പ്പിച്ച അതേവര്‍ഷം തന്നെ,മുസ്ലിം ബ്രദര്‍ഹുഡിന്റെ അംഗമായിരുന്നതിന്റെ പേരില്‍ സവാഹിരിയും അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടു.1970കളില്‍ കൈറോയിലെ സര്‍വ്വകലാശാലാ കാമ്പസുകളില്‍ ഖുതുബിന്റെ പുസ്തകങ്ങള്‍ പ്രചുരപ്രചാരം നേടുകയും ഗവണ്‍മെന്റ് അവ നിരോധിക്കുകയും ഉണ്ടായി...

‘ഇസ്ലാമിക മതസംഘങ്ങളുടെ, പ്രത്യേകിച്ച് ഭീകരന്മാരായ ജിഹാദി സംഘങ്ങളുടെ സ്ഥാപകനായാണ് ഖുതുബ് കരുതപ്പെടുന്നത്’–ഈജിപ്തിലെ ‘അല്‍ അഹ്റം സെന്റര്‍ ഫോര്‍ സ്ട്രാറ്റജിക് സ്റ്റഡീസ്’ എന്ന സ്ഥാപനത്തില്‍ ഇസ്ലാമിക ഭീകരവാദത്തെക്കുറിച്ച ഗവേഷണം നടത്തുന്ന ദിയ റഷ്വാന്‍ പറയുന്നു. മറ്റു ഇസ്ലാമികപ്രവര്‍ത്തകര്‍ ഓരോകാലത്തും ഉള്ളില്‍ നിന്നുകൊ

ണ്ടു തന്നെ അവരവരുടെ സമൂഹങ്ങളെ മാറ്റാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, സവാഹിരിക്കും അതുപോലുള്ള മറ്റുള്ളവർക്കും ‘‘കുറേക്കൂടി വിശാലമായി പ്രവർത്തനം തുടങ്ങാൻ’’ പ്രചോദനമായത് ഖുതുബ് തന്നെ.

6. റോബർട്ട് ഇർവിൻ:‘ഇതാണോ ബിൻ ലാദന് പ്രചോദനമായ മനുഷ്യൻ?’ (ഗാർഡിയൻ, നവം 1, 2004.)

‘...ഇസ്ലാമികമാണെന്നവകാശപ്പെടുകയും ഇസ്ലാമിക നിയമം നടപ്പാക്കുന്നതിൽ അപൂർണ്ണതയുണ്ടെന്ന് വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്ത ഭരണകൂടങ്ങൾക്കെതിരിൽ ഹിംസാത്മകമായ ചെറുത്തുനിൽപ്പിനെ ന്യായീകരിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുകയും നടപ്പിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്ത ഖുതുബ് ആധുനിക കാലത്തെ ജിഹാദിന്റെ (ഇസ്ലാമിക വിശുദ്ധ യുദ്ധം) ഏറ്റവും സ്വാധീനവും ശക്തിയുമുള്ള വക്താവായിരുന്നു. ഖുതുബ് സൗദി അറേബ്യയിൽ വിശേഷിച്ചും ജനപ്രീതിയുള്ളയാളാണെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ ഇസ്ലാമിക ലോകത്തെ മിക്കവാറും ഭാഷകളിലേക്ക് പരിഭാഷ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആയിരത്തിതൊള്ളായിരത്തി അറുപതുകളിലും എഴുപതുകളിലും പല അഫ്ഗാൻ പണ്ഡിതരും മുസ്ലിം ബ്രദർഹുഡിന്റെ സ്വാധീന വലയത്തിൽ പെടുകയുണ്ടായി. ഖുതുബിന്റെ ആശയങ്ങൾ കാബൂളിലെ മതനിയമ പഠനവകുപ്പിന്റെ പ്രത്യേക താൽപര്യത്തിന് വിധേയമാവുകയും ബു

ർഹാനുദ്ദീൻ റബ്ബാനി എന്ന പണ്ഡിതൻ ഖുതുബിന്റെ കൃതികൾ അഫ്ഗാൻ ഭാഷയായ ‘ദരി’യിലേക്ക് പരിഭാഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മലേഷ്യ മുതൽ മൊറോക്കോ വരെയുള്ള സർവസ്ഥലത്തും ഖുതുബിന്റെ കൃതികൾ അധ്യയനം ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും,പലതരത്തിലുള്ള മൗലികവാദങ്ങളും നിലവിലുണ്ടെന്ന് മാത്രമല്ല, പലതരത്തിലും അവ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. (ചില മൗലിക വാദികൾ ഖുത്തുബിന്റെ ഇസ്‌ലാമിക ഭാഷ്യത്തിനെതിരെ വിവാദങ്ങളുയർത്തിട്ടുമുണ്ട്)...

...ആയിരത്തി തൊള്ളായിരത്തി അമ്പതുകളുടെ തുടക്കത്തിൽ ഇഖ്‌വാനുൽ മുസ്‌ലിമൂൻ പ്രസ്ഥാനം ഒരു പരിവർത്തന ഘട്ടത്തിലായിരുന്നു.കാരണം അതിന്റെ കുറെയധികം പ്രവർത്തകർക്ക് ഈജിപ്തിൽ ഇസ്‌ലാമിക വിപ്ലവത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം എന്ന നിലക്ക് പടിപടിയായി പ്രവർത്തനത്തിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും ഉള്ള വിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെടുകയും,പകരം ഹിംസാത്മകത സ്വീകരിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഖുതുബും സദൃശമായ ഒരു സഞ്ചാരപഥത്തിലായിരുന്നു...

...ഖുതുബ് എഴുതിയിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികമൊന്നും പരസ്യമാക്കാത്ത ജീവിതത്തേക്കാൾ പ്രാധാന്യം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനകൃതി ‘ഫീ സലാലിൽ കൊറാൻ’ (കൊറാനിന്റെ തണലിൽ)

1952 ൽ എഴുതാൻ തുടങ്ങുകയും ജയിലിൽ വെച്ച് അത് പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് മുപ്പത് വാല്യങ്ങളുള്ള ഖുറാൻ വ്യാഖ്യാനമാണ്...

...എന്നാൽ ഖുതുബിന്റെ ഏറ്റവും നിഷ്ഠൂരമായ വിവാദങ്ങൾ സംവരണം ചെയ്തത് മുസ്‌ലിംകൾക്ക് വേണ്ടിയാണ്–അതല്ലെങ്കിൽ മുസ്‌ലിംകളാണെന്ന് വാദിക്കുന്നവർക്ക് വേണ്ടി. നാസറിന്റെ ഏകാധിപത്യത്തിൻ കീഴിലുള്ള ഈജിപ്തോ, സൗദി രാജവംശത്തിൻ കീഴിലുള്ള അറേബ്യയോ ശരീഅത്ത് അല്ലെങ്കിൽ മതനിയമം നടപ്പിലാക്കാൻ കാര്യമായ ശ്രമങ്ങളൊന്നും നടത്തിയിട്ടില്ല...

(എഡിറ്ററുടെ കുറിപ്പ്: ഇത് ഇർവിൻ സൗദി അറേബ്യയെ കുറിച്ച് സ്വന്തം കാഴ്ചപ്പാട് അവതരിപ്പിക്കുകയാണോ അതോ സൗദിയെകുറിച്ചുള്ള ഖുതുബിന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുകയാണോ എന്ന് വ്യക്തമല്ല.എന്തായാലും സൗദി അറേബ്യയിലെ ഖുതുബിയ്യ(ഖുതുബ് വാദികൾ) സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അതേപടി സ്വീകരിക്കുകയും അതേ മാർഗ്ഗത്തിലുള്ള കാര്യങ്ങൾക്ക് തുടക്കമിടുകയും ചെയ്തു. ശൈഖ് ഇബ്നു ബാസ്,ശൈഖ് റബീഅ് തുടങ്ങിയവരും മറ്റുള്ളവരും ഇടയ്ക്കു കയറി ഇടപെട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഒരുപക്ഷെ കാലമേറെ ചെല്ലുമ്പോൾ കണ്ടമാനം അനർത്ഥങ്ങൾക്കും, ബഹളങ്ങൾക്കും രക്തമൊഴുക്കിനും കാരണമാകുമായി

രുന്നു. അറേബ്യയിലെ ഖുതുബികൾ ഖുതുബിന്റെ വിശ്വാസങ്ങളും അബദ്ധ ധാരണകളും അതേപടി ആവർത്തിക്കുകയും, സൗദി അറേബ്യയിലെ ഭരണകൂടം ഇസ്ലാമിക നിയമപ്രകാരം നീതിനിർവ്വഹണം നടത്തുന്നില്ല എന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ച് ഖുതുബിന്റെ തീവ്രവാദ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ യുവാക്കൾക്കിടയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുകയുമായിരുന്നു. ആ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ യുവാക്കൾ ഭരണകർത്താക്കളെ തക്ഫീർ ചെയ്യാൻ പാകത്തിൽ നിൽക്കുകയായിരുന്നു– കാരണമായി പറഞ്ഞത് ഖുതുബ് ദശകങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ആദ്യമായി പ്രചരിപ്പിച്ച അതേ അബദ്ധ സിദ്ധാന്തങ്ങളും. ഇസ്‌ലാമിക നിയമം തീർത്തും കുറ്റമറ്റ രീതിയിലല്ലെങ്കിലും നടപ്പാക്കിയ ഏക രാഷ്ട്രം സൗദി അറേബ്യ തന്നെയാണ്. അത് കെട്ടിപ്പടുത്തിരിക്കുന്നത് തൗഹീദിലാണ് (ഏകദൈവവിശ്വാസം). സൗദി അറേബ്യയ്ക്കകത്തുള്ള ഖുതുബിന്റെ ആധുനിക ശിഷ്യന്മാർ നിഷേധിക്കുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ് ഇത്.യഥാർത്ഥത്തിൽ അറേബ്യയിലെ ഖുതുബികളെ ഇമാം അൽബാനി 'നവഖാരിജികൾ' (ഖാരിജിയ്യ അസ്‌രിയ്യ) എന്ന് 1997 ൽ തന്നെ വിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ കടുത്ത സിദ്ധാന്തങ്ങളെ ഇമാം ഇബ്നു ബാസ്, ഇമാം ഇബ്നുൽ ഉസൈമീൻ–ശൈഖ് അൽഫൗസാൻ തുടങ്ങിയവരും മറ്റും നിരാകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.രാജ്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ ശരീഅത്ത് പ്രകാരമാണ് ഭരിക്കുന്നതെന്ന് അവർ ഒരേ സ്വരത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.അൽപസ്വൽപം കുറവുകളൊക്കെ കണ്ടേക്കാം

–സമാധാനവും സുരക്ഷയും കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ അത് നിർബ്ബന്ധമാണ് താനും)

...ദുഷിച്ച ഭരണകൂടങ്ങളെ എതിർത്ത് സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കണം. ഈ എതിർപ്പിന് നിയമസാധുത്വം ലഭിക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയും വിശുദ്ധനായ ഒരു മുൻഗാമിയെ കണ്ടെത്തുന്നതിന് വേണ്ടിയും ഖുതുബിന് ഈജിപ്തിലെ മാമല്യൂക്ക് സുൽത്താൻമാരുടെ കാലംവരെയും ഇബ്നു തൈമിയ്യയുടെ (1268–1328) കൃതികൾ വരേയും അന്വേഷിച്ചു പോകേണ്ടി വന്നു.

(എഡിറ്ററുടെ കുറിപ്പ്: വിപ്ലവങ്ങളും മർദ്ദക ഭരണകൂടങ്ങളെ നിഷ്കാസിതരാക്കുന്നതും, രാജ്യത്തെ കൂടുതൽ അനർത്ഥങ്ങളിലേക്ക് തള്ളിവിടും എന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ഭരണകൂടത്തിന് മതഭ്രഷ്ടരാകാനുള്ള വ്യക്തമായ കാരണമുണ്ടെങ്കിൽ പോലും, ഇസ്‌ലാം അവയ്ക്കെതിരാണ്. എല്ലാക്കാലത്തെയും പണ്ഡിതൻമാർ ഏകാഭിപ്രായത്തിൽ എത്തിയിരുന്ന ഇക്കാര്യത്തെ കീഴ്മേൽ മറിക്കാൻ ഖുതുബിനു കഴിഞ്ഞു. ഭരിക്കുന്ന അധികാരികളുടെ അസമത്വങ്ങൾക്ക് എതിരിൽ സാധാരണമനുഷ്യന്റെ മനോവികാരം ഉണർത്താൻ അദ്ദേഹത്തിനായി. ജനങ്ങളെ ഒരുമിപ്പിക്കാനും അങ്ങനെ ഭരണകൂടങ്ങളെ തള്ളിയിടാനും വഴിയൊരുക്കിയ ഖുതുബിയൻ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ കാതൽ ഇതായിരുന്നു. 1982ൽ സിറിയയിലെ ഹിംസിലും ഹമായിലും സംഭവിച്ചത് ഇതായിരുന്നു. ഇവിടെ ഇ

ബ്നു തൈമിയ ഖുതുബ്ബിന്റെ ആശയങ്ങൾക്ക് അടിത്തറ നൽകിയ ആളെന്ന നിലക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് അബദ്ധമാണ്. കാരണം സ്വേച്ഛാധിപത്യ ഭരണത്തിനെതിരായി വാളെടുക്കുന്നത് ഇബ്നുതൈമിയ തന്നെ വാക്കാലും പ്രവൃത്തിയാലും നിരോധിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യമാണ്. എന്നിരുന്നാലും ഖുതുബ്ബിന്റെ വിവാദവിഷയങ്ങളെല്ലാം തന്നെ ഇബ്നു തൈമിയയുടെ വിശാലമായ സാഹിത്യ ലോകത്തിൽ നിന്ന് തെറ്റായ അർത്ഥത്തിൽ വായിച്ചെടുത്തതോ, സാന്ദർഭികമായി പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്ന് അടർത്തി മാറ്റിയപ്പോൾ ആശയങ്ങൾക്ക് വ്യത്യാസം വന്നതോ ആയ കാര്യങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയുള്ളതാണ്)

ഒരു മുൻകോപിയായ ഇസ്ലാമിക ശുദ്ധവാദിയായിരുന്ന ഇബ്നുതൈമിയ ഖുർആനും പ്രവാചകനും സ്പഷ്ടമായി അനുവാദം നൽകാതിരുന്ന ഏകദേശം എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും എതിരായി തുറന്നടിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത ഈ നിലപാട് മൂലം പലതവണ മാമല്യൂക്കുകളുമായി അഭിപ്രായ സംഘട്ടനത്തിലേർപ്പെടുന്നതിലെത്തുകയും അവസാനം കാരാഗൃഹവാസം വരെ എത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

എന്നിരുന്നാലും ഇറാനിലെ മുസ്ലിം മംഗോൾ ഇൽക്കാനുകളുമായി യുദ്ധത്തിന് നിർബ്ബന്ധിതമായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോടവർ അവരുടെ യുദ്ധോദ്ദേശ്യത്തിന്റെ പാവനതയെക്കുറിച്ച മതവിധി ആവശ്യപ്പെടുകയും അവ

രെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. മംഗോളുകള്‍ ഇസ്‌ലാം പറഞ്ഞു നടിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും മതത്തിന്റെ എല്ലാ നിര്‍ദ്ദേശങ്ങളും അവര്‍ പാലിക്കുന്നില്ലെന്നും, അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവര്‍ ജാഹിലിയ്യ കാലഘട്ടത്തിലെ അവിശ്വാസികള്‍ക്ക് തുല്യരാണെന്നും അവര്‍ക്കെതിരില്‍ യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനം. 1950 മുതലുള്ള എല്ലാ ഇസ്‌ലാമിക ചെറുത്തുനില്‍പ്പു പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും ഉത്തരവാദിത്വം ഇബ്നുതൈമിയയുടെ ഈ തീര്‍പ്പിനായിരുന്നു. 1981 ല്‍ സാദത്തിന്റെ ഘാതകര്‍ ഉയര്‍ത്തിപ്പിടിച്ചതും, സൗദി രാജവംശത്തിനെതിരിലുള്ള സമരം ന്യായീകരിക്കാന്‍ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതും ഇതുതന്നെ.

(എഡിറ്ററുടെ കുറിപ്പ്: ഇബ്നു തൈമിയ മംഗോള്‍ വംശജരെ തക്ഫീര്‍ ചെയ്യുവാനുള്ള കാരണം ഇസ്‌ലാമിലെ ചില കടമകള്‍ യഥാവിധി നിര്‍വ്വഹിക്കുന്നതില്‍ അവര്‍ക്ക് പറ്റിയ വീഴ്ചയാണെന്നത് ഇബ്നു തൈമിയയുടെ നിലപാടിനെ പറ്റിയുള്ള വിശകലനത്തില്‍ ലേഖകന്‍ കലര്‍ത്തിയ അത്യുക്തിയാണ്. ഇസ്‌ലാം ശരിയായതും സത്യവുമായ മതമാണ് എന്ന് ഉറച്ച വിശ്വാസത്തിലൊന്നുമല്ല മംഗോളുകള്‍ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് വന്നത്. മംഗോളുകള്‍ അവര്‍ക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള മതം– അത് ജൂത മതമാകട്ടെ ക്രിസ്തുമതമാകട്ടെ അതല്ലെങ്കില്‍ പ്രവാചകനെന്ന് അവര്‍ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ചെങ്കിസ്ഖാനെ ദൈവമായി

കരുതുന്നവരുടെ മതമാകട്ടെ പലരും വെറുതേ ഇസ്ലാമിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയാണ് ചെയ്തത്-ചെങ്കിസ് ഖാന് മുഹമ്മദ് നബിയുടെ സ്ഥാനവും മാനവും കൽപിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ വിചാരിച്ചത് ഇസ്ലാമും, ക്രിസ്തുമതവും, ജൂതമതവും അവരുടെ നിയമങ്ങളും അതല്ലെങ്കിൽ ചെങ്കിസ്ഖാന്റെ മതവുമെല്ലാം ഇസ്ലാമിലെ പരമ്പരാഗതമായിട്ടുള്ള നാലു മദ്ഹബുകൾക്ക് തുല്യമായിട്ടുള്ളതാണ് എന്നായിരുന്നു. അവരുടെ ഇസ്ലാമിലേക്കുള്ള പ്രവേശനംതന്നെ സന്നിഗ്ദ്ധമായിരുന്നു. എന്ന് മാത്രമല്ല ആളുകളെ കശാപ്പു ചെയ്തും ഭീകരാന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിച്ചും കൊണ്ട് മുസ്ലിം രാജ്യങ്ങളിലേക്കുള്ള അവരുടെ കടന്നു കയറ്റം കൂടിയായപ്പോൾ, ഇബ്നു തൈമിയ അന്നത്തെ എല്ലാ മുസ്ലിം പണ്ഡിതന്മാരുടെയും പോലെ ഇവർക്കെതിരെയുള്ള യുദ്ധത്തിനെ ന്യായീകരിക്കുകയും അവരെ മുസ്ലിം രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയും യഥാർത്ഥത്തിൽ അടിസ്ഥാനപരമായി കപടമായ അവരുടെ ഇസ്ലാം പ്രവേശനത്തെയും കൂടി കണക്കിലെടുത്ത് പൊതുവായി അവർക്ക് മതഭ്രഷ്ട് കൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മജ്ഞാനമില്ലാത്ത ഇർവിൻ, ഖുതുബിന്റെ അനുചരരിൽ ഒരുപാട് പേരെപ്പോലെത്തന്നെ ഇബ്നു തൈമിയ മംഗോളുകളെ മതഭ്രഷ്ടരാക്കാൻ കാരണം ഇസ്ലാമിക നിയമങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കാത്തതും അവയനുസരിച്ച് ജീവിക്കാത്തതുമാണെന്ന്

ധരിച്ചു വശാവുകയും, ഈ സംഭവത്തെ അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്ന രീതിയിൽ വരച്ചുകാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.ഈ തെറ്റായ വിചാരമാണ് സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികളുടെയും തീവ്രവാദപര മായ നിലപാടുകൾക്കുള്ള അടിസ്ഥാനകാരണവും ന്യായീകരണവും. ഈ അബദ്ധ ധാരണ ഇർവിന്റെ മനസ്സിലും കടന്നു കൂടിക്കാണണം)

സർവ്വ മനുഷ്യരെയും അല്ലാഹുവിന്റെ വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത നിയമത്തിനു കീഴിൽ കൊണ്ടുവരാൻ വേണ്ടി ആഗോള ജീഹാദിനു കോപ്പു കൂട്ടുന്ന ക്യാമറാപ്രേമിയും ജനശ്രദ്ധയാകർഷണത്തിൽ തൽപരനുമായ ബിൻലാദന്റെ നേതൃത്വത്തിൻ കീഴിലുള്ള അൽ ഖായിദയെയും ഖുതുബിന്റെ കൃതികൾ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്.

(എഡിറ്ററുടെ കുറിപ്പ്: അൽഖായിദയിലുള്ള മിക്കവാറും ആളുകൾ നേരത്തേ തക്ഫീർ വൽ ഹിജ്റയുടെയോ ജമാഅത്തുൽജിഹാദിന്റെയോ ആളുകളായിരുന്നു. ഈ സംഘടനകളാകട്ടെ സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ അടിയുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മുസ്ലിം ലോകത്തെ എല്ലാ ഭരണകർത്താക്കളെയും മതഭ്രഷ്ടരായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളവയുമാണ്. ഇക്കാരണത്താലാണ് അഫ്ഗാനി ജിഹാദിൽ പങ്കെടുത്തവരെല്ലാം തന്നെ സയ്യിദ് ഖുതുബ് ദശകങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ആഹ്വാനം ചെയ്ത അതേ വിനാശകരമായ ആശയങ്ങളുമായി മടങ്ങി വന്നത്– അവരെല്ലാം ഇ

പ്പോഴുള്ള ഖുതുബീ അംഗങ്ങളാൽ സ്വാധീനിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അൽഖായിദ ഇപ്പോൾ പ്രതിനിധാനംചെയ്യുന്നത് നവഖാരിജികളുടെ എല്ലാ തുറയിലും കൂലങ്കഷമായി ചിന്തിക്കുന്നവരുടെ ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിലെ ഒരുകൂട്ടത്തെയാണ്.ഇന്നത്തെ ഏകാധിപത്യ സ്വഭാവമുള്ള മുസ്‌ലിം ഗവൺമെന്റുകളെ പ്രാഥമികമായും ആത്യന്തികമായും മറിച്ചിടുക എന്നതാണ് അവരുടെ ലക്ഷ്യം.അൽ ഖായിദയുടെ മുൻഗാമികളെ യുദ്ധത്തിനൊരുക്കുകയും അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിലേക്ക് കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തത് സി.ഐ.എ. ആയിരുന്നു. പാക്കിസ്ഥാനിലെ ഐ.എസ്.ഐ.യിലൂടെയാണ് അവരത് സാധിച്ചത്. റഷ്യയെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുകയും ‘ശീതയുദ്ധം’ അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നതായിരുന്നു അവരുടെ ലക്ഷ്യം).

ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ആഗോള പദ്ധതിയുടെ പശ്ചാത്തലം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ ഇരട്ട ഗോപുരങ്ങളുടെ നശീകരണം–ശ്രദ്ധയാകർഷിച്ച അതിക്രൂരമായ ഒരു അതിക്രമമായിരുന്നെങ്കിലും–അൽഖായിദയുടെ പ്രധാന ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിൽ ഒരു ചെറിയ ആക്രമണം മാത്രമാണത്.ബിൻലാദന്റെ പ്രധാനലക്ഷ്യം അമേരിക്കയോ ഇസ്രായേലോ അല്ല, മറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃരാജ്യമായ സൗദി അറേബ്യ തന്നെയാണ്.... അൽ ഖായിദയുടെ പ്രഥമകർത്തവ്യം വിശുദ്ധ നഗരങ്ങളായ

മക്കയെയും മദീനയെയും അവയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ഭരണത്തിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിച്ചെടുക്കുക എന്നതാണ്...'

7. റോബർട്ട് വർത്ത്, ഇസ്‌ലാമിക ഭീകരവാദത്തിന്റെ ആഴത്തിലുള്ള ബൗദ്ധിക അസ്ഥിവാരം.(ന്യൂയോർക്ക് ടൈംസ് 13 ഒക്ടോബർ, 2001)

'...ഉസാമ ബിൻ ലാദന്റെയും സഹഭീകരവാദികളുടെയും 'ബൗദ്ധിക പിതാമഹൻ എന്ന വിശേഷണത്തിന് അർഹനായ ഒരു മനുഷ്യനുണ്ടെങ്കിൽ, അത് ഒരുപക്ഷേ 1960 കളിൽ ഭരണകൂടത്തിനെതിരായി ജനങ്ങളെ ഇറക്കിവിട്ടതിന് ഈജിപ്ഷ്യൻ അധികാരികൾ വധിച്ചുകളഞ്ഞ ഈജിപ്ഷ്യൻ എഴുത്തുകാരനായ സയ്യിദ് ഖുതുബ് ആയിരിക്കും.

ഖുതുബിന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഒരാളായ ഫാത്തിയകാൻ ആയിരത്തി തൊള്ളായിരത്തി അറുപതുകളിൽ എഴുതുകയുണ്ടായി: 'ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിന്റെ അസ്ഥിവാരം ഇട്ടത് റൂസോ, വോൾട്ടയർ, മോണ്ടെസ് ക്യൂ എന്നിവരുടെ പ്രബന്ധങ്ങളും ലേഖനങ്ങളുമാണ്. കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിപ്ലവം മാർക്സ്, എംഗൽസ്, ലെനിൻ എന്നിവരുടെ പദ്ധതിയുടെ സാക്ഷാത്കാരമായിരുന്നു....ഇത് നമ്മുടെ കാര്യത്തിലും സത്യമാണ്'.

ഖുതുബിന്റെ ഏറ്റവും പ്രചാരം നേടിയ ഗ്രന്ഥമായ 'വഴിയടയാളങ്ങളി'ൽ (1964)ഖുതുബ് എഴുതി: 'എല്ലാ

ക്കാലത്തേക്കാളും നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന് ഭീഷണിയായ ജാഹിലിയ്യത്ത് ഇപ്പോഴുള്ളതാണ്. കാരണം ചുറ്റുപാടുമുള്ളതെല്ലാം ജാഹിലിയ്യത്താണ്. അവബോധവും വിശ്വാസങ്ങളും,ചര്യകളും, സദാചാരവും, സംസ്കാരവും, കലയും സാഹിത്യവും,നിയമങ്ങളും,കീഴ്വണക്കങ്ങളും എല്ലാമെല്ലാം ജാഹിലിയ്യത്താണ്– നാം ഇസ്ലാമിക സംസ്കാരമാണ് എന്ന് കരുതുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ നല്ലൊരു ഭാഗമടക്കം'.

ഒരു ഇസ്ലാമിക ഭരണാധികാരിയെ നിഷ്കാസിതനാക്കുന്നതിനെതിരെയുള്ള പൗരാണികമായ നിരോധനത്തെ മറികടക്കാൻ വളഞ്ഞ വഴി കണ്ടെത്തിയ ആദ്യത്തെ സുന്നി മുസ്ലിം ഖുതുബായിരുന്നു എന്നതാണ് ഒരുപക്ഷേ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുള്ളത്.'ഖുതുബ് പറഞ്ഞത് ഇന്നത്തെ മുസ്ലിം ലോകത്തെ ഭരണാധികാരികളാരും തന്നെ മുസ്ലിംകളല്ല എന്നാണ്', ഹൈക്കൽ പറഞ്ഞു.'ചുരുക്കത്തിൽ അദ്ദേഹം അവരെ അവിശ്വാസികളായി പ്രഖ്യാപിച്ചു.'

അദ്ദേഹം അങ്ങനെ ചെയ്തത് മദ്ധ്യകാല ബുദ്ധിജീവി ആയിരുന്ന ഇബ്നു തൈമിയ്യയുടെ കൃതികൾ പ്രത്യേക രീതിയിൽ അനുനയക്ഷമമായി പുനർവ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടായിരുന്നു. ഇസ്ലാമികവിജ്ഞാന ചരിത്രത്തിലെ അതികായകനായ ഇബ്നുതൈമിയ്യ പതിമൂന്നും പതിനാലും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ,സിറിയ മംഗോളിയരുടെ അധീശത്വത്തി

ന്റെ ഭീഷണിയിലായിരുന്ന കാലത്ത്,ഡമാസ്കസിലാണ് ജീവിച്ചിരുന്നത്.

ഇബ്നു തൈമിയ്യയുടെ മംഗോൾ വംശജർക്കെതിരായ ബൗദ്ധികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ സമരങ്ങളെ ഖുതുബ് ജമാൽ അബ്ദുന്നാസിറിനോടും അക്കാലത്തെ അറബ് നേതാക്കളോടുമുള്ള സ്വന്തം സമരങ്ങളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി. ഇതൊരു അപകടം പിടിച്ച നീക്കമായിരുന്നു എന്നതിൽ സംശയമില്ല. കാരണം ഇസ്ലാമിക പാരമ്പര്യം പറയുന്നത് ഒരു മുസ്ലിം മറ്റൊരാളെ വ്യാജമായി അവിശ്വാസി എന്ന്വിളിച്ചാൽ വിളിക്കുന്നയാൾ നരകത്തിൽ എരിയേണ്ടി വരും എന്നാണ്, മൈക്കൽ പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണവാറണ്ട് മുദ്ര ചെയ്യാൻ കാരണമായതും ഇതായിരിക്കണം. കാരണം ഈജിപ്തിലെ ഭരണാധികാരികൾ ഇത്തരം ഭീഷണികളെ നിസ്സാരമായി കണ്ടിരുന്നില്ല...’

എന്തുതന്നെയായാലും ബിൻലാദന് വളരെകുറച്ച് മതവിദ്യാഭ്യാസം മാത്രമേ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ‘അദ്ദേഹം വലിയൊരു ധനിക കുടുംബത്തിൽ നിന്നും വരുന്ന സുഖിയനും വിനോദശീലനുമായ ഒരാളായിരുന്നു.അതിനാൽ മറ്റാരെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന് സന്ദേശം കൈമാറേണ്ടിയിരുന്നു’, സിവൻ പറഞ്ഞു. നേരിട്ട് അദ്ദേഹത്തെ സ്വാധീനിച്ച രണ്ടുപേർ; ഒന്ന്, 1989ൽ ഒരു കാർബോംബ് സ്ഫോടനത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട ഫലസ്തീനിയനായ അബ്

ദുല്ല അസ്സാമും; രണ്ട്, സൗദി അധികാരികൾ ഇടയ്ക്കിടെ ക്ക് ജയിലിലിടുമായിരുന്ന സൗദി പൗരനായ സഫർ അൽ ഹവാലിയുമായിരുന്നു. ഈ രണ്ടുപേരും ഖുതുബിന്റെ കൃതികളിൽ മുങ്ങിക്കുതിർന്ന ആളുകളായിരുന്നു, സിവൻ പറഞ്ഞു....'

സമാപനക്കുറിപ്പുകൾ

സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെയും, ഖുതുബിയ്യയുടെ മത്തിന്ദയെ മൊത്തത്തിലും, ഖണ്ഡിക്കുന്നതിൽ സലഫികൾ രചനാത്മകമായ പങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഖുതുബിന്റേത് ഖവാരിജുകളുടെ പ്രവർത്തന സമ്പ്രദായങ്ങളുടെ പുനരാവിഷ്കാരം മാത്രമാണ്. ഖവാരിജുകൾ 'സാമൂഹികനീതി' എന്നപേരിലും 'അൽഹാകിമിയ്യ' എന്ന ആശയത്തിലും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നതിൽ വളരെ വലിയ അസന്തുലിതാവസ്ഥ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് വളരെ ആത്മാർത്ഥതയും ആവേശവുമുള്ള മുസ്ലിംകളെ തെറ്റായ മാർഗ്ഗത്തിലേക്കും ചിന്താകുഴപ്പത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നതിന് കാരണമായി. അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കാൻ പ്രവാചകന്മാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന രീതിശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നും വളരെയധികം അകന്നുപോകുകയും ചെയ്തു. അവർ അടിയുറച്ച പണ്ഡിതൻമാരിൽ നിന്ന് അവരറിയാതെതന്നെ മാറ്റപ്പെടുകയും തൗഹീദിന്റെ ആശയങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും സുന്നത്തിനെ പിന്തുടരുന്ന കാ

ര്യത്തിലും മിതത്വത്തിൽ നിന്നും സന്തുലനത്തിൽ നിന്നും മാറിപ്പോവുകയും പകരം ഫലശൂന്യമായ ഉത്സാഹത്തിലേക്കും ക്ഷണികമായ ക്ഷോഭജനികമായ കാര്യങ്ങളിലേക്കും സയ്യിദ് ഖുതുബ് അൽ അസ്ഹരിയും ഹസനുൽ ബന്ന അസ്സൂഫി അൽ മുഫവ്വിളും പുനരുജ്ജീവിപ്പിച്ചെടുത്ത തീവ്രവാദത്തിലേക്കും നയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം വലിയ കുഴപ്പങ്ങൾക്ക് വഴിവെച്ചു.അമുസ്‌ലിംകൾക്കും സയണിസ്റ്റ് നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള മാധ്യമങ്ങൾക്കും,അവരുടെ താളത്തിനൊത്ത് തുള്ളുന്ന അസംഖ്യം 'പത്രവേ ശ്യകൾക്കും' ഇസ്‌ലാമിനെപ്പറ്റി ഒരു ബീഭത്സ ചിത്രം രചിക്കാൻ ഇത് അവസരമൊരുക്കിക്കൊടുത്തു.

'വഹാബികൾ'ക്കെതിരായ മതപരമായ വിഷയങ്ങളിൽ വിവാദമുണ്ടാക്കി മേൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെ ഒന്നു കൂടി മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകാനുള്ള കുത്തക ഇപ്പോൾ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നത് സൂഫി തത്വപ്രസ്ഥാനമാണ്. ഭൂതകാലത്ത് ഈ പ്രസ്ഥാനം മൗദൂദിയെയും ഖുതുബിനെയും പോലുള്ളവരെ സലഫിയ്യയുടെ പക്ഷക്കാക്കാരെന്നും വഹാബിസത്തെ പിന്തുണക്കുന്നവരെന്നുമൊക്കെ വിളിച്ച് ആക്ഷേപിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോഴിതാ ഈ നുണയുടെ മറപൊളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.ഖുതുബ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു 'മുഅ്തസിലി'യും 'അശ്അരി'യും ഹസനുൽ ബന്ന ഒരു ഭക്തനായ സൂഫിയുമാണെന്ന് ഇഖ്‌വാനു

ൽ മുസ്‌ലിമീൻ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ നല്ലൊരു വിഭാഗം–അ
വർ ഈജിപ്ഷ്യനായാലും സിറിയൻ ആയാലും ശരി–
അശ്അരികളുടെ ശക്തമായ പ്രാതിനിധ്യമുള്ളവരാണെ
ന്നും സൂഫി ചായ്‌വുള്ളവരാണെന്നും പരസ്യമായി തെ
ളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരിലുള്ള ത
ങ്ങളുടെ തെറ്റായ വാദങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് വേ
ണ്ടിയും പടിഞ്ഞാറൻ മാധ്യമങ്ങൾക്ക് അവരുടെ അബ
ദ്ധധാരണകളും തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും പ്രചരിപ്പിക്കാ
ൻസഹായിക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയും സമകാലിക സംഭവ
ങ്ങളെ വളച്ചൊടിച്ച് വ്യാഖ്യാനിച്ച് തങ്ങളുടെ കുത്തകെ
യാക്കിവെക്കുക എന്ന ജോലിയല്ലാതെ സൂഫി തത്വത്തി
ലധിഷ്ഠിതമായ പ്രസ്ഥാനത്തിന് വേറൊന്നും ചെയ്യാനില്ല.

വിരോധാഭാസമെന്നു പറയട്ടെ, ഇപ്പോൾ മാധ്യമ
ങ്ങൾ ബന്നയുടെയും, സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെയും അബു
ൽ അഅ്‌ല മൗദൂദിയുടെയും–എന്തിന്, ഉസാമബിൻ ലാ
ദന്റെ ദൈവ നിഷേധപരവും തീവ്രവാദ പരവുമായ സി
ദ്ധാന്തങ്ങളുടെ ഫലങ്ങളും ഭവിഷ്യത്തുകളും ആരോപി
ക്കുന്നത് സലഫിയ്യയിലാണ്! എന്നാൽ യാഥാർത്ഥത്തി
ൽ ഉസാമബിൻ ലാദൻ, സഫർ അൽ ഹവാലീ, സൽമാ
ൻ അൽ ഔദ തുടങ്ങിയരും അറേബ്യയിലെ ഖുതുബി
കൾ മുഴുവനും,(ചുരുക്കത്തിൽ വഹാബികൾ എന്ന് അ
റിയപ്പെടുന്നവർഒന്നാകെ) വഴിപിഴച്ച സിദ്ധാന്തങ്ങളും തീ
വ്രവാദവും കടമെടുക്കുകയും മൊത്തമായി സ്വീകരിക്കു
കയും ചെയ്തത് സയ്യിദ് ഖുതുബ്,ഹസനുൽ ബന്ന, അ

ബുൽ അഅ്ലാ മൗദൂദി പോലെയുള്ളവരിൽ നിന്നാണ്. അവരാകട്ടെ,നൂതനമായ സിദ്ധാന്തങ്ങളും വഴിതെറ്റിപ്പോയ ആശയങ്ങളും മൂലം സലഫിയ്യയിൽ നിന്നും അങ്ങേയറ്റം അകലത്തിലാണ് ഉള്ളത്!!' ലേഖനം ഇവിടെ അവസാനിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ ശൈഖായ അൽ അല്ലാമ റബീഇബ്നു ഹാദീ അൽ മദ്ഖലീ, തന്റെ 'അദ്വാഉൽ ഇസ്ലാമിയ അലാ അഖീദ സയ്യിദ്ഖുതുബ് വഫിക്രിഹി'(പേ: 77–78) എന്ന പുസ്തകത്തിൽ സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെ കർമ്മ പദ്ധതിയെ ഖണ്ഡിച്ചു പറയുമ്പോൾ ഈ കാര്യത്തെ കുറിച്ച് പറയുന്നത്: 'ചുരുക്കത്തിൽ സയ്യിദ്(ഖുതുബ്) തിരഞ്ഞെടുത്തത് മറ്റൊരു മുസ്ലിം പണ്ഡിതനും തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പാതയാണ്.അന്ന് ഹാകിമിയ്യയുടെ കാര്യത്തിൽ തോന്നിയത് പറഞ്ഞ ശേഷം അദ്ദേഹം യാതൊരു പാപവും ചെയ്യാത്ത സാധാരണ ജനങ്ങളെ തക്ഫീർ ചെയ്യുന്നു.അവർക്കെതിരിൽ യാതൊരു തെളിവും അദ്ദേഹം ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നില്ല;ഇക്കാര്യത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാരുടെ വിശദമായ അഭിപ്രായം ചോദിക്കുന്നുമില്ല. ഒരു വശത്ത് ഇക്കാര്യമുള്ളപ്പോൾ തന്നെ മറുവശത്ത് അദ്ദേഹം ശ്മശാനങ്ങളിലുള്ള ശിർക്കൊന്നും കാണുന്നുമില്ല. 'റാഫിദ'കളെയും, അങ്ങേയറ്റത്തെ സൂഫികളെയും, അവരെ പിൻതുടരുന്ന മറ്റുള്ളവരെയുമൊന്നും ഇക്കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം കാണുന്നില്ല. ലാഇലാഹ

ഇല്ലല്ലാഹ് എന്നതിന്റെ അർത്ഥത്തിനെതിരായിട്ടുള്ള ഇത്തരം ശിർക്കുകളൊന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ വരുന്നതേയില്ല!

ഇതു കൊണ്ടു തന്നെ ഖവാരിജും, റാഫിദയും പുത്തൻ പ്രസ്ഥാനവുമായി നടക്കുന്നവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദർശത്തെയും ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതും അതിൽസന്തോഷിക്കുന്നതും നിങ്ങൾ കാണുന്നു. അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനകളും അഭിപ്രായങ്ങളും തെളിവാക്കുന്നു. തീർച്ചയായും ഞാൻ ഓരോ മുസ്ലിമിലും പ്രത്യാശിക്കുന്നത്–പ്രത്യേകിച്ച് സയ്യിദ് ഖുത്വുബിന്റെ ആദർശം സ്വീകരിച്ചവർക്കായി ഞാൻ പ്രത്യാശിക്കുന്നത് – അല്ലാഹു അവന്റെ സൗമനസ്യത്തിൽ നിന്നും നന്മയിൽ നിന്നും പങ്കു നൽകി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ എന്നാണ്. അവർ ഏതൊരു തെറ്റിലേക്കും ചതിക്കുഴിയിലേക്കുമാണ് വീണതെന്നും ഖുർആനും സുന്നത്തും മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ നിന്നും സലഫുകളുടെ ധാരണ മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ നിന്നും എത്ര അകലെയാണ് തങ്ങളുടെ സ്ഥാനമെന്നും മനസ്സിലാക്കി യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു വരാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ അവർക്ക് സാധിക്കും.'

മേൽ കൊടുത്ത വിശകലനം വായിച്ചാൽ സാമാന്യ ബുദ്ധിയുള്ള ആർക്കും ഉസാമ ബിൻ ലാദൻ സലഫിയോ സലഫിയ്യയിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നയാളോ അല്ലെ

ന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. മറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഹ്വാനം വ്യക്തമായും ഖവാരിജുകളുടേതും, സുറൂരികളുടേതും ഖുതുബികളുടേതുമാണ്.[5] ഇനിയും ഉസാമ ബിൻ ലാദനോടുള്ള സലഫീ മനോഭാവം കാണിച്ചുതരുവാൻ നമുക്ക് സലഫീ ചിന്താഗതിയുള്ള ശ്രേഷ്ഠരായ ചില പണ്ഡിതന്മാരുടെ വാക്കുകൾ എടുത്തുദ്ധരിക്കാം.

ഏഴ്

ബിൻലാദനെക്കുറിച്ച
പണ്ഡിത പ്രസ്താവനകൾ

ശൈഖ് അബ്ദുൽ അസീസ് ഇബ്നു ബാസ്(رحمه الله) (മ:1420ഹി) പറഞ്ഞു: ‘‘അൽ ഫഖീഹിൽ നിന്നോ, അൽ മസ്അരിയിൽ നിന്നോ കപടതയിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്ന

(5) “അൽ മൗരിദുൽ അദാബിലിസ്സുലാൽ” (പേജ്: 221–222) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ശൈഖ് അഹ്മദ് അന്നജ്മി ഒരു ഖുതുബി എന്നതിന്റെ കൃത്യമായ നിർവ്വചനം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അവർ സയ്യിദ് ഖുത്തുബിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ പഠിക്കുകയും ഓരോ കാര്യത്തിലും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് പിൻതുടരുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനം വലുതായി കണക്കാക്കി പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞത് സത്യമോ അസത്യമോ സലഫിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിനും തെളിവുകൾക്കും എതിരാണോ എന്നൊന്നും നോക്കാതെ വിശ്വസിക്കുന്നവരുമാണ്.”

ഇവർ രണ്ടുപേരുമല്ലാത്ത ആളുകളിൽ നിന്നോ ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഇത്തരം പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ നശിപ്പിക്കേണ്ടതും, ഉന്മൂലനം ചെയ്യേണ്ടതും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. അവരോട് ആരും തന്നെ ചായ്‌വ് കാണിക്കുവാനും പാടില്ല.അവരെ ഉപദേശിക്കേണ്ടതും സത്യത്തിലേക്ക് നയിക്കേണ്ടതും പ്രമാദമായ കാര്യങ്ങൾക്കെതിരിൽ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകേണ്ടതും ധാർമ്മികമായ ബാധ്യത തന്നെയാണ്. ഈ തിന്മയിൽ ആർക്കും തന്നെസഹകരിക്കാൻ അനുവാദമില്ലാത്തതാകുന്നു. എല്ലാവരും ആത്മാർത്ഥമായി ഈ കപടതയെയും തിന്മയെയും ഉപേക്ഷിച്ച്,യഥാർത്ഥ പാന്ഥാവിലേക്ക് തിരിച്ചു വരേണ്ടതുമാണ്.അൽ മസ്അരിയോടും അൽ ഫഖീഹിനോടും ബിൻ ലാദനോടും ഇവരുടെ വഴിയിൽ ചരിക്കുന്നമറ്റുള്ളവരോടുമുള്ള എന്റെ ഉപദേശം അപകടകരമായ ഈ പാത ഉപേക്ഷിച്ച് അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുവാനും, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതികാരത്തെയും ദേഷ്യത്തെയും സൂക്ഷിക്കുവാനും നേർമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു വരുവാനും കഴിഞ്ഞുപോയതിൽ അല്ലാഹുവിനോട് മാപ്പപേക്ഷിക്കുവാനുമാണ്. അല്ലാഹു തന്റെ പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന ദാസന്മാരോട് അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുമെന്നും അവരോട് നന്മ ചെയ്യുമെന്നും ഉറപ്പ് നൽകിയിട്ടുണ്ട്.അല്ലാഹു പറയുന്നു: ‘പറയുക: സ്വന്തം ആത്മാക്കളോട് അതിക്രമം പ്രവർത്തിച്ചുപോയ എന്റെ ദാസന്മാരേ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ നിരാശപ്പെടരുത്.തീർച്ചയായും അല്ലാ

ഹു പാപങ്ങളെല്ലാം പൊറുക്കുന്നതാണ്. തീർച്ചയായും അവൻ തന്നെയാകുന്നു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയും'(39:53). ഇസ്‌ലാമിക പ്രബോധനത്തെ സംബന്ധിച്ച ചോദ്യോത്തരങ്ങളുടെ വിശദീകരണത്തിൽ 'അൽ അജ്‌വിബത്തുൽ മുഫീദ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ശൈഖ് സ്വാലിഹ് അൽ ഫൗസാൻ(പേ:50)അടിക്കുറിപ്പിൽ (നമ്പർ:73) പറയുന്നു: '....നന്ദി കെട്ടവനുമായ ബിൻ ലാദൻ സുന്നത്തിന്റെ പാതയിൽ നിന്ന് ഖവാരിജുകളുടെ കർമ്മ പാതയിലേക്ക് വ്യതിചലിച്ചുപോവുകയും, ഭൂമിയിൽ അരക്ഷിതാവസ്ഥയും കലാപവും സൃഷ്ടിക്കുകയും, ദുർനടപടിക്ക് പ്രചാരം നൽകുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ നിങ്ങളുടെ നാഥൻ അയാളെയും അയാളെപ്പോലുള്ളവരെയും പ്രതീക്ഷിച്ച് ഇരിപ്പാണ്.'

മദീനയിലെ പണ്ഡിതരിൽ ഒരാളായിരുന്ന ശൈഖ് മുഹമ്മദ് ഇബ്നു ഹാദീ,സയ്യിദ് ഖുതുബിനെയും അയാളുടെ ആഹ്വാനത്തെയും സംബന്ധിച്ച ഒരു പ്രഭാഷണത്തിൽ പറയുന്നു:'സൗദി അറേബ്യയിൽ സ്ഫോടനം നടത്തിയവർ അവരുടെ സ്വന്തം വായ കൊണ്ട് തന്നെ സമ്മതിച്ച കാര്യമാണ് അവർക്ക് ജമാഅത്തു തക്ഫീറുമായി ബന്ധമുണ്ടെന്നും,അവർ ഉസാമബിൻലാദന്റെയും അൽ മസ്അരിയുടേയും സംഘത്തിൽ പെട്ടവരും അവരുടെ സാഹിത്യം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നവരും ആയിരുന്നു എന്നും. ഉസാമബിൻ ലാദൻ. ആരാണ് ഈ

മനുഷ്യനെ പഠിപ്പിച്ചത്? അയാളെ ശരീഅത്ത് അഭ്യസിപ്പിച്ചതാരാണ്? അയാൾ ഒരു വ്യാപാരി ആണ്, അതാണ് അയാളുടെ പ്രത്യേകതയും... മുമ്പ് പറഞ്ഞതു പോലെ അവർ തന്നെ അവരുടെ വായ കൊണ്ട് സമ്മതിച്ചതാണ് നാം അത് കാണുകയും പത്രങ്ങളിൽ വായിക്കുകയും ചെയ്തു. അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിലെ തക്ഫീറിന്റെ ചില ആളുകൾ അവരെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് അവരുടെ സ്വന്തം ശബ്ദത്തിൽ അവർ പറയുന്നത് ഇവിടെ എന്റെ കൈയിൽ (റെക്കോർഡ് ചെയ്യപ്പെട്ടത്) ഉണ്ട്.

അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിലേക്ക് ജിഹാദിന് പോയി നമ്മുടെ രാജ്യത്തേക്ക് മടങ്ങി വന്ന യുവാക്കളിൽ മിക്കവാറും പേരെ പൊതുവായി ഇഖ്വാനീ ആദർശമോ അല്ലെങ്കിൽ വിപ്ലവകരമായ തക്ഫീരീ ആശയമോ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവർ പോകുമ്പോൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നത് നാമെല്ലാം മുസ്‌ലിംകളാണെന്നാണ്,തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ നാമെല്ലാം അവിശ്വാസികളായി!അതുകൊണ്ട് നമ്മെ അവർ അവിശ്വാസികളായി കണ്ടു,ഭരണാധികാരികളെയും പണ്ഡിതന്മാരെയും അവിശ്വാസികളായി കണ്ടു;സാധാരണക്കാരന്റെ കാര്യംപറയുകയും വേണ്ടല്ലോ.സൗദി രാഷ്ട്രത്തെ മതഭ്രഷ്ടരായി മുദ്രയടിക്കുകയും, പണ്ഡിതന്മാരെ അവിശ്വാസികളായി ചിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.ഇത് അവർ സ്വന്തം വായ കൊണ്ടുതന്നെ സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളാണ്. അവർ പണ്ഡിതന്മാരെ തക്ഫീർ ചെയ്യുകയും, പ്രത്യേകിച്ച് രണ്ടാളുകളെ പേരെടുത്തു പ

റയുകയും ചെയ്തു. ശൈഖ് അബ്ദുൽ അസീസ് ഇബ്നു ബാസും, ശൈഖ് മുഹമ്മദ് ഇബ്നു ഉസൈമീനും– അല്ലാഹു അവരെ സംരക്ഷിക്കുമാറാകട്ടെ. അവർ ഉസാമ ബിൻ ലാദനും, അൽ മസ്അരിയുമായിട്ടുള്ള അവരുടെ ബന്ധം തുറന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. ഇത് അവർക്ക് സലഫി പണ്ഡിതന്മാരിൽ നിന്ന് ലഭിച്ചതാണോ? അല്ല! മറിച്ച് അവർക്ക് ഇതു തക്ഫീറിന്റെ ആളുകളിൽ നിന്ന് ലഭിച്ചതാണ്.' അടുത്ത കാലത്തെ ഒരു ശബ്ദലേഖനത്തിൽ നിന്നാണിത്.

നമ്മുടെ ശൈഖ് യമനിലെ യഹ്യാ അൽ ഹജൂരി, ഉസാമ ബിൻ ലാദനെക്കുറിച്ച് അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിലെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു തീർപ്പിൽ പറഞ്ഞു,'ശരിയായ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ.... എനിക്കറിയാം അവർ (താലിബാൻ) (വിശ്വാസകാര്യത്തിൽ) മാതുരീദിയ്യ ആണ് എന്ന്. അതുതന്നെ ഉസാമ (ബിൻ ലാദൻ)യെക്കുറിച്ചും പറയാൻ സാധിക്കും.അദ്ദേഹം ഒരു ജിഹാദിയാണെന്നും 'തക്ഫീറിന്റെ' പ്രശ്നം ഉള്ളയാളാണെന്നും എനിക്കറിയാം.അദ്ദേഹം വളരെവേഗം തക്ഫീർ ചെയ്യുന്ന ഒരു തക്ഫീരിയാണ്.' അൽ അജ്വിബത്തുൽ ഹജൂരിയ്യ അലൽ അസ്ഇലത്തിൽ ഹദീസിയ്യ എന്ന ശബ്ദലേഖനത്തിൽ നിന്ന്.

നമ്മുടെ ശൈഖായ അബ്ദുൽഅസീസ് അൽ ബുറാഇ 'ഇമാം മുഖ്ബിൽ ഇബ്നു ഹാദിയുടെ ജീവിതം'

എന്ന ഒരു ടേപ്പിൽ ചോദിക്കപ്പെട്ടു.‘ശൈഖ് (മുഖ്ബിൽ) ഉം□ഉസാമബിൻ ലാദനും തമ്മിൽ എന്തെങ്കിലും ബന്ധമുണ്ടോ?’

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘അദ്ദേഹത്തിനു (ശൈഖ് മുഖ്ബിലിന്)□അയാളുമായോ മറ്റു യാതൊരു ബന്ധവും ഇല്ല. ശൈഖിന്റെ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ ഒരു അദ്ധ്യായത്തിന്റെ പേരുതന്നെ ‘ഫിത്നയുടെ (അന്തർത്ഥം) തലവൻ ഉസാമ□ബിൻ ലാദൻ’എന്നാണ്. വാക്കുകൾ ഇതാണ്: ‘അല്ലാഹുവിനാണ് സ്തുതി.ഉസാമബിൻ ലാദന്റെ കൂടെ അയാളുടെ പുതുമയാർന്ന പദ്ധതിക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ പാകത്തിൽ, സുന്നത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു പണ്ഡിതൻ പോലുമില്ല. കാരണം അവർ അങ്ങനെയുള്ള കാര്യ□ങ്ങളിൽ സഹായിക്കാനുള്ളവരല്ല.’ ശൈഖ് മുഖ്ബിൽ എന്നെ അറിയിച്ച പ്രകാരം – യമന്റെ പ്രസിഡന്റ് ആയ അബ്ദുല്ല സാലിഹ് ഇസ്ലാമിൽ നിന്ന് പുറത്ത്□പോയ□തായി ഒരു മതവിധി ശൈഖിൽ നിന്ന് സംഘടിപ്പിച്ചെടുക്കാൻ അയാൾ എല്ലാ ശ്രമവും നടത്തിയെന്നും, പക്ഷെ ശൈഖ് ഉസാമയുടെ അപേക്ഷക്ക് ചെവികൊടുത്തതേ ഇല്ല എന്നുമാണ്. ഇങ്ങനെ ചെയ്തത് ഭയം കൊണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രത്യുത പ്രസിഡന്റ് ഒരു അവിശ്വാസിയായി ശൈഖിന്□തോന്നാത്തതു കൊണ്ടായിരുന്നു. ശൈഖ് അബുൽ ഹസൻ അൽ മഅ്രിബി ഉസാമബിൻ ലാദന്റെ ഇപ്പോഴുള്ള ധാരണ മാറ്റിയെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെ

യ്തു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ജനങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനപ്രദമായ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്ന് താങ്കൾക്ക് തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, താങ്കൾ അവിടെയുമിവിടെയും ചെലവഴിക്കുന്ന ധനമുപയോഗിച്ച് പഠിക്കാനുള്ള കേന്ദ്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുക, എന്നിട്ട് അത് ഇരുനൂറോ മുന്നൂറോ നാനൂറോ പഠനകേന്ദ്രങ്ങളാക്കുക,എന്നിട്ട് അവിടെ പണം ചെലവാക്കുക. അങ്ങനെ ഓരോ കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നും ഓരോ വിദ്യാർത്ഥികൾ, പിന്നെ അടുത്ത അഞ്ചു പേർ അങ്ങനെ തുടങ്ങിയാൽ വിജ്ഞാന വിദ്യാർത്ഥികളായി ധാരാളം പേർ ഉണ്ടാകും.' പക്ഷേ അദ്ദേഹം ഇത് നിരസിക്കുകയും ഇപ്പോഴുള്ള മാർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെ തുടരുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് സുന്നത്തിന്റെ ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികളെയും ഉപേക്ഷിക്കുകയും അവരെ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തു.അപ്പോൾ ഉസാമ ബിൻ ലാദന്റെ ആഹ്വാനം, സുറൂരികളുടെ ആഹ്വാനവുമായി ബന്ധമുള്ളതാവുകയും, സുന്നത്തിന്റെയാളുകളുടേതായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.' 'ഇമാം മുഖ്ബിൽ ഇബ്നു ഹാദി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം, വിശ്വാസ പ്രമാണം, മൻഹജ്' എന്ന ശബ്ദലേഖനത്തിൽ നിന്ന്, ബർമിംഗ്ഹാം, യു.കെ.

എട്ട്

താലിബാനും സലഫിയ്യയും

അവസാനമായി ഞാൻ വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന വിഷയം താലിബാനെ സലഫീ 'വഹാബി' സിദ്ധാന്തത്തിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നവരായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന മാധ്യമങ്ങളുടെ ചെയ്തിയെയാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ ദയൂബന്തി–സൂഫി വിഭാഗമാണ്. സലഫികളെ വളരെ ശക്തമായും ഉൽക്കടമായും എതിർക്കുകയും 'വെറുപ്പുളവാക്കുന്ന വഹാബികൾ'[1] എന്ന് സലഫികളെ വിശേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണവർ. എന്നാൽ താലിബാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ദയൂബന്തികളും ഹനഫീ മദ്ഹബിനെ അന്ധമായി പിന്തുടരുന്നവരും, അവരുടെ എല്ലാ നവീനാശയങ്ങളും, ഖബറാരാധനയും ഉള്ളവരാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കണം. അവർ അഫ്ഗാനിസ്ഥാനെ കീഴടക്കിയപ്പോൾ, നാട്ടിൽ നിന്നും വിഗ്രഹാരാധനാപരമായ വിശ്വാസങ്ങളും ശിർക്ക് പ്രവർത്തനങ്ങളും തുടച്ചു നീക്കാനോ മതത്തിലെ നവീനാശയങ്ങളെ പറിച്ചുകളയാനോ മിനക്കെട്ടില്ല.

പാക്കിസ്ഥാനിലെ വിശ്വാസയോഗ്യരായ സലഫീ പണ്ഡിതന്മാർ അറിയിച്ചു തന്ന വിവരമനുസരിച്ച്, അവർ

---

[1] അൽ മൗരിദുൽ അദ്ബിലിൽ ലാൽ (പേ:249) കാണുക.

ഖുർആനിലേക്കും സുന്നത്തിലേക്കും ക്ഷണിക്കുന്ന
സ്ഥാപനങ്ങൾ അടച്ചു പൂട്ടിച്ച് സലഫീ ദഅ്‌വത്തിനോട്
വൈമുഖ്യം കാണിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്. അവർ സലഫികളെ
ഗയ്ർ മുഖല്ലിദീൻ(കണ്ണടച്ച് പിന്തുടരാത്തവർ)എന്നും മ
റ്റും മുദ്രകുത്തി ചെറുതാക്കി കാണിക്കുകയും അപകീർ
ത്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ്. ‘ആരാണ് ഹദീ
സിന്റെ ആളുകൾ?’ എന്ന സംജ്ഞയുള്ള ഒരു പ്രസംഗ
ത്തിൽ പാക്കിസ്ഥാനിലെ ശൈഖ് സുബൈർ അലിയോ
ട് താലിബാനെ പറ്റി ചോദിക്കുകയുണ്ടായി.അദ്ദേഹത്തോ
ട് ചോദിച്ചു: ‘ശൈഖ്! അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിലെ താലിബാ
നെകുറിച്ച് താങ്കളുടെ നിലപാട് എന്താണ്?’.അദ്ദേഹം പ
റഞ്ഞു: ‘ദ യൂബന്തീ പക്ഷത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ് താ
ലിബാൻ. പാക്കിസ്ഥാനിലെ ദയൂബന്തികൾ രണ്ടു വിഭാ
ഗമുണ്ട്:

(1) ഹയാത്തീ, (2) മമാതീ. ഹയാത്തി വിഭാഗത്തി
ലാണ് താലിബാൻ പെടുക. താലിബാന് വ്യക്തമായ ഒ
രു വിശ്വാസപ്രമാണമില്ല.താലിബാൻ നവീനാശയക്കാരാ
ണ്. സലഫികളുടെ നേർക്കെത്തുമ്പോൾ അവർ വല്ലാ
ത്ത അതിക്രമകാരികളാകും. ഉദാഹരണമായി അഫ്ഗാ
നിസ്ഥാനിലെ സലഫി സ്ഥാപനങ്ങൾ താലിബാൻ പൂട്ടി
ച്ചിട്ടുണ്ട്. പല പള്ളികളും പൂട്ടിക്കുകയും നിർമ്മാണത്തി
ലിരിക്കുന്ന പല പള്ളികളുടെയും നിർമ്മാണ പ്രവർത്ത
നങ്ങൾ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സലഫി

സ്ഥാപനങ്ങളും പള്ളികളും സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ വ്യാപൃതനായിരുന്ന സുന്നത്തിലടിയുറച്ച എന്റെ ഒരു മാന്യസുഹൃത്താണ് എനിക്ക് ഈ വിവരം തന്നത്. ഉദാഹരണമായി ഇസ്ലാമാബാദിൽ നിന്നുള്ള എന്റെ സുഹൃത്ത് അബൂ ഉമൈർ ഖുറൈശി.ചില അഫ്ഗാനി സലഫികളും ഇത്തരം മുതവാതിർ (വിശ്വാസത്തിലെടുക്കാവുന്ന ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നത്; കളവാകാൻ തീരെ സാധ്യതയില്ലാത്തത്) ആയ വിവരങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് തരുന്നുണ്ട്’.

അപ്പോൾ ആരാണ് ദയൂബന്തികൾ? അവരും സലഫികളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്താണ്? ദയൂബന്തികൾ എന്നത് 1867ൽ ദയൂബന്ത് എന്ന് പേരുള്ള ഒരു ഇന്ത്യൻ പട്ടണത്തിൽ സ്ഥാപിതമായ ഒരു ഇസ്ലാമിക കക്ഷിയാണ്. മുഹമ്മദ് ഖാസിം നാനോത്വി എന്ന് പേരുള്ള ഒരാളാണ് അതിന്റെ സ്ഥാപകൻ. ഈ വിഭാഗത്തിന്റെ മറ്റ് സ്ഥാപകർ റഷീദ് അഹമ്മദ് ഗംഗോഹിയും ദയൂബന്തികളുടെ ഇടയിൽ ‘മുഹാജിർ മക്കീ’ (മക്കയിലേക്ക് പലായനം ചെയ്തവൻ) എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന ഹാജി ഇംദാദുള്ള എന്നിവരുമാണ്. ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ (അഹ്ലു ഹദീസ്) അദ്ദേഹം അറിയപ്പെടുന്നത് ‘മഫ്റൂർ മക്കീ’(തത്വങ്ങളെ കൈവെടിഞ്ഞവനായ മക്കക്കാരൻ)എന്നാണ്.

ദയൂബന്ത് പട്ടണത്തിൽ ഒരു മദ്രസ ആരംഭിച്ചു കൊണ്ടാണ് ഈ മതവിഭാഗം സ്ഥാപിതമാകുന്നത്.സ്ഥാ

പിന്മാറ്റ ശേഷം ദയൂബന്തികൾ വിവിധ പേരുകളിൽ വിവിധ സംഘങ്ങളായി വ്യാപിച്ചു. ഉദാഹരണമായി: ജമാഅത്തുത്തബ്‌ലീഗ്, സിപാഹെ സഹാബ, ഹയാതീ ദയൂബന്തീ, മമാതീ ദയൂബന്തീ, ഇശാഅത്തുത്തൗഹീദ് വസ്സുന്ന, ജമാഅത്തുൽ ഇസ്‌ലാമീ, ഹക്ക് ചാർ യാർ, ഫദ്‌ലുൽ റഹ്മാൻ ഗ്രൂപ്പ്, താലിബാൻ,ജയ്ഷെ മുഹമ്മദ് തുടങ്ങിയവ.

ഒരുപാട് കാര്യങ്ങളിൽ സലഫികളും ദയൂബന്തികളും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. വിശ്വാസ സംബന്ധമായ വിഷയങ്ങളും, മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളും അഹ്കാമും (വിധിവിലക്കുകൾ) ഈ വ്യത്യാസങ്ങളിലുൾപ്പെടുന്നു. ഈ വ്യത്യാസങ്ങളിൽ നിന്ന് വിശ്വാസത്തെയും അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളെയും ബാധിക്കുന്നവ മാത്രം ഞാൻ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

ആദ്യമായി: ദയൂബന്തികൾ 'വഹ്ദത്തുൽ വുജൂദ്' (അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വത്തിലെ ഏകത്വം) എന്ന ആശയത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്. ദയൂബന്ദികളുടെ ശൈഖുമാരുടെ ശൈഖായ ഹാജി ഇംദാദുള്ള സംശുദ്ധി നഷ്ടപ്പെട്ട ഈ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു: 'വഹ്ദത്തുൽ വുജൂദ് എന്ന ആശയം സത്യവും ശരിയുമാണ്. ഇക്കാര്യത്തെ കുറിച്ച് ആദ്യമായി സംസാരിച്ചത് മു

ഹ്‌യുദ്ദീൻ ഇബ്നു അറബിയാണ്.'[2] ഇബ്നു അറബിയുടെ ഇവിടെ പരാമർശിച്ച വാക്കുകൾ ഇതാണ്: 'തീർച്ചയായും സ്രഷ്ടാവിന്റെ അസ്തിത്വവും സൃഷ്ടിയുടെ അസ്തിത്വവും ഒന്നുതന്നെയാണ്.' അദ്ദേഹം ഇതുകൂടി പറഞ്ഞു: 'എല്ലാറ്റിലും അത് അതിന്റെ സത്തയാണ് എന്ന്ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ഒരു അടയാളമുണ്ട്.അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റൊരു അസ്തിത്വമില്ല'[3].

യഥാർത്ഥത്തിൽ, ഇത് മനുഷ്യന്റെ നെഞ്ചിനകത്ത് കയറിക്കൂടിയ ഏറ്റവും ജുഗുപ്സാവഹമായ വിശ്വാസങ്ങളിൽ പെട്ടതാണെന്ന് കണ്ണുകളും കാതുകളും വിശേഷബുദ്ധിയും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏതൊരാൾക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ദൈവം മൂന്നാളിൽ ഒരാളാണെന്ന് പറയുന്ന ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തേക്കാൾ ദുഷ്ടവും തിന്മയേറിയതുമാണ് ഇത്.ദയൂബന്തികളുടെ വിശ്വാസമനുസരിച്ച് ഏറ്റവും ഉന്നതനായ അല്ലാഹു ജന്തുക്കളിലും, മരങ്ങളിലും, കല്ലുകളിലും,എന്തിന് വിസർജ്ജ്യ വസ്തുക്കളിൽ പോലും കുടികൊള്ളുന്നുണ്ട്. അവർ നൽകുന്ന സ്ഥാനത്തേക്കാൾ എത്രയോ ഉന്നതമാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ സ്ഥാനം.ഇതാണ് ഏറ്റവുംമോശമായ മതവിശ്വാസം. ഇതാണ് ഏറ്റവും ജുഗുപ്സാവഹവും ദൂഷിതവുമായ ധാരണ. ഇത് വ്യക്തമായും പ്രവാചകന്മാരും ദൂതന്മാരും

---

(2) ശർഹുൽ അഖീദത്തി ത്വഹാവിയ്യ (പേ:556)

(3) ഫുതൂഹാത്ത് മക്കിയ്യ (1/272)

അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് തന്നെ കൊണ്ടുവന്ന സർവ്വത്തിന്റെയും അവിശ്വാസമാണ്.

അൽ ഇമാം ഇബ്നു അബിൽ ഇസ്സ് അൽ ഹനഫീ(ﷺ) (792 ഹി.) പറഞ്ഞു: ''അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നവർ തീർച്ചയായും ജഹ്മിബ്നു സ്വഫ്വാനെയും കൂട്ടരേയും പോലെ തൗഹീദിന്റെ നാമവിശേഷണങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നവരിൽപ്പെടും. കാരണം അവർ പറയുന്നത്, 'വിശേഷണങ്ങൾ സ്ഥിരീകരിക്കുമ്പോൾ അൽ വാജിബ്[4] ധാരാളമുണ്ടെന്നു വരും' എന്നാണ്. ഈ വാക്കുകൾ അത്യന്തം ദുഷിച്ചവയാണ്; കാരണം വിശേഷണങ്ങളിൽപ്പെട്ട അമൂർത്തരൂപത്തിലുള്ള ഒരു വസ്തുവിനെ സ്ഥിരീകരിക്കുക എന്നതിനർത്ഥം അതിന്റെ പുറത്തുള്ളതിന്റെ ചിത്രം സങ്കൽപ്പിക്കാൻ സാധ്യമല്ല എന്നാണ്. അങ്ങനെ ഒന്നിന് അസ്തിത്വമില്ല എന്ന് മനസ് പറഞ്ഞു കൊണ്ടേയിരിക്കും. ഇതാണ് തഅ്തലി(നിരാസം)ന്റെ അങ്ങേയറ്റം. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച ഈ പ്രസ്താവനകൾ അല്ലാഹു എല്ലായിടത്തും എപ്പോഴും ഉണ്ട് എന്ന വിശ്വാസത്തിലേക്ക് നയി

[4] ഇമാം ഇബ്നു അബിൽ ഇസ്സ് ജഹ്മികളെ ഉദ്ധരിക്കുമ്പോൾ 'അൽ വാജിബ്' എന്നു പറയാനുള്ള കാരണം, അവർ 'വാജിബുൽ വുജൂദ്', 'മുംകിനുൽ വുജൂദ്' തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതുകൊണ്ടാണ്... 'വഹ്ദത്തുൽ വുജൂദ്' എന്ന വിശ്വദേവതാ സിദ്ധാന്തപരമായ സങ്കൽപ്പത്തെ ന്യായീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇത്തരം പദങ്ങൾ അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അവിശ്വാസത്തേക്കാൾ മോശമാണ്. കാരണം ക്രിസ്ത്യാനികൾ അത് മിശിഹാ (യേശു)വിൽ മാത്രം ഒതുക്കിയപ്പോൾ ഇവർ ലോകത്തിലെ എല്ലാ വസ്തുക്കളിലും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ഇത്തരം തൗഹീദുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോഴാണ് ഫിർഔനും അവന്റെ ജനങ്ങളും, ഈമാൻ പൂർണ്ണമാക്കിയിരുന്നെന്നും അല്ലാഹുവിനെ യഥാർത്ഥത്തിൽ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നെന്നും വരുന്നത്. അങ്ങനെ ആലോചിക്കുമ്പോൾ വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നവർ സത്യത്തിലും പ്രതിഫലം കിട്ടുന്നതുമായ ആരാധനയിലാണ്.കാരണം അവർ ആരാധിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമാണല്ലോ,മറ്റാരെയും അല്ല.അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ ഉമ്മ, പെങ്ങൾ, അന്യ സ്ത്രീ –ഇവർ തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമുണ്ടാവുകയില്ല. അവരെ സംബന്ധിച്ച അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകൾ ഇല്ലാതാകും. ശുദ്ധജലവും മദ്യവും (ഖംറ്) തമ്മിൽ വ്യത്യാസമില്ലാതാകും.പരസ്ത്രീ ഗമനവും,വിവാഹവും തമ്മിലും വ്യത്യാസമില്ലാതാകും. ഈ ചിന്താഗതി പ്രകാരം എല്ലാം ഉത്ഭവിക്കുന്നത് ഒരേയൊരു ഉറവിടത്തിൽ നിന്നാണ്. അല്ലാഹുവാണ് ആ ഒരു ഉറവിടം.ഈ ചിന്താഗതിയിലൂടെ നോക്കിയാൽ പ്രവാചകൻമാർ അവരുടെ ജനതയെ വിഷമിപ്പിക്കുന്ന

വരായിരുന്നു എന്ന് വരും.അല്ലാഹു അവർ പറയുന്നതിലും എത്രയോ ഉന്നതനാണ്’. [5]

ഈ പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് ശൈഖ് അഹ്മദ് അന്നജ്മി പറഞ്ഞു:‘അവസാനമായി പറയപ്പെട്ട, വഹ്ദത്തിൽ വുജൂദ് (അസ്തിത്വത്തിലുള്ള ഏകത്വം) എന്നത് അവിശ്വാസത്തിന്റെയും നിരീശ്വരത്വത്തിന്റെയും വിശ്വാസമാണ്. ഭൗതിക ലോകത്തിനെ ആരാധ്യനായ ഒരു ദൈവമായി കാണലുമാണ്.ഇത് കമ്യൂണിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തത്തിന് സദൃശ്യമാണ്. കാരണം കമ്യൂണിസ്റ്റ് മുദ്രാവാക്യം, ‘ദൈവമില്ല, ഈ ലോകം വെറും ഭൗതികമാണ്’ എന്നാണ്. അങ്ങനെ അവർ ഈ ഭൗതിക ലോകത്തെ ഒരു ദൈവമാക്കിയിരിക്കുന്നു.നാം എല്ലായിടത്തും കാണുന്നതും ഇതുതന്നെ. സൂഫികൾ അവരുടെ വഹ്ദത്തുൽ വുജൂദിൽ പറയുന്നു: ‘അല്ലാഹുവല്ലാതെ യാതൊന്നിനും അസ്തിത്വം ഇല്ല.’ അപ്പോൾ നാം കേൾക്കുന്നതും നമുക്ക് വിവിധ തരം സംവേദനം നൽകുന്നതുമായ എല്ലാ വസ്തുക്കളും അല്ലാഹുവാണ്. അല്ലാഹു മനുഷ്യനാണ്, ജിന്നാണ്, മാലാഖമാരാണ്.അവൻ പക്ഷിയാണ്, ഇഴയുന്ന കീടമാണ്, ഓളം വെട്ടുന്ന സമുദ്രമാണ്, വികസിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭൂമിയാണ്,വീശിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാരുതനാണ്, ചീഞ്ഞു നാറുന്ന ശവമാണ്, കടുത്ത ആഗ്രഹമാണ്, ഒരു

---

[5] ശൈഖ് അൽബാനിയുടെ പരിശോധനയോട് കൂടിയ “ശറഹിൽ അഖീദ ത്തി ത്വഹാവിയ” പേജ്:78–79.

ജീവിയുടെ ശരീരത്തിൽ നില കൊള്ളുന്ന ജീവനാണ്,ഒരു ശവശരീരത്തെ അതാക്കി മാറ്റുന്ന മരണവുമാണ്. ജനിക്കുന്നതും മരിക്കുന്നതും അവൻ തന്നെ.അല്ലാഹുവാണ് സർവ്വസ്വവും'.[6]

ദയൂബന്തികൾ ഖബ്റാരാധനയെ അംഗീകരിക്കുകയും അത് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മുഹമ്മദ് അത്താനീ അൽ ഹുസ്നി തന്റെ ഗ്രന്ഥമായ 'സീറാ മുഹമ്മദ് യൂസുഫി'ൽ പറയുന്നു:'സത്യത്തിൽ,ശൈഖ് മുഹമ്മദ് ഇല്യാസ് പലപ്പോഴും ജിശ്തിയാ സബ്രിയ സൂഫി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതാവായിരുന്ന അബ്ദുൽ ഖുദ്ദൂസ് അൽ കിങ്കൂഹിയുടെ ഖബ്റിന് പിന്നിൽ ഇരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.അദ്ദേഹം സഊദ് അൽ ബദയൂനിയുടെ കുഴിമാടത്തിങ്കൽ ഏകാന്തതയിലിരിക്കുകയും അവിടെ വെച്ച് കൂട്ടപ്രാർത്ഥന നടത്തുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു'[7]

സിർദാർ മുഹമ്മദ് അൽ പാക്കിസ്ഥാനി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതായി അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും മുഹമ്മദ് അസ്ലം അൽ പാക്കിസ്ഥാനി ഉദ്ധരിക്കുന്നു:'പത്തു വർഷത്തോളം തബ്ലീഗെ ജമാഅത്തിൽ പെട്ട് വഴിതെറ്റിയ ആളായിരുന്നു ഞാൻ. ഞാൻ തബ്ലീഗെ ജമാഅത്തിന്റെ അമീറായിരുന്ന മുഹമ്മദ് യൂസുഫ് അദ്ദഹ്ലവിയുടെ കൂ

(6) അൽ മൗരിദുൽ അദബില്ലില്ലാൽ. പേജ്–234.

(7) സീറ മുഹമ്മദ് യൂസുഫ്. പേജ്–135.

ടെ പലപ്പോഴും രാത്രിയുടെ മധ്യത്തിൽ മുഹമ്മദ് ഇല്യാസിന്റെ ഖബറിടത്തിലേക്ക് പോകുമായിരുന്നു. അവിടെ ഞങ്ങളുടെ തലമൂടിക്കൊണ്ട് ദീർഘനേരം ഇരിക്കുമായിരുന്നു'.അദ്ദേഹം തുടരുന്നു: 'ശൈഖ് മുഹമ്മദ് പറഞ്ഞു, ഈ ഖബ്റിൽ കിടക്കുന്ന നമ്മുടെ ശൈഖ് മുഹമ്മദ് ഇല്യാസ്, ആകാശങ്ങളിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഖബ്റിടത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിവരുന്ന പ്രകാശത്തെ അദ്ദേഹവുമായി ഉണ്ടായിരുന്ന ബന്ധത്തിന്റെയും അടുപ്പത്തിന്റെയും തോതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികൾക്കിടയിൽ വിതരണം ചെയ്യുന്നു'.[8]

ഇത് വ്യക്തമായും തിരുദൂതരുടെ കൽപ്പനക്കും ഇസ്ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങൾക്കും എതിരാണ്. ജുൻദുബ് ഇബ്നു അബ്ദുല്ല അൽ ബജലി പറഞ്ഞു: മരിക്കുന്നതിന് അഞ്ചു ദിവസം മുമ്പ് പ്രവാചകർ(ﷺ) ഇങ്ങനെ പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്: 'തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പുള്ളവർ തങ്ങളുടെ പ്രവാചകന്മാരുടെയും, പുണ്യപുരുഷന്മാരുടെയും ഖബ്റുകൾ ആരാധനാലയങ്ങളാക്കി മാറ്റിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഖബ്റുകളെ ആരാധനാലയങ്ങളാക്കരുത്. നിങ്ങൾക്ക് ഞാനത് വിലക്കുന്നു.'[9]

---

(8) അൽ ഖൗലുൽ ബലീഗ്. പേജ്–65, 66.

(9) മുസ്‌ലിം (2/67,68); അബൂഅവാന (1/104) തുടങ്ങിയവർ.

അബൂഹുറയ്റ(ﷺ)യിൽ നിന്ന് നിവേദനം: അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതർ(ﷺ)പറഞ്ഞു:‘അല്ലാഹുവേ! എന്റെ ഖബ്റിടത്തെ ഒരുവിഗ്രഹമാക്കി മാറ്റരുതേ. തങ്ങളുടെ പ്രവാചകരുടെ ഖബ്റിടങ്ങൾ ആരാധനാ കേന്ദ്രങ്ങളാക്കി മാറ്റുന്നവരുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപമുണ്ടാവട്ടെ’.[10] അബ്ദുല്ല ഇബ്ൻ ശർജീൽ ഹസന് പറഞ്ഞു,‘ഉസ്മാൻ ഇബ്നു അഫ്ഫാൻ(ﷺ) ഖബറുകൾ നിരത്താൻ കൽപിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോട് പറയപ്പെട്ടു‘ഇത് ഉസ്മാന്റെ മകളായ ഉമ്മു അംറിന്റെ ഖബറാണ്’.എന്തായാലും അത് നിരത്തണമെന്നു തന്നെയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൽപന.’[11] അബുൽ ഹയ്യാജ് അൽഅസദീ പറഞ്ഞു.‘‘അലിയ്യിബ്നു അബീ ത്വാലിബ് എന്നോട് പറഞ്ഞു:‘അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതർ എന്നെ എന്തിനു വേണ്ടി അയച്ചുവോ അതിലേക്ക് ഞാൻ നിന്നെ അയക്കട്ടെ? നീ എല്ലാ പ്രതിമകളുടെയും ചിത്രങ്ങളുടെയും മുഖം വികൃതമാക്കുകയും ഖബറുകൾ നിരപ്പാക്കുകയും ചെയ്യുക’.[12]

---

[10] ഇബ്നു ഖുസൈമ തന്റെ ‘സ്വഹീഹി’ (1/2/92)ൽ; ഇബ്നു ഹിബ്ബാൻ (ന മ്പർ 340,341); ഇബ്നു അബീ ശൈബ തന്റെ ‘അൽ മുസന്നഫി’ (4/ 140)ൽ. ഇമാം അൽബാനി ‘തഹ്ദീറുസ്സാജിദിൽ ഇത് സ്വഹീഹാണെന്ന് വിധിച്ചു.

[11] ഇബ്നു അബീശൈബ ‘അൽ മുസന്നഫി’ (4/138)ലും, അബൂസുർഅ ‘അത്താരീഖി’ (22/2)ലും വിശ്വസ്തരായ നിവേദകപരമ്പരയോടെ.

[12] രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ അടിക്കുറിപ്പ് നമ്പർ–4 കാണുക.

അബൂ ബുർദ(ﷺ) പറഞ്ഞു: ‘അബൂ മൂസൽ അശ്അരി മരിക്കുന്നതിനു മുൻപേ ഞങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചു,‘എന്റെ ജനാസ(മയ്യിത്ത് കൊണ്ടുപോകൽ)യുമായി നിങ്ങൾ ധൃതിയിൽ പോകണം...എന്റെ ലഹ്ദിൽ (ഖബറിനുള്ളിൽ ശവശരീരം ഇറക്കി വെക്കുന്ന ഇടുങ്ങിയ സ്ഥലം) ശരീരവും ഭൂമിയും തമ്മിൽ തട്ടാതിരിക്കാൻ കാരണമാകുന്ന യാതൊന്നും വെക്കരുത്.എന്റെ ഖബറിനു മുകളിൽ ഒന്നും കെട്ടിപ്പൊക്കുകയും ചെയ്യരുത്. (ദുഃഖഭാരത്താൽ)തല മുണ്ഡനം ചെയ്യുകയും, വസ്ത്രങ്ങൾ വലിച്ചു ചീന്തുകയും,സ്വശരീരങ്ങളിൽ അടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളിൽ നിന്നും ഞാൻ സ്വതന്ത്രനാണ് എന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുക.’ അവർ ചോദിച്ചു:‘‘ഇതിനെക്കുറിച്ച് താങ്കൾ എന്തെങ്കിലും കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?’’ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:‘‘അതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരിൽ നിന്ന്’.[13]

നാല് ഇമാമുകളിലൊരാളെ അന്ധമായി പിൻതുടരണമെന്നാണ് ദയൂബന്തികൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്–അന്ധമായ ഉറച്ച അനുധാവനം തന്നെ. അവരുടെ ശൈഖ് ആയ ഖലീൽ അഹ്മദ് അസ്സഹാറൻഫൂരിയോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു: ‘‘ഒരു മനുഷ്യൻ നാലിൽ ഒരു ഇമാമിനെ എല്ലാ അടിസ്ഥാന കാര്യങ്ങളിലും അനുബന്ധ കാര്യങ്ങളിലും ഒരു ഇമാമിനെ അന്ധമായി പിന്തുടരുന്നത് ശരിയാണോ?

(13) അഹ്മദ് 4/397 ശക്തമായ നിവേദക പരമ്പരയോടെ.

ആണെങ്കിൽ, ഏതാണ് അതിന്റെ പരിധി? ഇത് നിർബ്ബന്ധമാണോ, അതോ അനുപേക്ഷണീയമോ? ഇമാമുകളിൽ ആരെയാണ് അടിസ്ഥാനകാര്യങ്ങളിലും അനുബന്ധങ്ങളിലും താങ്കൾ പിന്തുടരുന്നത്?’’

അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു: “ഈ തലമുറയിൽ പെട്ട ആളുകൾക്ക് നാലു ഇമാമുകളിൽ ഒരാളെ അന്ധമായി പിന്തുടരൽ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്; എന്നു മാത്രമല്ല നിർബ്ബന്ധവുമാണ്. തീർച്ചയായും ഇമാമുകളെ അന്ധമായി പിന്തുടരുന്നതിൽ നിന്ന് വിട്ടുപോവുകയും അവരുടെ സ്വന്തം ചാപല്യങ്ങളെയും സ്വന്തം ധാരണകളെയും പിന്തുടരുകയും ചെയ്ത പലരെയും മതഭ്രംശത്തിന്റെ പടുകുഴിയിൽ വീണുപോയതായി നാം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു നമ്മെ അതിൽ നിന്ന് കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ. അതുകൊണ്ടു തന്നെ നാമും നമ്മുടെ ശൈഖുമാരും മുസ്ലിംകളുടെ ഇമാമായ അബൂഹനീഫയെ അന്ധമായി അനുകരിക്കുന്നവരാണ്. നമ്മെ അല്ലാഹു അങ്ങനെ തന്നെ മരിപ്പിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ തന്നെ(പരലോകത്ത്)പെടുത്തുകയും ചെയ്യട്ടെ. ഈ വിഷയത്തിൽ നമ്മുടെ പണ്ഡിതന്മാരിൽ നിന്നുള്ള ധാരാളം കൃതികൾ നാടുകളിൽ പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ട്.’’[14]

ദയൂബന്തികളും മുഹമ്മദ് ഇബ്നു അബ്ദുൽ വഹാബിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലുള്ളവരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാ

[14] അൽ–മുഹന്നദ്, പേജ്–43.

സം വിവരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ശൈഖ് ഹുസൈൻ അൽ മദീനി പറഞ്ഞു: 'തീർച്ചയായും വഹാബികൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഇമാമിനെ അന്ധമായി പിൻപറ്റുന്നത് ശിർക്കാണെന്നു കരുതുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ നാല് ഇമാമുമാരെയും അവരുടെ അനുയായികളെയും ചീത്തവാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ച് വിശേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇക്കാരണം കൊണ്ട് അവർ അഹ്ലുസ്സുന്നത്തി വൽ ജമാഅഃയെ എതിർക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അന്ധമായി അനുകരിക്കുന്നവരല്ലാത്ത ഇന്ത്യക്കാർ ഈ ദുഷ്ട സംഘത്തിന്റെ ആളുകളാണ്.തീർച്ചയായും നജ്ദിലെ വഹാബികളും അങ്ങനെ തന്നെ. അവരുടെ അവകാശവാദം അവർ ഹമ്പലികൾ ആണ് എന്നാണ്. പക്ഷെ ഇമാം അഹ്മദ് ഇബ്നുഹമ്പലിന്റെ മദ്ഹബ് പ്രകാരം അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. ഏതൊരു വിഷയത്തിലും ഹമ്പലി ഫിഖ്ഹ് ഹദീസിന് എതിരാണെങ്കിൽ അവർ ഹമ്പലി ഫിഖ്ഹിൽ നിന്ന് വിട്ട് നിൽക്കും. ഇവർ ആരെയും അന്ധമായി അനുകരിക്കാത്ത ഇവരുടെ സഹോദരങ്ങളെ പോലെത്തന്നെ ഈ ഉമ്മത്തിലെ കാരണവന്മാരുടെ നേരെ തിന്മയേറിയതും അസഭ്യവുമായ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു.നമ്മുടെ കാരണവന്മാരാകട്ടെ, അവർ അടിസ്ഥാനവും ശാഖാപരവുമായ വിഷയങ്ങളിൽ അബൂഹനീഫയെ പിന്തുടരുന്നവരാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു ഇമാമിനെ അന്ധമായി അനുകരിക്കുക എന്നത് അവർ നിർബ്ബന്ധ കർത്തവ്യമായി കണ്ടിരുന്നു–ശൈഖ് അന്നാനൂതീ അദ്ദേ

ഹത്തിന്റെ 'ലതാഇഫ് ഖാസിമ' യിലും ശൈഖ് അൽ കൻകൂഹീ 'സബീലുർറഷാദി'ലും പറഞ്ഞതു പോലെ. ശൈഖ് അൽ കൻകൂഹി, അന്ധമായ അനുകരണം ഒരാളുടെ കർത്തവ്യമാണ് എന്ന് സ്ഥാപിക്കാൻ മാത്രമായി ഒരു പുസ്തകം തന്നെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ വഹാബികൾക്കെതിരിൽ ഒരുപാട് ഖണ്ഡനങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്...' (15)

ഈ ഉദ്ധരണിയിൽ നിന്ന് ആർക്കും മനസ്സിലാവുന്ന കാര്യം ദയൂബന്തികൾ ശൈഖ് മുഹമ്മദ് ഇബ്നു അബ്ദിൽ വഹാബിന്റെ കർമ്മ പദ്ധതിയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല എന്നാണ്. ഒരു പക്ഷേ അന്ധമായ അനുകരണത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള ക്ഷണം കൊണ്ട് ശൈഖിനെയും സലഫിയ്യയെയും ഖണ്ഡിക്കുവാനായിരിക്കും അവരുടെ ഉദ്ദേശം. അന്ധമായ അനുകരണത്തിന് നേരെയുള്ള സലഫിയ്യയുടെ നിലപാട് കാണിക്കുവാൻ ആധുനികരും പൗരാണികരുമായ ചില പണ്ഡിതന്മാരിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കാം. ഇബ്നു ഹസം(മ:465 ഹി.) 'അന്നുബദി'ൽ പറയുന്നു:'അന്ധമായ അനുകരണം അനുവദനീയമല്ല. ആരുടെയും പ്രസ്താവന തെളിവില്ലാതെ സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ല.ഇതിനുള്ള തെളിവ് അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ വാക്കുകളാണ്:

(15) അശ്ശിഹാബുസ്സാഖിബ് (പേ:62-63)

‘നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്കായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുക. അവനു പുറമെ മറ്റു രക്ഷാധികാരികളെ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റരുത്. വളരെ കുറച്ച് മാത്രമേ നിങ്ങൾ ആലോചിച്ച് മനസ്സിലാക്കുന്നുള്ളൂ’. (സൂറ: അഅ്റാഫ്–3).

മറ്റൊരു വചനം: ‘അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചത് നിങ്ങൾ പിൻപറ്റി ജീവിക്കുക എന്ന് അവരോട് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ ‘അല്ല, ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ സ്വീകരിച്ചതായി കണ്ടതേ ഞങ്ങൾ പിൻപറ്റുകയുള്ളൂ’ എന്നായിരിക്കും അവർ പറയുന്നത്’. (സൂറ: ബഖറ–170).

അന്ധമായി അനുകരിക്കാത്ത ആളുകളെ പ്രശംസിച്ച് അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:‘അതായത് ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുകയും അതിൽ ഏറ്റവും നല്ലത് പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുന്നവർ. അക്കൂട്ടർക്കാകുന്നു അല്ലാഹു മാർഗദർശനം നൽകിയിട്ടുള്ളത്. അവർ തന്നെയാകുന്നു ബുദ്ധിമാന്മാർ’. (സൂറ: സുമർ–18).

മറ്റൊരു വചനം: ‘ഇനി വല്ല കാര്യത്തിലും നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളത് അല്ലാഹുവിലേക്കും റസൂലിലേക്കും മടക്കുക. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ (അതാണ് വേണ്ടത്)’. (നിസാഅ്–59).

അപ്പോൾ ഭിന്നിക്കുമ്പോഴെല്ലാം ഖുർആനിലേക്കും സുന്നത്തിലേക്കും മടങ്ങാനല്ലാതെ അല്ലാഹു അനുവദിക്കുന്നില്ല.തങ്ങളുടെയോ തങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെയോ വാക്കുകൾ നിരുപാധികം സ്വീകരിക്കുന്നത് പ്രവാചകൻ(ﷺ) വിലക്കിയിട്ടുണ്ട് എന്ന കാര്യത്തിൽ ആദ്യാവസാനമുള്ള സ്വഹാബികളും താബിഉകളും ഏകാഭിപ്രായക്കാരാണ്. അതുകൊണ്ട് അബൂഹനീഫയുടേയോ, മാലികിന്റേയോ,ശാഫിഈയുടെയോ അഹ്മദ് ഇബ്നു ഹമ്പലിന്റെയോ വാക്കുകളെല്ലാം സ്വീകരിക്കുന്ന വിവേചനശക്തിയുള്ള ആളുകൾ ഉമ്മത്തിന്റെ ഐകകണ്ഠ്യേനയുള്ള അഭിപ്രായത്തിനെതിരാകുകയും,വിശ്വാസികളുടെ പാത വിട്ട് മറ്റൊരു പാതയിലൂടെ ചരിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തുവെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ അവസ്ഥയിൽ നിന്നും നാം അല്ലാഹുവോട് രക്ഷതേടുന്നു.

ആ മഹാപണ്ഡിതർ തന്നെ അവരെയോ മറ്റുള്ളവരെയോ അന്ധമായി അനുകരിക്കുന്നതിനെ വിലക്കിയിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ അവരെ അന്ധമായി അനുകരിക്കുന്നവൻ അവർക്ക് തന്നെ എതിര് പ്രവർത്തിച്ചു എന്നായി. വിശ്വാസികളുടെ നായകരായ ഉമർ ഇബ്നുൽ ഖത്വാബ്, അലിയ്യിബ്നു അബീ ത്വാലിബ്, ഇബ്നു അബ്ബാസ് അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വാസികളുടെ ഉമ്മയായ ആയിഷ എന്നിവരെക്കാളും എന്തു പ്രത്യേകതയാണ് അനുകരിക്കപ്പെടുന്ന ആളുകൾക്കുള്ളത്? അന്ധമായ അനുകരിക്കൽ അനുവ

ദനീയമായിരുന്നെങ്കിൽ, ഇവർക്കായിരുന്നു (അതായത് സ്വഹാബിമാർ) അബൂഹനീഫ, മാലിക്ക്, ശാഫി, അഹ്മദ്എന്നിവരേക്കാളും അനുകരിക്കപ്പെടാൻ അർഹത...''[16]

ഇമാം അബൂ ഹനീഫ(ﷺ) പറഞ്ഞു: 'ഒരു ഹദീസ് സഹീഹാണെന്നു കണ്ടാൽ അതാണ് എന്റെ മദ്ഹബ്.' അദ്ദേഹം ഇതുകൂടി പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞതിനെതിരായോ അതല്ലെങ്കിൽ തിരുദൂതരിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടതിനെതിരായോ എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ,ഞാൻ പറഞ്ഞത് അവഗണിക്കുക'. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ സ്വീകരിച്ച തെളിവ് എന്താണെന്നറിയാതെ ഞാൻ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ മാത്രം കണക്കിലെടുത്ത് വിധികൾ കൊടുക്കാൻ പാടില്ല'.

ഇമാം മാലിക്(ﷺ) പറഞ്ഞു: 'തീർച്ചയായും ഞാൻ ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രമാണ്. ചിലപ്പോൾ എനിക്ക് തെറ്റു പറ്റും. ചിലപ്പോൾ ഞാൻ പറയുന്നത് ശരിയുമാകും. അതുകൊണ്ട് എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ നോക്കുക: അത് ഖുർആനും സുന്നത്തുമായി ഒത്തു പോകുന്നതാണെങ്കിൽ സ്വീകരിക്കുക; ഖുർആനും സുന്നത്തുമായി ഒത്തുപോകാത്തതാണെങ്കിൽ അവഗണിക്കുക'. അദ്ദേഹം ഇതുകൂടി പറഞ്ഞു: 'തിരുദൂതർക്ക് ശേഷമുള്ള ഏതൊരാളുടെ

---

[16] ഇബ്നു ഹസ്മിന്റെ 'അന്നുബദ്' (പേ:115-117)

യും വാക്കുകളിൽ കൊള്ളേണ്ടവയും തള്ളേണ്ടവയും ഉണ്ടാവും’.

ശാഫിഈ(ﷺ) പറഞ്ഞു: ‘ഒരു ഹദീസ് സഹീഹാണെന്നു കണ്ടാൽ അതാണ് എന്റെ മദ്ഹബ്’.അദ്ദേഹം വീണ്ടും പറഞ്ഞു: ‘ഓരോ കാര്യത്തിലും അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരുടെ വാക്കുകൾ ആഖ്യാനം ചെയ്യുന്ന ആളുകൾ ആരെങ്കിലും ഒരു നിവേദനം സ്വഹീഹ് ആണ് എന്ന് കാണുകയും അത് എന്റെ വാക്കുകൾക്ക് എതിരാണ് എന്നും കണ്ടാൽ എന്റെ ജീവിതകാലത്താണെങ്കിലും മരണ ശേഷമാണെങ്കിലും ഞാൻ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ തിരിച്ചെടുക്കുന്നു’.അദ്ദേഹം ഇതും പറഞ്ഞു: ‘അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരുടെ സുന്നത്ത് സ്ഥിരപ്പെട്ടാൽ, മറ്റാരുടെയും വാക്കുകൾക്ക് വേണ്ടി അത് വിട്ടുകളയരുത് എന്ന കാര്യത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾ ഏകാഭിപ്രായക്കാരാണ്’. ഇമാം അഹ്മദ് പറഞ്ഞു: ‘അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരുടെ പ്രസ്താവന ആരെങ്കിലും നിരസിച്ചാൽ അവൻ നാശത്തിന്റെ വക്കിലാണ്’. അദ്ദേഹം വീണ്ടും പറഞ്ഞു: ‘അൽ ഔസാഇയുടെയും, മാലിക്കിന്റെയും അബൂഹനീഫയുടെയും അഭിപ്രായങ്ങളൊക്കെ വെറും അഭിപ്രായങ്ങളാണ്. അ

വയെല്ലാം എന്റെ കണ്ണിൽ തുല്യമാണ്. എങ്കിലും തെളിവ് ഉദ്ധരണികളിലാണ്.'[17]

അപ്പോൾ എങ്ങനെയാണ് ഒരാൾക്ക് സലഫികളെയും ദയൂബന്തീ മാർഗം സ്വീകരിച്ചവരെയും തമ്മിൽ തിരിച്ചറിയാനാവുന്നത്? അങ്ങനെ ആശയക്കുഴപ്പമുള്ള ആളുകൾ ഒന്നുകിൽ വലതും ഇടതും തിരിച്ചറിയാത്തവരും, ആകാശവും ഭൂമിയും തിരിച്ചറിയാത്തവരുമായിരിക്കും; അതല്ലെങ്കിൽ സലഫിയ്യയുടെ സ്വച്ഛവും പരിശുദ്ധവുമായ പൊയ്കയെ വളച്ചൊടിച്ച നുണയുടെ ചെളി വാരിയെറിഞ്ഞ് കളങ്കപ്പെടുത്താനുള്ള ഹീനപദ്ധതിയും ദുഷ്ടലാക്കും മനസ്സിൽ വച്ചു നടക്കുന്നവരായിരിക്കും.

ഉപസംഹാരം

മുൻപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് വിവേചനശക്തിയുള്ള ആളുകൾക്ക് താഴെപറയുന്ന നാല് കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമായിരിക്കും:

1. സലഫിയ്യ എന്നത് ഭീകരവാദത്തിലേക്കും തീവ്രതയിലേക്കും ക്ഷണിക്കുന്ന തീവ്ര ആശയങ്ങളുള്ള ഒരു പുതിയ സംഘമല്ല. അത് ശുദ്ധവും അപങ്കിലവുമായ ഇസ്‌ലാമിക അധ്യാപനങ്ങളിലേക്കുള്ള ക്ഷണമാണ്. സല

[17] മുഹമ്മദ് നാസ്വിറുദ്ദീനുൽ അൽബാനിയുടെ 'സ്വിഫതു സ്വലാതിന്നബി' ('നബിയുടെ നമസ്കാരം' എന്ന മലയാള വിവർത്തനം)യുടെ ആമുഖം കാണുക.

ഫിയ്യ ഏതുതരത്തിലുള്ള ഭീകരവാദത്തിനും ശക്തമായി എതിരാണ്.

2. വഹാബി എന്നൊരു സാധനമേ ഇല്ല. മുഹമ്മദ് അബ്ദുൽ വഹാബ് മുൻകാലത്തുള്ളവരെ പോലെത്തന്നെ സലഫീ പാതയിൽ ഉറച്ചുനിന്ന ഒരാളായിരുന്നു.

3. ഉസാമ ബിൻ ലാദൻ, സലഫീ പാതയിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരാളല്ല. മറിച്ച് ഖവാരിജിന്റെയും തക്ഫീരിന്റെയും വിപ്ലവത്തിന്റെയും വാഹകനാണ്.

4. താലിബാൻ, സലഫീ കർമ്മപദ്ധതിയിലുള്ള ആളുകളല്ല; അവർ ദുയൂബന്തി മാർഗ്ഗത്തിൽ നിൽക്കുന്നവരും സലഫികളോട് ഏറ്റവുമധികം വെറുപ്പുള്ളവരുമാണ്.

സമൂഹങ്ങളുടെ ശരീരത്തെ ബാധിച്ച് ആർത്തിയോടെ കാർന്നു തിന്നുന്ന ഈ കാൻസറിന് ഒരു മരുന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് നിർദ്ദേശിക്കാനുണ്ട്. ശൈഖ് സെയ്ദ് ഇബ്നു മുഹമ്മദ് അൽ മദ്ഖലീ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥമായ ‘അൽ ഇർഹാബി’(പേ:24–26)ൽ പറയുന്നു: ‘‘തീർച്ചയായും ഈ അസുഖത്തിന്റെ (ഭീകരവാദം)ചികിത്സ–അല്ല; അതിനെതിരെയുള്ള പ്രതിരോധം– കൃത്യമായ ഇസ്ലാമിക വിദ്യാഭ്യാസമാണ്. ജനങ്ങളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കാൻ ഇറങ്ങിത്തിരിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠരായ സലഫീ പണ്ഡിതന്മാരല്ലാത്ത ആരും തന്നെ ഇപ്പോൾ കൃത്യമായ ഇസ്ലാമികജ്ഞാനം നൽകുന്നില്ല. അല്ലാഹു പ്രബോധക

രായും അധ്യാപകരായും ജനങ്ങളിലേക്കയച്ച മഹാപ്രവാചകന്മാർ തുടങ്ങിയേടത്ത് നിന്നുതന്നെ പ്രബോധനം തുടങ്ങാനാണ് അവർ ഉപദേശിക്കുന്നത്. പ്രബോധനം എവിടെ നിന്ന് തുടങ്ങണം എന്നത് അല്ലാഹു ദിവ്യബോധനത്തിലൂടെ അറിയിച്ചതാണ്. അതിലൂടെയാണ് ഹൃദയങ്ങൾ അവയുടെ അസുഖങ്ങളിൽ നിന്നും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. അത് ആത്മാവുകളെ സംഭ്രമത്തിൽ നിന്നും വ്യാകുലതകളിൽ നിന്നും ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു–നിർഭാഗ്യം കീഴടക്കപ്പെടുകയും, സംരക്ഷിത ഫലകത്തിൽ വഴിപിഴച്ചവനായി രേഖപ്പെടുകയും ചെയ്തവനൊഴികെ. അങ്ങനെയുള്ള ഒരുവനെ കുറിച്ചാണ് (അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ വചനം): 'തീർച്ചയായും നിനക്കിഷ്ടപ്പെട്ടവരെ നിനക്ക് നേർവഴിയിലാക്കാനാവില്ല.പക്ഷെ, അല്ലാഹു താനുദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നേർവഴിയിലാക്കുന്നു.സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി അവൻ (അല്ലാഹു) നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു'. (സൂറ: ഖസസ്–56).

പ്രബോധനങ്ങൾക്കും എഴുത്തുകൾക്കും ഫലമില്ലാതെയാവുമ്പോൾ ഒരു ദീർഘമേറിയ ഒരു ഹദീസിൽ പ്രവാചകൻ(ﷺ) പറഞ്ഞതുപോലെ അല്ലാഹു ഒരു ബലവാനായ മുസ്ലിം ഭരണാധികാരിയുടെ കൈയിൽ കൊടുത്ത സത്യത്തിന്റെ വാളുകൊണ്ട് അവനുദ്ദേശിച്ച നന്മ കൊണ്ടുവരും. ഹദീസ് പറയുന്നു: 'നിങ്ങൾ പാപിയുടെ കൈ പിടിച്ചുവയ്ക്കുകയും സത്യത്തിലേക്ക് വഴിതിരി

ച്ചു വിടുകയും ചെയ്യുക. അതല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കിടയിൽ ശത്രുതയുണ്ടാക്കും; അല്ലെങ്കിൽ അവരെ ശപിച്ച പോലെ നിങ്ങളെയും ശപിക്കും'.

ഭീകരത എന്ന രോഗം തടയുന്നതിലും അത് ചികിത്സിച്ചു മാറ്റുന്നതിലും സമൂഹത്തിന് വലിയൊരു പങ്കുണ്ട് എന്നത് രഹസ്യമായ ഒരു കാര്യമല്ല. സമൂഹത്തിന് നല്ല ഗുണങ്ങളും ശക്തമായ ഇസ്‌ലാമിക പാരമ്പര്യവുമില്ലെങ്കിൽ ഇത് സാധ്യവുമല്ല.ഇതിനെതിരാണെങ്കിൽ ആശയദാരിദ്ര്യമുള്ള ഒരുവന് ഒന്നും നൽകാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ,നന്മയെ സ്നേഹിക്കുന്ന മനുഷ്യരേ! ഇസ്‌ലാമിക രാജ്യങ്ങളിലെ ഭീകരത എന്ന ഈ വിപത്തിനുള്ള ചികിത്സ ലഭിക്കുന്നത് ധർമ്മത്തിലധിഷ്ഠിതവും സത്യസന്ധവുമായ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിന്റെ സഹയാത്രികരിൽ നിന്നാണ്. പ്രമാണത്തിലെ ആശയം മനസ്സിലാകുന്നവരും അത് പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യവുമുള്ളവരുമാണ് അത് കൊണ്ടു നടന്ന് പ്രചരിപ്പിക്കുന്നത് തീർച്ചയായും മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തിന്റെ മേൽ ആധിപത്യമുള്ള മഹാപണ്ഡിതന്മാരും സച്ചരിതരായ ഭരണാധികാരികളുമാണ് യഥാർത്ഥ ശുശ്രൂഷകർ. ശേഷം വരുന്നത് താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ദൈവികവചനത്തിൽ പറഞ്ഞതു പോലെയുള്ള രണ്ടുതരം സമൂഹങ്ങളാകുന്നു: 'അല്ലാഹു ആരെ നേർവഴിയിലാക്കുന്നുവോ അവനാണ് നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചവൻ. അവൻ ആരെ ദുർമാർ

ഗർത്തിലാക്കുന്നുവോ, അവന്നു പുറമെ രക്ഷാധികാരികളെയൊന്നും നീ കണ്ടെത്തുന്നതേയല്ല'.(സൂറ: ഇസ്റാഅ്–97).

അമുസ്‌ലിം രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ ഭീകരവാദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന കാരണം മനുഷ്യനിർമ്മിത നിയമങ്ങളാണ്. ഈ അടിസ്ഥാന നിയമങ്ങൾ ഒരു പരിധിവരെ ഉപദ്രവത്തെ തടഞ്ഞു നിർത്താൻ ഉതകുമെങ്കിലും, അത് തിന്മയായി മാറുമെന്നത് ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പറ്റാത്ത കാര്യമാണ്. ഭീകരവാദം എന്ന അസുഖം അങ്ങനെയുള്ള രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കും.രാവും പകലും അത് തലമുറകളിൽ നിന്ന് തലമുറകളിലേക്ക് കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും.കാരണം അവരെ പലഘട്ടങ്ങളായി സൃഷ്ടിച്ച അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലം അവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല.' ഉദ്ധരണി അവസാനിക്കുന്നു.

ഇതോടുകൂടി ഇതു വായിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം അല്ലാഹു ഇത് ഉപകാരപ്രദമാക്കട്ടെയെന്നും ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നവർ ഉണരാനിടയാകട്ടെ എന്നും അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. കഥകൾ മെനഞ്ഞുണ്ടാക്കി അല്ലാഹുവിന്റെ വിശിഷ്ടമായ മാർഗ്ഗത്തെ കളവാക്കുന്നവരുടെ തൊണ്ടയിൽ ഇത് ഒരു മുള്ളാക്കി മാറ്റുമാറാകട്ടെ എന്നും അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ഇത്തരം അപകീർത്തിയുടെയും ശത്രുതയുടെയും കാരണം ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു നമുക്ക് വിവരിച്ച തരു

ന്നുണ്ട്.അവൻ പറയുന്നു: 'അവരുടെ വായ കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകാശം കെടുത്തിക്കളയാമെന്ന് അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ തന്റെ പ്രകാശം പൂർണമാക്കാതെ സമ്മതിക്കുകയില്ല;സത്യനിഷേധികൾക്ക് അത് അനിഷ്ടകരമായാലും'. (സൂറ: തൗബ–32).

അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനമാകട്ടെ, അത് സത്യവുമാണ്!

അവസാനമായി, അല്ലാഹുവിന്റെ മതത്തിനെതിരിൽ കളളം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അവൻ പറയുന്നു: 'അപ്പോൾ ഒരറിവുമില്ലാതെ ജനങ്ങളെ പിഴപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളം കെട്ടിച്ചമച്ചവനെക്കാൾ വലിയ അക്രമി ആരുണ്ട്?അക്രമികളായ ആളുകളെ അല്ലാഹു നേർവഴിയിലേക്ക് നയിക്കുകയില്ല; തീർച്ച' (സൂറ : അൻആം–144).

അനുബന്ധം–1

ഭരണാധികാരികളുടെ ബാഹുല്യം

അൽ ഹാഫിള് ഇബ്നു ഹജർ(ﷺ) (മ: 852ഹി) 'അൽ ഫത്ഹി' (71/3)ൽ പറഞ്ഞു: ''ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ

അധികാരം പിടിച്ചെടുത്ത സുൽത്താനോട് അനുസരണ കാണിക്കലും അയാളുടെ കൂടെ ജിഹാദിനു പോകലും നിർബന്ധബാദ്ധ്യതയാണെന്ന കാര്യത്തിൽ ഫുഖഹാക്കൾ(കർമശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാർ)ഏകാഭിപ്രായക്കാരാണ്. അയാളോട് അനുസരണ കാണിക്കുന്നതാണ് സാധാരണ ജനങ്ങളെ അടിച്ചമർത്തലിന് വിധേയരാക്കുന്നതിനേക്കാളും അവരുടെ രക്തം ചൊരിയുന്നതിനേക്കാളും ഉത്തമം.’’

ശൈഖ് അബ്ദുൽ ലത്തീഫ് ഇബ്നു അബ്ദുറഹ്മാൻ ഇബ്നു ഹസൻ ആലു ശൈഖ്(رحمه الله) (മ: 1293ഹി), ‘മജ്മൂഉ റസാഇൽ വൽ മസാഇലിൻ–നജ്ദിയ്യ’ (3/128) എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നു: “അവരിൽ നിന്ന് ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ അധികാരം പിടിച്ചെടുത്തവരെ അനുസരിക്കുന്നത് എന്തു തന്നെയായാലും നല്ലതാണെന്ന് പണ്ഡിതന്മാർ ഒരേ സ്വരത്തിൽ സമ്മതിക്കുന്നു. അയാളുടെ കൽപനകൾ നിറവേറ്റേണ്ടതും ഇമാമത്തിന്റെ അഥവാ നേതൃത്വത്തിന്റെ അപ്രമാദിത്വം കാത്തുസൂക്ഷിക്കേണ്ടതും ആവശ്യമാണ് എന്നാണ് അവരുടെ വീക്ഷണം. അവരിലുള്ള രണ്ടുപേർ ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഭിന്നാഭിപ്രായം പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഭരണാധികാരി പാപം ചെയ്യുന്നവനാണെങ്കിൽ പോലും അയാൾക്കെതിരിൽ വാളുയർത്തുകയും അതുവഴി ഉമ്മത്തിനെ ഭിന്നിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അനുവദിക്കപ്പെടാത്ത കാര്യമാണ്എന്നാണ് അ

വർ വിലയിരുത്തുന്നത്. പരസ്യവും വ്യക്തവുമായ അവിശ്വാസം ഭരണാധികാരി കാണിക്കുന്നത് വരെ അയാൾക്കെതിരിൽ യാതൊന്നും ചെയ്യരുത്. മദ്ഹബിന്റെ നാല് ഇമാമുകളുടെയും അതുപോലുള്ള കർമശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാരുടെയും ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഈ വിഷയകമായുള്ള ധാരാളം ഉദ്ധരണികളുണ്ട്.”

ശൈഖുൽ ഇസ്‌ലാം മുഹമ്മദ് ഇബ്നു അബ്ദിൽ വഹാബ്(رحمه الله) (മ: 1206 ഹി) ‘അദ്ദുററുസുന്നിയ്യ ഫിൽ അജ്‌വിബത്തിൻ നജ്ദിയ്യ’ എന്ന (7/ 239) ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞു: ‘ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രദേശമോ ഒന്നിലധികം പ്രദേശങ്ങളോ ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ പിടിച്ചെടുത്തയാൾക്ക് എല്ലാ കാര്യത്തിലും “ഇമാമി”ന്റെ സ്ഥാനം തന്നെയാണെന്നതിൽ മദ്ഹബിന്റെ ഇമാമുകളെല്ലാം യോജിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ലോകകാര്യങ്ങൾ ഒരിക്കലും സ്ഥാപിതമാകുമായിരുന്നില്ല. കാരണം, ഒരുപാട് കാലങ്ങളായി, ഇമാം അഹ്മദിന് മുമ്പു മുതൽക്ക് ഇന്നോളം ജനങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഒറ്റ ഇമാമിന്റെ പിന്നിൽ ഉറച്ചു നിന്നിട്ടില്ല. എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും ഇമാമായ ഒരു ഖലീഫക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ശരീഅത്തുനിയമങ്ങൾ യഥാവിധി നടപ്പിലാക്കാൻ സാധ്യമല്ല എന്ന് പറഞ്ഞ ഒരു ഇമാമിനെയും അവർക്കറിയുകയുമില്ല.”

“ആരെങ്കിലും ഇമാമിന്റെ ആജ്ഞാനുവർത്തിത്വത്തിൽ നിന്നും മാറി നിൽക്കുകയും ജമാഅത്ത് കയ്യൊ

ഴിയുകയും ചെയ്ത ശേഷം മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ജാഹിലിയ്യത്തിന്റെ മരണമാണ് അവൻ വരിച്ചത്'' എന്ന ഹദീസിനെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു കൊണ്ട് 'സുബുലുസ്സലാം ശർഹ് ബുലൂഗുൽ മറാം മിൻ അദില്ലത്തിൽ അഹ്കാമി' (3/499)ൽ അസ്സൻആനീ പറഞ്ഞു:'...ആജ്ഞാനുവർത്തിത്വത്തിൽ നിന്നും മാറി നിന്നു...' എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ഖലീഫയോടുള്ള അനുസരണത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്; അത് അഭിപ്രായൈക്യമുള്ള കാര്യവുമാണ്. ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത് ഒരു പ്രത്യേക പ്രദേശത്തെ ഖലീഫയാണ്. കാരണം ഒരിക്കലും ജനങ്ങൾ ഒരേയൊരു ഖലീഫയുടെ കീഴിൽ അണിനിരന്ന കാലം അബ്ബാസിയ രാഷ്ട്രത്തിന്റെകാലം മുതൽ മുസ്ലിം ലോകത്തെങ്ങും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മറിച്ച്, ഓരോ പ്രദേശത്തെയും ജനങ്ങൾ സ്വതന്ത്രരായിരുന്നു. അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാൻ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് മാത്രം. ഈ ഹദീസ് ഇസ്ലാമിലെ ജനങ്ങളാകമാനം ഏകോപിച്ച് പിന്തുണക്കുന്ന ഒരു ഖലീഫ എന്നാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഇതുകൊണ്ട് യാതൊരു മെച്ചവും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല.''

ഇമാം മുഹമ്മദ് ഇബ്നു അലി അശ്ശൗക്കാനി (മ: 1250 ഹി.) അസ്സയ്ലുൽ ജർറാർ (4/512) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞു: 'ഇസ്ലാം വളരുകയും ഇസ്ലാമിന്റെ ഭൂപ്രദേശം വിശാലമാവുകയും അതിന്റെ പ്രദേശങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അകലം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഈ പ്ര

ദേശങ്ങളുടെ കൂറ് ഒരു ഇമാമിനോ ഒരു സുൽത്താനോ ആണ് നൽകിയിരുന്നത്.... അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഒരുപാട് ഇമാമുകളും സുൽത്താന്മാരും ഉണ്ടാകുന്നതിൽ പ്രശ്നമൊന്നും ഇല്ല. മാത്രവുമല്ല, ആ സുൽത്താന് ‘ബൈഅത്ത്’(കൂറ് പ്രഖ്യാപിച്ച് കൊണ്ടുള്ള പ്രതിജ്ഞ) ചെയ്തശേഷം അയാളുടെ കൽപനകളും നിരോധനങ്ങളും നടപ്പാക്കേണ്ടതും അയാളോട് അനുസരണ കാട്ടേണ്ടതും അവരുടെ മേൽ നിർബന്ധമാണുതാനും.മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിലുള്ളവരുടെ സ്ഥിതിയും ഇതുതന്നെയാണ്.

ശൈഖും ഇമാമുമായ അബ്ദുൽ ലത്തീഫ് ഇബ്നു അബ്ദിറഹ്മാൻ ഇബ്നു ഹസൻ ആലു ശൈഖ് ‘അദ്ദുററു സുന്നിയ്യ ഫിൽ അജ്വിബത്തുൻ നജ്ദിയ്യ’ (7/177–178) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇവ്വിഷയകമായി കുഴക്കുന്ന സംശയങ്ങൾക്ക് ശക്തമായ ഭാഷയിൽ മറുപടി പറയുകയും ഇത് പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന വിവരദോഷികളെ ഖണ്ഡിക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു: ‘... വളരെ വലിയ കെടുതികളും, അനുസരണക്കേടും, ജനങ്ങൾക്കെതിരിൽ ആയുധമെടുക്കലും,അഴിമതിയും യസീദ് ഇബ്ൻ മുആവിയയുടെ കാലം തൊട്ട് ഇന്നേ വരെ – ഉമർ ബിൻ അബ്ദുൽ അസീസും ബനീ ഉമയ്യയിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ച ആളുകളുമൊഴിച്ച്– ഇസ്ലാമിന്റെ അധികാരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവർക്ക് നേരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് ഈ ആളുകൾ അറിയുന്നില്ല. എന്നാൽ അതോടൊപ്പം തന്നെ ശ്രദ്ധേയരായ പണ്ഡിതന്മാരുടെയും വലിയ

നേതാക്കളുടെയും ഭരണകർത്താക്കളോടുള്ള മനോഭാവവും പെരുമാറ്റവും പ്രശസ്തമാണ്. അവർ ഒരിക്കലും അല്ലാഹുവും അവന്റെ ദൂതനും അച്ചടക്കത്തെ പറ്റി കൽപ്പിക്കുകയും ഇസ്ലാമിന്റെ നിർബ്ബന്ധകർത്തവ്യമാക്കുകയും ചെയ്തതിൽ നിന്നും മാറി ഭരണകർത്താക്കളുടെ നേരെ ഒരു ചൂണ്ടുവിരൽ പോലും ഉയർത്തിയിരുന്നില്ല.

ഞാൻ ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം-അൽ ഹജ്ജാജ് ഇബ്നു യൂസഫ് അസ്സഖഫീ നടത്തിയ മുസ്ലിം പീഡനവും, അടിച്ചമർത്തലും,സീമാതീതമായ രക്തച്ചൊരിച്ചിലും പ്രസിദ്ധമാണ്. അയാൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ ഇകഴ്ത്തുകയും, ഉമ്മത്തിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധരായ സഈദ് ഇബ്നു ജുബൈറിനെപോലുള്ളവരെ വധിക്കുകയും, ഹറമിൽ അഭയം തേടിയിട്ടു പോലും ഇബ്നു സുബൈറിനെ വളഞ്ഞു പിടിച്ചു വധിക്കുകയും, അതിനെ വിശുദ്ധവധമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇബ്നു സുബൈർ അദ്ദേഹത്തിന് അനുസരണം പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു.മക്കയിലെയും മദീനയിലെയും യമനിലെയും ഇറാക്കിലെ മിക്കവരും ഇബ്നു സുബൈറിന് പിന്തുണ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു. അൽ ഹജ്ജാജ് മർവാന്റെ പ്രതിനിധി മാത്രമായിരുന്നു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനായ അബ്ദുൽ മാലിക്കിന്റെയും പ്രതിനിധിയായി ‘ഖുലഫാഉ്’കളോ (പിൻതുടർന്ന് വരുന്നവർ) സ്വാധീനശക്തിയും അധികാരവുമുള്ളവരോ ആരും തന്നെ അയാൾക്ക് ബൈഅത്ത് നൽകിയിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെയൊക്കെയാ

ണെങ്കിലും പണ്ഡിതന്മാരാരും തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ അ
നുസരിക്കാനും ഇസ്‌ലാമിന്റെ സ്തംഭങ്ങളിലെ അനുസ
രണം അനുവദനീയമായ കാര്യങ്ങളിൽ അയാളോട് കൂ
റു പുലർത്താനും മടിച്ചില്ല.

അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകരുടെ അനുയായികളി
ൽ ഇബ്നു ഉമറടക്കം അന്ന് ഹജ്ജാജിനെ കണ്ടുമുട്ടി
യവരാരും തന്നെ അയാളോട് മത്സരിക്കാനോ, അയാ
ളോടുള്ള അനുസരണം തടയാനോ ശ്രമിച്ചില്ല. അതു
കൊണ്ടുതന്നെ ഇസ്‌ലാം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും അവരു
ടെ ഈമാൻ (വിശ്വാസം) പരിപൂർണ്ണതയിൽ എത്തുക
യും ചെയ്തു. അൽ ഹജ്ജാജിന്റെ കാലത്തുണ്ടായിരു
ന്ന ഇബ്നുൽ മുസയ്യിബ്, അൽ ഹസനുൽ ബസ്വരി, ഇ
ബ്നു സീരീൻ, ഇബ്റാഹീം അത്തയ്മി തുടങ്ങിയ താ
ബിഉകളും, ഉമ്മത്തിന്റെ നേതൃസ്ഥാനത്ത് ഉണ്ടായിരുന്ന
ഇവരെപ്പോലുള്ളവരും ഇപ്രകാരം തന്നെയായിരുന്നു.

സമൂഹത്തിലെ സമുന്നതരായ പണ്ഡിതന്മാരും
ഈ നിലപാട് തന്നെയാണ് സ്വീകരിച്ചത്. അവർ അല്ലാഹു
വിന്റെയും തിരുദൂതരുടെയും മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും വ്യ
തിചലിക്കാതെ അനുസരണയിൽ തുടരുകയും അതാതു
കാലത്തെ ഇമാമിന്റെ കൂടെ–അദ്ദേഹം പാപിയാകട്ടെ,
സന്മാർഗ്ഗിയാകട്ടെ– ജിഹാദിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്
തു. മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളിലും വിശ്വാസകാര്യ

ങ്ങളും വിവരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഈ നിലപാടാണ് ശരിയെന്ന് നമുക്ക് വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്നു.

അതുപോലെ ബനുൽ അബ്ബാസ് മുസ്‌ലിം രാജ്യങ്ങൾ ബലപ്രയോഗത്താൽ കീഴടക്കി. വാളുകൊണ്ടുള്ള ഈ കീഴടക്കലിൽ മതബോധവും വിവരവുമുള്ള ആരും തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേന ബനൂ ഉമയ്യക്കാരെയും അവരുടെ നേതാക്കളെയും പ്രതിനിധികളെയും കൂട്ടക്കൊല നടത്തി. ഇറാഖിലെ അമീറായിരുന്ന ഇബ്നു ഹുബൈറയെയും ഖലീഫയായിരുന്ന മർവാനെയും അവർ വധിച്ചു.ഒറ്റ ദിവസം തന്നെ ബനൂ ഉമയ്യയിലെ എൺപതു പേരെ വധിച്ചുകളഞ്ഞതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവർ ശവശരീരങ്ങളുടെ മുകളിൽ പുതപ്പ് വിരിച്ച് അതിന്റെ മുകളിൽ ഇരിക്കുകയും ഇരുന്നുകൊണ്ട് ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ കഴിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും അൽ ഔസാഈ, മാലിക്, അൽ ലെയ്സ് ഇബ്നു സഅദ്, അതാ ഇബ്നു അബീറബാഹ് തുടങ്ങിയ പണ്ഡിതന്മാർ രാജാവിനോട് പെരുമാറിയിരുന്ന രീതി വിജ്ഞാനത്തിലും അനുഭവസമ്പത്തിലും പങ്കുള്ളവർക്ക് നിഷേധിക്കാനാവാത്തതാണ്. ആ പണ്ഡിതന്മാരുടെ അടുത്ത തലമുറയിലുള്ള അഹ്മദ് ഇബ്നു ഹമ്പൽ, മുഹമ്മദ് ഇബ്നു ഇസ്മാഈൽ, മുഹമ്മദ് ഇബ്നു ഇദ്രീസ്, അഹ്മദ് ഇബ്നു നൂഹ്, ഇസ്

ഹാരിബ് ഇബ്നു റാഹവയ്ഹ്, അവരുടെ സഹോദരന്മാർ... തുടങ്ങിയവരുടെ കാലത്ത് രാജാക്കന്മാർ പല നവീനാശയങ്ങൾക്കും രൂപം നൽകി; അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫത്തുകളെ(വിശേഷണങ്ങളെ) നിഷേധിക്കുകയും ഈ പണ്ഡിതന്മാരെ ഇക്കാര്യങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി വിളിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ പണ്ഡിതന്മാർ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും അഹ്മദ് ഇബ്നു നസ്റിനെ പോലുള്ളവർ വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഒരാളും അവർക്കെതിരായി കൈയുയർത്തുകയോ അവരെ ആക്രമിക്കാൻ മുതിരുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല....’’

അനുബന്ധം–2

തക്ഫീർ: സലഫീ നിലപാട്[1]

തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിനാണ് സർവ്വസ്തുതിയും. നാം അവനെ സ്തുതിക്കുകയും അവന്റെ സഹായം തേടുകയും അവന്റെ മാപ്പിനായി അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ സ്വന്തം തിന്മകളിൽ നിന്നും അല്ലാ

(1) തക്ഫീറിന്റെ വിഷയത്തിലും അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതല്ലാത്തതുകൊണ്ട് വിധിക്കുന്ന വിഷയത്തിലുമുള്ള ഇമാം മുഹമ്മദ് നാസിറുദ്ദീനുൽ അൽബാനിയുമായുള്ള ഒരു നിർണായക ചർച്ചയാണ് താഴെ വരുന്നത്. ഈ ഭാഗം ശൈഖ് അലീ ഹസൻ അൽ ഹലബിയുടെ ‘അത്തഹ്ദീർ മിൻ ഫിത്നത്തിത്തക്ഫീർ’ (പേ: 56–89) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നെടുത്തതാണ്.

ഹുവിനോട് അഭയം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു.അല്ലാഹു ഒരാളെ നേർവഴിയിലാക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ ആർക്കും അവനെ വഴിതെറ്റിക്കാനോ ആരെയെങ്കിലും വഴികേടിലാക്കാൻ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചാൽ അവനെ നേർവഴിയിലാക്കാനോ സാധ്യമല്ല. അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധനക്കർഹനില്ലെന്ന് ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. അവൻ ഏകനും,പങ്കാളികളില്ലാത്തവനുമാണ്. മുഹമ്മദ് അവന്റെ ദാസനും ദൂതനുമാണെന്ന് ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.

നിശ്ചയമായും,തക്ഫീർ എന്നത് പൊതുവായ കാര്യമാണ്; ഭരണാധികാരിക്ക് മാത്രമുള്ളതല്ല. അഥവാ അത് ഭരിക്കപ്പെടുന്നവർക്കും കൂടിയുള്ളതാണ്. അത് വളരെ പഴയ ഒരു ഫിത്നയാണ്. ഇത് 'ഖവാരിജ്' എന്നറിയപ്പെടുന്ന ആദ്യകാല ഇസ്ലാമിക കക്ഷിയാണ് ഉപയോഗിച്ചത്.വളരെ പശ്ചാത്താപബോധത്തോടുകൂടി പറയട്ടെ –ചില പ്രബോധകരും ആവേശഭരിതരായ യുവാക്കളും ഖുർആനും സുന്നത്തും വിട്ടു കളയുന്ന അവസ്ഥയിലേക്ക് എത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോഴും അവർ ഖുർആനിന്റെയും സുന്നത്തിന്റെയും പേരുപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!! ഇതിന്റെ കാരണമന്വേഷിച്ചാൽ എത്തിച്ചേരുന്നത് രണ്ടുകാര്യങ്ങളിലേക്കാണ്:

ഒന്നാമത്തേത്: അറിവില്ലായ്മ

രണ്ടാമത്തേത്: രണ്ടാമത്തെ കാര്യം– 'ശറഈ' ആയ അടിസ്ഥാനകാര്യങ്ങൾ–ഇത് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട കാ

ര്യമാണ്– അവർക്ക് വേണ്ട രീതിയിൽ മനസ്സിലായിട്ടില്ല. ഈ കാര്യങ്ങളാണ് ഇസ്ലാമിക ദഅ്വത്തിന്റെ (പ്രബോധനം) അടിത്തറ. ആരെങ്കിലും ഇത് വിട്ടുകളഞ്ഞാൽ, ഈ മതവിഭാഗങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുദൂതർ ഒന്നിൽ കൂടുതൽ ഹദീസുകളിൽ പ്രശംസ ചൊരിഞ്ഞ ജമാഅത്തി[2] (സമുദായ)ൽ നിന്നും വ്യതിചലിച്ചു പോയതായി കണക്കാക്കപ്പെടും. നമ്മുടെ നാഥൻ തന്നെ പറഞ്ഞതാണിത്. ആരെങ്കിലും അതിൽ നിന്ന് വിട്ടുപോകുന്നത് അല്ലാഹുവിനും അവന്റെ ദൂതർക്കും എതിരാണെന്നും വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതു കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്: ''തനിക്ക് സൻമാർഗം വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞ ശേഷവും ആരെങ്കിലും ദൈവദൂതനുമായി എതിർത്ത് നിൽക്കുകയും, സത്യവിശ്വാസികളുടെതല്ലാത്ത മാർഗം പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അവൻ തിരിഞ്ഞവഴിക്ക് തന്നെ നാം അവനെ തിരിച്ചുവിടുന്നതും, നരകത്തിലിട്ട് നാമവനെ കരിക്കുന്നതുമാണ്. അതെത്ര മോശമായ പര്യവസാനം!'' (അന്നിസാഅ്–115)

[2] റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഔഫ്ബ്നു മാലിക്കി(റ)ൽ നിന്ന്, 'ജൂതന്മാർ എഴുപത്തി ഒന്ന് കക്ഷികളായി പിരിയും. അതിൽ ഒന്ന് സ്വർഗത്തിലും എഴുപത് നരകത്തിലുമായിരിക്കും. ക്രിസ്ത്യാനികൾ എഴുപത്തിരണ്ട് കക്ഷികളായി പിരിയും. അതിലൊന്ന് സ്വർഗത്തിലും എഴുപത്തിയൊന്ന് നരകത്തിലുമായിരിക്കും. മുഹമ്മദിന്റെ ആത്മാവ് ആരുടെ കൈയ്യിലാണോ (അവൻ തന്നെ സത്യം), എന്റെ ഉമ്മത്ത് എഴുപത്തിമൂന്ന് കക്ഷികളായി പിരിയും. അതിലൊന്ന് സ്വർഗത്തിലും എഴുപത്തിരണ്ട് നരകത്തിലുമായിരിക്കും.'' ചോദിക്കപ്പെട്ടു: 'ആരാണവർ, തിരുദൂതരെ!'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അൽ ജമാഅഃ'', ഈ ഹദീസ് ഇബ്നുമാജ (നം:3992) ഉദ്ധരിച്ചതാണ്. ശൈഖ് അൽബാനി സിൽസിലത്തുൽ അഹാദീസു സ്വഹീഹ (നം: 203, 1492)യിലും ദിലാലുൽ ജന്ന (നം:63)യിലും സ്വഹീഹാണെന്ന് വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

''തനിക്ക് സൻമാർഗം വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞ ശേഷവും ആരെങ്കിലും ദൈവദൂതനുമായി എതിർത്ത് നിൽക്കുകയും, സത്യവിശ്വാസികളുടെതല്ലാത്ത മാർഗം പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അവൻ തിരിഞ്ഞ വഴിക്ക് തന്നെനാം അവനെ തിരിച്ചുവിടും....'' എന്നതിൽ കുറഞ്ഞ ഒന്നും തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പ്രവാചകനെ എതിർക്കുന്നത് വിശ്വാസികളുടെതല്ലാത്ത മാർഗ്ഗവുമായിട്ടാണ് ബന്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. അവൻ പറഞ്ഞു: ''തനിക്ക് സൻമാർഗം വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞ ശേഷവും ആരെങ്കിലും ദൈവദൂതനുമായി എതിർത്ത് നിൽക്കുകയും, സത്യ വിശ്വാസികളുടെതല്ലാത്ത മാർഗം പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അവൻ തിരിഞ്ഞ വഴിക്ക് തന്നെ നാം അവനെതിരിച്ചു വിടുന്നതും,നരകത്തിലിട്ട് നാമവനെ കരിക്കുന്നതുമാണ്. അതെത്ര മോശമായ പര്യവസാനം!''

ഖുർആനും സുന്നത്തും മനസ്സിലാക്കുന്നതിലുള്ള അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ

അപ്പോൾ വിശ്വാസികളുടെ മാർഗ്ഗം പിന്തുടരുക എന്നത് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട നിർബ്ബന്ധ കർത്തവ്യവും ചുമതലയുമാണ്.[3] അതുകൊണ്ട് ആര് വിശ്വാസികളു

---

[3] ഇമാം ഇബ്നു അബീ ജംറ പറഞ്ഞു: ''....സത്യവിശ്വാസികളുടേതല്ലാത്ത മാർഗം പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തവർ; അവൻ തിരിഞ്ഞ വഴിക്കു തന്നെ നാം അവനെ തിരിച്ചു വിടും'' എന്ന ഖുർആൻ വചനത്തെ സംബന്ധിച്ച് പണ്ഡിതന്മാർ പറഞ്ഞത് അതുകൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശം സ്വഹാബികളും താബിഉകളുമാണ് എന്നാണ്. കാരണം സുന്നത്തിനെ തിരിച്ചറിയിട്ടുള്ളവ ആദ്യം അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നത് അവരാണല്ലോ. ചില അസ്ഹാബ്ട

ടെ പാത പിന്തുടരുന്നുവോ അവൻ ലോകങ്ങളുടെ നാഥനെ അനുസരിച്ച് രക്ഷപ്പെട്ടവനാണ്. ആരെങ്കിലും അവരുടെ പാതയെ എതിർത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അയാളുടെ പ്രതിഫലം നരകവും മോശമായ പര്യവസാനവുമാണ്. കാരണം, ഇവിടെ പഴയതും പുതിയതുമായ പല സംഘടനകളും വിശ്വാസികളുടെ പാത വേണ്ട രീതിയിൽ പിന്തുടരാത്തത് കാരണം വ്യതിചലിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. അവർ സ്വയം ബുദ്ധിയുപയോഗിച്ച് അവരുടെ ഇച്ഛകളെ പിന്തുടരുകയും ഖുർആനും സുന്നത്തും സ്വന്തം ഇച്ഛകൾക്കനുസരിച്ച് വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും അങ്ങനെ വളരെ അപകടകരമായ ഫലങ്ങൾ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ സലഫുസ്സ്വാലിഹുകൾ (അല്ലാഹു അവരിൽ തൃപ്തിപ്പെടട്ടെ) ഏതൊരു മാർഗ്ഗത്തിലായിരുന്നോ അതിനെ അവർ കയ്യൊഴിഞ്ഞു. പരിശുദ്ധ വചനത്തിന്റെ ഭാഗം ഇതാണ് '.... സത്യവിശ്വാസികളുടേതല്ലാത്ത മാർഗം പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുന്ന.....' ഇതേ കാര്യം ഒന്നിലധികം ഹദീസുകളിലൂടെ അദ്ദേഹത്തിൽ (ﷺ) നിന്നും സ്ഥിരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ഹദീസുകളിൽ ചിലത് നാം ഉദ്ധരിക്കുന്നതാണ്.

ത കാരണമായി അവരുടെ മനസ്സിലുണ്ടായ സംശയങ്ങൾ ഏറ്റവും നല്ല രീതിയിൽ അവർ ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സമ്പൂർണ്ണ വിശദീകരണത്തിലൂടെ റസൂൽ (ﷺ) അവരുടെ സംശയം ദുരീകരിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുമുണ്ട്. അവർ അത് ശ്രദ്ധിച്ചു കേട്ട് മനസ്സിലാക്കി, അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു, അതിൽ പൂർണ്ണത കൈവരിച്ചു, അതു മനഃപാഠമാക്കി, അതിൽ അഗ്രഗണ്യരായി അതിൽ വിശ്വസിച്ചു. അപ്പോൾ അവർക്ക് നമ്മെക്കാൾ വിശിഷ്ടമായ പദവിയാണുള്ളത്. നമ്മുടെ നേതാവായ മുഹമ്മദ് നബിയിലേക്കും അതിലൂടെ നമ്മുടെ സംരക്ഷകനിലേക്കുമുള്ള പാശം ബന്ധിപ്പിക്കുന്നത് ഇവരിലൂടെയാണ്''. ബഹ്ജത്തുന്നുഫൂസ് (1/4) കാണുക.

ഇവ സാധാരണ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് അജ്ഞാതമല്ല. എന്നിരുന്നാലും,വളരെ സ്പഷ്ടമായ ഹദീസായിരുന്നിട്ടുകൂടി ഖുർആനും സുന്നത്തും മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ വിശ്വാസികളുടെ പാത പിന്തുടരേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത സാധാരണ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് അജ്ഞാതമാണെന്ന് തോന്നുന്നു. അവരത് തറപ്പിച്ച് പറയുന്നുമുണ്ട്. അപ്പോൾ ഇക്കാര്യം മറക്കുകയും അതിന്റെ ആവശ്യകതയും ചുമതലയും പ്രമുഖരായ പലരും അവഗണിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.ഇതിൽ പെട്ടവരാണ് അടുത്ത കാലത്ത് രംഗപ്രവേശം ചെയ്ത 'ജമാഅത്തു തക്ഫീർ' എന്നറിയപ്പെടുന്നവരും ജിഹാദിന് സ്വയം ഇറങ്ങിത്തിരിച്ച വിവിധ ജമാഅത്തുകളും. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ തക്ഫീരി സേനയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളാണ്!!

അപ്പോൾ ഈ ജനങ്ങളെ ആത്മാർത്ഥതയും ധർമ്മബോധമുള്ളവരുമായി കരുതാമെങ്കിലും അല്ലാഹുവിങ്കൽ രക്ഷപ്പെടാനും, വിജയികളുടെ ഗണത്തിൽ പെടാനും ഇതു മതിയാവുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് മുസ്‌ലിം നിർബന്ധമായും രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ശേഖരിക്കണം: 1) അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ആത്മാർത്ഥമായും അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി മാത്രമാകണം. 2) അവൻ പ്രവാചക(ﷺ)ന്റെ മാർഗം പിന്തുടരുകയും, അതിനെ മുറുകെ പിടിക്കുകയും വേണം. അതുകൊണ്ട് ഒരു മുസ്‌ലിം തന്റെ ലക്ഷ്യം നിറവേറ്റുന്നതിനായി ആത്മാർത്ഥതയോടെ ഖുർആനിന്റെയും സുന്നത്തിന്റെയും ബലത്തിൽ കർമ്മത്തിലേർപ്പെ

ടുകയുംഅത് പ്രബോധനം ചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ മാത്രം പോര. മറിച്ച് ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത ഒരു കാര്യം അയാളുടെ രീതിശാസ്ത്രം (മൻഹജ്) സുരക്ഷിതവും ശരിയായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകപ്പെട്ടതും ഋജുവും ശരിയായ കർമ്മപഥത്തിലുള്ളതുമായിരിക്കണം; അയാൾ സലഫുസ്സ്വാലിഹിന്റെ മാർഗ്ഗം പിന്തുടർന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇതൊന്നും സാധിക്കുകയില്ല താനും.

ഞാൻ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്ന സ്വഹീഹായ ധാരാളം ഹദീസുകളുണ്ട്. പലതും മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എഴുപത്തി മൂന്ന് കക്ഷികളെ സംബന്ധിച്ച ഹദീസാണ് അത്. 'തീർച്ചയായും പ്രവാചകൻ(ﷺ) പറഞ്ഞു: ''ജൂതന്മാർ എഴുപത്തി ഒന്നു കക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ എഴുപത്തി രണ്ട് കക്ഷികളായും പിരിഞ്ഞു. എന്റെ ഉമ്മത്ത് എഴുപത്തി മൂന്നു കക്ഷികളായി പിരിയും; ഒന്നൊഴികെയുള്ള എഴുപത്തിരണ്ടും നരകാവകാശികളാണ്.' ചോദിക്കപ്പെട്ടു: 'പ്രവാചകരേ, ഏതാണ് ആ രക്ഷപ്പെടുന്ന വിഭാഗം?'' അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: ഞാനും എന്റെ സ്വഹാബത്തും ഏതൊന്നിലാണോ നിലകൊള്ളുന്നത് ആ മാർഗ്ഗത്തിലുള്ളവർ.''[4] അ

[4] ഹദീഥിന്റെ പൂർണ്ണ രൂപം ഇതാണ്. റസൂൽ(ﷺ) പറഞ്ഞതായി അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉമർ ബ്നുൽ ആസ് നിവേദനം: ''ഇസ്രാഈൽ സന്തതികൾക്ക് വന്നു ഭവിച്ചത് എന്റെ ഉമ്മത്തിനും വരും – ചാണിനു ചാണായി. ഏതുവരെയെന്നാൽ അവരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ഒരാൾ സ്വന്തം മാതാവുമായി പരസ്യമായി വേഴ്ച നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ എന്റെ സമുദായത്തിൽ നിന്നും ആരെങ്കിലും അപ്രകാരം ചെയ്യും. നിശ്ചയം, ജൂതന്മാർ എഴുപത്തി ഒന്നു കക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞു.ക്രിസ്ത്യാനികൾ എഴുപത്തി രണ്ട് കക്ഷികളാ

പ്പോൾ നാം കാണുന്നത് നേരത്തേ പറഞ്ഞ ‘‘... സത്യവിശ്വാസികളുടെതല്ലാത്ത മാർഗം പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുന്ന...’’ എന്ന ആയത്തുമായി പ്രവാചക(ﷺ)ന്റെ തിരുവചനം യോജിക്കുന്നുവെന്നാണ്. അപ്പോൾ ഈ ആയത്തിന്റെ പരിധിയിൽ ആദ്യം പ്രവേശിക്കുന്നത് പ്രവാചകന്റെ സ്വഹാബത്താണ്. ഈ ഹദീസിൽ പ്രവാചകൻ, ‘ഞാൻ നിലകൊള്ളുന്ന മാർഗ്ഗം’’ എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞ് മതിയാക്കിയില്ല; യഥാർത്ഥത്തിൽ, ഖുർആനും സുന്നത്തും മനസ്സിലാക്കിയ മുസ്ലിമിന് അതു തന്നെ മതിയായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇവിടെ ജ്ഞാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവാചകൻ(ﷺ) ഇവിടെ ഒരു കാര്യം കൂട്ടിച്ചേർത്തു. അദ്ദേഹം അല്ലാഹു പറയുന്നതിനനുസരിച്ച് യഥാർത്ഥത്തിൽ ‘സത്യവിശ്വാസികളോട് അത്യന്തം ദയാലുവും കാരുണ്യവാനുമാണ്.’(സൂറ: തൗബ–128)തന്റെയും സ്വഹാബത്തിന്റെയും പാത പിൻപറ്റിയവരാണ് ‘രക്ഷിക്കപ്പെട്ട വിഭാഗം’ എന്ന് പ്രവാചകൻ(ﷺ) അനുചരന്മാർക്ക് വ്യക്തമാക്കി കൊടുത്തിരുന്നു. അതുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദയയുടെയും കാരുണ്യത്തിന്റെയും പൂർണ്ണതയുടെ ലക്ഷണം. അതുകൊണ്ട് മുസ്ലിംകൾക്ക് പൊതുവായും

യും പിരിഞ്ഞു. എന്റെ ഉമ്മത്ത് എഴുപത്തി മൂന്നു കക്ഷികളായി പിരിയും. ഒന്നൊഴികെയുള്ള എഴുപത്തി രണ്ടും നരകാവകാശികളാണ്.” ചോദിക്കപ്പെട്ടു: “പ്രവാചകരേ, ഏതാണ് ആ രക്ഷപ്പെടുന്ന വിഭാഗം?’’ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: “ഞാനും എന്റെ സ്വഹാബത്തും ഏതൊന്നിലാണോ നിലകൊള്ളുന്നത് ആ മാർഗ്ഗത്തിലുള്ളവർ.’’ ഇത് ഹസനായ ഹദീഥാണ്. തിർമിദി (നം: 2641), ഹാകിം (1/128–129) എന്നിവർ ഉദ്ധരിച്ചത്.

പ്രബോധക പ്രവർത്തകർക്ക് പ്രത്യേകമായും, അറബി
ഭാഷ, 'നാസിഖ് വൽ മൻസൂഖ്' (റദ്ദായതും റദ്ദാക്കപ്പെട്ട
തും), അതുപോലുള്ള മറ്റു കാര്യങ്ങളിലും അവബോധ
മുണ്ടായിരിക്കൽ അനിവാര്യമാണ്. മറ്റൊർത്ഥത്തിൽ, അ
തിലേക്ക് വരുന്നതിന് മുമ്പ് പ്രവാചകന്റെയും അനുചര
ന്മാരുടെയും മാർഗ്ഗം എന്ത് എന്നതിനെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമാ
യ അവബോധം വേണം. പ്രവാചകന്റെ കൂട്ടാളികൾ എ
ന്നാൽ, അവരുടെ ജീവചരിത്രത്തിൽ നിന്നും അവരുടെ
വിവരണങ്ങളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാകുന്നത് പോലെ, പ
രമോന്നതനും രാജാധിരാജനുമായ അല്ലാഹുവോടുള്ള
ആരാധനയിൽ വളരെആത്മാർത്ഥത ഉള്ളവരും ഖുർആ
നിന്റെയും സുന്നത്തിന്റെയും കാര്യത്തിൽ അഗാധമായ
അറിവുള്ളവരും ഇതിനൊക്കെ പുറമേ പ്രശംസനീയമാ
യ സ്വഭാവവും വളരെ നല്ല മര്യാദകളും ഉള്ളവരുമായി
രുന്നു.

ഈ ഹദീസ് അതിന്റെ ഫലത്തിലും പ്രയോജന
ത്തിലും സന്മാർഗ്ഗചാരികളായ ഖലീഫമാരെ പറ്റി 'സുന
ന്നി'ൽ പറഞ്ഞതിനോട് വളരെ സാമ്യമുള്ളതാണ്. അൽ
ഇർബാള് ഇബ്നു സാരിയ പറഞ്ഞു:'അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂ
തർ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു ഉദ്ബോധനം നടത്തി. അത് ഞങ്ങ
ളുടെ, ഹൃദയങ്ങളിൽ ഭയമുളവാക്കുകയും കണ്ണുകളിൽ
കണ്ണീർ വരുത്തുകയും ചെയ്തു.അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ പറ
ഞ്ഞു. 'ഇത് ഒരു യാത്ര പറയുന്ന ഉദ്ബോധനം പോലെ

യുണ്ട്. അതിനാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരേ ഞങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചാലും'.അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ നിങ്ങളെ അല്ലാഹുവിന്റെ തഖ്‌വ(ഭയഭക്തി)കൊണ്ട് ഉപദേശിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ മേലധികാരിയായി ഒരു അബ്സീനിയൻ അടിമയാണെങ്കിൽ പോലും അയാളുടെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുകയും അയാളെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുക. തീർച്ചയായും നിങ്ങളിലാരെങ്കിലും ദീർഘകാലം ജീവിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവന് ധാരാളം ഭിന്നതകൾ കാണാനാകും. അപ്പോൾ എന്റെ സുന്നത്തിൽ അടിയുറച്ച് നിൽക്കുക; എനിക്കു ശേഷം സന്മാർഗ ചാരികളായ ഖലീഫമാരുടെ സുന്നത്തിനേയും നിങ്ങളുടെ അണപ്പല്ലുകൾ കൊണ്ട് കടിച്ചു പിടിക്കുക...''[5] ഹദീസിലെ ബാക്കി ഭാഗവും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഈ ഹദീസ് നേരത്തേ പറഞ്ഞ ഹദീസിലെ ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടിയുടെ ഒരു വിശദീകരണമാണ്.പ്രവാചകൻ(ﷺ) തന്റെ ഉമ്മത്തിനെ, പ്രത്യേകിച്ച്, തന്റെ അനുചരന്മാരെ വ്യക്തിപരമായി,സുന്നത്തിലടിയുറച്ച് നിൽക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവിടം കൊണ്ട് നിർത്തിയില്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എനിക്കു ശേഷം സന്മാർഗചാരികളായ എന്റെ ഖലീഫമാരുടെ സുന്നത്തും'. അതുകൊണ്ട് ഇന്നത്തെ ഈ സ്ഥിതിയിൽ നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തെയും ആരാധനയെയും മര്യാദകളെ

---

[5] അഹ്മദ് (4/126), ഹാകിം (1/96), അബൂദാവൂദ് (4/13), തിർമിദി (5/44), ഇബ്നു മാജ (4/126), ദാരിമി (6/42) എന്നിവർ ഉദ്ധരിച്ചത്. ശൈഖ് അൽബാനി 'ഇർവാഉൽ ഗലീൽ' (നം: 2455)യിൽ ഈ ഹദീസ് സ്വഹീഹാണെന്ന് വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

യും പെരുമാറ്റരീതിയെയും കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പരിശുദ്ധമായ ഈ തത്വത്തിന് ചുറ്റും പ്രദക്ഷിണം വയ്ക്കുകയെന്നത് അനിവാര്യമാണ്. അനിവാര്യമായും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾക്കായി സലഫുസ്സ്വാലിഹുകളുടെ സരണിയിലേക്ക് തിരിച്ചുവരുക എന്നു ള്ളത് ഒരു മുസ്ലിമിന് ഒരിക്കലും ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്തതാണ്. അങ്ങനെ അവൻ രക്ഷപ്പെട്ട വിഭാഗത്തിലുൾപ്പെടും.

മുമ്പ് പറഞ്ഞ ആയത്തിനും സന്മാർഗ്ഗചാരികളായ ഖലീഫമാരുടെ സുന്നത്തിനെ സംബന്ധിച്ച് വന്ന ഹദീസിനും അതു പോലെ ഉമ്മത്തിന്റെ വിഭാഗീയതയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞ ഹദീസിനും ആവശ്യമായ ശ്രദ്ധ കൊടുക്കാതെ ഇരുന്നതിനാലാണ് പഴയതും പുതിയതുമായ സംഘങ്ങൾ വ്യതിചലിച്ചു പോയത്.അപ്പോൾ അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നുംസുന്നത്തിൽ നിന്നും സലഫുസ്സ്വാലിഹുകളുടെ സരണിയിൽ നിന്നും മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ആളുകൾ വ്യതിചലിച്ചുപോയതു പോലെ വ്യതിചലിച്ചു പോവുകയെന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. ഈ വ്യതിചലിച്ചുപോയവരാണ് ഖവാരിജുകൾ–പഴയതും പുതിയതും! അപ്പോൾ തീർച്ചയായും 'തക്ഫീർ' എന്ന ഫിത്നയുടെ അടിസ്ഥാനം, ഈ കാലത്ത്–അഥവാ എല്ലാക്കാലത്തും– അവർ വലയം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ആയത്താണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം: 'അല്ലാഹു അവ

തരിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് ആര്‍ വിധിക്കുന്നില്ലയോ അവര്‍ തന്നെയാകുന്നു അവിശ്വാസികള്‍'.(മാഇദ-44)[6]

ആഴത്തില്‍ മനസ്സിലാക്കാതെയാണ് അവര്‍ അത് എടുക്കുന്നത്.വിശദമായ വിവരമില്ലാതെ അത് പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പരിശുദ്ധ വചനം മൂന്നുതവണ ആവര്‍ത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് അവസാനിക്കുന്നത് മൂന്നു വ്യത്യസ്തവാക്കുകള്‍ കൊണ്ടാണ്. അവ:

'...അവര്‍ തന്നെയാകുന്നു അവിശ്വാസികള്‍'. (സൂറ: മാഇദ-44).

'...അവര്‍ തന്നെയാണ് അക്രമികള്‍'.(സൂറ: മാഇദ-45)

'...അവര്‍ തന്നെയാകുന്നു ധിക്കാരികള്‍'. (സൂറ: മാഇദ -47)

'...അവര്‍ തന്നെയാകുന്നു അവിശ്വാസികള്‍' എന്ന ആയത്തിലെ വാക്കുകള്‍ മാത്രമാണ് അവര്‍ തെളിവായി ഉപയോഗിക്കുന്നത് എന്നത് ഇക്കൂട്ടരുടെ വിവരമില്ലായ്മയുടെ പൂര്‍ണ്ണത വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുന്നു. അവര്‍ പ്ര

---

(6) ഇമാം അബൂ ഹയ്യാന്‍ അല്‍ അന്തലൂസി (رحمه الله) പറഞ്ഞു: "അല്ലാഹുവോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുന്നവരെല്ലാം അവിശ്വാസികളാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കുവാന്‍ ഖവാരിജുകള്‍ ഈ ആയത്ത് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്! അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചല്ലാത്തതുകൊണ്ട് വിധിക്കുന്നവരെല്ലാം അവിശ്വാസികളാണെന്നതിനുള്ള പ്രമാണിക രേഖയാണിതെന്ന് അവര്‍ പറയുന്നു. പാപം ചെയ്യുന്നവരെല്ലാം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതല്ലാത്തതുകൊണ്ട് വിധിക്കുന്നവരാണ്. അതിനാല്‍ അവന്‍ അവിശ്വാസിയാണെന്നതില്‍ സംശയമില്ല. (എന്നവര്‍ പറയും)" ബഹ്റുല്‍ മുഹീത്ത് (3/493)

മാണങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഏറ്റവും ചെറിയ ഭാഗങ്ങളിൽ
കയറിപ്പിടിക്കുന്നു– അത് ഖുർആനായാലും സുന്നത്താ
യാലും– അതിൽ കുഫ്റ് (അവിശ്വാസം) എന്ന വാക്കു
ണ്ടായാൽ മതി. ഉൾക്കാഴ്ചയില്ലാതെ അവർ കുഫ്റിനെ
മനസ്സിലാക്കുന്നത് ഒരാളെ മതത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താ
ക്കുക എന്നതാണ്. അവരുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ഈ പറയ
പ്പെട്ട കുഫ്റിൽ വീണുപോകലും, ക്രിസ്ത്യാനികളിലും
ജൂതരിലും പെട്ട ബഹുദൈവാരാധകരുടെ ‘കുഫ്റും’ ഇ
സ്ലാമിന്റെ പരിധിയിൽ നിന്ന് തന്നെ അന്യമായ മറ്റു മ
തങ്ങളുടെ ‘കുഫ്റും’ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല! ഖു
ർആനിലും സുന്നത്തിലും കുഫ്റ് എന്ന് പറഞ്ഞിടത്തെ
ല്ലാം അവർ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അർ
ഥമായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല; പക്ഷെ അവർ ഈ തെറ്റായ
ധാരണയെ ആ വാക്കിൽ സ്വയം അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നു.

‘.... അവിശ്വാസികൾ....’ എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ ഒ
രു അർത്ഥം മാത്രമല്ല ഉള്ളത് മറ്റു രണ്ടു വാക്കുകൾ കൂ
ടി ഉണ്ട്. അപ്പോൾ ഇവിടെ ‘‘അക്രമികൾ’’ എന്നും ധി
ക്കാരികൾ എന്നും വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടവർ– അത് കാര
ണം അവർ മതഭ്രഷ്ടരാകുന്നില്ല. ആ ഒരു കാരണം കൊ
ണ്ട്തന്നെ അവിശ്വാസികൾ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടവ
രും അപ്രകാരമല്ല തന്നെ. ഒരേ വാക്കിനുള്ള ഭാഷയിലെ
അർത്ഥങ്ങളുടെ ബാഹുല്യം തെളിയിക്കപ്പെട്ടതാണ്. അറ
ബി ഭാഷയിൽ ഉള്ള ഖുർആനും വ്യത്യസ്തമല്ല. അതു

കൊണ്ട് 'മുസ്‌ലിം' എന്ന് ഗണിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാവരും –അവർ ഭരണകർത്താക്കളായാലും, ഭരിക്കപ്പെടുന്നവരായാലും ശരി–അവർക്ക് ഖുർആനിലുംസുന്നത്തിലും ആഴത്തിലറിവുള്ളവരായിരിക്കണം.അത് സലഫുസ്സ്വാലിഹുകളുടെ രീതിശാസ്ത്രമനുസരിച്ച് മനസ്സിലാക്കുകയും വേണം. അറബി ഭാഷയിലും അതിന്റെ രീതിയിലും പൊതുവായതും വിശദമായതുമായ അറിവുണ്ടെങ്കിലല്ലാതെ ഖുർആനും സുന്നത്തും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് അറബി ഭാഷാപരിജ്ഞാനത്തിൽ അൽപം കുറവുണ്ടെങ്കിൽ ആ കുറവ് നികത്താൻ സഹായിക്കുന്നത് അവനു മുമ്പ് വന്ന ഇമാമുമാരുടെയും പണ്ഡിതരുടെയും പഠനങ്ങളിലേക്ക് മടങ്ങിക്കൊണ്ടാണ്–പ്രത്യേകിച്ച് സച്ചരിതരായ ആദ്യ മൂന്നു തലമുറകളുടെ.

അവിശ്വാസത്തെക്കാൾ കുറഞ്ഞ അവിശ്വാസം

നമുക്ക് 'അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് ആർ വിധിക്കുന്നില്ലയോ അവർ തന്നെയാകുന്നു അവിശ്വാസികൾ' എന്ന ആയത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവരാം..ഇവിടെ അവിശ്വാസം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്താണ്?ഇത് ഒരാളെ മതത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കുന്നതാണോ, അതോ മറ്റെന്തെങ്കിലുമാണോ?

ഞാൻ പറയുന്നു: ഈ ആയത്ത് ശ്രദ്ധിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയ ശേഷം അത് അർത്ഥമാക്കുന്നത് 'അൽ കുഫ്

റുൽ അമലീ' (പ്രവൃത്തികളിലെ അവിശ്വാസം) എന്നാണ്.ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ചില ഇസ്‌ലാമിക നിയമങ്ങളുടെ പുറത്തുള്ള പ്രവൃത്തികളാണ്.ഈ വ്യാഖ്യാനം നൽകിയത് ഉമ്മത്തിലെ പണ്ഡിതനും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാവുമായിരുന്ന അബ്ദുല്ലഇബ്നു അബ്ബാസ്(ؓ)ആണ്. അദ്ദേഹമാകട്ടെ വഴിപിഴച്ച വിഭാഗങ്ങളല്ലാത്ത മുസ്‌ലിംകളുടെയിടയിൽ 'തഫ്സീറിന്റെ ഇമാമാ'യി അറിയപ്പെടുന്ന ആളാണ്.ഈ ആയത്തിനെക്കുറിച്ച് നാം ഇന്ന് കേൾക്കുന്നത് പോലെ അദ്ദേഹം അക്കാലത്ത് കേട്ടിരുന്നു. ആളുകൾ ആയത്ത് മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നത് കൂടുതൽ വിശദമല്ലാത്ത(തഫ്സീൽ)ഉപരിപ്ലവമായ അർത്ഥത്തിലായിരുന്നു.അതിനാൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. 'അത് അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവിശ്വാസമല്ല'.[7] അത് ''യഥാർത്ഥ അവിശ്വാസത്തേക്കാൾ കുറഞ്ഞ അവിശ്വാസമാണ്.''[8] ''ഒരാളെ മതത്തിൽ നിന്നും പുറത്താക്കാനുള്ള അവിശ്വാസവുമല്ല.''[9] ഒരു പക്ഷേ അദ്ദേഹം 'അവർ' എന്ന് സൂചിപ്പിച്ചത് അലിക്കെതിരായി വിപ്ലവം നടത്തിയ ഖവാരിജുകളെയായിരിക്കും.അതിന്റെ അന്തിമ ഫലം വിശ്വാസികളുടെ രക്തം ചൊരിയുക എന്നതായിരുന്നു.അവർ ബഹുദൈവാരാധകരോട് ചെയ്യാത്തത് വിശ്വാസികളോട്

(7) ഹാകിം (2/313) ഉദ്ധരിച്ചത്.

(8) ത്വബ്‌രി തന്റെ തഫ്സീറിൽ (10/355/12052)

(9) ത്വബ്‌രി (10/355/12053) ഉദ്ധരിച്ചത്. ശൈഖ് അൽബാനി തന്റെ 'സിൽസിലത്തു സ്വഹീഹ'' (നം:2552)യിൽ ഇബ്നു അബ്ബാസി(ؓ)ൽ നിന്നുള്ള എല്ലാ റിപ്പോർട്ടുകളും സ്വഹീഹാണെന്ന് വിധിക്കുകയും വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ചെയ്തു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഇക്കാര്യം നിങ്ങൾ പറയുന്നത് പോലെയോ ചിന്തിക്കുന്നത് പോലെയോ അല്ല. ഇത് അവിശ്വാസത്തെക്കാൾ കുറഞ്ഞ അവിശ്വാസമാണ്.ഇത് ആ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാവിൽ നിന്നുള്ള ചെറുതും നിർണ്ണായകവുമായ ഒരു ഉത്തരമാണ്. ഞാൻ നേരത്തേ പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകൾ വച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഈ വ്യാഖ്യാനം തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത ഒരു തീർപ്പും കൂടിയാണ്.

'കുഫ്റ്' (അവിശ്വാസം) എന്ന വാക്ക് ഖുർആനിലെ പല സ്ഥലത്തും ഹദീസിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവിടങ്ങളിലെല്ലാം മതത്തിൽ നിന്നും പുറത്ത് പോകുന്ന കുഫ്റല്ല വിവക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണമായി ഇരു സ്വഹീഹിൽ അബ്ദുല്ല ഇബ്നു മസ്ഊദിൽ നിന്നുള്ള പ്രശസ്തമായ ഒരു ഹദീസ് എടുത്തുനോക്കാം. പ്രവാചകൻ(ﷺ) പറഞ്ഞു.'ഒരു മുസ്ലിമിനെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നത് കുറ്റവും (ഫിസ്ഖ്)അവനുമായി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് അവിശ്വാസവുമാണ് (കുഫ്റ്).''[10] ഇവിടെ 'അവിശ്വാസം' എന്നത് ആജ്ഞാനുവർത്തിത്വത്തിൽ നിന്നും പുറത്തു പോകുന്ന പാപമാണ്. എന്നിട്ടും, റസൂൽ(ﷺ) '...അവനുമായി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് കുഫ്റാണ്'' എന്നുതന്നെ പറഞ്ഞു.അദ്ദേഹം വിവരിച്ചു തരുന്നതിൽ തികഞ്ഞ വാഗ്മി തന്നെ.

---

(10) ബുഖാരി (1/81), മുസ്ലിം (1/57)

മറ്റൊരു വീക്ഷണകോണിലൂടെ നോക്കിയാൽ, ഹദീസിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ഭാഗമായ 'ഒരു മുസ്ലിമിനെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നത് 'ഫിസ്ഖ്'ആണ്...' എന്നത് മുമ്പു പറഞ്ഞ ആയത്തുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മൂന്നാമത്തേതായ "അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് ആർ വിധിക്കുന്നില്ലയോ അവർ തന്നെയാകുന്നു ധിക്കാരികൾ'' എന്ന വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ച ധിക്കാരം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് വരിക. ഇതിന്റെ ഉത്തരം ഈ 'ഫിസ്ഖ്' (ധിക്കാരം) മതത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കൽ എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള 'കുഫ്റി'ന്റെ ഒരു പര്യായമാകാം. അല്ലെങ്കിൽ ഫിസ്ഖ് എന്നത് മതത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കൽ എന്ന അർത്ഥമില്ലാത്ത കുഫ്റിന്റെ പര്യായവുമാകാം. എന്തായാലും ഇത് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാവ് പറഞ്ഞ രൂപത്തിൽ തന്നെയാണ്: അതായത് 'അവിശ്വാസത്തേക്കാൾ കുറഞ്ഞ അവിശ്വാസം'.

ഈ ഹദീസ്[11] തീർച്ചയായും ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള അവിശ്വാസത്തെ തന്നെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. കാരണം പരമോന്നതനായ അല്ലാഹുവിന്റെ താഴെ കാണുന്ന വചനമാണ്: 'സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്നുള്ള രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾ പരസ്പരം പോരടിച്ചാൽ അവർക്കിടയിൽ നിങ്ങൾ രഞ്ജിപ്പുണ്ടാക്കണം. എന്നിട്ടു രണ്ടിൽ ഒരു വിഭാഗം മറുവിഭാഗത്തിനെതിരിൽ അതിക്രമം കാണിച്ചാൽ

(11) ''ഒരു മുസ്ലിമിനെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നത് കുറ്റവും (ഫിസ്ഖ്) അവനുമായി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് അവിശ്വാസവുമാണ് (കുഫ്റ്)'' എന്ന ഹദീസ്.

അതിക്രമം കാണിക്കുന്ന വിഭാഗത്തിനോട് അവർ അല്ലാ
ഹുവിന്റെ കൽപനയിലേക്കു മടങ്ങിവരുന്നതുവരെ നി
ങ്ങൾ സമരം നടത്തണം’. (സൂറഃ ഹുജുറാത്ത്–9).

ഇവിടെ ശരിയായ വിശ്വാസികളുടെ സംഘവുമാ
യി പോരടിക്കുന്ന അക്രമിസംഘത്തെ കുറിച്ച് നമ്മുടെ
നാഥൻ പറഞ്ഞു.‘....അവരുമായി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് അ
വിശ്വാസമാണ്’ എന്ന് ഹദീസിൽ പറഞ്ഞിട്ടു കൂടി ആ
അക്രമി സംഘത്തെ അവിശ്വാസികളെന്ന് വിധിച്ചിട്ടില്ല.
അതുകൊണ്ട് അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത്– ഇബ്നു
അബ്ബാസ് നേരത്തേയുള്ള ആയത്തിന്റെ വിശദീകരണ
ത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ –അവിശ്വാസത്തേക്കാൾ കുറ
ഞ്ഞ അവിശ്വാസമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒരു മുസ്‌ലിം വേ
റൊരു മുസ്‌ലിമുമായി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് അതിക്രമമോ
അന്യായമോ അനുസരണക്കേടോ അവിശ്വാസമോ ആ
ണ്. എന്തായാലും ഇതിനർത്ഥം അവിശ്വാസം എന്നത്
‘കുഫ്റ് അമലീ’ (കർമ്മ പരമായ അവിശ്വാസം) അല്ലെ
ങ്കിൽ ‘കുഫ്റ് ഇഅ്തിഖാദീ’(വിശ്വാസ കാര്യങ്ങളിലുള്ള
അവിശ്വാസം) ആകാം. ഇവിടെയാണ് ‘കുഫ്റ്’ എന്നതി
ന്റെ വിശദമായ വ്യത്യാസം വരുന്നത്. (കുഫ്റ്അമലീ,
കുഫ്റ് ഇഅ്തിഖാദീ എന്നിവ തമ്മിൽ.) ഇതിന്റെ കൃത്യ
മായ വ്യാഖ്യാനം ഇമാമായ ശൈഖുൽ ഇസ്‌ലാം ഇബ്
നു തൈമിയ്യ (മരണം 728 ഹി)യിൽ നിന്നോ ബുദ്ധിമാ
നും സമർത്ഥനുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യൻ ഇബ്നു

ൽ ഖയ്യിം അൽ ജൗസിയ്യ(മരണം 751 ഹി)യിൽ നിന്നോ നമുക്കു നോക്കാം. ഈ രണ്ട് കുഫ്റും വേർതിരിച്ച് മനസ്സിലാക്കികൊടുക്കുന്നതിൽ അഗ്രഗണ്യരായിരുന്നു അവർ രണ്ടുപേരും.അതിന്റെ പതാക വഹിച്ചതാകട്ടെ, സംക്ഷിപ്തവും സമഗ്രവുമായ വിശദീകരണം നൽകിയ ആ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാവാണ്. അതിനാൽ ഇബ്നു തൈമിയ്യയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യനും സഹചാരിയുമായ ഇബ്നുൽഖയ്യിം അൽജൗസിയ്യയും വിശ്വാസകാര്യത്തിലെ അവിശ്വാസം,കർമ്മത്തിലെ അവിശ്വാസം എന്നീ പദങ്ങളെവിശദമായി അപഗ്രഥിച്ച് അവ രണ്ടും വേർതിരിച്ചറിയേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തവരാണ്.അപ്പോൾ ഒരു മുസ്ലിം-അവനറിഞ്ഞു കൊണ്ടായാലും അല്ലെങ്കിലും-മുസ്ലിംകളുടെ ജമാഅത്തിൽ(കൂട്ടായ്മ)നിന്നും വിട്ടുപോകുക എന്ന ഫിത്ന(പരീക്ഷണം)യിൽ പെട്ടുപോകുന്നതാണ്-പൗരാണികരായ ഖവാരിജും അവരുടെ ആധുനികരായ അനുയായികളും പെട്ട് പോയ ഫിത്നയാണിത്.

അവസാനമായി ഞാൻ പറയുന്നത്, '....അവനുമായി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് അവിശ്വാസമാണ്' എന്ന പ്രവാചക(ﷺ)ന്റെ പ്രസ്താവന നിരുപാധികം മതത്തിൽ നിന്ന് ആരെയെങ്കിലും പുറത്താക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ളതല്ല. ഇതു സംബന്ധമായി ധാരാളം ഹദീസുകൾ ഉണ്ട്. അവയെല്ലാം നേരത്തേ പറഞ്ഞ ആയത്ത് തെറ്റായി മനസ്സി

ലാക്കി അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനം 'കുഫ്റ് ഇഅ്തിഖാദി'യാണെന്ന് ശഠിക്കുന്നവർക്കെതിരായ തെളിവുകളാണ്. ഇപ്പോൾ നാം ഈ ഹദീഥ് കൊണ്ട് മതിയാക്കുന്നു. കാരണം, തന്റെ സഹോദരനുമായി യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന മുസ്‌ലിമിന്റെ അവിശ്വാസം കർമ്മത്തിലെ അവിശ്വാസമാണ്; വിശ്വാസത്തിലേതല്ല എന്നതിനുള്ള നിർണ്ണായക തെളിവാണ് ഈ ഹദീസ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ നമുക്ക് 'ജമാഅത്തു തക്ഫീറി'നോടും അവരിൽനിന്ന് ശാഖകളായി പിരിഞ്ഞു പോകുന്നവരോടും ഭരണാധികാരികളിൽ അവർ ആരോപിക്കുന്നതിനോടും ശത്രുത ഉണ്ട്. അവരുടെ കൊടിക്കീഴിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവരോടും അവരുടെ ആധിപത്യത്തിൻ കീഴിൽ ഒരുമിച്ചു കൂടുന്നവരോടും അവിശ്വാസവും മതഭ്രഷ്ടും കൽപ്പിക്കുന്ന അവരുടെ പ്രവൃത്തിയോടും നമുക്ക് വിരോധമുണ്ട്!! ഭരണാധികാരികൾ പാപംചെയ്താൽ അവരെ അവിശ്വാസികളായി പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്ന കളങ്കിത വീക്ഷണത്തിൽ നിന്നാണ് ഇത് ഉടലെടുക്കുന്നത്.

തക്ഫീറും വിപ്ലവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം

ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്ന ചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്: 'ജമാഅത്തു തക്ഫീറി'ൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നിട്ട് അല്ലാഹു നേർവഴിയിലാക്കിയ കുറെയാളുകളെ ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായി. ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'ഇവിടെ ചില ഭരണാധികാരികൾ

അവിശ്വാസികളാണെന്ന് നിങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ; എന്നാൽ നിങ്ങളെന്തിനാണ് പള്ളികളിലെ ഇമാമുകളെയും മുഅദ്ദിനു (ബാങ്കു വിളിക്കുന്നയാൾ)കളെയും പ്രാസംഗികരേയും പള്ളികളുടെ രക്ഷാധികാരികളെയും തക്ഫീർ ചെയ്തത്?സ്കൂളുകളിലും മറ്റും ശരീഅഃ ജ്ഞാനം നൽകുന്ന അദ്ധ്യാപകരെ നിങ്ങളെന്തിനാണ് തക്ഫീർ ചെയ്തത്?'' അവർ പറഞ്ഞു: 'കാരണം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതല്ലാത്തത് കൊണ്ട് വിധിക്കുന്നവരുടെ വിധിയെ ഈ ജനങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു'!!

അപ്പോൾ ഞാൻ പറയുന്നു: അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതല്ലാത്തത് കൊണ്ട് വിധിക്കുന്നവരുടെ വിധികൊണ്ട് ഉണ്ടാകുന്ന സംതൃപ്തിമനസ്സിലുള്ള സംതൃപ്തിയാണെങ്കിൽ അത് കർമ്മത്തിലുള്ള അവിശ്വാസത്തെ വിശ്വാസത്തിലുള്ള അവിശ്വാസമാക്കി മാറ്റുന്നു! അതുകൊണ്ട് ഒരു ഭരണാധികാരി, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതല്ലാത്ത നിയമങ്ങൾ കൊണ്ട് ഭരിക്കുകയും,ഈ നിയമങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഇക്കാലത്ത് അനുയോജ്യവും ഉചിതവുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും, ഖുർആനിൽ നിന്നും സുന്നത്തിൽ നിന്നുമുള്ള ശരീഅത്ത് അനുയോജ്യമല്ലെന്ന് കരുതുകയും ചെയ്താൽ ആ ഭരണാധികാരിയുടെ അവിശ്വാസം വിശ്വാസത്തിലെ അവിശ്വാസമാണ്. അല്ലാതെ കർമ്മത്തിൽ മാത്രമുള്ള അവിശ്വാസമല്ല. ആരുടെ സംതൃപ്തി വിശ്വാസമായോ അയാൾ അതിൽ തന്നെയാണ്.

ഞാൻ അടുത്തതായി അവരോട് പറഞ്ഞു:അപ്പോൾ ആദ്യമായി,അവിശ്വാസപരമായ പാശ്ചാത്യൻ നിയമങ്ങളനുസരിച്ച് രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന മുഴുവൻ– അല്ലെങ്കിൽ ഭൂരിഭാഗം–ഭരണാധികാരികളുടെയും മേൽ ഒരുവിധി നടപ്പിലാക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുകയില്ല. കാരണം നിങ്ങൾ അയാളോട് അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമപ്രകാരം എന്തുകൊണ്ട് ഭരിക്കുന്നില്ല എന്നു ചോദിച്ചാൽ അയാൾക്ക് വ്യക്തമായ ഉത്തരമുണ്ട്: ഈ കാലത്ത് ഈ നിയമങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ഭരിക്കുന്നതാണ് അനുയോജ്യവും ഉചിതവും. മാത്രമല്ല ഇസ്ലാമനുസരിച്ച് ഭരിക്കാൻ ഇവിടെ അനുവാദവുമില്ല!! അവർ അങ്ങനെ പറഞ്ഞെങ്കിൽ അവർ അവിശ്വാസികൾ തന്നെ എന്നതിന് സംശയമൊന്നും വേണ്ട. ഇനി, നാം ഭരണീയരിലേക്ക് നോക്കുകയാണെങ്കിൽ– അവരിൽ പണ്ഡിതരും സച്ചരിതരും മറ്റുമുണ്ടാകും– നിങ്ങളെ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു പോലെ ഒരു നിയമം അവരെയും പൂർണ്ണമായി വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ ജീവിക്കുന്നു എന്ന ഒറ്റക്കാരണത്താൽ അവരെ അവിശ്വാസികളായി കണക്കാക്കാൻ പറ്റുമോ? എന്നാൽ ഇവർ മതഭ്രഷ്ടരും അവിശ്വാസികളുമാണെന്നും അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതല്ലാത്തത് കൊണ്ട് വിധിക്കൽ ഇവർക്ക് അനിവാര്യമാണെന്നും നിങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. കർമ്മം കൊണ്ടു മാത്രം ഒരാൾ ശരീഅത്ത് നിയമത്തെ എതിർത്താൽ അയാളെ മതഭ്രഷ്ടനാക്കേണ്ട കാര്യമില്ലെന്ന് നി

ങ്ങൾ തന്നെ പറയുകയാണ്! ഇതേ കാര്യമാണ് നിങ്ങളല്ലാത്ത ആളുകളും പറയുന്നത്.ഒരേ ഒരു കാര്യം –നിങ്ങൾ ശരിക്കുള്ള അവകാശമില്ലാതെ തന്നെ, തക്ഫീറിന്റെയും മതഭ്രഷ്ടിന്റെയും വിധി അവരിൽ കൂട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നുമാത്രം.

അവരുടെ തെറ്റുകൾ വ്യക്തമാകുകയും അവരുടെഅപമാർഗ്ഗ ദർശനം മറനീക്കി പുറത്തുവരികയും ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളിൽപെട്ടതാണ് അവരോട് ഇപ്രകാരം പറയുന്നത്: ''അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധനക്കർഹനില്ലെന്നും മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ) അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാണെന്നും വിശ്വസിക്കുകയും നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു മുസ്ലിമിനെ അവൻ മതത്തിൽ നിന്നും പുറത്തായ അവിശ്വാസിയാണെന്ന് എപ്പോഴാണ് വിധിക്കുക?' തീർച്ചയായും അവർക്കിതിന്റെ ഉത്തരമറിയില്ല! ശരിയായ നിലപാടിലേക്ക് അവർ നയിക്കപ്പെടുകയുമില്ല! അതുകൊണ്ട് താഴെ കാണുന്ന ഉദാഹരണം എടുത്തുകാട്ടി നാം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു,[12]

ഒരു ഭരണാധികാരി ശരീഅത്തനുസരിച്ച് ഭരിക്കുന്നു.അത് അയാളുടെ സ്വഭാവവും രീതിയുമാണ്.പക്ഷെ

---

(12) ''ഇനി പറയാൻ പോകുന്നത് രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ തമ്മിൽ വേർതിരിക്കുന്നവർക്കുള്ള ഖണ്ഡനവും വിമർശനവുമാണ്. (1) ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തിലോ, ചുരുക്കം ചില വിഷയങ്ങളിലോ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് വിധിക്കാത്തവർ (2) പൊതുനിയമം (തശ്രീഇൽ ആമ്മ്) എന്ന നിലക്ക് അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു കൊണ്ട് വിധിക്കാത്തവൻ''. 'അത്തഹ്ദീർ മിൻ ഫിത്നത്തി തക്ഫീർ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അലീ ഹസ്സൻ അൽ ഹലബിയുടെ വാക്കുകൾ (പേ. 74)

ഒരുകാര്യത്തിൽ മാത്രം അയാൾക്ക് ഒരു തെറ്റുപറ്റുന്നു– അയാൾ പീഢിതന്റെ ഭാഗത്ത് നിൽക്കുന്നതിന് പകരം മർദ്ദകന്റെ ഭാഗത്ത് നിൽക്കുന്നു. ഇത് അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതല്ലാത്തത്കൊണ്ട് വിധിക്കലൊണെന്ന് വ്യക്തം.അപ്പോൾ അയാൾ മതത്തിൽ നിന്നും പുറത്തായ അവിശ്വാസിയാണെന്ന് നിങ്ങൾ വിധിക്കുമോ? അവർ പറയും: ഇല്ല, കാരണം ഇത് അയാളുടെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് ഒരിക്കൽ മാത്രമല്ലേ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളൂ.അപ്പോൾ നാം പറയുന്നു: രണ്ടോ അതിലധികമോ പ്രാവശ്യം അയാളുടെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് ഇത് സംഭവിക്കുകയും,അങ്ങനെ വീണ്ടും ശരീഅത്തിനെതിരാവുകയും ചെയ്താൽ അയാൾ അവിശ്വാസിയാണോ? നാം വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുന്നു: മൂന്ന് വട്ടം! നാല് വട്ടം!! അയാൾ അവിശ്വാസിയായി എന്ന് നിങ്ങൾ എപ്പോഴാണ് പറയുക? ശരീഅത്തിനെതിരെ വിധിച്ചതിന്റെ എണ്ണം തിട്ടപ്പെടുത്തിയ ശേഷം ഈ വിധികളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇവർക്ക് തക്ഫീർ ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയില്ല!! ഇതിനു കടകവിരുദ്ധമായി, അയാൾ ആദ്യമായി വിധിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതല്ലാത്തതു കൊണ്ട്– അത് ഹലാലാണെന്ന് ഹൃദയത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് –വിധിക്കുകയും ശരീഅത്തിനെ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ അയാൾക്ക് അങ്ങനെ പറയാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ ആ ഒരു വിധികൊണ്ട് തന്നെ അയാളുടെ മേൽ മതഭ്രഷ്ട് കൽപ്പിക്കാനും സാധിക്കുമായിരുന്നു. നേരെമറി

ച്ച് വിവിധ വിഷയങ്ങളിലുള്ള പത്തിലധികം വിധികളിൽ അയാൾ ശരീഅത്തിന് എതിരായിട്ടാണ് നില കൊണ്ടത്. നാം അയാളോട് ചോദിച്ചു: “അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതല്ലാത്തതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ വിധിക്കാൻ കാരണമെന്താണ്?”. അപ്പോൾ “ഞാൻ എന്നെകുറിച്ച് തന്നെ ഭയന്നിട്ടാണ്” അല്ലെങ്കിൽ “എനിക്ക് കൈക്കൂലി തന്നതുകൊണ്ടാണ്” എന്നാണ് അയാളുടെ ഉത്തരമെങ്കിൽ ഈ ഭരണാധികാരി ആദ്യത്തെയാളേക്കാൾ വലിയ പാപിയാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇയാളെക്കുറിച്ച്, ഇയാൾ ഹൃദയത്തിലുള്ളത് വെളിവാക്കുന്നതുവരെ ഒരു അവിശ്വാസിയാണെന്ന് നമുക്ക് പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതല്ലാത്തതു കൊണ്ട് വിധിക്കുന്നത് അനുചിതമായി ഇയാൾ കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അത് ഉചിതമായി കണക്കാക്കുകയും അത് വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്താൽ മാത്രമേ അയാളെക്കുറിച്ച് മതഭ്രഷ്ടനാകുന്ന വിധത്തിലുള്ള അവിശ്വാസിയാണെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അവസാനമായി ഇതും കൂടി അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവിശ്വാസം എന്നത് അനുസരണക്കേടിനെയും(ഫിസ്ഖ്) അതിക്രമത്തെയും(ദുൽമ്) പോലെ രണ്ടായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

1. അവിശ്വാസം, അനുസരണക്കേട്, മതത്തിൽ നിന്നും പുറം തള്ളുന്ന അതിർ ലംഘനം, തുടങ്ങിയവ–ഇതെല്ലാം മനസ്സിനുള്ള ‘ഇസ്തിഹ്ലാലി’ (ഹലാലാക്കൽ–നിയമവിധേയമാക്കൽ)നെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

2. മതത്തിൽ നിന്ന് പുറം തള്ളാത്ത മറ്റൊരു തരം– കർമ്മത്തിലെ ഇസ്തിഹ്ലാലിനെ ആശ്രയിച്ചുള്ളത്.

പാപികളെ തക്ഫീർ ചെയ്യൽ അനനുവദനീയം.

ഓരോ പാപവും– പ്രത്യേകിച്ച് ഇക്കാലത്ത് സ്ഥിരമായി ചെയ്യുന്നത് മൂലം നിയമപരമായി മാറിയ പലിശ, വ്യഭിചാരം, മദ്യപാനം പോലെയുള്ള പാപങ്ങൾ–ഇവയെല്ലാം കർമ്മത്തിലെ അവിശ്വാസമാണ് (കുഫ്റുൽ അമലീ).ഇങ്ങനെയുള്ള പാപികളെ ചില പാപങ്ങളുടെ പേരിൽ പൊതുവായി തക്ഫീർ ചെയ്യാൻ പാടില്ല. കാരണം അവൻ ശരീരം കൊണ്ട് പാപം ചെയ്യുമ്പോഴും മനസ്സിന്റെ ആഴത്തിൽ ഇത് അല്ലാഹുവും റസൂലും പാപമാക്കിയതാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്.അവർ അങ്ങനെയുള്ള പാപങ്ങൾ ചെയ്യുകയും അത് പ്രവൃത്തിയിൽ മാത്രം നിയമവിധേയമാക്കുകയും അല്ലാഹുവും അവന്റെ ദൂതരും(ﷺ)നിയമവിരുദ്ധമാക്കിയത് നിയമവിധേയമാണെന്ന വിശ്വാസം അവർ മനസ്സിൽ വെച്ച് പുലർത്തുന്നുണ്ടെന്ന പൂർണ്ണബോധ്യം നമുക്ക് ഇല്ലാത്തിടത്തോളം അങ്ങനെ തക്ഫീർ ചെയ്യാൻ പാടില്ല.എന്നാൽ ഇതിന് വിരുദ്ധമായിട്ടുള്ളതിലേക്ക് അവരുടെ ഹൃദയം പതിച്ചുവെന്നറിഞ്ഞാൽ ആ നിമിഷം അവർ മതഭ്രഷ്ടരാകുന്ന വിധത്തിലുള്ള അവിശ്വാസിയായി എന്ന് നാം വിധിക്കും.

നമുക്ക് അറിയില്ലെങ്കിൽ നമുക്ക് അവിശ്വാസത്തിന്റെവിധി അവരുടെ മേൽ നടപ്പിലാക്കാൻ യാതൊരു മാ

ർഗ്ഗവുമില്ല. കാരണം നാം പ്രവാചകന്റെ താക്കീതിനെ ഭയപ്പെടുന്നു:'ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ സഹോദരനെ 'അവിശ്വാസി' എന്നു വിളിക്കുമ്പോൾ ആ ആരോപണം അവനിലേക്കു തന്നെ തിരിച്ചു വരുന്നു'.[13] ഇതേ അർത്ഥമുള്ള ഹദീസുകൾ ഒട്ടനവധിയാണ്.ഇത് വ്യക്തമായി തെളിയിക്കുന്ന ഒരുഹദീസ് മാത്രം ഞാൻ എടുത്തു പറയാം. അത് ഒരുഅവിശ്വാസിയുമായി പോരാടുന്ന ഒരു സ്വഹാബിയുടെ കഥയാണ്. ഈ അവിശ്വാസി മുസ്ലിമിന്റെ വാളിന്നിരയാകുമെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധനക്കർഹനില്ലെന്ന് ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു!'. ഈ സ്വഹാബി അത് പരിഗണിക്കാതെ അവനെ വധിച്ചു കളഞ്ഞു.ഈ വാർത്ത പ്രവാചക(ﷺ)ന്റെ അടുക്കലെത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഈ പ്രവൃത്തിയെ ശക്തമായി എതിർത്തു. അപ്പോൾ സ്വഹാബി പറഞ്ഞു: 'അവൻ കൊല്ലപ്പെടുമെന്ന് ഭയന്നു കൊണ്ടു മാത്രമാണ് അങ്ങനെ പറഞ്ഞത്'. ഉടൻ പ്രവാചകൻ(ﷺ) തിരിച്ചു ചോദിച്ചു:'നീ അവന്റെ ഹൃദയം വെട്ടിത്തുറന്നു നോക്കിയോ?' [14]

അതുകൊണ്ട് ഒരുമനുഷ്യന്റെ വിശ്വാസത്തിലുള്ള അവിശ്വാസമെന്നത് ചെയ്തികളുമായി മാത്രം ബന്ധപ്പെ

(13) മുസ്ലിം (1/71) ശൈഖ് അൽബാനിയുടെ പരിശോധനയോടുകൂടിയുള്ള 'ശറഹുൽ അഖീദത്തു ത്വഹാവിയ്യ' (നം:370)

(14) ബുഖാരി (നം:4296), മുസ്ലിം (നം:157) ഉസാമത്ബ്നു സൈദിൽ നിന്ന്

ടുത്താൻ സാധ്യമല്ല.[15] അയാളുടെ ഹൃദയത്തിലുള്ളതുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തണം. ഒരു അക്രമിയുടെയോ പാപിയുടെയോ കള്ളന്റെയോ വ്യഭിചാരിയുടെയോ ഹൃദയത്തിലുള്ളത് അറിയാൻ നമുക്ക് മാർഗ്ഗങ്ങളൊന്നുമില്ല– അവരുടെ ഹൃദയത്തിലുള്ളത് നാവിലൂടെ പുറത്തു വന്നെങ്കിലല്ലാതെ. എന്നാൽ അവന്റെ കർമം മൂലം അവൻ ശരീഅത്തിന് എതിര്പ്രവർത്തിച്ചുവെന്ന് അവനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തണം. അതുകൊണ്ട് നാം പറയുന്നു: 'തീർച്ചയായും, നീ ശരീഅത്തിനെ എതിർക്കുകയും, അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയും, പാപം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു'' എന്നാൽ നാം ഒരിക്കലും ഇങ്ങനെ പറയുകയില്ല: 'നീ അവിശ്വസിക്കുകയും മതഭ്രഷ്ടനാവുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു'– അവനെ കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിനോട് ബോധിപ്പിക്കാൻ മാത്രമുള്ള എന്തെങ്കിലും വ്യക്തമായാലല്ലാതെ. അങ്ങനെ വന്നാൽ ഇസ്ലാമിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഈ വിധി അവന്റെ കാര്യത്തിൽ വരുന്നു: 'ആരെങ്കിലും മതം ത്യജിച്ചാൽ അവനെ വധിക്കുക'.[16]

---

(15) ഇമാം ഇബ്നുൽ ഖയ്യിം (﵀) പറഞ്ഞു: ''ഒരു വാചകം ഉച്ചരിക്കുന്ന ഒരുവൻ; ഉദ്ദേശത്തിന്റെ അഭാവം കൊണ്ടോ, അതിനനുസൃതമായ കർമത്തിന്റെ അഭാവം കൊണ്ടോ, അതുമല്ലെങ്കിൽ അതല്ലാത്ത ഒരർത്ഥം വിവക്ഷിച്ചത് കൊണ്ടോ, ആ വാചകത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ആശയം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അവൻ പറഞ്ഞതിന് അവൻ കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടി വരില്ല. ഇതാണ് അല്ലാഹു തന്റെ ദൂതന്മാരിലൂടെ അവതരിപ്പിച്ച അവന്റെ മതം'' ഇഅ്ലാമുൽ മുവഖിഈൻ (4/403)

(16) ബുഖാരി, അഹ്മദ്, നസാഈ, തിർമിദി, അബൂദാവൂദ്. 'ഇർവാഉൽ ഗലീൽ' (ന: 2471) കാണുക.

മുസ്‌ലിം ഭരണാധികാരികളെ തക്ഫീർ ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരോട് ഞാൻ എല്ലായ്പ്പോഴും പറയാറുള്ള ഒരു കാര്യമുണ്ട്:ഈ ഭരണാധികാരികൾ മതഭ്രഷ്ടരാകും വിധം അവിശ്വാസികളാണെന്ന് നിങ്ങൾ ആരോപിക്കുന്നു. ഇവരുടെയെല്ലാം മുകളിൽ ഒരു ഭരണാധികാരിയുണ്ടെന്നും നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, ഇങ്ങനെയൊരവസ്ഥയിൽ, ഇവർക്ക് മുകളിലുള്ള ആ ഭരണാധികാരിയാണ് ഇവർക്കിടയിൽ 'ഹുദൂദ്'(ഇസ്‌ലാമിക ശിക്ഷ) നടപ്പിലാക്കേണ്ടത്!!! അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഈ ഭരണാധികാരികൾ മതഭ്രഷ്ടരാകാൻ മാത്രം അവിശ്വാസികളാണ് എന്നത് സമ്മതിച്ചാൽ തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് എന്തു ഗുണമാണ് അത് കൊണ്ട് ലഭിക്കുന്നത്? നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് ചെയ്യാൻ സാധിക്കും? അവർ 'അൽ വലാഅ് വൽ ബറാഅ്'(സൗഹൃദവും ശത്രുതയും)എന്ന് പറയുകയാണെങ്കിൽ നാം പറയുന്നു: 'അൽ വലാഅ് വൽ ബറാഅ്' എന്നത് രണ്ട് തരമുണ്ട്: മിത്രങ്ങളും(മുവാലാത്ത്) ശത്രുക്കളും (മുആദാത്ത്);ഹൃദയത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും; ഇത് ഓരോരുത്തരുടെയും കഴിവനുസരിച്ചാണ്.അതുകൊണ്ട് 'അൽ വലാഅ് വൽ ബറാഅ്' നടക്കണമെങ്കിൽ തക്ഫീർ ചെയ്യണമെന്നോ മതഭ്രഷ്ട് മറ്റുള്ളവരെ അറിയിക്കണമെന്നോ ഉള്ള ഒരു നിബന്ധനയുമില്ല.മറിച്ച് 'അൽ വലാഅ് വൽ ബറാഅ്' ഒരു ബിദ്അത്തുകാരനെ സംബന്ധിച്ചും ഒരു പാപിയെ സംബന്ധിച്ചും ഒരു അക്രമിയെ സം

ബന്ധിച്ചും സംഭവ്യമാണ്. ഞാൻ ജനങ്ങളോട് പറയുന്നു: മുസ്‌ലിംകളുടെ ഭൂമി കയ്യടക്കിയ ആ അവിശ്വാസികളെ നോക്കൂ.പാശ്ചാത്താപത്തോടെ പറയട്ടെ- നാം അക്രമികളായ ജൂതന്മാരാൽ ഫലസ്തീനിൽ നിന്ന് നീക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ, നിങ്ങൾ അവിശ്വാസിയായി കരുതുകയും അങ്ങനെ വിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നഈ ഭരണാധികാരികൾക്കെതിര് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ നമുക്ക് ഇവരോട് എന്ത് ചെയ്യാനാകും? നിങ്ങൾ ഈ വാഗ്വാദം നിർത്തിവച്ച് യഥാർത്ഥ മുസ്‌ലിം ഭരണകൂടം സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാനുള്ള അടിത്തറയിൽ നിന്നും തുടങ്ങുകയല്ലേ വേണ്ടത്? ആ അടിത്തറ പ്രവാചക(ﷺ)ന്റെ സുന്നത്ത് പിൻപറ്റലാണ്.അതിന്മേലാണ് പ്രവാചകന്റെ അനുചരന്മാർ പരിലാളിക്കപ്പെട്ടതും വളർത്തി യെടുക്കപ്പെട്ടതും.

ഒരു പ്രാവശ്യം കൂടി നാം പറയുന്നു-വീണ്ടും വീണ്ടും പറയുന്നു- ഇസ്‌ലാമിക ഭരണം തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരാൻ മുസ്‌ലിം നാടുകളിൽ മാത്രമല്ല, ലോകം മുഴുവനും ആത്മാർത്ഥമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഓരോ മുസ്‌ലിം ജമാഅത്തും അല്ലാഹുവിന്റെ ഈവചനം ശ്രദ്ധിക്കട്ടെ: 'അവനാണ് സന്മാർഗ്ഗവും സത്യമതവുമായി തന്റെ ദൂതനെ അയച്ചവൻ. എല്ലാ മതത്തെയും അത് അതിജയിക്കുന്നതാക്കാൻ വേണ്ടി. ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾക്ക് അത് അനിഷ്ടകരമായാലും ശരി'.(തൗബ:33).

തീർച്ചയായും ഈ വചനം ഇനിയും യാഥാർത്ഥ്യമാവും എന്ന സദ്വാർത്ത ചില പ്രവാചക ഹദീസുകളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. (17)

മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ഈ ഖുർആൻ വചനവും, ദൈവീക വാഗ്ദാനവും ശരിയായ രീതിയിൽ നടപ്പിലാക്കാൻ വ്യക്തമായ മാർഗ്ഗവും തെളിഞ്ഞ വഴിയുമില്ലാതെ സാധിക്കുകയില്ല. ഈ മാർഗ്ഗം എന്നത് ഈ വക ആളുകൾ വിശ്വാസകാര്യങ്ങളിൽ അവിശ്വാസം കാണിക്കുന്നത് മൂലം മതഭ്രഷ്ടരാകാൻ അർഹരാണെന്ന് ഇവർ തന്നെ പറയുന്ന ഭരണാധികാരികളോട് പരസ്യമായി കലാപം പ്രഖ്യാപിക്കലൊണോ? അല്ല തന്നെ! ഈസംശയം അസ്ഥാനത്താണ്. അതോടൊപ്പം അത് അയഥാർത്ഥവും അബദ്ധ ജഡിലവുമായ സംശയമാണ്. അവർക്ക് അത് സംബന്ധമായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാനുള്ള കഴിവുമില്ല!!

അതുകൊണ്ട്, എന്താണ് മൻഹജ് (രീതി ശാസ്ത്രം), എന്താണ് മാർഗ്ഗം? അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകൻ (ﷺ)ചരിച്ചിരുന്നതാണ് ശരിയായ മാർഗ്ഗം എന്നതിൽ സം

(17) ഇമാം മുസ്‌ലിം തന്റെ സ്വഹീഹിൽ (ന:2907) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ആയിശ (رضي الله عنها) പറഞ്ഞതായി നിവേദനം: റസൂൽ(ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഞാൻ കേട്ടു: ‘‘ലാത്തയും ഉസ്സയും ആരാധിക്കപ്പെടുന്നതു വരെ ദിനരാത്രങ്ങൾ മറയുകയില്ല’’ അപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു: ‘തിരുദൂതരെ ‘അവനാണ് സന്മാർഗവും സത്യമതവുമായി തന്റെ ദൂതനെ അയച്ചവൻ. എല്ലാ മതത്തെയും അത് അതിജയിക്കുന്നതാക്കാൻ വേണ്ടി. ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾക്ക് അത് അനിഷ്ടകരമായാലും ശരി’ എന്ന വചനം അല്ലാഹു അവതരിപ്പി ച്ചപ്പോൾ അതു പൂർണ്ണമായി എന്നാണ് ഞാൻ കരുതിയത്!’’ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിൽ നിന്നും അത് സംഭവിക്കും’’ ബുഖാരി (9/126), മുസ്‌ലിം (8/57). അസ്സ്വഹീഹ (ന:1) കാണുക.

ശയമില്ല. ഇത് പ്രവാചകന്റെ അനുചരന്മാർ ഓരോ പ്രസംഗത്തിലും പറഞ്ഞിരുന്നു 'ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗം മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യുടെ മാർഗ്ഗമാകുന്നു'.[18] അതുകൊണ്ട് എല്ലാ മുസ്ലിംകൾക്കും, പ്രത്യേകിച്ച് മുസ്ലിം ഭരണാധികാരികൾക്ക് നിർബ്ബന്ധമായ കാര്യം മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ) തുടങ്ങിയേടത്ത് വച്ച് തുടങ്ങുക എന്നതാണ്. ഇതാണ് സത്യസന്ധമായ രണ്ടുവാക്കുകളിൽ നാം ചുരുക്കി വിവരിച്ചത്– അതായത് 'തസ്ഫിയത്ത്' (വിമലീകരണം, പരിശുദ്ധീകരണം) 'തർബിയത്ത്' (വിദ്യാഭ്യാസം). അങ്ങനെയാണ് ഈ തീവ്രവാദികൾക്ക് അജ്ഞാതവും വ്യവസ്ഥാപിതവുമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേക്ക് എത്തുക. മേൽ പറഞ്ഞ കൂട്ടർക്ക് ഭരണാധികാരികളെ പരസ്യമായി തക്ഫീർ ചെയ്യാനല്ലാതെ ഒന്നും അറിയില്ല, അതിനു ശേഷം അവർക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാനില്ല. അവർ എല്ലായ്പ്പോഴും ഭരണാധികാരികളുടെ മേൽ ചുമത്താനുള്ള 'തക്ഫീർ' എന്ന മാർഗ്ഗഭ്രംശത്തിൽ കുഴഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. അവരിൽ നിന്ന് ഒന്നും പുറത്തുവരുന്നില്ല. പുറത്തുവരുന്നതാകട്ടെ കുഴപ്പങ്ങളും അനർത്ഥങ്ങളും മാത്രം!

ഈയടുത്ത കാലത്തായി ഉണ്ടായ സംഭവങ്ങളുടെ നിജസ്ഥിതി പരിശോധിച്ചാലറിയാം, ഇവരുടെ ഫിത്ന തുടങ്ങിയത് മക്കയെന്ന പുണ്യഭവനത്തിൽ നിന്നാണെന്ന്. പിന്നെ അത് ഈജിപ്തിലേക്ക് വ്യാപിച്ചു; സാദാ

(18) മുസ്ലിം (3/11), അഹ്മദ് (3/381), നസാഈ (1/234), ബൈഹഖി (3/214).

ത്തിനെ കൊല ചെയ്തു; അവസാനം അത് സിറിയയി ലേക്ക് വ്യാപിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഈജിപ്തിലും അൾജീരിയ യിലുമാണുള്ളത്.... അനേകം മുസ്ലിംകളുടെ രക്തമൊഴു കുന്നതാണ് ഈ കുഴപ്പങ്ങൾക്കും അത്യാപത്തുകൾക്കും കാരണമെന്ന് കാണാം. ദുരിതങ്ങളും വിഷമങ്ങളും കൊ ണ്ടു വരുന്നതും അതുതന്നെ. ഈ ആളുകൾ ഖുർആനി ലും സുന്നത്തിലുമുള്ള പല കാര്യങ്ങളും എതിർക്കാനു ള്ള കാരണവും ഇതുതന്നെയാണ്. അതിൽ ഏറ്റവും ശ്ര ദ്ധേയമായത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ വചനമാണ്: 'തീർച്ച യായും നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനിൽ ഉത്തമമാ യ മാതൃകയുണ്ട്. അതായത് അല്ലാഹുവെയും അന്ത്യദി നത്തെയും പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും, അല്ലാഹു വെ ധാരാളമായി ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നവർ ക്ക്'. (അഹ്സാബ്–21).

അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ ഭരണം സത്യമായി തന്നെ–അസംഭവ്യം എന്ന നിലയ്ക്കല്ല–സ്ഥാപിക്കണമെ ങ്കിൽ, ഈ ഭരണാധികാരികളെ എതിർക്കാനോ അവ രോട് യുദ്ധം ചെയ്യാനോ കഴിവില്ലാത്ത നമ്മൾ അവരെ തക്ഫീർ ചെയ്തുകൊണ്ട് തുടങ്ങേണ്ടതുണ്ടോ? അതോ, അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതർ തുടങ്ങിയ അനിവാര്യതകൾ കൊ ണ്ട് തുടങ്ങിയാൽ മതിയോ? 'നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകനിൽ ഉത്തമമാതൃകയുണ്ട്...' എന്നാണ് ഉത്തര മെന്നതിൽ സംശയമൊന്നുമില്ല.

അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ(ﷺ) ഏതുകൊണ്ടാണ് തുടങ്ങിയത്? സത്യം സ്വീകരിക്കാൻ സന്മനസ്സുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നിയ ആളുകൾക്കിടയിൽ ദഅ്വത്ത് നടത്തിയിട്ടാണ് തുടങ്ങിയതെന്ന് അറിവിന്റെ സൗരഭ്യം ആസ്വദിച്ചു നോക്കിയിട്ടുള്ള ആർക്കും വ്യക്തമാകും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദഅ്വത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുചരന്മാർ ഉത്തരം നൽകിയെന്ന് പ്രവാചക(ﷺ)ന്റെ 'സീറ'(ജീവചരിത്രം)യിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. പിന്നീട് മക്കയിലെ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് വളരെയധികം പ്രയാസവും വിപത്തുകളും നേരിടുകയും അവിടെ നിന്ന് 'ഹിജ്റ'(പലായനം) പോകുവാനുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന ലഭിക്കുകയും അല്ലാഹു ഇസ്‌ലാമിനെ മദീനാ മുനവ്വറയിൽ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അവിടെ നിന്നാണ് സായുധ സംഘട്ടനം തുടങ്ങിയത്. അവിടെ നിന്നുതന്നെയാണ് ഒരു ഭാഗത്ത് അവിശ്വാസികളോടും മറ്റൊരു ഭാഗത്ത് ജൂതന്മാരോടും മുസ്‌ലിംകൾ എതിരിടേണ്ടി വന്നത്. അതുകൊണ്ട്, നിസ്സംശയം, നാം തുടങ്ങേണ്ടത് മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ) ചെയ്തത് പോലെ ജനങ്ങൾക്ക് യഥാർത്ഥ ഇസ്‌ലാം പഠിപ്പിച്ചു കൊണ്ടായിരിക്കണം. പക്ഷേ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിൽ നാം പഠിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് മാത്രമായില്ല. കാരണം, ഇന്ന് നാം കാണുന്ന മതത്തിൽ, ഇസ്‌ലാമിലില്ലാത്തതും അതുമായി ബന്ധമില്ലാത്തതുമായ ധാരാളം നൂതനാചാരങ്ങൾ കടന്നു കൂടിയിട്ടുണ്ട്. അത് ഇസ്‌ലാമിന്റെ മഹനീയതക്ക് കോട്ടം വരുത്തിയിട്ടുമുണ്ട്.

അതുകൊണ്ട്, പ്രബോധക പ്രവർത്തകർ ഇസ്‌ലാമിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള നൂതനാചാരങ്ങളിൽ നിന്നും ഇസ്‌ലാമിനെ വിമലീകരിച്ച് ('തസ്ഫിയത്ത്') കൊണ്ട് തുടങ്ങണം. അപ്പോൾ ഇതാണ് ആദ്യത്തെ തത്വം: 'തസ്ഫിയത്ത്'.

രണ്ടാമത്തെ തത്വമായ 'തർബിയത്ത്' (വിദ്യാഭ്യാസം) എന്നത് 'തസ്ഫിയത്തി'നോടൊപ്പം ഇസ്‌ലാമിന്റെ തെളിഞ്ഞ പാതയിൽ മുസ്‌ലിം യുവതയെ അഭ്യസിപ്പിക്കേണ്ട ഒന്നാണ്. ഏകദേശം ഒരു ശതകമായി നിലനിൽക്കുന്ന ഇസ്‌ലാമിക 'ജമാഅത്തു'(പാർട്ടികൾ)കളുടെ യാഥാർത്ഥ്യവും, അവയുടെ ആദർശവും പ്രായോഗിക രീതികളും പഠനവിധേയമാക്കിയാൽ, ഈ ഒച്ചപ്പാടും ബഹളവും, ഒരു ഇസ്‌ലാമിക രാഷ്ട്രം ആവശ്യമാണെന്ന അവരുടെ അവകാശവാദവും കൊണ്ട് അവർക്കോ മറ്റുള്ളവർക്കോ യാതൊരുപകാരവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്ന് നാം കണ്ടെത്തും. അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ഈ വാദത്തിലൂടെ ധാരാളം മുസ്‌ലിം രക്തം ചിന്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈയാളുകൾക്ക് ഒന്നും സ്ഥാപിക്കാനായതുമില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഖുർആനിനും സുന്നത്തിനും വിരുദ്ധമായ വിശ്വാസങ്ങൾ ('അഖാഇദ്') നാം ഇപ്പോഴും അവരിൽ നിന്നും കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇവർ ശരീഅത്തിനു നിരക്കാത്ത അടിസ്ഥാനരഹിതമായ കാര്യങ്ങളിൽ സദാ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

അവസാനമായി ഞാൻ പറയുന്നു: ഒരു പ്രബോധക പ്രവർത്തകൻ നടത്തിയ ഒരാഹ്വാനമുണ്ട്– ഞാൻ അതിനെ പിന്താങ്ങുകയും ആ ആഹ്വാനം മുറുകെ പിടിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.അത് ഇതാണ്: 'നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിങ്ങൾ ഇസ്‌ലാമിക രാഷ്ട്രം സ്ഥാപിക്കുക, എങ്കിൽ ഈ ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അത് സ്ഥാപിക്കപ്പെടും'. അതിനാൽ, ഒരു മുസ്‌ലിമിന്റെ വിശ്വാസം കുറ്റമറ്റതാണെങ്കിൽ–അതായത്, അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും സുന്നത്തിന്റെയും മേൽ പടുത്തുയർത്തപ്പെട്ടതാണെങ്കിൽ– അവന്റെ ആരാധനകൾ കുറ്റമറ്റതാകും, പെരുമാറ്റങ്ങൾ കുറ്റമറ്റതാകും, ഇടപാടുകൾ കുറ്റമറ്റതാകും. എന്ത് തന്നെയായാലും –ദൗർഭാഗ്യകരമെന്ന് പറയട്ടെ–ഈ നല്ല പ്രസ്താവനയനുസരിച്ച് ഇവരാരും പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. അവർ വഴിതെറ്റി ഇസ്‌ലാമിക രാഷ്ട്രം സ്ഥാപിക്കാൻ മുറവിളികൂട്ടിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ കാര്യമൊന്നുമില്ല. തീർച്ചയായും കവി–അല്ലാഹു വാണെ–അവരെപ്പറ്റി പറഞ്ഞത് സത്യമാണ്:

'മോക്ഷമാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിയ്ക്കാതെ അതിലേക്ക് പോകാനാഗ്രഹിക്കുന്നുവോ നീ? നിശ്ചയം നൗക ചലിക്കയില്ല ശിലാഭൂവിൽ'.[19]

---

(19) ഇമാം ശാഫിയുടെ പദ്യത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. മുഹമ്മദ് അബ്ദുൽ മുൻഇം അൽ ഖഫാജിയുടെ പരിശോധനയോടുള്ള തന്റെ ദീവാൻ (പേ.89)യിൽ.

ഒരു പക്ഷേ ഞാൻ വിവരിച്ചതിൽ, നീതി ബോധമുള്ളവർക്ക് പര്യാപ്തമാവും, ചിന്താശൂന്യർക്ക് അടങ്ങാത്തതുമായ വാക്കുകൾ കണ്ടെത്തിയേക്കാം. സഹായം ചോദിക്കപ്പെടാൻ അർഹതയുള്ളവൻ അല്ലാഹു മാത്രം.

****

പദസൂചിക

ആയത്ത് : (ബഹുവചനം=ആയാത്ത്) 'അടയാളം'. ഖുർആൻ വചനം

അഹാദീസ് : (ഹദീസ് എന്നതിന്റെ ബഹുവചനം) നബി(ﷺ)യിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്ന വചനങ്ങൾ, പ്രവൃത്തികൾ, അംഗീകാരങ്ങൾ. വചനം എന്നർത്ഥം

അൻസാർ : (വാക്കർത്ഥം സഹായികൾ എന്ന്) മദീനയിലെത്തിയ മക്കക്കാരെ സഹായിക്കാൻ ത്യാഗങ്ങൾ സഹിച്ചവർ.

അർശ് : അല്ലാഹുവിന്റെ സിംഹാസനം

ബിദ്അത്ത് : മതത്തിൽ പുതുതായി ചേർക്കപ്പെട്ട ഏത് ആചാരവും

ദാഈ : ദഅ്വയിൽ ഏർപ്പെട്ട ആൾ, പ്രബോധകൻ

ദഅ്വ : അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള ക്ഷണം.

ദിക്ർ : (ബഹുവചനം= അദ്കാർ) ഹൃദയം കൊണ്ടും നാവുകൊണ്ടും കൈകാലുകൾ

ളുടെ പ്രവൃത്തികൊണ്ടും അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കാം.

ഈമാൻ : വിശ്വാസം

ഫാഹിശ് : തിന്മ സംസാരിക്കുന്നയാൾ

ഫർള് കിഫായ : കൂട്ടുത്തരവാദിത്തമുള്ള കർമ്മങ്ങൾ – ഒരാൾ അനുഷ്ഠിച്ചാൽ എല്ലാവരുടെയും ഉത്തരവാദിത്വം കഴിഞ്ഞു.ഇല്ലെങ്കിൽ മൊത്തം സമൂഹം കുറ്റക്കാർ.

ഫത്വ : മതപരമായ തീർപ്പുകൾ

ഫിത്ന : മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിലുള്ള കുഴപ്പങ്ങളും പ്രശ്നങ്ങളും തർക്കങ്ങളും മറ്റും.

ഹാകിമിയ്യ : സയ്യിദ് ഖുതുബ് ഉപയോഗിച്ച ഒരു വാക്ക്. അദ്ദേഹം ഇത് ഉപയോഗിച്ചത് നിയമനിർമ്മാണത്തിന് ഉള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ പരമാധികാരത്തെ സൂചിപ്പിക്കാനാണ്.

ഹറാം : നിയമവിരുദ്ധവും വിലക്കപ്പെട്ടതും

ഹിജ്റ : ശിർക്കിന്റെ നാട്ടിൽ നിന്ന് മുസ്‌ലിം നാട്ടിലേക്ക് അഭയം തേടിയുള്ള യാത്ര.

ഹുക്മ് : നിയമപരമായ ഒരു വിധി

ഇബാദത്ത് : ആരാധന;അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുക

ഇജ്തിഹാദ് :	അധ്വാനം- ഒരു പണ്ഡിതന്‍ തന്റെ വിവേകമുപയോഗിച്ച് യുക്തമായ തീരുമാനം എടുക്കുക
ജിഹാദ് :	അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം ഏറ്റവും മഹത്തരമാക്കാനുള്ള അധ്വാനവും ശ്രമവും സമരവും.
ഖാരിജി :	(ബഹുവചനം=ഖവാരിജ്) ഒരൊറ്റ പാപം ചെയ്താല്‍ തന്നെ മുസ്‌ലിം അവിശ്വാസിയാകും എന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചവര്‍.
ഖലീഫ :	(ബഹുവചനം=ഖുലഫാ) സത്യ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത് ഇസ്‌ലാമിക രാഷ്ട്രത്തലവനാകുന്ന ആള്‍.
ഖിലാഫ :	ഇസ്‌ലാമിക ഭരണകൂടം, ഇസ്‌ലാമിക രാഷ്ട്രം
കുഫ്‌റ് :	(വ്യക്തി=കാഫിര്‍) മതത്തിലെ അവിശ്വാസത്തിന് കാരണമാകുന്ന പ്രവൃത്തി.
മദ്ഹബ് :	ഒരു പണ്ഡിതന്റെ അഭിപ്രായം അല്ലെങ്കില്‍ നിലപാട് ഇസ്‌ലാമിക നിയമ ശാസ്ത്രത്തിലെ ഏതെങ്കിലുമൊരു വിചാരധാര.
മന്‍ഹജ് :	മാര്‍ഗ്ഗം, രീതിശാസ്ത്രം.

മുഹാജിർ : അവിശ്വാസികളുടെ നാട് വിട്ടുപോയി വിശ്വാസികളുടെ നാട്ടിൽ അഭയം തേടിയ ആൾ.

മുശ്രിക് : (മുശ്രികൂൻ) ബഹുദൈവവിശ്വാസി.

ഖുറൈശി : ഇസ്ലാമിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനു മുമ്പ് അറേബ്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ വംശങ്ങളിലൊന്ന്. പ്രവാചകൻ (ﷺ) ഇതിലെ അംഗമായിരുന്നു.

ഖുതുബീ : സയ്യിദ് ഖുതുബിന്റെ തത്വശാസ്ത്രത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നയാൾ

റാഫിദീ : പ്രവാചക(ﷺ)ന്റെ കൂട്ടാളികളുടെ നേരെ രോഷവും അസഹിഷ്ണുതയും കാണിക്കുന്നയാൾ

സ്വഹാബത്ത് : പ്രവാചക(ﷺ)നെ നേരിൽ കണ്ട് വിശ്വസിക്കുകയും വിശ്വാസത്തോടുകൂടി മരിക്കുകയും ചെയ്തയാൾ.

സലഫ്/സല□□: ഭയഭക്തികളുണ്ടായിരുന്ന, മുൻതലമുറക്കാർ. സലഫുസാലിഹീൻ മുസ്ലിംകളുടെ ആദ്യത്തെ മൂന്നു തലമുറക്കാണ് ഈ പേര് പറയുന്നത്. സ്വഹാബികളും തുടർന്ന് വന്ന രണ്ട് തലമുറയും.

സലഫീ : സലഫിന്റെ പാത പിൻതുടരുന്നയാൾ

സീറ : പ്രവാചകന്റെ ജീവചരിത്രം

ശരീഅത്ത് : ഇസ്ലാമിക നിയമം

ശിർക്ക് : അല്ലാഹുവിന് നേരിട്ടോ അല്ലാതെയോ പങ്കാളിയാക്കൽ

സൂറത്ത് : ഖുർആനിലെ അധ്യായം.

സുന്നത്ത് : 'മാതൃക', പ്രവാചകചര്യ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും അംഗീകാരവും.

സുറൂരിയ്യ: സുറൂരികൾ എന്നത് 'മുഹമ്മദ് സുറൂർ സെയ്നുൽ ആബിദീൻ' എന്നയാളുടെ സ്വയം പ്രഖ്യാപിത അനുയായികളാണ്. അവർ സുന്നത്തിൽ നിന്നും,ബിദ്അത്തിൽ നിന്നും സ്വീകരിക്കുന്നു.

താബിഈ : (ബഹുവചനം=താബിഊൻ) പ്രവാചകന്റെ അനുയായികളെ തുടർന്ന് വന്ന അടുത്ത തലമുറ.

തഫ്സീർ : ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനം

താഗൂത്ത് : അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന എന്തും (വ്യാജദേവന്മാർ)

തക്ഫീർ : ഒരു മുസ്ലിമിനെ മതഭ്രഷ്ടനായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന പ്രവൃത്തി.

തൗഹീദ് : ഇസ്ലാമിലെ ഏകദൈവത്വം.

ഉഹ്ദ് : മദീനക്കടുത്ത ഒരു പർവ്വതം. ഇസ്ലാമിക ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒരു യുദ്ധം നടന്നത് ഇതിന്റെ താഴ്വാരത്തിൽ വെച്ചാണ്.

ഉമ്മ് : ഉമ്മ, അമ്മ, മാതാവ്.

ഉമ്മത്ത് : 'സമുദായം' മൊത്തം മുസ്ലിംകളെ പറയുന്ന പേര്.

ഉസൂൽ : അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ.

വഹ്യ് : അല്ലാഹുവിന്റെ ദിവ്യബോധനം (പ്രവാചകർക്ക് ലഭിക്കുന്നത്.)

വഹദത്തുൽ : ദൈവം എല്ലാത്തിലും കുടി കൊള്ളുന്നു എന്ന വുജൂദ് വിശ്വാസം. സൂഫികൾക്ക് ഇങ്ങനെയൊരു വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു

വലീമത്ത് : വിവാഹസൽക്കാരം.